

Bruxelles, 22 mai 2023
(OR. en)

9596/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0156 (COD)**

UD 110
CODEC 917
ENFOCUSTOM 57
ECOFIN 452
MI 429
COMER 57
TRANS 194
FISC 95

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	17 mai 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 258 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a Codului vamal al Uniunii, de înființare a Autorității vamale a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 258 final.

Anexă: COM(2023) 258 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.5.2023
COM(2023) 258 final

2023/0156 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a Codului vamal al Uniunii, de înființare a Autorității vamale a Uniunii
Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2023) 198} - {SWD(2023) 140} - {SWD(2023) 141}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Temeiurile și obiectivele propunerii**

Uniunea vamală a UE este o adevărată poveste de succes a integrării și prosperității europene. Ea reprezintă baza și gardianul pieței unice a UE¹, permițând libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii. Uniunea adoptă o poziție unitară în relațiile comerciale internaționale, fiind unul dintre cele mai mari blocuri comerciale din lume. Buna funcționare a uniunii vamale este fundamentală pentru economia și prosperitatea UE, precum și pentru competitivitatea sa internațională. Cetățenii și întreprinderile beneficiază de pe urma comerțului internațional, în timp ce tarifele vamale, contingentele și alte măsuri comerciale contribuie la protejarea producției industriale și a locurilor de muncă din Uniune, precum și la asigurarea de venituri pentru finanțele publice.

Economia UE se află în etapa dublei tranziții verzi și digitale și, prin urmare, a adoptat o legislație ambițioasă, stabilind standarde de mediu, de securitate, sociale și digitale care influențează modul de funcționare a întreprinderilor în cadrul pieței unice și în afara acesteia. Această agendă ambițioasă riscă să fie subminată dacă producțiile Uniunii sunt înlocuite cu importuri din țări terțe care nu respectă aceste standarde. În absența unei monitorizări și a unui control centralizate ale lanțului de aprovizionare de către autoritățile vamale, Uniunea nu are vizibilitate deplină asupra mărfurilor care intră și ies de pe teritoriul său. Acest lucru nu numai că slăbește credibilitatea politicilor sectoriale ale UE, ci și limitează puterea UE ca actor geopolitic.

Autoritățile vamale sunt din ce în ce mai împovărate de o gamă tot mai largă de sarcini care decurg din legislația foarte ambițioasă menționată mai sus, adoptată în ultimii ani. Prin urmare, autoritățile vamale sunt în prezent prinse între creșterea sarcinilor și a complexității, pe de o parte, și creșterea bruscă a expedierilor cu valoare scăzută din cadrul comerțului electronic, pe de altă parte. În plus, fără o supraveghere la nivel central a lanțului de aprovizionare, Uniunea nu are o vizibilitate și un control depline asupra mărfurilor care intră și ies de pe piața unică. Acest lucru amplifică provocările inerente proceselor vamale, datelor și tehnologiei informației, precum și guvernantei uniunii vamale. După cum demonstrează evaluarea impactului, autoritățile vamale întâmpină dificultăți în îndeplinirea misiunii lor de protecție, în ceea ce privește aspectele legate de gestionarea riscurilor și de cooperarea cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile și organismele de aplicare a legii, cu autoritățile fiscale și cu alți parteneri. De asemenea, sunt problematice sarcina administrativă pentru comerț, dificultățile legate de efectuarea controalelor asupra mărfurilor care fac obiectul comerțului electronic, calitatea limitată a datelor și accesul limitat la acestea, precum și divergențele dintre statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare.

Această reformă consolidează capacitatea autorităților vamale de a supraveghea și de a controla mărfurile care intră și ies din uniunea vamală. Reforma vamală este o decizie strategică pe termen lung, care vizează adaptarea flexibilă la schimbările din lanțurile de

¹ Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2023 referitoare la cea de a 30-a aniversare a pieței unice: sărbătorirea realizărilor și perspective pentru evoluții viitoare [[P9_TA\(2023\)0007](#)].

aprovizionare și o mai bună apărare a intereselor financiare ale UE și ale statelor sale membre, precum și a securității, siguranței și intereselor publice ale UE.

În acest context, în orientările sale politice, președinta Comisiei Europene, dna Von der Leyen, a anunțat următoarele: „*A sosit timpul ca uniunea vamală să treacă la o fază superioară, dotând-o cu un cadru mai puternic, care ne va permite să ne protejăm mai bine cetățenii și piața unică. Voi propune un pachet de măsuri ambițioase în favoarea unei abordări europene integrate, pentru a consolida gestionarea riscurilor vamale și pentru a ajuta statele membre să efectueze controale eficiente*”².

Prima măsură luată de Comisie ca urmare a acestui anunț a fost să prezinte un plan de acțiune vamală³, care cuprinde acțiuni concrete pentru pregătirea reformei. După cum s-a anunțat în plan și în urma solicitării Parlamentului European, Comisia a efectuat o evaluare intermediară a punerii în aplicare a Codului vamal al Uniunii (CVU)⁴, care a recunoscut progresele înregistrate, dar a identificat, de asemenea, necesitatea de a consolida cadrul privind atât comerțul electronic, cât și interdicțiile și restricțiile. În plus, evaluarea intermediară a evidențiat provocările legate de dezvoltarea a 27 de sisteme informatice vamale naționale. Planul de acțiune vamală a anunțat, de asemenea, o evaluare a impactului referitoare la avantajele și dezavantajele reformei, precum și discuția strategică cu administrațiile vamale naționale în cadrul unui grup de reflecție privind modul în care uniunea vamală poate deveni mai flexibilă, mai avansată din punct de vedere tehnologic și mai rezistentă la crize, care a avut loc în 2022.

Recunoscând necesitatea unor schimbări structurale, Comisia a colaborat cu părțile interesate, cu mediul academic și cu partenerii internaționali în cadrul unui exercițiu de analiză prospectivă cu privire la viitorul sectorului vamal în UE 2040. Raportul de analiză prospectivă a recomandat „*abordarea provocării în materie de guvernare cu care se confruntă uniunea vamală, acordând prioritate unei structuri centrale comune, pentru a adopta o atitudine unitară, pentru a valorifica progresele tehnologice și pentru a utiliza cât mai eficient datele vamale*”⁵. În plus, raportul independent al Grupului de experți eminenți privind provocările cu care se confruntă uniunea vamală a UE a concluzionat că „*există în continuare divergențe grave între autoritățile vamale naționale în ceea ce privește aplicarea normelor și a procedurilor*” și că „*în prezent, nivelul de protecție a cetățenilor și a statelor membre depinde de locul în care sunt controlate mărfurile, iar întreprinderile care comit fraude și cele neglijente se expun unui nivel redus de risc, motiv pentru care se bucură de un avantaj semnificativ față de întreprinderile și persoanele oneste, care respectă normele*”⁶.

În cadrul unor rapoarte speciale, Curtea de Conturi Europeană a identificat provocările cu care se confruntă sectorul vamal. Un raport a constatat că armonizarea insuficientă a controalelor

² O Uniune mai ambițioasă – Programul meu pentru Europa [Orientări politice pentru următoarea Comisie \(2019-2024\)](#).

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European Trecerea uniunii vamale la o etapă superioară: un plan de acțiune, [COM\(2020\) 581 final](#).

⁴ Document de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea intermediară a punerii în aplicare a Codului vamal al Uniunii, [SWD\(2022\) 158 final](#).

⁵ Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. și Scapolo, F., [Viitorul sectorului vamal în UE 2040](#), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2020.

⁶ „[Putting more Union in the European customs. Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe](#)” (Mai multă uniune în domeniul vamal european. Zece propuneri pentru a pregăti uniunea vamală a UE pentru o Europă geopolitică) – Raport al Grupului de experți eminenți privind reforma uniunii vamale a UE, Bruxelles, martie 2022.

vamale afectează interesele financiare ale UE și a recomandat „Comisiei să îmbunătățească aplicarea uniformă a controalelor vamale și să dezvolte și să implementeze o veritabilă capacitate de analiză și de coordonare la nivelul UE.”⁷. Curtea a concluzionat, de asemenea, că întârzierile în dezvoltarea sistemelor informatice vamale au fost „cauzate de mai mulți factori, printre care se numără, în special, modificările aduse sferei proiectelor, resursele insuficiente alocate de UE și de statele membre și procesul decizional îndelungat, o consecință a structurii de guvernare multistratificate”⁸. În ceea ce privește comerțul electronic, auditorii au evidențiat provocări legate de colectarea corectă a TVA-ului și a taxelor vamale⁹. Un alt raport a evidențiat deficiențe ale cadrului juridic și o punere în aplicare ineficace a procedurilor de import, inclusiv „abordări diferite în ceea ce privește controalele vamale pe care le efectuează pentru combaterea practicilor de subevaluare a mărfurilor, de descriere eronată a originii sau de încadrare tarifară incorectă, precum și în ceea ce privește impunerea de sancțiuni”, ceea ce afectează alegerea biroului vamal de către comerciant¹⁰.

Această reformă simplifică CVU și reduce birocrăția, în conformitate cu Programul Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT). Reforma face parte din programul de lucru al Comisiei pentru 2022 în cadrul priorității „O economie în serviciul cetățenilor”¹¹.

Această reformă include două propuneri legislative suplimentare care au fost adoptate astăzi de Comisie în cadrul unui pachet amplu, în special pentru modificarea Directivei TVA¹², pe de o parte, și a Regulamentului privind scutirile de taxe vamale și a Nomenclurii combinate¹³, pe de altă parte. Ambele modificări completează reforma vamală în ceea ce privește măsurile necesare pentru a aborda provocările legate de vânzările de bunuri la distanță (tranzacții de comerț electronic), și anume prin eliminarea pragului de 150 EUR, peste care se datorează taxe vamale în conformitate cu normele actuale.

- **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

CVU este principalul cadru juridic și informatic pentru procesele vamale desfășurate pe teritoriul vamal al Uniunii. Prezenta reformă revizuieste și abrogă actul de bază. Va urma o revizuire a actelor de punere în aplicare detaliate și a actelor delegate.

⁷ [Raportul special nr. 4/2021](#) al Curții de Conturi Europene intitulat: Controalele vamale: armonizarea insuficientă afectează interesele financiare ale UE.

⁸ [Raportul special nr. 26/2018](#) al Curții de Conturi Europene intitulat: O serie de întârzieri înregistrate în implementarea sistemelor informatice vamale: ce anume nu a funcționat?

⁹ [Raportul special nr. 12/2019](#) al Curții de Conturi Europene intitulat: Comerțul electronic: multe dintre provocările pe care le prezintă colectarea TVA-ului și a taxelor vamale nu au fost încă soluționate.

¹⁰ [Raportul special nr. 19/2017](#) al Curții de Conturi Europene intitulat: Procedurile de import: deficiențele cadrului juridic și aplicarea ineficace afectează interesele financiare ale UE.

¹¹ [Programul de lucru al Comisiei pentru 2022](#), Împreună pentru o Europă mai puternică.

¹² Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA referitoare la persoanele impozabile care facilitează vânzările la distanță de bunuri importate și aplicarea regimului special de TVA pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe și regimul special pentru declararea și plata TVA-ului la import. (JO L).

¹³ Propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale și a Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, ca parte a unei reforme ample și cuprinzătoare a uniunii vamale (JO L).

Reforma este în concordanță cu legislația privind resursele proprii pentru bugetul Uniunii, care stabilește că taxele vamale reprezintă o sursă directă de venituri ale acestuia¹⁴, precum și cu normele privind modul în care aceste resurse proprii sunt puse la dispoziția Uniunii¹⁵.

Propunerea asigură o aliniere completă între tratamentul în materie de TVA și tratamentul vamal în cazul vânzărilor din sectorul comerțului electronic B2C legate de mărfuri expediate din țări terțe sau teritorii terțe. Această aliniere implică domeniul de aplicare, termenele aplicabile pentru stabilirea, perceperea și plata taxelor și impozitelor, obligațiile de raportare aferente, precum și armonizarea obligațiilor vânzătorilor online, în special ale platformelor multilaterale. Normele sincronizate le vor permite vânzătorilor online să ofere un preț global real atunci când vând mărfuri online consumatorilor din UE pentru toate mărfurile importate din țări terțe, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul accizelor armonizate la nivelul UE¹⁶ și al măsurilor de politică comercială.

La 27 februarie 2023, Comisia Europeană și guvernul Regatului Unit au ajuns la un acord politic de principiu cu privire la Cadrul Windsor, un set cuprinzător de soluții comune menite să abordeze, în mod definitiv, provocările practice cu care se confruntă cetățenii și întreprinderile din Irlanda de Nord. Soluțiile comune acoperă, printre altele, noi acorduri în domeniul vamal. La 24 martie 2023, Comitetul mixt UE-Regatul Unit a adoptat Decizia nr. 1/2023 de stabilire a măsurilor referitoare la Cadrul Windsor, în special în domeniul vamal. Decizia nr. 1/2023 prevede că Regatul Unit poate notifica Uniunea și, în cazul în care nu se găsește nicio soluție, poate suspenda anumite dispoziții ale deciziei care stabilesc modalitățile de circulație a mărfurilor care nu sunt expuse riscului de a intra în Uniune dintr-o altă parte a Regatului Unit către Irlanda de Nord, în cazul în care actele Uniunii care prevăd facilități referitoare la circulația mărfurilor în cauză încetează să mai fie în vigoare, integral sau parțial, astfel încât să nu mai prevadă același nivel de facilități. Revizuirea legislației vamale prevăzută în prezentul regulament nu va afecta nivelul facilităților menționate în Decizia nr. 1/2023 a Comitetului mixt.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Acțiunea vamală sprijină asigurarea respectării unui număr mare și în continuă creștere de peste 350 de acte legislative diferite ale Uniunii, în domenii de politică precum comerțul, industria, securitatea, sănătatea, mediul și clima¹⁷. Reforma consolidează capacitatea autorităților vamale de a furniza acest serviciu și introduce un cadru de cooperare cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile de aplicare a legii și cu alte autorități, precum și cu agențiile și organismele Uniunii, inclusiv Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și Agenția Europeană pentru Poliția de

¹⁴ Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1).

¹⁵ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39).

¹⁶ Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).

¹⁷ Comisia Europeană, Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, [Integrated EU prohibitions and restrictions list](#) (Lista integrată a interdicțiilor și restricțiilor la nivelul UE): calendarul orientativ și lista începând cu 1.1.2022, aviz juridic, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.

Frontieră și Garda de Coastă (Frontex). Reforma este coerentă cu alte politici ale Uniunii, în special cu:

- **Regulamentul privind supravegherea pieței**¹⁸, care oferă cadrul juridic pentru controalele bazate pe riscuri ale anumitor produse nealimentare vândute pe piața Uniunii, în special prin intermediul unei cooperări sistematice și al unui schimb de informații între autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale pentru detectarea produselor nesigure sau neconforme care intră pe piața unică. De asemenea, autoritățile vamale vor fi invitate să pună în aplicare **Regulamentul revizuit privind siguranța generală a produselor**¹⁹ și noile norme care vizează interzicerea efectivă a introducerii pe piața unică a produselor fabricate integral sau parțial prin **muncă forțată**²⁰, după adoptarea propunerilor respective.
- În domeniul **legislației de mediu**, autoritățile vamale sunt implicate în asigurarea respectării a numeroase norme privind, printre altele, substanțele chimice²¹, protecția speciilor faunei și florei sălbatice²² și combaterea schimbărilor climatice prin reducerea la minimum a utilizării și a emisiilor de substanțe periculoase²³, ²⁴. Autoritățile vamale vor fi, de asemenea, invitate să aplice noile norme ale Uniunii pentru reducerea nivelului defrișărilor²⁵ și tratarea expedierilor de deșeuri²⁶. În plus, propunerea referitoare la inițiativa privind produsele sustenabile invită autoritățile vamale să efectueze verificări încrucișate ale declarației vamale și ale informațiilor privind mărfurile importate conținute în *pașaportul digital al produselor*, nou creat, pentru a reduce efectele negative asupra mediului pe durata ciclului de viață al

¹⁸ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019).

¹⁹ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului [COM(2021) 346].

²⁰ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii [COM(2022) 453 final].

²¹ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei.

²² Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

²³ Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195).

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1).

²⁵ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 [COM(2021) 706].

²⁶ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind expedierile de deșeuri și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1257/2013 și (UE) 2020/1056 [COM(2021) 709 final].

produselor introduse pe piața unică²⁷. Propunerea de instituire a unui **mecanism de ajustare a carbonului la frontieră**²⁸ va contribui la asigurarea faptului că obiectivele climatice ale UE nu sunt subminate de riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și va încuraja producătorii din țările din afara UE să își ecologizeze procesele de producție. Mecanismul se aplică mărfurilor importate, iar autoritățile vamale sprijină punerea în aplicare a acestuia.

- În ceea ce privește **asigurarea respectării legii**, temeiul juridic pentru asistența reciprocă între autoritățile naționale și între acestea și Comisie în ceea ce privește aplicarea legislației din domeniile vamal și agricol prevede măsuri relevante. Printre acestea se numără normele pentru prevenirea, cercetarea și urmărirea în justiție a fraudelor vamale²⁹ și cadrul de cooperare operațională între autoritățile și organismele de aplicare a legii din statele membre și de la nivelul Uniunii, menite să asigure securitatea în interiorul Uniunii împotriva, de exemplu, a traficului de droguri și a traficului ilicit de arme de foc³⁰.
- Noul **regulament privind serviciile digitale** stabilește obligații clare pentru furnizorii de servicii digitale de a combate conținutul ilegal, ceea ce are ca rezultat consolidarea trasabilității și a controalelor asupra comercianților de pe piețele online pentru a se asigura că produsele introduse pe piața unică sunt sigure³¹.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că uniunea vamală este o competență exclusivă a Uniunii. În consecință, numai Uniunea poate adopta legislația vamală, în timp ce statele membre sunt responsabile de punerea în aplicare a acesteia.

Temeiurile juridice ale prezentei inițiative sunt articolele 33, 114 și 207 din TFUE.

Articolele 33 și 114 din TFUE conferă Parlamentului European și Consiliului dreptul de a lua măsuri de consolidare a cooperării vamale dintre statele membre, precum și dintre acestea și Comisie, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne prin eliminarea frontierelor interne și realizarea liberei circulații a mărfurilor.

²⁷ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE [COM(2022) 142 final].

²⁸ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon [COM(2021) 564].

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

³⁰ Mai multe informații privind [cooperarea operațională](#).

³¹ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale).

Articolul 207 din TFUE pornește de la premisa că domeniul de aplicare al inițiativei se extinde dincolo de cooperarea dintre autoritățile vamale pentru a include facilitarea comerțului și protecția împotriva comerțului ilicit ca aspect important al politicii comerciale, în conformitate cu cadrul internațional aplicabil politicii comerciale cu țările terțe.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Întrucât prezenta propunere intră în sfera competenței exclusive a Uniunii, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proportionalitatea**

Normele și procesele vamale comune stabilite în CVU sunt puse în aplicare de statele membre. Cadrul existent a întâmpinat probleme în ceea ce privește punerea în aplicare uniformă și armonizarea, generând o fragmentare a proceselor, practicilor și abordărilor, care pune în pericol uniunea vamală. Această fragmentare și consecințele conexe nu pot fi soluționate la nivel național. Prin urmare, este necesar un set revizuit și cuprinzător de norme privind procesele vamale, gestionarea comună a datelor și guvernanța la nivelul Uniunii pentru a aborda problemele identificate și pentru a asigura punerea în aplicare uniformă.

Prezenta inițiativă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge aceste obiective. Elementele menționate mai sus se consolidează reciproc și vor permite o reducere semnificativă a sarcinii atât pentru autoritățile publice, cât și pentru operatorii din sectorul privat, o armonizare eficientă a normelor și a practicilor, precum și condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor vamale.

- **Alegerea instrumentului**

Alegerea instrumentului (regulament) este esențială, deoarece uniunea vamală trebuie să ofere securitate juridică pentru comerț și autoritățile publice. Uniunea vamală trebuie să asigure buna desfășurare a comerțului legitim și, în același timp, să prevadă o intervenție eficientă, bazată pe riscuri, din partea autorităților publice pentru a contribui la punerea în aplicare a elementelor principale ale acquis-ului Uniunii, în special piața unică și securitatea Uniunii și a bugetului Uniunii, prin intermediul resurselor proprii tradiționale. Instrumentul juridic al CVU, care va fi abrogat prin reformă, este, de asemenea, un regulament.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

În 2022, Comisia a prezentat o evaluare intermediară a punerii în aplicare a dispozițiilor legale și a furnizării sistemelor informatice ale CVU în ceea ce privește eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența cu politicile conexe și valoarea adăugată a UE³². Raportul de evaluare a indicat faptul că succesul punerii în aplicare a CVU în perioada 2016-2020 este parțial.

³² Document de lucru al serviciilor Comisiei privind evaluarea intermediară a punerii în aplicare a Codului vamal al Uniunii, SWD/2022/0158.

În primul rând, deși s-a considerat că stadiul punerii în aplicare a dispozițiilor legale este pe drumul cel bun, există încă unele dificultăți în ceea ce privește punerea în aplicare a celor 17 sisteme informatice instituite prin cod. Opt sisteme au fost implementate cu succes până în 2020 și funcționează în mod satisfăcător potrivit părților interesate, alte patru au fost implementate în 2021, în timp ce cinci sisteme urmează să fie implementate treptat până la sfârșitul anului 2025.

În al doilea rând, s-au înregistrat unele progrese concrete în ceea ce privește îmbunătățirea mediului vamal, dar acestea nu vizează în mod uniform toate domeniile analizate în cadrul evaluării. CVU a contribuit la clarificarea și armonizarea normelor vamale, pentru a reduce abordările divergente între statele membre în mai multe domenii, cum ar fi deciziile vamale, condițiile de acordare a statutului de operator economic autorizat (*Authorised Economic Operator* – AEO) și unele regimuri speciale. Cu toate acestea, armonizarea este insuficientă în anumite alte domenii, în special gestionarea riscurilor și monitorizarea statutului de AEO, iar interpretările diferite ale normelor continuă să reprezinte o problemă. În plus, întrucât multe dintre cele mai importante modificări introduse de CVU, cum ar fi unele simplificări ale procesului de vămuire (de exemplu, vămuirea centralizată la import la nivelul UE și măsurile conexe de facilitare a comerțului), depind de proiectele informatice în curs, multe dintre beneficiile anticipate ale CVU nu s-au concretizat încă.

În al treilea rând, din evaluare a reieșit că punerea în aplicare a CVU nu a exploatat pe deplin potențialele sinergii cu politicile conexe și că nu există o coordonare și un schimb de informații adecvate între autoritățile vamale și alte administrații naționale relevante responsabile cu aplicarea altor politici ale Uniunii la frontieră, în special în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul interdicțiilor și al restricțiilor. Conform rapoartelor, coordonarea insuficientă în scopul alinierii cerințelor, a standardelor (în special în ceea ce privește colectarea și schimbul de date) și a procedurilor a fost un obstacol în calea digitalizării și a încetinit progresele în ceea ce privește punerea în aplicare a unor simplificări esențiale.

Evaluarea a analizat, de asemenea, relevanța CVU în ceea ce privește cele mai presante provocări cu care se confruntă autoritățile vamale în prezent, cum ar fi capacitatea de a gestiona volumul imens de declarații și proceduri vamale din cadrul operațiunilor de comerț electronic. În acest sens, evaluarea a recunoscut că CVU a fost conceput pentru un model de afaceri bazat în principal pe comerțul tradițional, în cadrul căruia navele cargo transportă pe mare cantități mari de mărfuri similare. Cu toate că acest model există în mare măsură și în prezent, creșterea dramatică a tranzacțiilor de comerț electronic, în care trimiterile cu valoare scăzută sunt expediate individual din țări terțe către consumatorii finali din Uniune, pune presiune asupra autorităților vamale și a legislației vamale. În 2022, 890 de milioane de tranzacții de comerț electronic au fost declarate cu declarația H7, ceea ce reprezintă 73 % din totalul declarațiilor vamale de import, dar numai 0,5 % din valoarea totală a importurilor. Tranzacțiile de comerț electronic sunt problematice și în ceea ce privește respectarea interdicțiilor și restricțiilor aplicate în UE în legătură cu riscurile nefinanciare. Din aceste motive, evaluările au sugerat că sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a aborda aceste provocări în cadrul legislației.

- **Consultările cu părțile interesate și obținerea expertizei**

În perioada 20 iulie-19 septembrie 2022 a fost lansată o consultare publică privind revizuirea legislației vamale³³. Chestionarul a fost disponibil pe platforma „Exprimați-vă părerea” în toate limbile oficiale ale UE și a primit 192 de răspunsuri. Dintre modificările de politică și mecanismele care ar putea fi incluse într-o reformă a uniunii vamale, respondenții *sunt ferm de acord* cu includerea următoarelor elemente, în ordinea preferințelor:

1. simplificarea formalităților vamale pentru comercianții fiabili și de încredere stabiliți în Uniune (69,47 %);
2. consolidarea cooperării dintre autoritățile vamale și cele nevamale (55,79 %), în special în ceea ce privește schimbul de informații (65,97 %), coordonarea operațională (59,47 %) și îmbunătățirea aplicării interdicțiilor și a restricțiilor (47,37 %);
3. un nou parteneriat cu comercianții de încredere și cu alte autorități competente pentru o mai bună gestionare a riscurilor, inclusiv consolidarea informațiilor prealabile privind transportul de marfă (53,16 %);
4. asigurarea unui mediu la nivelul Uniunii pentru informațiile vamale (54,21 %), în cadrul căruia caracteristicile cele mai favorizate ar fi furnizarea simplificată a datelor (care să permită reutilizarea datelor, evitarea duplicărilor etc.) pentru 73,16 % din răspunsuri, capacitățile de gestionare a datelor (64,21 %) și conceptul de „ghișeu unic” pentru gestionarea formalităților nevamale (63,16 %);
5. adaptarea legislației vamale la tranzacțiile de comerț electronic, de exemplu prin consolidarea supravegherii fluxurilor de la întreprindere la consumator și a răspunderii actorilor implicați pentru toate normele fiscale și nefiscale (52,11 %);
6. dintre respondenți, 35,79 % sunt ferm de acord cu reformarea guvernantei uniunii vamale pentru a se asigura un palier al UE (alți 23 % tind să fie de acord, aproximativ 4,5 % nu sunt de acord, iar restul nu au exprimat nicio opinie); *dar*, dacă ar exista un astfel de palier al UE, acesta ar trebui să fie responsabil în special cu formarea lucrătorilor vamali (59,47 %), cu gestionarea sistemelor informatice (51 %), cu finanțarea echipamentelor vamale (44,74 %) și cu răspunsul UE în situații de criză (41,5 %);
7. doar 31 % consideră că integrarea agendei verzi în agenda vamală ar trebui să facă parte în mod absolut dintr-o reformă, în timp ce 27,8 % tind să fie de acord cu acest aspect, iar 6,31 % nu sunt de acord.

Pe lângă consultarea publică, au fost organizate o serie de activități de consultare specifice pentru a colecta opiniile părților interesate de specialitate, după cum urmează (pentru detalii, a se vedea anexa II la evaluarea impactului):

³³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13316-Revision-of-the-Union-Customs-Code_ro.

- discuții cu administrațiile vamale naționale în contextul Grupului de reflecție³⁴ cu privire la: (i) recomandările incluse în raportul Grupului de experți eminenți, necesitatea și caracteristicile unui nou parteneriat cu operatorii comerciali și consolidarea supravegherii vamale și a gestionării riscurilor; (ii) un cadru de cooperare consolidată cu alte autorități și o agendă vamală verde și (iii) o nouă paradigmă și guvernanta în materie de date;
- discuție cu reprezentanții comerciali din cadrul Grupului de contact pentru comerț³⁵ în cadrul a patru reuniuni specifice privind (i) nevoile întreprinderilor și sugestiile de revizuire a CVU, (ii) recomandările din raportul Grupului de experți eminenți, (iii) rezultatele consultării publice a părților interesate și (iv) elementele-cheie ale reformei;
- consultarea administrațiilor vamale ale statelor membre în cadrul unui grup de reflecție format din directorii generali ai autorităților vamale naționale, înființat special pentru a analiza diferitele elemente constitutive ale pachetului de reforme;
- consultarea asociațiilor și federațiilor comerciale de la nivelul Uniunii, precum și a întreprinderilor individuale reprezentate în cadrul Grupului de contact pentru comerț;
- consultarea serviciilor Comisiei care lucrează cu diverse cerințe de reglementare privind mărfurile, aplicabile la frontiere.

În plus, în sprijinul acestei inițiative au fost colectate dovezi din surse documentare existente, inclusiv din legislație și alte documente de politică, statistici vamale și comerciale, evaluări și rapoarte privind politicile relevante, precum și informații privind inițiativele conexe, astfel cum sunt enumerate în anexa I la evaluarea impactului. Expertiza externă utilizată pentru evaluarea impactului a fost inclusă în trei studii privind evaluarea punerii în aplicare a CVU, programul AEO și soluțiile la provocările generate de comerțul electronic³⁶.

Activitățile de consultare au permis colectarea de informații și date calitative și cantitative, care au fost prelucrate și analizate sistematic cu ajutorul unor tehnici adecvate. Datele calitative (inclusiv cele provenite din observațiile și contribuțiile trimise Comisiei) au fost codificate în funcție de teme-cheie, apoi au fost revizuite și analizate din diferite perspective și prezentate sub formă narativă. Datele cantitative (răspunsurile la sondaj) au fost prelucrate utilizând Excel și tabloul de bord al Comisiei pentru consultări publice și au fost analizate cu ajutorul unor metode statistice precum calculul frecvențelor, tabelele statistice combinate și tendințele simple.

³⁴ Grupul de reflecție pentru politica vamală este un subgrup al Grupului de experți pentru politica vamală a Comisiei. A se vedea Registrul grupurilor de experți al Comisiei, codul E00944.

³⁵ A se vedea Registrul grupurilor de experți al Comisiei, codul E02134.

³⁶ „Study to support the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code” (Studiu în sprijinul evaluării intermediare a punerii în aplicare a Codului vamal al Uniunii), Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone and Economisti Associati, 2021. „Study on the Authorised Economic Operator programme” (Studiu referitor la programul privind operatorii economici autorizați), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2023. „Study on an integrated and innovative overhaul of EU rules governing e-commerce transactions from third countries from a customs and taxation perspective” (Studiu privind o revizuire integrată și inovatoare a normelor UE care reglementează tranzacțiile de comerț electronic din țări terțe dintr-o perspectivă vamală și fiscală), Pricewaterhouse Coopers EU Services, 2022 (nedefinitiv).

- **Evaluarea impactului**

Proiectul de raport privind evaluarea impactului a fost prezentat **Comitetului de control normativ (CCN) al Comisiei** la 30 septembrie 2022. În urma reuniunii din 26 octombrie 2022, CCN a emis un aviz negativ la 28 octombrie 2022, indicând necesitatea unor îmbunătățiri suplimentare în mai multe domenii. Raportul revizuit a fost retrimis la 21 decembrie 2022. Comitetul a emis un aviz pozitiv cu rezerve la 27 ianuarie 2023. Revizuirea a abordat toate aspectele identificate de comitet în vederea îmbunătățirii, printre care se numără o mai bună justificare a urgenței și a motivelor pentru a acționa acum, legăturile cu evaluarea și cu activitatea Curții de Conturi Europene, coerența cu alte inițiative, delimitarea scenariului de referință dinamic (inclusiv Planul de acțiune vamală), logica de intervenție, cartografierea obiectivelor, contribuția la obiectivele Pactului verde, modul în care fiecare opțiune ar funcționa în practică, măsura în care opțiunile și măsurile sunt cumulative și exhaustive, identificarea combinațiilor de opțiuni, fezabilitatea și riscurile de finanțare, prezentarea costurilor și a beneficiilor, analiza impactului, inclusiv în ceea ce privește structurile de guvernare propuse, consumatorii și ipotezele privind costurile IT, reflectarea opiniilor părților interesate, modalitățile de monitorizare și evaluare, identificarea măsurilor individuale în cadrul opțiunilor din procesele vamale și a comercianților de încredere, explicarea opțiunilor de comerț electronic, inclusiv eliminarea pragului de scutire de 150 EUR, principiul numărului constant, delimitarea costurilor și a beneficiilor, precum și a cifrelor ilustrative, analiza impactului soluțiilor de guvernare, impactul asupra consumatorilor, în special în ceea ce privește eliminarea scutirii de taxe vamale pentru mărfurile de până la 150 EUR, precum și evaluarea *ex post*.

Evaluarea impactului, astfel cum a fost îmbunătățită în urma avizului Comitetului de control normativ, a distilat și a sintetizat cele cinci domenii problematice principale care stau la baza nevoii de reformă:

1. *Autoritățile vamale depun eforturi pentru a-și îndeplini misiunea de a proteja interesele financiare ale Uniunii și cerințele nefinanciare tot mai numeroase din cadrul politicilor sectoriale (siguranța produselor, securitatea, protecția sănătății oamenilor, a animalelor și a plantelor, protecția mediului etc.). Întrucât doar o mică parte din importuri și exporturi pot fi controlate fizic, autoritățile vamale depind de gestionarea riscurilor – cu toate acestea, în prezent, gestionarea riscurilor nu este suficient de eficace, de uniformă sau de cuprinzătoare la nivelul UE. În plus, autoritățile vamale trebuie **să colaboreze cu alte autorități** într-o gamă largă de provocări, însă calitatea și eficacitatea acestei cooperări sunt adesea suboptime și variază de la un stat membru la altul.*
2. *Procesele vamale actuale impun comercianților să furnizeze mai multor autorități și de mai multe ori în cadrul lanțului de aprovizionare informații similare privind mărfurile, prin intermediul mai multor sisteme informatice, care nu sunt întotdeauna interoperabile. Acest lucru creează sarcini administrative pentru operatorii legitimi.*
3. **Modelul vamal actual nu este adaptat pentru comerțul electronic.** Creșterea masivă a comerțului electronic a modificat natura comerțului, de la mărfuri introduse în mod tradițional în Uniune în cantități mari prin intermediul transportului de marfă, trecându-se la milioane de trimiteri de mici dimensiuni expediate direct consumatorilor individuali. Autoritățile vamale nu sunt pregătite să facă față creșterii volumului de mărfuri și de declarații. În plus, există dovezi ale utilizării abuzive sistematice a pragului de 150 EUR sub care nu se percep taxe vamale; mai mult decât

atât, această scutire favorizează operatorii de comerț electronic din țări terțe în detrimentul comerțului tradițional și al comercianților cu amănuntul din UE, denaturând astfel concurența.

4. **Calitatea datelor, accesul la date și analiza acestora sunt limitate.** Deși procesele vamale sunt digitalizate, iar analiza riscurilor vamale și controalele vamale se bazează pe date, *datele necesare pentru efectuarea supravegherii vamale, a analizei riscurilor vamale și a controalelor vamale sunt fragmentate* și duplicate în mai multe sisteme din cadrul unei infrastructuri informatice vamale descentralizate. Acest lucru este costisitor pentru autoritățile vamale, lipsit de flexibilitate și împiedică o utilizare eficientă a datelor. Lipsa unui cadru juridic cuprinzător în CVU privind schimbul și utilizarea datelor împiedică, de asemenea, schimbul de date dintre autoritățile vamale, Comisie, alte autorități sau țări partenere.
5. *Punerea în aplicare operațională în statele membre diferă semnificativ în ceea ce privește practicile și metodele de control, punerea în aplicare a simplificărilor și sancțiunile pentru încălcarea legislației vamale. Nu există o analiză de risc adecvată la nivelul Uniunii care să supravegheze în mod corespunzător fluxurile comerciale și să detecteze comerțul neconform, iar operatorii care nu respectă normele pot viza punctele de intrare în UE cu niveluri de control mai scăzute.*

Din cauza acestor probleme: (i) nu sunt percepute toate **taxele vamale** – pierderea de venituri subminează interesele financiare ale UE și ale statelor membre; (ii) produse periculoase, neconforme sau contrafăcute continuă să intre sau să iasă de pe piața unică a UE și (iii) **mărfuri ilegale** sunt introduse în UE prin contrabandă, intensificarea activităților de control ale autorităților vamale dintr-o țară obligând operatorii să se adapteze identificând alte puncte de intrare. Aceste consecințe subminează competitivitatea industriei care respectă normele, se traduc printr-o pierdere de profit, de locuri de muncă și de venituri pentru întreprinderile legitime, inclusiv, în special, pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), și pun în pericol siguranța și securitatea cetățenilor UE.

Evaluarea impactului a identificat principalii factori determinanți care stau la baza acestor probleme ca fiind (i) caracterul inadecvat și complexitatea excesivă a proceselor vamale; (ii) digitalizarea vamală fragmentată și complexă și (iii) structura de guvernare fragmentată a uniunii vamale.

Pentru a aborda aceste probleme și factorii care stau la baza lor, evaluarea impactului a identificat trei direcții strategice majore, care vor determina în mare parte măsura în care uniunea vamală va obține capacitatea dorită de a colecta, proteja și simplifica în mod unitar. Aceste direcții strategice pot fi formulate astfel:

- în ce măsură ar trebui reformate procesele vamale?
- în ce măsură ar trebui reformată abordarea gestionării datelor vamale?
- în ce măsură ar trebui reformată guvernarea uniunii vamale?

Evaluarea impactului a luat în considerare patru opțiuni, fiecare oferind un pachet coerent de măsuri care abordează cele trei direcții strategice:

1. **Opțiunea 1 – un pachet de procese mai simple.** Opțiunea a analizat componentele esențiale, interdependente, ale procesului, în special etapele procesului în sine,

rolurile diferiților actori și responsabilitățile acestora în materie de conformitate, utilizarea datelor, tratamentul operatorilor mai fiabili, tratamentul fluxurilor de comerț electronic și modul în care sancțiunile sunt aplicate în întreaga UE pentru a descuraja neconformitatea. Acest pachet ar reduce și ar simplifica etapele procesului de import, ar clarifica responsabilitățile actorilor (în special ale importatorilor și exportatorilor), ar elimina scutirea de taxe vamale pentru mărfurile cu o valoare de până la 150 EUR și ar prevedea ca platformele electronice să fie importatori presupuși și să contabilizeze taxele vamale pentru traficul de comerț electronic de la întreprinderi la consumatori, cu o metodă mai simplă de calculare a taxelor. Opțiunea ar introduce o nouă abordare bazată pe *încredere și control* („*Trust and Check*”) a parteneriatului cu operatorii comerciali, în cadrul căreia ar fi disponibile privilegiile suplimentare (cum ar fi controale vamale mai puține și mai bine direcționate și posibilitatea de a „acorda ei înșiși liberul de vamă” mărfurilor) pentru comercianții transparenți și fiabili. Această opțiune ar introduce o abordare comună a sancțiunilor administrative și ar îmbunătăți accesul Comisiei la date pentru a sprijini gestionarea riscurilor. Aceste schimbări ar fi efectuate în cadrul modelului actual de digitalizare și al structurii existente de guvernare vamală, ceea ce, conform evaluării, le-ar limita impactul.

2. **Opțiunea 2** ar completa opțiunea 1 cu o **autoritate vamală a UE care ar coordona cooperarea** dintre statele membre în ceea ce privește gestionarea riscurilor, ar sprijini punerea în aplicare uniformă a normelor și ar gestiona programele vamale. Acest pachet s-ar baza pe modelul actual de digitalizare.
3. **Opțiunea 3** ar crea o **platformă de date vamale a UE**, gestionată de Comisie, pentru a pune în aplicare procesele vamale mai simple identificate în opțiunea 1 în cadrul unui model informatic centralizat. Platforma de date ar facilita colectarea de informații de la diferiți actori, prelucrarea acestora pentru a fi utilizate în cadrul gestionării riscurilor vamale la nivelul UE și schimbul de informații cu alte autorități competente. În ceea ce privește guvernarea, rolul Comisiei ar fi consolidat, în special în ceea ce privește organizarea gestionării riscurilor, sub rezerva însă a limitărilor capacităților Comisiei și a lipsei unui mandat organizațional care să valorifice întregul potențial al noului mediu de date.
4. **Opțiunea 4** include procese vamale mai simple puse în aplicare prin intermediul **Platformei de date vamale a UE** gestionată de o **autoritate vamală a UE** responsabilă (în plus față de opțiunea 2) de gestionarea riscurilor operaționale și de gestionarea datelor, precum și de sprijinirea simplificării proceselor.

Opțiunea preferată este opțiunea 4. Cele trei elemente ale sale (procesele vamale reformate, puse în aplicare în cadrul unei platforme centrale de date vamale a UE, gestionate de o autoritate vamală a UE) se consolidează reciproc pentru a obține rezultate mai bune și a crea sinergii la nivelul UE. Aceasta este opțiunea cea mai eficientă, deoarece investițiile în structurile centrale reduc în mod semnificativ costurile pentru statele membre și întreprinderi. În special, opțiunea are următoarele beneficii³⁷:

³⁷ Pe baza ipotezelor și a orizontului de timp indicate în evaluarea impactului, la momentul elaborării acesteia.

- **Consolidarea supravegherii vamale.** Îmbunătățirea accesului la date și a prelucrării acestora prin intermediul Platformei de date vamale a UE va spori atât eficiența gestionării riscurilor la nivelul UE, cât și capacitatea vămilor de a detecta fraudele prin identificarea profilurilor operatorilor care prezintă riscuri și care acționează la nivelul Uniunii. Acest demers va genera venituri suplimentare pentru Uniune și statele sale membre. Îmbunătățirea accesului la date și o mai bună coordonare între autorități vor spori capacitatea vămilor de a detecta și de a opri mărfurile care nu respectă cerințele Uniunii, în beneficiul cetățenilor și al consumatorilor.
- **Reducerea sarcinii administrative pentru comerțul legitim.** Procesele revizuite sunt mai simple, iar datele sunt colectate o singură dată de la sursa corectă, prin intermediul unei interfețe unice în cadrul Platformei de date vamale a UE. Potrivit evaluării, economiile estimate ar putea fi cuprinse între 1,2 miliarde EUR și 2,6 miliarde EUR pe an (ținând seama de creșterea taxelor vamale aplicate întreprinderilor ca urmare a eliminării pragului de 150 EUR pentru traficul de comerț electronic de la întreprinderi la consumatori, estimată la aproximativ 1 miliard EUR pe an).
- **Centralizarea funcțiilor (IT, date și gestionarea riscurilor)** în cadrul Autorității vamale a UE conduce la **economii semnificative pentru statele membre** în ceea ce privește cheltuielile cu sistemele informatice vamale. Evaluarea a estimat că aceste economii ar putea începe de la aproximativ 194 de milioane EUR și ar putea crește, în decursul unei perioade de 15 ani, până la aproximativ 2,3 miliarde EUR pe an. **Autoritatea vamală a UE asigură coordonarea** între administrațiile vamale naționale și alte autorități.
- **Existența unor condiții de concurență echitabile între comerțul electronic și comerțul tradițional.** Procesele revizuite le permit actorilor din domeniul comerțului electronic să furnizeze informații financiare și nefinanciare într-un mod mai simplu și îi responsabilizează în acest sens; consumatorii beneficiază de o mai mare transparență a prețurilor și a taxelor.
- **Acțiunea unitară a uniunii vamale.** Procesele revizuite sunt realizate în cadrul unei platforme centrale de date vamale a UE de către o autoritate vamală centrală a UE cu scopul de a facilita punerea în aplicare uniformă în toate statele membre și de a evita divergențele.

În ceea ce privește **impactul social și de mediu**, se preconizează că această opțiune va aduce beneficii semnificative, permițând mai bine autorităților vamale să aplice legislația care urmărește obiective sociale și de mediu, în cooperare cu alte autorități relevante. În special:

- Opțiunea preferată, prin combinarea mandatului de coordonare operațională al Autorității vamale a UE cu instrumentele și procesele de date furnizate în cadrul Platformei de date vamale a UE, va permite cel mai bine cooperarea structurată, la nivelul UE, între politicile vamale și politicile sociale și de mediu relevante, în vederea îmbunătățirii rezultatelor acestora prin intermediul acțiunilor vamale la frontieră.
- Informațiile suplimentare pe care operatorii le furnizează autorităților vamale ar trebui să îmbunătățească în continuare capacitatea autorităților vamale de a contribui

la asigurarea respectării unor legislații specifice care urmăresc obiective sociale, cum ar fi cele care interzic munca forțată, sau obiective de mediu.

- Eliminarea scutirii de taxe vamale pentru mărfurile cu o valoare de până la 150 EUR va pune capăt practicii de divizare a comenzilor cu o valoare ridicată în mai multe trimiteri cu o valoare mai mică de 150 EUR pentru a beneficia de scutirea de taxe vamale, ceea ce va avea un efect pozitiv asupra mediului prin reducerea emisiilor generate de transporturi.
- O mai bună asigurare a respectării cerințelor în materie de produse aplicabile mărfurilor importate ar putea conduce la o relocare a producției în Uniune.

Cazurile de utilizare din evaluarea impactului ilustrează și mai bine modul în care reforma va sprijini punerea în aplicare a obiectivelor de politică actuale relevante, inclusiv în domeniul proiectării ecologice și al produselor sustenabile, al emisiilor generate de consumatori, al materialelor plastice de unică folosință, al substanțelor chimice persistente și al reducerii concurenței neloiale din partea importurilor neconforme, care afectează industria și locurile de muncă din UE, precum și în domeniul activităților de supraveghere a pieței în general.

În ceea ce privește **obiectivele de dezvoltare durabilă**, evaluarea impactului a identificat modul în care reforma ar contribui la punerea în aplicare a acestora prin măsuri luate în ceea ce privește comerțul internațional cu mărfuri și lanțurile de aprovizionare, măsuri care, în special:

- ar îmbunătăți facilitarea comerțului legitim, în legătură cu obiectivul 8;
- ar îmbunătăți detectarea și prevenirea importurilor sau exporturilor care contravin normelor relevante ale UE privind, de exemplu, deșeurile, substanțele chimice sau proiectarea sigură și durabilă a produselor, în legătură cu obiectivul 12;
- ar consolida protecția ecosistemelor teritoriale (de exemplu, împotriva importurilor care sunt produse ale defrișărilor) și protecția biodiversității (prin contribuția la detectarea traficului care contravine CITES), în legătură cu obiectivul 15.

Propunerea este pe deplin coerentă cu principiul de **„a nu aduce prejudicii semnificative”**. Ea va îmbunătăți aplicarea politicilor de mediu și va raționaliza și eficientiza desfășurarea operațiunilor comerciale internaționale și supravegherea acestora de către operatorii economici și, respectiv, de către autoritățile publice. Punerea în comun a resurselor și a instrumentelor în mediul central va reduce în special duplicarea activităților de dezvoltare a sistemelor și a activităților administrative, reducând timpul total alocat proceselor vamale și, în consecință, consumul de resurse.

Propunerea se bazează pe principiile **„digital în mod implicit” și „protejarea implicită a vieții private”**. Ea se aliniază la inițiativele emblematice ale Comisiei, cum ar fi Actul privind inteligența artificială, Regulamentul privind guvernanta datelor, RGPD și EUDPR, și prevede procese centrate pe utilizator, pregătite pentru automatizare, care să permită efectuarea pe cale electronică a tuturor schimburilor operaționale cu autoritățile vamale prin intermediul unei singure interfețe multifuncționale a UE. Propunerea sprijină principiul transmiterii unice a datelor, al reutilizării datelor și al reducerii la minimum a datelor, stipulând faptul că acestea, odată transmise, trebuie să fie integrate în alte procese și adoptând abordarea mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi, care face legătura între formalitățile vamale și formalitățile

nevamale [Regulamentul (UE) 2022/2399]; permițând totodată o politică bazată pe date. Propunerea prevede o schimbare de paradigmă, prin trecerea de la o multitudine de sisteme naționale bazate pe procese *inter pares* la un ansamblu central flexibil de **servicii și sisteme** care vor permite dezvoltarea și modificarea proceselor **într-un mod mai ieftin, mai coerent, mai suplă și mai flexibil**. Propunerea va sprijini inovarea și tehnologiile digitale, permițând utilizarea unor tehnici analitice avansate în cadrul operațiunilor vamale, precum și punerea în comun a resurselor la nivelul UE și dezvoltarea liberă a unor componente care pot fi utilizate de toate statele membre în acest context. Elaborarea este „adaptată mediului digital”, cu dispoziții privind împuternicirile și delegările pentru a aborda aspecte tehnice precum elementele de date și normele.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Se preconizează că reducerea și simplificarea proceselor vamale și introducerea unui portal unic al UE pentru interacțiunea cu autoritățile vamale (Platforma de date vamale a UE) vor reduce în mod semnificativ sarcina administrativă în comparație cu Codul vamal al Uniunii în vigoare în prezent.

În evaluarea impactului s-a estimat că economiile totale pentru operatorii economici, în cadrul opțiunii preferate, s-ar putea ridica la 26 de miliarde EUR pe o perioadă de 15 ani (ținând seama de creșterea taxelor vamale aplicate întreprinderilor ca urmare a eliminării pragului de 150 EUR pentru traficul de comerț electronic de la întreprinderi la consumatori, estimată la aproximativ 1 miliard EUR pe an).

- **Drepturile fundamentale**

Vămile au o experiență îndelungată în colectarea și prelucrarea datelor care conțin informații comerciale sensibile, date financiare și date cu caracter personal. Revizuirea codului vamal respectă pe deplin dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal. Reforma îmbunătățește chiar protecția acestui drept, astfel cum s-a demonstrat în evaluarea impactului pentru opțiunea 4. Platforma de date ar integra instrumente și controale de protecție a datelor cu caracter personal, permițând fiecărui operator de date să garanteze drepturile în materie de protecție a datelor. Acest lucru va avea un impact pozitiv și asupra persoanelor vizate, care ar putea să își exercite drepturile într-un mod foarte similar în toate statele membre.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Reforma consolidează vămile în ceea ce privește abordarea perceperii taxelor neachitate, a subevaluării și a fraudei. În plus, eliminarea scutirii de taxe vamale pentru mărfurile cu o valoare mai mică de 150 EUR elimină o lacună și aduce la bugetul Uniunii venituri suplimentare estimate la 750 de milioane EUR pe an, la prețuri curente.

Treptat, perceperea taxelor va trece de la locul de declarare a mărfurilor la locul în care importatorul sau exportatorul este stabilit în Uniune. Acest lucru facilitează auditul și perceperea taxelor și simplifică interacțiunea pentru importator sau exportator, în special pentru IMM-uri. Deși această modificare nu are un impact direct asupra bugetului general al UE sau asupra contribuțiilor naționale la bugetul UE, ea poate modifica treptat distribuirea părții din taxele vamale reținute de statele membre drept costuri de colectare.

Autoritatea vamală a UE și dezvoltarea Platformei de date vamale a UE nu vor necesita o majorare bugetară în perioada 2021-2027, deoarece costurile de aproximativ 60 de milioane

EUR din primii doi ani vor fi finanțate în cadrul programului „Vamă” 2021-2027. După 2027, costurile totale ale reformei pentru bugetul UE sunt estimate la aproximativ 1,855 miliarde EUR. Această sumă acoperă costul sarcinilor încredințate Autorității vamale a UE prin prezenta propunere, precum și costul Platformei de date vamale a UE, fără a aduce atingere acordului privind CFM și programele pentru perioada de după 2027.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Proiectul privind *performanța uniunii vamale*, desfășurat de Comisie, colectează și analizează anual informații agregate furnizate de statele membre cu privire la activitatea vamală, la tendințele și la performanța în domeniul vamal din UE, pentru a sprijini o politică bazată pe date concrete. Unul dintre rezultatele principale ale analizei este Raportul anual privind performanța uniunii vamale, adresat exclusiv statelor membre, care oferă concluzii și recomandări cu privire la principalele evoluții din cadrul uniunii vamale, pe baza analizei indicatorilor-cheie de performanță legați de obiectivele strategice ale UE: protecție, competitivitate, facilitare, control și cooperare. Indicatorii de performanță a uniunii vamale abordează mai multe tipuri de activități, de la valoarea taxelor vamale percepute, utilizarea simplificărilor, rolul operatorilor economici autorizați în cadrul proceselor vamale, până la acțiuni în domeniul controalelor vamale și al detectării comerțului ilicit.

Colectarea datelor privind performanța uniunii vamale este în prezent voluntară, ceea ce ridică semne de întrebare cu privire la calitatea, exhaustivitatea și coerența datelor, precum și cu privire la aspectele legate de proprietatea asupra datelor și de confidențialitate. Prezenta inițiativă vizează dezvoltarea în continuare a măsurării performanței uniunii vamale prin introducerea unui temei juridic pentru un cadru structurat de furnizare și analiză a informațiilor relevante privind performanța vamală în vederea elaborării raportului anual. În plus, temeiul juridic pentru performanța uniunii vamale va oferi, în cele din urmă, un instrument pentru monitorizarea și evaluarea prezentei inițiative, îmbunătățind indicatorii în domeniul analizei de risc și al resurselor și rezultatelor controalelor, precum și a rezultatelor în materie de protecție, colectare și simplificare. Se va aborda astfel lipsa unor instrumente eficace de supraveghere de care ar trebui să dispună Comisia, astfel cum se indică în evaluarea CVU.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Această reformă consolidează capacitatea autorităților vamale de a supraveghea și de a controla mărfurile care intră și ies din uniunea vamală. Autoritățile vamale vor adopta o nouă abordare strategică, bazată pe analiza informațiilor privind lanțul de aprovizionare, pentru a dispune de o acțiune vamală specifică și coordonată. Se consolidează cadrul de cooperare între autoritățile vamale, autoritățile de supraveghere a pieței, autoritățile și organismele de aplicare a legii, autoritățile fiscale și alți parteneri. În cadrul unui nou parteneriat cu operatorii comerciali, sarcina administrativă este redusă, iar procesele vamale sunt raționalizate. O nouă platformă de date vamale a UE facilitează schimbul de informații și combinarea acestora într-un mediu central unic. O nouă autoritate vamală a UE efectuează o analiză de risc la nivel central și sprijină administrațiile naționale, conducând la o acțiune vamală coordonată. Aceste măsuri pregătesc uniunea vamală pentru viitor, cu volume tot mai mari de comerț electronic și cu o complexitate tot mai mare a interdicțiilor și a restricțiilor.

Noul Cod vamal al Uniunii are o structură simplă și intuitivă. Sunt definite rolul și responsabilitatea autorităților vamale, a importatorului, a exportatorului și a transportatorului. Informațiile sunt colectate în cadrul noii platforme de date vamale a UE și sunt prelucrate pentru analiza de risc. Urmează apoi un titlu unic pentru intrare și, respectiv, pentru ieșire. Noile titluri introduc un mecanism de criză, Autoritatea vamală a UE și armonizarea minimă comună a încălcărilor dispozițiilor vamale și a sancțiunilor fără caracter penal.

Titlul I introduce noul Cod vamal al Uniunii, care se bazează pe numeroase elemente ale codului anterior. Misiunea autorităților vamale este consolidată, pentru a reflecta gama largă de servicii vamale, începând cu perceperea taxelor, până la protecția cetățenilor, a mediului și a altor interese publice, la combaterea comerțului inechitabil, neconform și ilegal, precum și la sprijinirea fluxurilor comerciale legitime. Titlul conține definiții relevante pentru procesele vamale revizuite, în special importatorul și exportatorul, importatorul presupus în cazul vânzărilor la distanță, precum și interdicțiile și restricțiile.

Reforma urmărește să asigure transparența și responsabilitatea actorilor implicați și oferă în schimb simplificări ale proceselor vamale. Titlul II stabilește responsabilitățile importatorului, ale importatorului presupus și ale exportatorului față de autoritățile vamale. În ceea ce privește **rolurile**, o deficiență a sistemului actual este faptul că persoanele responsabile în prezent în fața autorităților vamale, cum ar fi declarantul și transportatorul, se confruntă cu dificultăți mai mari în a-și asuma responsabilitățile în ceea ce privește respectarea obligațiilor financiare și nefinanciare. În acest context, cea mai adecvată modificare la nivelul rolurilor este atribuirea responsabilității în materie de conformitate importatorilor și exportatorilor. Autoritățile vamale le impun acestora să fie stabiliți pe teritoriul Uniunii [cum era deja cazul declarantului la articolul 170 alineatul (2) din codul anterior] și să se înregistreze în statul membru de stabilire, cu excepțiile enumerate. Până în prezent, vânzătorii online și platformele de comerț electronic nu erau implicate în formalitățile vamale la import. Acționând în calitate de importatori presupuși, aceștia vor fi obligați să furnizeze autorităților vamale nu numai datele necesare pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor vândute consumatorilor din UE, ci și informațiile pe care trebuie să le colecteze în scopuri de TVA. Se clarifică rolul transportatorului care introduce mărfurile pe teritoriul vamal, precum și informațiile necesare în acest scop. Sistemul operatorilor economici autorizați continuă cooperarea de succes dintre întreprinderi și autoritățile vamale. Acest parteneriat este trecut la o etapă superioară, prin introducerea unui nou statut de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”). Acești comercianți transparenți și de încredere acordă autorităților vamale acces la sistemele lor electronice care țin evidența conformității lor și a circulației mărfurilor lor. În schimb, ei au obținut anumite avantaje, în special posibilitatea de a acorda liberul de vamă mărfurilor în numele autorităților vamale și de a amâna plata datoriei vamale.

Titlul III prezintă o nouă paradigmă a datelor care integrează și înlocuiește treptat actualele sisteme informatice vamale: trecerea de la 27 de medii informatice, cu numeroase sisteme în fiecare stat membru, la un ansamblu centralizat de sisteme și servicii. Platforma de date vamale a UE este un set de sisteme și servicii dezvoltate la nivel central, a căror utilizare este obligatorie. El redefineste modul în care datele vamale și de altă natură sunt colectate, utilizate pentru supravegherea vamală și partajate cu autoritățile partenere. Platforma este, de asemenea, noul „motor” care prelucrează, conectează și stochează informațiile și efectuează analize de risc la nivelul UE. Toate acestea oferă autorităților vamale o viziune mai bună asupra lanțului de aprovizionare pentru evaluarea riscurilor și permite ca acțiunea vamală să devină mai bine orientată și mai strategică. În plus, titlul permite aplicarea normelor de protecție a datelor, a normelor privind accesul la informații, a securității informatice și a confidențialității într-un mod orizontal, coordonat și consecvent.

Titlul IV reține concepte esențiale privind domeniul de aplicare al supravegherii vamale pentru mărfurile care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta, să fie plasate sub regimul de destinație finală sau să fie plasate în tranzit intern. Acest titlu ajustează identificarea birourilor vamale competente, stipulând rolul biroului vamal responsabil de locul de stabilire al importatorului sau al exportatorului. Supravegherea vamală, controalele și măsurile de atenuare se vor baza pe gestionarea riscurilor la nivelul întregului lanț de aprovizionare în timp real, dintr-o perspectivă europeană. Îmbunătățirea gestionării riscurilor în ceea ce privește atât riscurile financiare, cât și cele nefinanciare, se află în centrul reformei. Titlul IV oferă o descriere clară a procesului de gestionare a riscurilor, atât pentru riscurile financiare, cât și pentru cele nefinanciare, precum și a rolurilor și responsabilităților Comisiei, ale Autorității vamale a UE și ale autorităților vamale în acest domeniu. Acest titlu abordează utilizarea Platformei de date vamale a UE pentru sprijinirea gestionării riscurilor vamale și prevede un schimb și o utilizare cuprinzătoare a informațiilor relevante pentru gestionarea riscurilor și pentru controale. Autoritățile vamale naționale rămân în continuare în prima linie în ceea ce privește gestionarea riscurilor la nivel național și efectuarea controalelor vamale necesare. Pe baza unei noi analize de risc la nivelul UE, Autoritatea vamală a UE va emite recomandări de control la nivelul UE pentru autoritățile vamale. Aceste recomandări privind controalele vor trebui să fie puse în aplicare sau vor trebui să fie prezentate motivele pentru care recomandarea de control nu a fost aplicată. Comisia va stabili criterii și standarde comune privind riscurile și domenii de control prioritare comune prin acte de punere în aplicare și poate identifica domenii specifice în domeniul altor legislații, care merită un tratament prioritar în materie de gestionare a riscurilor vamale și de controale vamale. Titlul IV prevede, de asemenea, o evaluare sistematică a punerii în aplicare a gestionării riscurilor pentru a sprijini îmbunătățirea continuă.

Titlul V conține diferitele regimuri vamale care permit unui comerciant să depoziteze temporar mărfurile sau să le pună în liberă circulație pe piața unică a UE. În principiu, autoritățile vamale continuă să fie responsabile cu acordarea liberului de vamă pentru mărfuri și cu plasarea acestora într-un regim vamal. Comercianții autorizați „încredere și control” („Trust and Check”) vor putea să acorde liberul de vamă pentru mărfurile lor fără o intervenție vamală activă, în cazul în care informațiile sunt disponibile în prealabil și în cazul în care mărfurile nu au fost selectate pentru controale. Titlul include, de asemenea, norme clare privind procesul și consecințele juridice atunci când autoritățile vamale trebuie să consulte alte autorități competente înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, inclusiv posibilitatea de a solicita importatorilor să informeze în continuare cu privire la distribuirea mărfurilor după ce acestea se află în liberă circulație. În fiecare scenariu, autoritățile vamale pot opri circulația mărfurilor, pot refuza acordarea liberului de vamă și, în cele din urmă, au posibilitatea de a confisca mărfurile. Titlul V conține, de asemenea, dispoziții tranzitorii, care permit ca procesele vamale actuale să continue cu securitate juridică pe tot parcursul perioadei de tranziție și până când noile sisteme de gestionare a datelor devin operaționale.

Titlul VI prezintă noul proces simplificat de introducere a mărfurilor în uniunea vamală, ceea ce reprezintă o reducere semnificativă a complexității și a sarcinii administrative. Autoritățile vamale colectează informații pentru analiza de risc, inclusiv informații prelabile privind transportul de marfă și informații prelabile la ieșire, și intervin atunci când este necesar. Atenția administrațiilor vamale nu se mai concentrează pe trimiterile individuale, ci pe supravegherea lanțului de aprovizionare pentru a identifica riscurile. Autoritățile vamale își mențin capacitatea de a interveni în cazul fiecărei trimiteri individuale, pe baza informațiilor din Platforma de date vamale a UE. În funcție de tipul de regim vamal, există un set minim de informații care trebuie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale. În cazul în care

autoritățile vamale dispun în prealabil de informațiile relevante și nu constată niciun risc sau nicio problemă care trebuie rezolvată, mărfurile pot circula conform principiului conform căruia se efectuează o evaluare prealabilă și nu se intervine decât atunci când și dacă este necesar. Multiplele declarații vamale sunt înlocuite treptat prin utilizarea datelor comerciale, după o perioadă de tranziție acordată pentru dezvoltarea sistemelor necesare. Informațiile pot fi furnizate mai devreme pentru a consolida supravegherea lanțului de aprovizionare de către autoritățile vamale. Pe baza experienței pozitive în ceea ce privește „înregistrarea multiplă” în sistemul de control al importurilor 2 (ICS2), diferiți actori din lanțul de aprovizionare pot furniza fiecare partea lor de informații relevante. De exemplu, importatorul poate furniza informațiile relevante cu privire la produs și la tranzacție, în timp ce transportatorul poate furniza separat informațiile privind ruta și sosirea.

Normele privind exportul de în titlul VII reflectă procesele de intrare. Exportatorul este stabilit în Uniune și este înregistrat. Autoritățile vamale colectează informațiile relevante și efectuează o analiză de risc. Sunt facilitate fluxurile comerciale legitime și, în același timp, este consolidată capacitatea autorităților vamale de a supraveghea și de a asigura respectarea normelor.

Titlul VIII menține regimurile speciale din codul anterior. Se colectează informații relevante privind regimurile speciale, cum ar fi tranzitul, perfecționarea activă și perfecționarea pasivă, admiterea temporară, destinația finală sau zonele libere. În conformitate cu abordarea generală, transparența și răspunderea operatorului economic responsabil sunt îmbunătățite.

Titlul IX stabilește norme detaliate cu privire la cele trei elemente care trebuie stabilite pentru a aplica taxe la import și la export, precum și alte măsuri aplicabile comerțului cu mărfuri, cum ar fi taxele antidumping: clasificarea, valoarea și originea. Propunerea nu modifică acești factori, care sunt în mare parte determinați de normele internaționale ale Organizației Mondiale a Comerțului și ale Organizației Mondiale a Vămirilor, precum și de acordurile comerciale bilaterale ale UE. Totuși, întrucât aceste norme au fost identificate ca fiind deosebit de complexe pentru comerțul electronic, titlul va oferi două simplificări pe care importatorul poate alege să le aplice atunci când stabilește taxa vamală aplicabilă tranzacțiilor dintre întreprinderi și consumatori.

Prima simplificare se referă la dovada originii nepreferențiale, la care se poate renunța pentru mărfurile din comerțul electronic dacă importatorul a optat pentru utilizarea tratamentului tarifar simplificat. Aceasta este necesară, deoarece sarcina administrativă pentru obținerea unei astfel de dovezi este, de obicei, disproporționată în raport cu valoarea mărfurilor. În al doilea rând și cu condiția ca importatorul să utilizeze tratamentul tarifar simplificat, costurile de transport până la destinația finală a mărfurilor trebuie să fie incluse în valoarea în vamă. Această abordare asigură alinierea deplină a bazei de impozitare pentru taxele la import și TVA în ceea ce privește tranzacțiile de comerț electronic între întreprinderi și consumatori, în care costurile de transport sunt, de regulă, stabilite până la adresa consumatorului final.

În conformitate cu titlul X, datoria vamală ia naștere în momentul punerii în liberă circulație. Întrucât autoritățile vamale își concentrează eforturile mai mult pe lanțul de aprovizionare decât pe trimiteri, activitatea lor vizează, de asemenea, mai mult importatorul și exportatorul stabiliți. După o tranziție, datoria vamală nu mai ia naștere în locul în care se depune declarația vamală, ci în locul în care este înregistrat importatorul. Aceasta este o simplificare importantă pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri, în cadrul noului parteneriat cu operatorii comerciali. La rândul lor, autoritățile vamale se află într-o poziție mai bună pentru a controla și a audita importatorii stabiliți. Taxele vamale reprezintă o resursă

proprie tradițională a bugetului UE. Statele membre rețin o parte din taxe cu titlu de costuri de colectare, a căror distribuție s-ar putea schimba treptat odată cu noile dispoziții. În plus, valoarea taxelor este stabilită de importator sau de exportator și de autoritatea vamală responsabilă numai în cazul în care importatorul nu a făcut acest lucru. În comerțul electronic, importatorul presupus suportă datoria vamală încă din momentul plății vânzării, în mod similar cu dispozițiile privind TVA. Totuși, întrucât acest lucru s-ar putea întâmpla cu mult înainte ca mărfurile să ajungă fizic în Uniune, intermediarii din sectorul comerțului electronic pot fi autorizați să notifice taxa reală suportată și să efectueze plăți periodice, percepute de statul membru de stabilire și de înregistrare.

În ultimii ani, administrațiile vamale au dat dovadă de reziliență și de reactivitate în gestionarea crizelor. Situațiile de criză necesită răspunsuri specifice – care pot fi mai stricte sau mai flexibile, permițând excepții –, dar trebuie aplicate în mod similar în întreaga UE. Titlul XI include dispoziții privind situațiile de criză direct în Codul vamal al Uniunii. Pentru diferite scenarii de criză, Autoritatea vamală a UE va elabora protocoale și proceduri, cum ar fi aplicarea unor criterii de risc comune, a unor măsuri de atenuare adecvate și a unui cadru de colaborare, și va asigura aplicarea și implementarea acestora, pe baza unei decizii care urmează să fie luată de Comisie prin intermediul unui act de punere în aplicare.

Până în prezent, UE nu dispunea de o structură clară de gestionare operațională a uniunii vamale care să fie pregătită pentru provocările perioadei actuale. În titlul XII, regulamentul instituie Autoritatea vamală a UE, sarcinile, responsabilitățile și guvernanta acesteia. Comisia poate încredința autorității sarcina de a dezvolta și de a exploata Platforma de date vamale a UE. Autoritatea va realiza gestionarea riscurilor la nivelul UE și va emite recomandări de control adresate autorităților vamale naționale. Ambele funcții sunt fundamentale pentru creșterea capacităților vamale în întreaga Uniune și pentru trecerea uniunii vamale la o etapă superioară. Autoritatea vamală a UE va coordona, de asemenea, în mod activ acțiunea vamală din întreaga UE și va pune în aplicare prioritățile politice pentru funcționarea uniunii vamale. Autoritatea vamală a UE va coopera la nivelul UE cu alte agenții, organisme și rețele, cum ar fi EUROPOL, FRONTEX sau ECHA. Ea va facilita, de asemenea, cooperarea dintre administrații, inclusiv activitatea grupurilor de experți, formarea și schimbul de personal între țări.

În conformitate cu jurisprudența recentă a Curții de Justiție³⁸, competența de a decide cu privire la stabilirea locației sediului unei agenții a UE aparține legiuitorului Uniunii, care trebuie să acționeze în acest scop în conformitate cu procedurile prevăzute de dispozițiile relevante din punct de vedere material ale tratatelor. Comisia a considerat oportun să lase deschisă în propunerea sa numele orașului gazdă. Criteriile care trebuie luate în considerare pentru a contribui la procesul decizional și care se bazează pe abordarea comună sunt prevăzute într-un considerent în care se motivează articolul relevant. Alegerea sediului ar trebui să se bazeze pe un proces de candidatură transparent, care trebuie să se încheie înainte de finalizarea procedurii legislative. Candidaturile ar trebui să fie depuse de statele membre, având în vedere faptul că găzduirea unei agenții descentralizate a UE necesită un angajament clar din partea statului membru în cauză. Comisia este pregătită să contribuie la evaluarea acestor criterii și va coopera în mod activ cu colegiuitorii în ceea ce privește alegerea sediului, având în vedere hotărârea CJUE din 14 iulie 2022 și în conformitate cu responsabilitatea sa instituțională.

³⁸ Hotărârea Curții din 14.7.2022 C-743/19, Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene, punctele 66 și 74.

Pentru a-și îndeplini misiunea, autoritățile vamale cooperează îndeaproape și în mod regulat cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile de control sanitar și fitosanitar, cu autoritățile și organismele de aplicare a legii, cu autoritățile de gestionare a frontierelor, cu organismele de protecție a mediului, cu experții în domeniul bunurilor culturale și cu multe alte autorități responsabile cu politicile sectoriale. Titlul XIII prevede un nou cadru de cooperare pentru o colaborare structurată între autoritățile vamale și autoritățile care acoperă patru domenii: norme și legislație, schimb de date, elaborare de strategii și acțiuni coordonată. Prin această cooperare se vor elabora strategii comune de supraveghere și control pentru a aborda problemele specifice. Acțiunile pe care le pot întreprinde autoritățile vamale în sprijinul altor domenii de politică sunt mai bine definite, ceea ce permite ca legislația sectorială să facă trimitere la Codul vamal. Cooperarea internațională și diplomația vamală sunt mai importante, iar cooperarea cu partenerii este consolidată și poate include schimbul de date vamale.

Practicile naționale privind încălcările dispozițiilor vamale și sancțiunile aferente diferă în mod semnificativ de la un stat membru la altul, ceea ce duce la diferențe de tratament și la denaturări ale comerțului cu mărfuri. În titlul XIV, reforma introduce un set comun minim de acte sau omisiuni care constituie încălcări ale dispozițiilor vamale și un set comun minim de sancțiuni fără caracter penal, precum și principii comune, fără a modifica ordinea juridică procedurală a statelor membre și permițându-le acestora să prevadă încălcări suplimentare ale dispozițiilor vamale și să adauge sancțiuni naționale. Încălcările dispozițiilor vamale care privesc mai multe state membre necesită cooperarea autorităților. Platforma de date vamale a UE va colecta toate deciziile legate de încălcările dispozițiilor vamale și de sancțiunile aferente, în scopuri de transparență.

Dispozițiile finale de în titlul XV includ un calendar pentru continuarea practicii actuale privind declarațiile vamale către sistemele naționale și tranziția către noul sistem. Platforma de date vamale a UE va fi dezvoltată treptat, începând cu noua abordare privind comerțul electronic. Comercianții pot începe să utilizeze Platforma de date vamale a UE începând din ianuarie 2032, dar vor fi obligați să o utilizeze începând din 2037, când aceasta va fi pe deplin operațională. Autoritatea vamală a UE va fi instituită treptat și își va asuma sarcinile începând cu 2028.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a Codului vamal al Uniunii, de înființare a Autorității vamale a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea și funcționarea pieței interne se bazează pe uniunea vamală. În interesul atât al operatorilor economici, cât și al autorităților vamale din Uniune, Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului² de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”) a reunit într-un singur act legislația vamală care era cuprinsă în mai multe acte legislative diferite, conținând normele și procedurile generale, pentru a asigura punerea în aplicare a măsurilor tarifare și de altă natură introduse la nivelul Uniunii în legătură cu comerțul cu mărfuri dintre Uniune și țări sau teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, precum și a dispozițiilor referitoare la perceperea taxelor la import. Autoritățile vamale ale statelor membre sunt responsabile de punerea în aplicare a acestor norme prin intermediul unor sarcini operaționale, cum ar fi aplicarea regimurilor vamale, efectuarea de analize de risc și controale și aplicarea de sancțiuni în cazul încălcării dispozițiilor vamale.
- (2) Punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 a scos la iveală deficiențe în mai multe domenii. Printre acestea se numără: acțiunile insuficiente/ineficace în ceea ce privește asigurarea protecției Uniunii și a cetățenilor săi împotriva riscurilor nefinanciare aplicabile mărfurilor, stabilite prin alte politici ale Uniunii decât legislația

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

vamală; capacitatea autorităților vamale de a gestiona în mod eficace volumul tot mai mare de mărfuri importate din țări terțe prin intermediul vânzărilor la distanță (tranzacții de comerț electronic); capacitatea arhitecturii sistemelor informatice create prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de a digitaliza procesele vamale pentru a ține pasul cu ritmul progresului tehnologic, și anume cu tehnologiile bazate pe exploatarea datelor; lipsa unor structuri de guvernare eficace ale uniunii vamale, care conduce la practici divergente și la o punere în aplicare neuniformă a normelor în statele membre. Aceste deficiențe conduc la apariția unor obstacole în calea bunei funcționări a uniunii vamale și, prin urmare, a pieței interne, din cauza riscurilor și amenințărilor interne și externe.

- (3) Este oportun ca legislația vamală să țină seama de evoluția rapidă a structurii comerțului mondial, a tehnologiei, a modelelor de afaceri și de nevoile părților interesate, inclusiv ale cetățenilor. Prin urmare, este necesar ca Regulamentul (UE) nr. 952/2013 să facă obiectul unui număr mare de modificări. Este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la abrogarea și înlocuirea respectivului regulament.
- (4) Pentru a se asigura mijloace eficace de realizare a obiectivelor uniunii vamale, trebuie i revizuite și simplificate o serie de norme și proceduri care reglementează modul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. Este necesar să se prevadă un ansamblu modern și integrat de servicii electronice interoperabile pentru colectarea, prelucrarea și schimbul de informații relevante pentru punerea în aplicare a legislației vamale (Platforma de date vamale a Uniunii Europene, denumită în continuare „Platforma de date vamale a UE”). Este necesar să se instituie o autoritate vamală a Uniunii Europene (denumită în continuare „Autoritatea vamală a UE”), ca o capacitate operațională centrală pentru guvernarea coordonată a uniunii vamale în domenii specifice.
- (5) De la adoptarea Regulamentului (UE) nr. 952/2013, rolul autorităților vamale a evoluat, acoperind tot mai mult aplicarea legislației Uniunii și a legislației naționale de stabilire a cerințelor aplicabile mărfurilor care fac obiectul supravegherii vamale, în special a cerințelor nefinanciare aplicabile mărfurilor care sunt necesare pentru ca aceste mărfuri să intre și să circule pe piața internă. Aceste sarcini nefinanciare au crescut exponențial de-a lungul anilor, în conformitate cu așteptările tot mai mari ale întreprinderilor și ale cetățenilor din Uniune în ceea ce privește siguranța, securitatea, accesibilitatea pentru persoanele cu handicap, sustenabilitatea, sănătatea și viața oamenilor, a animalelor și a plantelor, mediul, protecția drepturilor omului și valorile Uniunii. Urmează să se introducă noi instrumente, cum ar fi pașaportul digital al produsului, pentru a se asigura că alte legislații aplicate de autoritățile vamale cu privire la produse continuă să răspundă acestor așteptări. Prin urmare, este necesar să se reflecte numărul și complexitatea tot mai mari ale riscurilor nefinanciare prin includerea în misiunea autorităților vamale a unei referiri specifice la protejarea tuturor acestor interese publice și, după caz, a legislației naționale, în strânsă cooperare cu alte autorități.
- (6) Având în vedere evoluția rolului autorităților vamale și a modelelor de afaceri în care își desfășoară activitatea și pentru ca autoritățile vamale să „acționeze ca o singură entitate” și să contribuie la buna funcționare a pieței interne, este necesar să se descrie mai precis misiunea pe care autoritățile vamale trebuie să o îndeplinească prin indicarea mai exactă a obiectivelor și sarcinilor lor.

- (7) Anumite definiții prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 trebuie să fie adaptate astfel încât să țină seama de domeniul mai extins de aplicare al prezentului regulament, să fie aliniate la cele prevăzute în alte acte ale Uniunii și să clarifice terminologia care are sensuri diferite în sectoare diferite. În legislația vamală trebuie incluse noi definiții pentru a se clarifica rolurile și responsabilitățile anumitor actori din cadrul proceselor vamale. În cazul importatorului și al exportatorului, noile definiții trebuie să oblige persoanele respective să răspundă pentru conformitatea mărfurilor, inclusiv pentru riscurile financiare și nefinanciare, pentru a consolida supravegherea vamală. În cazul noului concept de importator presupus, noile definiții trebuie să asigure faptul că, în unele cazuri, în contextul unei vânzări online din afara Uniunii, un operator economic, spre deosebire de consumator, este considerat importator și își asumă responsabilitățile corespunzătoare. De asemenea, trebuie introduse noi definiții în ceea ce privește domeniul mai extins de aplicare al dispozițiilor privind supravegherea vamală, gestionarea riscurilor și controalele vamale.
- (8) Pe lângă rolul lor tradițional de percepere a taxelor vamale, a TVA și a accizelor și de aplicare a legislației vamale, autoritățile vamale joacă, de asemenea, un rol esențial în asigurarea respectării altor legislații ale Uniunii și, după caz, a altor legislații naționale în domeniul vamal. Este necesar să se definească sensul noțiunii de „alte legislații aplicate de autoritățile vamale” pentru a se crea un cadru eficace de reglementare a aplicării și supravegherii acestor cerințe specifice privind mărfurile. Astfel de interdicții și restricții pot fi justificate, printre altele, pe motive de moralitate publică, de ordine publică sau de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții oamenilor, a animalelor sau a plantelor, de protecție a mediului, de protecție a bunurilor de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale și a altor interese publice, inclusiv controalele privind precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și numerarul. Noțiunea de „alte legislații aplicate de autoritățile vamale” trebuie să includă, de asemenea, măsuri de politică comercială și măsuri de conservare și gestionare a pescuitului, precum și măsuri restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din TFUE.
- (9) Pentru a spori claritatea juridică, anumite norme privind deciziile vamale trebuie modificate. În primul rând, este oportun să se clarifice faptul că autoritatea vamală competentă pentru luarea unei decizii vamale este cea din locul în care este stabilit solicitantul, deoarece stabilirea devine principiul de bază conform căruia anumiți operatori economici, în anumite condiții și într-un interval de timp prestabilit, sub rezerva revizuirii, pot beneficia de simplificările introduse prin prezentul regulament și pot plăti taxe vamale în locul în care sunt stabiliți. În al doilea rând, trebuie, de asemenea, să fie inclus, din motive de exhaustivitate și claritate juridică, termenul de maximum 30 de zile în care un solicitant trebuie să furnizeze informații suplimentare autorităților vamale în cazurile în care acestea din urmă consideră că cererea pentru obținerea unei decizii nu conține toate informațiile necesare.
- (10) Este necesar să se clarifice consecința neadoptării de către o autoritate vamală a unei decizii la cerere în termenele stabilite. De asemenea, este necesar să se stabilească principiul conform căruia, în acest caz, se consideră că cererea face obiectul unei decizii negative și că solicitantul poate introduce o cale de atac, în conformitate cu regula generală privind deciziile vamale.

- (11) După cum a subliniat Curtea de Conturi Europeană³ și după cum s-a evidențiat în evaluarea punerii în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013, este de dorit, de asemenea, să se abordeze lipsa unei monitorizări uniforme a respectării criteriilor și obligațiilor prevăzute în deciziile vamale, prin consolidarea dispozițiilor relevante. Pe de o parte, titularii deciziilor trebuie nu numai să respecte obligațiile prevăzute în decizia relevantă, ci și să monitorizeze în mod constant respectarea acestora și să prevadă o organizare internă în cadrul căreia astfel de activități de [auto]monitorizare să poată preveni, atenua sau remedia eventualele erori din cadrul proceselor lor vamale. Pe de altă parte, autoritățile vamale trebuie să monitorizeze periodic punerea în aplicare a deciziilor vamale de către titularii acestor decizii, în special atunci când aceștia sunt stabiliți de mai puțin de 3 ani și, prin urmare, sunt potențial mai predispuși să prezinte riscuri, pentru a se asigura că persoana respectivă respectă obligațiile stabilite prin deciziile vamale. Acest lucru este deosebit de relevant atunci când persoanele respective beneficiază de un statut specific, cum ar fi cel de operator economic autorizat sau de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”), care se bucură de mai multe facilități în cadrul proceselor vamale. În plus, pentru a consolida gestionarea riscurilor la nivelul Uniunii, autoritățile vamale trebuie să notifice Autorității vamale a UE toate deciziile adoptate la cerere și să informeze autoritatea respectivă cu privire la activitățile de monitorizare, astfel încât aceste informații să poată fi luate în considerare în scopul gestionării riscurilor.
- (12) Pe lângă deciziile referitoare la informațiile tarifare obligatorii (deciziile ITO) sau deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii (deciziile IOO) adoptate de autoritățile vamale la cerere și sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții, deciziile referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii în vamă (deciziile IODV) au fost introduse în legislația vamală prin Regulamentul delegat (UE) .../... al Comisiei⁴. În interesul utilizatorilor legislației vamale, este oportun să se stabilească normele referitoare la aceste trei tipuri de decizii privind informațiile obligatorii în același act juridic.
- (13) Este necesar să se definească mai clar drepturile și obligațiile persoanelor responsabile cu mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii și care ies de pe acesta. Prima obligație a persoanelor care efectuează operațiuni vamale regulate trebuie să fie înregistrată în continuare la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabilite. O înregistrare unică trebuie să fie valabilă pentru întreaga uniune vamală, dar este necesar să fie actualizată. Prin urmare, este necesar ca operatorii economici să aibă obligația de a informa autoritățile vamale cu privire la orice modificare a datelor lor de înregistrare. Persoanele responsabile pentru mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii și care ies de pe acesta sunt răspunzătoare pentru orice riscuri pe care mărfurile le prezintă pentru siguranța și securitatea cetățenilor, precum și pentru orice riscuri pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori. De asemenea, trebuie definite obligațiile importatorului, în special obligația de a fi stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și excepțiile de la această

³ Raportul special nr. 4/2021 al Curții de Conturi Europene intitulat: Controalele vamale: armonizarea insuficientă afectează interesele financiare ale UE.

⁴ [JO: A se introduce în text numărul] Regulamentului delegat (UE) 2023/... al Comisiei din 22 iulie 2023 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii [și a se introduce în prezenta notă de subsol numărul, data, titlul și referința de publicare în JO ale regulamentului delegat respectiv].

obligație. Acestea trebuie să respecte normele existente care îi impun declarantului să fie stabilit în Uniune. În mod similar, trebuie definite obligațiile exportatorului.

- (14) Este necesar, de asemenea, să se clarifice obligațiile importatorilor presupuși, care sunt diferite de obligațiile aplicabile [restului] importatorilor. În special, este necesar să se prevadă faptul că importatorul presupus are obligația de a furniza autorităților vamale nu numai datele necesare pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor vândute, ci și informațiile pe care importatorul presupus trebuie să le colecteze în scopuri de TVA. Aceste informații sunt detaliate în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului⁵.
- (15) Operatorilor economici care îndeplinesc anumite criterii și condiții pentru a fi considerați de către autoritățile vamale comercianți conformi și de încredere li se poate acorda statutul de AEO și, prin urmare, pot beneficia de facilități în cadrul proceselor vamale. Deși garantează că comercianții care se ocupă de cea mai mare parte a schimburilor comerciale din Uniune sunt de încredere, sistemul AEO prezintă anumite deficiențe, evidențiate în evaluarea Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și în constatările Curții de Conturi Europene. Pentru a răspunde acestor preocupări, în special în ceea ce privește practicile naționale divergente și provocările legate de monitorizarea conformității AEO, este necesar ca normele să fie modificate pentru a se introduce obligația autorităților vamale de a monitoriza conformitatea cel puțin o dată la 3 ani.
- (16) Schimbările intervenite în procesele vamale și modul de funcționare a autorităților vamale impun necesitatea unui nou parteneriat cu operatorii economici, și anume sistemul comercianților „încredere și control” („Trust and Check”). Criteriile și condițiile pentru a deveni comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) trebuie să se bazeze pe criteriile AEO, dar trebuie, de asemenea, să garanteze că respectivul comerciantul este considerat transparent pentru autoritățile vamale. Prin urmare, este oportun să se solicite operatorilor „încredere și control” („Trust and Check”) să acorde autorităților vamale acces la sistemele lor electronice care țin evidența conformității lor și a circulației mărfurilor lor. Transparența trebuie să fie însoțită de anumite beneficii, în special de posibilitatea de a acorda liberul de vamă în numele autorităților vamale fără a fi necesară intervenția activă a acestora, cu excepția cazului în care o aprobare prealabilă acordării liberului de vamă este necesară în temeiul altor legislații aplicate de autoritățile vamale, precum și posibilitatea de a amâna plata datoriei vamale. Întrucât acest mod de lucru urmează să îl înlocuiască progresiv pe cel bazat pe declarații vamale, este oportun să se stabilească obligația autorităților vamale de a reevalua autorizațiile existente pentru AEO în vederea unor simplificări vamale până la încheierea perioadei de tranziție.
- (17) Modificările aduse proceselor vamale impun, de asemenea, necesitatea de a rolului reprezentanților vamali. Atât reprezentarea directă, cât și cea indirectă trebuie să fie în continuare posibile, dar este necesar să se clarifice faptul că reprezentantul indirect al unui importator sau al unui exportator își asumă toate obligațiile importatorilor sau ale exportatorilor, nu numai obligația de a plăti sau de a garanta datoria vamală, ci și respectarea altor legislații aplicate de autoritățile vamale. Din acest motiv,

⁵ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 077, 23.3.2011, p. 1).

reprezentanții vamali trebuie să fie stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii în cazul în care reprezintă importatori sau exportatori, pentru a asigura responsabilitatea adecvată pentru aspectele financiare și nefinanciare. Prin urmare, utilizarea unui reprezentant vamal indirect stabilit în Uniune este o alternativă disponibilă și proporțională pentru importatorii și exportatorii care nu au o prezență comercială în Uniune. În plus, reprezentanții vamali stabiliți în țări terțe pot continua să își furnizeze serviciile în Uniune în cazul în care reprezintă persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

- (18) Pentru a se asigura un nivel uniform de digitalizare și pentru a se crea condiții de concurență echitabile pentru operatorii economici din toate statele membre, este necesar să se înființeze o platformă de date vamale a UE, sub forma unui ansamblu de servicii și sisteme electronice centralizate, sigure și reziliente din punct de vedere cibernetic în scopuri vamale. Platforma de date vamale a UE trebuie să asigure calitatea, integritatea, trasabilitatea și nerepudiarea datelor prelucrate în cadrul acesteia, astfel încât nici expeditorul, nici destinatarul să nu poată contesta ulterior existența schimbului de date. Platforma de date vamale a UE trebuie să respecte reglementările relevante privind prelucrarea datelor cu caracter personal și securitatea cibernetică. Comisia și statele membre trebuie să proiecteze în comun Platforma de date vamale a UE. De asemenea, Comisia trebuie să fie însărcinată cu administrarea, implementarea și întreținerea Platformei de date vamale a UE, sarcini pe care le poate delega unui alt organism al Uniunii.
- (19) În conformitate cu jurisprudența recentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene⁶, este oportun să se clarifice faptul că schimbul automatizat de informații între operatorii economici și autoritățile vamale realizat prin intermediul Platformei de date vamale a UE și de către aceasta nu exclude responsabilitatea autorităților respective sau a operatorilor respectivi în ceea ce privește procesele vamale în cauză. Chiar și în cazul în care implicarea autorităților vamale se limitează la respectiva comunicare electronică prin intermediul Platformei de date vamale a UE, este necesar să se considere că autoritățile respective adoptă o măsură, ca și cum Platforma de date vamale a UE ar acționa în numele autorităților respective.
- (20) Platforma de date vamale a UE trebuie să permită schimbul de date cu alte sisteme, platforme sau medii în scopul sporirii calității datelor utilizate de autoritățile vamale în îndeplinirea sarcinilor lor, precum și în scopul schimbului de date vamale relevante cu alte autorități, în vederea creșterii eficacității controalelor pe piața internă. În conformitate cu abordarea stabilită în Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁷ și cu Cadrul european de interoperabilitate⁸, Platforma de date vamale a UE trebuie să promoveze interoperabilitatea transfrontalieră și transsectorială în Europa. Platforma trebuie să exploateze potențialul surselor existente

⁶ Cauza T-81/22 (JO C 148, 4.4.2022).

⁷ [JO: A se introduce în text numărul regulamentului din documentul COM/2022/720 final – 2022/0379 (COD) și în prezenta notă de subsol numărul, data, titlul și referința de publicare în JO]. Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Actul privind Europa interoperabilă) [COM/2022/720 final – 2022/0379 (COD)] (JO L ...,2023, p.).

⁸ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Cadrul european de interoperabilitate – Strategie de implementare (COM/2017/0134 final).

de informații privind riscurile, disponibile la nivelul Uniunii, cum ar fi sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF) și cel pentru produsele nealimentare (Safety Gate), sistemul de informare și de comunicare pentru supravegherea pieței (ICSMS) și portalul privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală. Platforma trebuie să stea la baza dezvoltării cooperării strategice și operaționale, inclusiv a schimbului de informații și a interoperabilității, dintre autoritățile vamale și alte autorități, organisme și servicii, în limitele competențelor lor. În plus, Platforma de date vamale a UE trebuie să ofere o gamă largă de analize avansate ale datelor, inclusiv prin utilizarea inteligenței artificiale. Această analiză a datelor trebuie să faciliteze analiza de risc, analiza economică și analiza predictivă pentru a anticipa posibilele riscuri legate de trimerile care intră în Uniune sau ies de pe teritoriul acesteia. Pentru a asigura o mai bună supraveghere a fluxurilor comerciale și o modalitate simplificată de colaborare cu alte autorități decât autoritățile vamale, Platforma de date vamale a UE trebuie să fie capabilă să utilizeze cadrul de colaborare al mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi și, în cazul în care acest cadru nu poate fi utilizat, să ofere autorităților respective un serviciu specific prin care acestea să poată obține datele relevante, să furnizeze informații autorităților vamale și să facă schimb de informații cu acestea, precum și să se asigure că cerințele sectoriale sunt respectate. Acest lucru ar fi necesar în cazul în care celelalte autorități nu ar dispune de un sistem electronic care să poată fi conectat la Platforma de date vamale a UE.

- (21) Pe lângă Platforma de date vamale a UE, statele membre își pot dezvolta propriile aplicații pentru a utiliza date din Platforma de date vamale a UE. În acest scop și pentru a reduce timpul de introducere pe piață, statele membre pot încredința Autorității vamale a UE resursele financiare și mandatul de a dezvolta astfel de aplicații. În acest caz, Autoritatea vamală a UE trebuie să dezvolte aplicațiile în beneficiul tuturor statelor membre. Acest lucru ar putea fi realizat prin crearea de aplicații cu cod cu sursă deschisă, în conformitate cu Cadrul privind partajarea și reutilizarea.
- (22) Platforma de date vamale a UE trebuie să permită următorul flux de date. Operatorii economici trebuie să poată transmite către Platforma de date sau să pună la dispoziție în cadrul acesteia toate datele relevante necesare pentru respectarea legislației vamale. Aceste date trebuie să fie prelucrate la nivelul Uniunii și îmbogățite cu o analiză de risc la nivelul Uniunii. Datele rezultate trebuie să fie puse la dispoziția autorităților vamale ale statelor membre, care le-ar utiliza pentru a-și îndeplini obligațiile. În fine, rezultatul controalelor efectuate în urma extragerii datelor din Platforma de date vamale a UE trebuie să fie raportat respectivei platforme de date.
- (23) Datele transmise către Platforma de date vamale a UE sunt, în mare măsură, date fără caracter personal transmise de operatorii economici cu privire la mărfurile pe care le comercializează. Cu toate acestea, datele vor include, de asemenea, date cu caracter personal, în special numele persoanelor care acționează în numele unui operator economic sau al unei autorități. Pentru a se asigura că datele cu caracter personal și informațiile comerciale sunt protejate în mod egal, este oportun ca prezentul regulament să instituie norme specifice privind accesul, norme privind confidențialitatea și condiții de utilizare a Platformei de date vamale a UE. În special, este necesar să se stabilească entitățile care pot accesa sau prelucra datele stocate sau disponibile în alt mod pe Platforma de date vamale a UE, pe lângă persoane, Comisie, autoritățile vamale și Autoritatea vamală a UE, stabilind un echilibru între nevoile acestor entități și necesitatea de a se asigura că datele cu caracter personal și cele

confidențiale colectate în scopuri vamale sunt utilizate în scopuri suplimentare numai în măsura minimă necesară.

- (24) Pentru a se asigura faptul că Oficiul European de Luptă Antifraudă („OLAF”) își poate exercita competențele de investigare în legătură cu activitățile frauduloase care afectează interesele Uniunii, este oportun ca acesta să beneficieze de un acces la datele din Platforma de date vamale a UE foarte similar cu accesul Comisiei. Prin urmare, OLAF trebuie să aibă dreptul de a prelucra datele în conformitate cu condițiile referitoare la protecția datelor prevăzute în legislația relevantă a Uniunii, inclusiv în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ și în Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului¹⁰. Pentru a se asigura faptul că EPPO își poate desfășura investigațiile legate de chestiuni vamale, este necesar ca această instituție să aibă dreptul de a solicita accesul la datele din Platforma de date vamale a UE. Pentru a menține funcțiile care sunt îndeplinite în sistemele informatice naționale ale statelor membre, este necesar ca autoritățile fiscale ale statelor membre să obțină fie posibilitatea de a prelucra datele direct în cadrul Platformei de date vamale a UE, fie posibilitatea de a extrage datele din Platforma de date vamale a UE și de a le prelucra prin diverse mijloace. Ca atare, autoritățile responsabile cu siguranța alimentară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ și autoritățile responsabile cu supravegherea pieței în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020 trebuie să beneficieze de serviciile și instrumentele adecvate în cadrul Platformei de date vamale a UE, astfel încât să poată utiliza datele vamale relevante pentru a contribui la asigurarea respectării legislației relevante a Uniunii și pentru a coopera cu autoritățile vamale în vederea reducerii la minimum a riscurilor ca produsele neconforme să intre în Uniune. Este oportun ca Europol să aibă acces, la cerere, la datele din Platforma de date vamale a UE pentru a-și putea îndeplini sarcinile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹². Toate celelalte organisme și autorități naționale și ale Uniunii, inclusiv Agenția Europeană pentru Poliția de

⁹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

¹¹ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

¹² Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), trebuie să aibă acces la datele fără caracter personal conținute în Platforma de date vamale a UE.

- (25) Normele și dispozițiile privind accesul la Platforma de date vamale a UE și schimbul de informații nu trebuie să aducă atingere Sistemului de informații al vămilor (denumit în continuare „SIV”) instituit prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului și nici obligațiilor de raportare în temeiul articolului 24 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european.
- (26) Comisia trebuie să stabilească, în normele de punere în aplicare, modalitățile de acces al tuturor acestor autorități, după evaluarea garanțiilor existente pe care fiecare autoritate sau categorie de autorități le-a instituit pentru a asigura tratamentul corect al datelor cu caracter personal și al datelor sensibile din punct de vedere comercial.
- (27) Este oportun ca Platforma de date vamale a UE să stocheze datele cu caracter personal pentru o perioadă de maximum 10 ani. Această perioadă este justificată având în vedere posibilitatea ca autoritățile vamale să notifice datoria vamală în termen de până la 10 ani de la primirea informațiilor necesare cu privire la o trimitere, precum și să se asigure că Comisia, Autoritatea vamală a UE, OLAF, autoritățile vamale și alte autorități decât autoritățile vamale pot verifica încrucișat informațiile din Platforma de date vamale a UE cu informațiile stocate în alte sisteme și care au făcut obiectul schimburilor cu acestea. În plus, această perioadă de timp trebuie să fie aliniată la perioada de stocare impusă de alte legislații aplicate de autoritățile vamale, în cazul în care aceste legislații sunt relevante pentru controalele vamale. De asemenea, este oportun ca, ori de câte ori sunt necesare date cu caracter personal în scopul procedurilor judiciare și administrative, al investigațiilor și în timpul controalelor vamale ulterioare, perioada de păstrare să fie suspendată pentru a se evita ca datele cu caracter personal să fie șterse și să nu poată fi utilizate în aceste scopuri.
- (28) Protecția datelor cu caracter personal și a altor date în cadrul Platformei de date vamale a UE trebuie să includă, de asemenea, norme privind restricționarea drepturilor persoanelor vizate. Prin urmare, este oportun ca autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea vamală a UE să poată restricționa dreptul persoanelor vizate, dacă este necesar, pentru a garanta că activitățile de asigurare a respectării legii, analiza de risc și controalele vamale nu sunt puse în pericol. În plus, astfel de restricții ar putea fi aplicate, de asemenea, atunci când este necesar în scopul protejării procedurilor judiciare sau administrative în urma activităților de asigurare a respectării legii. Restricțiile trebuie să fie justificate în mod corespunzător în raport cu activitățile și prerogativele autorităților vamale și să se limiteze la perioada necesară pentru păstrarea acestor prerogative.
- (29) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament trebuie să se efectueze în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679, ale Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului sau ale Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului, în cadrul domeniului de aplicare al fiecăruia dintre aceste acte.
- (30) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la [...].

- (31) Un nivel de gestionare a riscurilor vamale la nivelul Uniunii este fundamental pentru a se asigura o aplicare armonizată a controalelor vamale în statele membre. În prezent, există un cadru comun de gestionare a riscurilor care cuprinde posibilitatea de a identifica domenii de control prioritare comune, precum și criterii și standarde comune privind riscurile în domeniul riscului financiar pentru efectuarea controalelor vamale, dar acest cadru prezintă deficiențe semnificative. Pentru a aborda lipsa unei aplicări armonizate a controalelor vamale și a unei gestionări armonizate a riscurilor, care aduce atingere intereselor financiare și nefinanciare ale Uniunii și ale statelor membre, este oportun să se revizuiască normele pentru a se stabili o abordare mai solidă cu privire la gestionarea riscurilor, care să vizeze atât riscurile financiare, cât și pe cele nefinanciare. Aceasta include abordarea provocărilor structurale legate de gestionarea riscurilor financiare identificate de Curtea de Conturi Europeană. În special, este oportun să se descrie activitățile care sunt incluse în gestionarea riscurilor vamale, dintr-o perspectivă ciclică. De asemenea, este important să se identifice rolurile și responsabilitățile Comisiei, ale Autorității vamale a UE și ale autorităților vamale ale statelor membre. Este, de asemenea, esențial să i se ofere Comisiei posibilitatea de a stabili domenii de control prioritare comune și criterii și standarde comune privind riscurile, precum și posibilitatea de a identifica domenii specifice în domeniul altor legislații aplicate de autoritățile vamale, care merită un tratament prioritar în materie de gestionare comună a riscurilor și de controalele comune, fără a compromite securitatea.
- (32) Prin urmare, este oportun să se introducă activități de gestionare a riscurilor la nivelul Uniunii și dispoziții prin care să se asigure colectarea la nivelul Uniunii a unor date cuprinzătoare relevante pentru gestionarea riscurilor, inclusiv rezultatele și evaluarea tuturor controalelor. Gestionarea riscurilor la nivelul Uniunii prevede o analiză comună de risc și emiterea de recomandări de control corespunzătoare la nivelul Uniunii adresate autorităților vamale. Aceste recomandări de control trebuie puse în aplicare sau trebuie să se prezinte motivele pentru care nu au fost aplicate. De asemenea, este necesar să se prevadă posibilitatea de a emite o instrucțiune conform căreia mărfurile destinate Uniunii nu pot fi încărcate sau transportate. Analiza riscurilor și a amenințărilor la nivelul Uniunii trebuie să se bazeze pe date actualizate în mod constant la nivelul Uniunii și să identifice măsurile și controalele care trebuie efectuate la punctele de trecere a frontierei de intrare și de ieșire de pe teritoriul Uniunii. În special în contextul cooperării cu autoritățile de aplicare a legii și cu autoritățile de securitate, gestionarea riscurilor la nivelul Uniunii trebuie, atunci când este posibil, să contribuie la analizele strategice și la evaluările amenințărilor efectuate la nivelul Uniunii și să beneficieze de pe urma acestora, inclusiv la cele efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), pentru a contribui la prevenirea eficientă și eficace a criminalității și la combaterea acesteia.
- (33) Procesul de plasare a mărfurilor sub un regim vamal trebuie revizuit pentru a reflecta noile roluri și responsabilități ale persoanelor implicate în regimul respectiv. Astfel, responsabilitatea pentru furnizarea informațiilor către autoritățile vamale trebuie să fie asumată de persoana responsabilă pentru mărfuri: importatorul, exportatorul sau titularul regimului de tranzit, spre deosebire de declarant. Aceștia trebuie să furnizeze sau să pună datele la dispoziția autorităților vamale de îndată ce acestea sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru un regim vamal, pentru a permite autorităților vamale să efectueze o analiză de risc și să ia

măsurile corespunzătoare. Întrucât importatorii presupuși din comerțul electronic au un volum mai mare de tranzacții și obligația de a calcula datoria vamală la momentul vânzării, nu la momentul acordării liberului de vamă, este oportun să se adapteze termenele care trebuie respectate pentru îndeplinirea obligației lor de raportare. Prin urmare, importatorii presupuși trebuie să furnizeze, cel târziu în ziua următoare acceptării plății, date privind vânzările lor de mărfuri care urmează să fie importate. În schimb, în circumstanțe justificate în mod corespunzător, autoritățile vamale trebuie să fie în măsură să autorizeze comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) să completeze într-o etapă ulterioară datele privind mărfurile care au primit liberul de vamă, deoarece acești comercianți comunică în mod constant datele privind tranzacțiile lor către autoritățile vamale și trebuie să fie considerați fiabili. Astfel de circumstanțe ar putea fi imposibilitatea de a determina valoarea în vamă finală a mărfurilor la momentul acordării liberului de vamă, deoarece este legată de un contract futures, sau necesitatea de a obține documentele justificative relevante fără ca acestea să aibă un impact asupra calculului datoriei vamale.

- (34) Pentru a simplifica procesul vamal de intrare a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, asigurând în același timp existența unei singure persoane responsabile pentru mărfurile respective, este necesar ca diferiții actori din lanțul de aprovizionare să furnizeze fiecare partea lor de informații relevante privind mărfurile în cauză și să o coreleze cu o trimitere specifică. Mărfurile trebuie să intre numai dacă există un importator stabilit în Uniune care își asumă responsabilitatea pentru mărfurile respective. Importatorul trebuie să furnizeze autorităților vamale informații cu privire la mărfuri și la regimul vamal sub care acestea ar trebui să fie plasate, cât mai devreme cu putință, dacă este posibil înainte ca mărfurile să ajungă fizic. Un prestator de servicii sau un agent vamal trebuie să fie în măsură să furnizeze informații în numele și în contul importatorului, dar importatorul rămâne responsabil pentru asigurarea conformității mărfurilor cu riscurile financiare și nefinanciare. Transportatorii care aduc efectiv mărfurile trebuie, de asemenea, să furnizeze unele informații privind mărfurile înainte de încărcare sau de sosire („informații prelabile privind transportul de marfă”) și să își coreleze informațiile cu informațiile importatorului, în cazul în care acestea au fost transmise anterior, fără a avea neapărat acces la toate datele furnizate de importator. În plus, pentru a ține seama de lanțurile de aprovizionare și de rețelele de transport mai complexe, este posibil ca altor persoane să li se solicite să completeze informațiile privind mărfurile care urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii. Importatorul, transportatorul sau orice altă persoană care transmite informații autorităților vamale trebuie să aibă obligația de a le modifica atunci când știe că informațiile nu mai sunt corecte, dar înainte ca autoritățile vamale să fi detectat nereguli pe care ar dori să le supună controalelor.
- (35) Autoritățile vamale care răspund de locul primei intrări a mărfurilor trebuie să efectueze o analiză de risc a informațiilor disponibile cu privire la mărfurile respective și să aibă dreptul de a adopta o gamă largă de măsuri de atenuare în cazul în care detectează un risc, inclusiv de a solicita efectuarea de controale înainte de încărcare sau la sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, de către o altă autoritate vamală sau de către alte autorități. Transportatorul este, în general, cel mai în măsură să cunoască momentul sosirii mărfurilor și, prin urmare, trebuie să notifice această sosire autorităților vamale. Cu toate acestea, pentru a se ține seama de lanțurile de aprovizionare și de rețelele de transport mai complexe, este posibil ca altor persoane să li se solicite să notifice sosirea mărfurilor către autoritățile vamale în vederea efectuării unei analize de risc. Pentru a se asigura că autoritățile vamale dețin

informații prelabile privind transportul de marfă cu privire la toate mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, este necesar ca transportatorului să nu i se permită să descarce mărfuri pentru care nu există informații, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au solicitat transportatorului să prezinte mărfurile sau a cazului în care există o situație de urgență care impune descărcarea mărfurilor. În schimb, pentru a facilita procesul de intrare a mărfurilor pentru care autoritățile vamale dispun de informații prelabile adecvate privind transportul de marfă, transportatorul nu trebuie să fie obligat să prezinte mărfurile în vamă în toate cazurile, ci numai la cererea autorităților vamale sau atunci când alte legislații aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru.

- (36) Mărfurile neunionale care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii trebuie considerate ca fiind în depozitare temporară din momentul în care transportatorul notifică sosirea lor până la plasarea lor sub un regim vamal, cu excepția cazului în care sunt deja plasate sub un regim de tranzit. Pentru a asigura o supraveghere vamală adecvată, această situație trebuie să fie limitată în timp. Ea nu trebuie să dureze mai mult de 10 zile, decât în cazuri excepționale. În cazul în care importatorul trebuie să depoziteze mărfurile pentru o perioadă mai lungă, acestea trebuie să se afle într-un antrepozit vamal, unde mărfurile pot fi depozitate fără limită de timp. Prin urmare, autorizațiile existente pentru amplasamentele de depozitare temporară trebuie să fie transformate în autorizații de antrepozit vamal, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante.
- (37) Este necesar să se mențină normele care stabilesc dacă mărfurile sunt mărfuri unionale sau neunionale și dacă statutul de mărfuri unionale poate fi prezumat sau trebuie dovedit, în special atunci când mărfurile părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii.
- (38) Odată ce dispun de informațiile necesare pentru regimul relevant, pe baza analizei de risc, autoritățile vamale trebuie să decidă dacă să efectueze controale suplimentare asupra mărfurilor, să le acorde liberul de vamă, să refuze sau să suspende acordarea liberului de vamă sau să aștepte până când se va considera că mărfurile au primit liberul de vamă. Autoritățile vamale trebuie să procedeze astfel în cooperare cu alte autorități, dacă este necesar. În consecință, autoritățile vamale trebuie să refuze acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în cazul în care dispun de dovezi potrivit cărora mărfurile nu respectă cerințele legale aplicabile. În cazul în care trebuie să se consulte cu alte autorități pentru a stabili dacă mărfurile sunt sau nu conforme, autoritățile vamale trebuie să suspende acordarea liberului de vamă cel puțin până la momentul în care are loc consultarea. În aceste cazuri, decizia subsecventă a autorităților vamale cu privire la mărfuri trebuie să depindă de răspunsul celorlalte autorități. Pentru a se evita blocarea atât a comercianților, cât și a autorităților în cazurile în care este necesar un anumit interval de timp pentru a se ajunge la o concluzie privind conformitatea, autoritățile vamale trebuie să aibă posibilitatea de a acorda liberul de vamă, cu condiția ca comerciantul să continue să informeze cu privire la locul în care se află mărfurile pentru o perioadă de maximum 15 zile. În fine, pentru a oferi securitate juridică comercianților care au furnizat informațiile în timp util, fără a obliga autoritățile vamale să reacționeze la fiecare trimitere, este necesar să se considere că mărfurile care nu au fost selectate pentru un control după o perioadă rezonabilă de timp au primit liberul de vamă. Comisia trebuie să aibă dreptul de a defini această perioadă de timp prin intermediul unor norme delegate, adaptând-o, dacă este necesar, la tipul de trafic sau la tipul de puncte de trecere a frontierei.

- (39) În măsura în care comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) oferă autorităților vamale acces deplin la sistemele, evidențele și operațiunile lor și sunt considerați fiabili, ei trebuie să poată acorda liberul de vamă pentru mărfurile lor sub supravegherea autorităților vamale, dar fără a aștepta intervenția acestora. În consecință, comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) trebuie să poată acorda liberul de vamă în cadrul oricărei proceduri de intrare în momentul primirii mărfurilor la destinația finală sau în cadrul oricărei proceduri de ieșire la locul de livrare a mărfurilor. Întrucât comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) sunt considerați transparenti, sosirea și/sau livrarea trebuie să fie înregistrate în mod corespunzător în Platforma de date vamale a UE. Acești operatori trebuie să aibă obligația de a informa autoritățile vamale în cazul în care apare o problemă, astfel încât autoritățile respective să poată lua o decizie finală cu privire la acordarea liberului de vamă. În cazul în care sistemele de control intern ale comercianților „încredere și control” („Trust and Check”) sunt suficient de solide, autoritățile vamale trebuie să fie în măsură, în cooperare cu alte autorități, să autorizeze comercianții să efectueze anumite verificări pe cont propriu. Cu toate acestea, autoritățile vamale trebuie să aibă în continuare posibilitatea de a efectua controale asupra mărfurilor în orice moment.
- (40) Este oportun să se prevadă măsuri de reglementare a tranziției de la un sistem bazat pe declarații vamale la un sistem bazat pe furnizarea de informații către Platforma centrală de date vamale a UE. Operatorii trebuie să aibă posibilitatea de a depune declarații vamale pentru a-și declara intenția de a plasa mărfurile sub regim vamal în cursul perioadei de tranziție. Cu toate acestea, de îndată ce vor fi disponibile capacitățile Platformei de date vamale a UE, operatorilor trebuie să li se ofere, de asemenea, posibilitatea de a furniza sau de a pune la dispoziția autorităților vamale informații prin intermediul Platformei de date vamale a UE, iar autoritățile vamale nu trebuie să mai autorizeze niciun operator să solicite simplificări în legătură cu declarația vamală. La încheierea perioadei de tranziție, toate autorizațiile trebuie să își înceteze valabilitatea, deoarece declarațiile vamale nu vor mai exista.
- (41) Conform articolului 29 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), se consideră că se află în liberă circulație produsele care provin din țări terțe, pentru care au fost îndeplinite formalitățile de import și pentru care au fost percepute taxele vamale sau taxele cu efect echivalent. Cu toate acestea, punerea în liberă circulație nu trebuie înțeleasă ca o dovadă a conformității cu alte legislații aplicate de autoritățile vamale atunci când acestea din urmă impun cerințe specifice pentru mărfurile care urmează să fie vândute sau consumate pe piața internă.
- (42) Procesul de scoatere a mărfurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii trebuie să fie raționalizat și simplificat, în conformitate cu procesul de intrare. Astfel, este oportun să se impună ca o persoană stabilită în Uniune să fie responsabilă pentru mărfuri, și anume exportatorul. Exportatorul trebuie să furnizeze sau să pună la dispoziția autorităților vamale informațiile relevante înainte de a scoate mărfurile din Uniune, indicând dacă este vorba despre mărfuri unionale sau neunionale care urmează să fie exportate și adaptând informațiile necesare. Pentru a simplifica procesul și a se evita eventualele lacune, conceptul de export trebuie să includă ieșirea mărfurilor neunionale, incluzând astfel și conceptul de „reexport”, care era reglementat anterior ca un concept separat.

- (43) Pentru a asigura o gestionare adecvată a riscurilor legate de mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, biroul vamal responsabil de export trebuie să aibă obligația de a efectua o analiză de risc a informațiilor privind mărfurile, precum și de a lua măsurile corespunzătoare sau de a solicita luarea acestor măsuri înainte de ieșirea mărfurilor. Aceste măsuri trebuie să includă solicitarea efectuării de controale de către biroul vamal responsabil de locul de expediere a mărfurilor, de către biroul vamal de ieșire și, dacă este necesar, de către alte autorități, pe lângă măsurile prevăzute în cadrul acordării liberului de vamă pentru un regim vamal, care sunt, de asemenea, aplicabile în cazul în care mărfurile urmează să fie plasate sub regimul de export.
- (44) Pentru a se asigura că regimurile suspensive de taxe vamale sunt, de asemenea, transparente, este oportun să se raționalizeze dispozițiile privind cerințele aferente autorizațiilor pentru regimurile speciale. În special, din motive de claritate și de securitate juridică, condițiile pentru a se stabili dacă este necesar un aviz la nivelul Uniunii pentru a evalua dacă acordarea unei autorizații ar putea afecta în mod negativ interesele producătorilor din Uniune, așa-numita examinare a condițiilor economice, trebuie să fie codificate într-un act de bază, în loc să fie reglementate prin norme delegate. În plus, întrucât efectul asupra intereselor producătorilor din Uniune poate depinde de cantitatea de mărfuri care sunt plasate sub regimul special, Autoritatea vamală a UE trebuie să aibă dreptul de a propune un anumit prag sub care se estimează că nu există niciun efect negativ asupra intereselor producătorilor din Uniune.
- (45) Articolul 9 din Convenția de la Mannheim face trimitere la o anexă (Manifestul renan) care a facilitat circulația mărfurilor pe fluviul Rin și pe afluenții săi asociați, considerându-le un regim de tranzit vamal dincolo de frontierele naționale a cinci state membre¹³. Conform informațiilor furnizate de administrațiile vamale, Manifestul renan nu mai este utilizat în practică drept regim de tranzit vamal în statele riverane Rinului. În schimb, mărfurile de pe Rin și afluenții săi sunt transportate în prezent utilizând regimul de tranzit unional stabilit prin cod, prin noul sistem computerizat de tranzit (NCTS). Prin urmare, este oportun să se elimine trimiterea la Manifestul renan din cazurile în care o circulație de mărfuri este considerată tranzit vamal extern sau tranzit unional.
- (46) Pentru a spori transparența cu privire la persoana responsabilă pentru respectarea obligațiilor regimului de tranzit unional, precum și cu privire la conținutul și riscurile legate de trimitere, este oportun să se solicite titularului regimului de tranzit să comunice cel puțin informații privind importatorul sau exportatorul care motivează circulația, mijloacele de transport și identificarea mărfurilor plasate sub regimul respectiv. Aceste informații ar permite autorităților vamale să supravegheze mai eficace regimul de tranzit unional în cauză și să efectueze o analiză de risc. Regimul de tranzit unional trebuie să fie obligatoriu, cu excepția cazului în care mărfurile sunt plasate sub un alt regim vamal imediat după intrarea sau ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care importatorul sau exportatorul nu este încă cunoscut, deținătorul mărfurilor trebuie considerat ca fiind importatorul sau exportatorul mărfurilor și trebuie să fie obligat la plata taxelor vamale și a altor impozite și taxe. Regimul de tranzit unional trebuie să fie înlocuit cu supravegherea vamală în cazul în

¹³ Procedura se bazează pe Legea privind navigația pe Rin de la Mannheim din 17 octombrie 1868 și pe protocolul adoptat de Comisia centrală pentru navigația pe Rin la 22 noiembrie 1963. Convenția de la Mannheim privind navigația pe Rin afectează Belgia, Germania, Franța, Țările de Jos și Elveția, ca țări riverane Rinului, care sunt considerate a fi un teritoriu unic în sensul actului respectiv.

care mărfurile sunt importate sau exportate de către un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”).

- (47) Un amendament la anexa 6 la Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR („Convenția TIR”)¹⁴, care a intrat în vigoare la 1 iunie 2021, a modificat nota explicativă 0.49 pentru a acorda operatorilor economici care îndeplinesc anumite cerințe posibilitatea de a deveni „expeditor agreeat”, reflectând facilitățile existente acordate operatorilor economici recunoscuți ca „destinatar agreeat”. Prin urmare, este necesar să se includă noua posibilitate prevăzută în Convenția TIR pentru a alinia legislația vamală a Uniunii la acordul internațional respectiv.
- (48) Aplicarea normelor standard pentru calcularea taxelor vamale în tranzacțiile de comerț electronic ar conduce, în multe cazuri, la o sarcină administrativă disproporționată atât pentru administrațiile vamale, cât și pentru operatorii economici, în special în ceea ce privește colectarea veniturilor. În interesul dezvoltării unui tratament fiscal și vamal solid și eficient pentru mărfurile importate din țări terțe prin intermediul tranzacțiilor de comerț electronic („vânzări la distanță de mărfuri importate”), legislația Uniunii trebuie să fie modificată pentru a elimina pragul sub care mărfurile cu o valoare neglijabilă care nu depășește 150 EUR pe trimitere sunt scutite de taxe vamale la import în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului¹⁵ și pentru a introduce un tratament tarifar simplificat pentru vânzările la distanță de mărfuri importate din țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului¹⁶ (Nomenclatura combinată). Având în vedere aceste modificări propuse, anumite norme din cod privind clasificarea tarifară, originea și valoarea în vamă trebuie să fie modificate pentru a stipula simplificările aplicabile în mod voluntar de către importatorul presupus la stabilirea taxei vamale în cadrul unei tranzacții de la întreprinderi la consumatori care se califică drept vânzări la distanță în scopuri de TVA. Simplificările trebuie să constea în posibilitatea de a calcula taxa vamală datorată prin aplicarea unuia dintre noile tarife „grupate” din Nomenclatura combinată la o valoare calculată într-un mod mai simplu. În conformitate cu normele simplificate pentru tranzacțiile de comerț electronic de la întreprinderi la consumatori, prețul net de cumpărare fără TVA, dar care include costurile totale de transport până la destinația finală a produsului, trebuie considerat ca fiind valoarea în vamă și nu mai trebuie solicitată nicio dovadă de origine. Cu toate acestea, în cazul în care importatorul presupus dorește să beneficieze de niveluri tarifare preferențiale prin dovedirea caracterului originar al mărfurilor, persoana respectivă poate face acest lucru prin aplicarea procedurilor standard.
- (49) În prezent, datoriile vamale sunt colectate de statul membru în care este depusă declarația vamală. Comerciantul are posibilitatea de a alege dacă dorește să facă acest lucru în țara de primă intrare sau să utilizeze un regim de tranzit și să plătească taxele

¹⁴ Amendamente la Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR [Convenția TIR, 1975] Conform notificării depozitarului ONU C.N.85.2021.TREATIES-XI.A.16, următoarele amendamente la Convenția TIR intră în vigoare la 1 iunie 2021 pentru toate părțile contractante, JO L 193/1, 1.6.2021, p. 1.

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale (JO L 324, 10.12.2009, p. 23).

¹⁶ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

într-un alt stat membru. În 2025, acest sistem urmează să se schimbe odată cu introducerea unui sistem informatic de vămuire centralizată, care va permite operatorilor economici autorizați să depună declarația vamală în statul membru în care sunt stabiliți. Având în vedere această evoluție, este oportun să se modifice normele care definesc locul în care ia naștere datoria vamală, astfel încât taxele la import să fie plătite statului membru în care este stabilit importatorul, deoarece acesta este locul în care autoritatea vamală poate avea cele mai complete cunoștințe cu privire la evidențele, operațiunile și comportamentele comerciale ale operatorilor economici, în special în cazul în care respectivilor operatori economici li se acordă statutul de comercianți „încredere și control” („Trust and Check”). Cu toate acestea, este oportun ca datoria vamală a operatorilor care nu sunt comercianți „încredere și control” („Trust and Check”) să ia naștere în locul în care se află fizic mărfurile, cel puțin până la evaluarea modelului de supraveghere.

- (50) În cazul tranzacțiilor de comerț electronic, este esențial să se asigure plata corectă a unei datorii vamale de către intermediarii online, cum ar fi platformele de internet, care gestionează vânzarea online de mărfuri către consumatorii privați. Prin urmare, este oportun să se clarifice faptul că importatorul presupus este persoana responsabilă pentru datoria vamală, care ar lua naștere în momentul în care cumpărătorul efectuează plata către operatorul de comerț electronic, care este, în majoritatea cazurilor, o platformă de internet. Pentru a simplifica sarcina legată de o astfel de obligație, importatorul presupus poate fi autorizat să stabilească taxa la import datorată și să își plătească periodic datoriile vamale, iar autoritățile vamale trebuie să poată avea o singură înregistrare în evidența contabilă în sensul bugetului Uniunii.
- (51) Este oportun să se consolideze mecanismul menit să supravegheze mai eficient punerea în aplicare a măsurilor restrictive privind fluxul de mărfuri, care pot fi adoptate de Consiliu în conformitate cu articolul 215 din TFUE. În acest caz, Autoritatea vamală a UE trebuie să ofere sprijin Comisiei și statelor membre pentru a se asigura că măsurile respective nu sunt eludate. Autoritățile vamale trebuie să se asigure că parcurg toate etapele necesare pentru a se conforma măsurilor și să informeze Comisia și Autoritatea vamală a UE în consecință.
- (52) Este necesar să se instituie un mecanism de gestionare a crizelor pentru a aborda potențialele crize din cadrul uniunii vamale. Lipsa acestui mecanism la nivelul Uniunii a fost evidențiată în Planul de acțiune vamală¹⁷. Prin urmare, este necesar să se instituie un mecanism care să implice Autoritatea vamală a UE în calitate de actor central în pregătirea, coordonarea și monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor și a modalităților practice pe care Comisia decide să le instituie atunci când apare o criză. Autoritatea vamală a UE trebuie să mențină în permanență capacitatea de răspuns în situații de criză pe întreaga durată a crizei.
- (53) Cadrul de guvernare existent al uniunii vamale nu are o structură clară de gestionare operațională și nu reflectă evoluția vămilor de la crearea acestora în 1968. În temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013, activitățile legate de gestionarea riscurilor legate de fluxurile comerciale, cum ar fi punerea în aplicare și deciziile privind controalele la fața locului, țin de responsabilitatea autorităților vamale naționale. În pofida cooperării

¹⁷

Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European Trecerea uniunii vamale la o etapă superioară: un plan de acțiune, 28.9.2020 (COM/2020/581 final).

dintre administrațiile vamale naționale, care a existat încă de la crearea uniunii vamale și care a condus la schimbul de bune practici și de expertiză, precum și la elaborarea de orientări comune, aceasta nu a condus la dezvoltarea unei abordări și a unui cadru operațional armonizate. În prezent, în statele membre există practici divergente care slăbesc uniunea vamală. Nu există o capacitate centrală de analiză a riscurilor, nu există o viziune comună privind stabilirea priorității riscurilor, există o coordonare limitată a acțiunilor și a controalelor vamale și nu există un cadru de cooperare între diferitele autorități care gestionează piața unică. Un palier operațional central al Uniunii, care să pună în comun expertiza și resursele și să ia decizii împreună, trebuie să abordeze aceste deficiențe în domenii precum gestionarea datelor, gestionarea riscurilor și formarea, astfel încât uniunea vamală să „acționeze ca o singură entitate”. Prin urmare, este oportună înființarea unei autorități vamale a UE. Crearea acestei noi autorități este esențială pentru a asigura funcționarea eficientă și adecvată a uniunii vamale, pentru a coordona la nivel central acțiunile vamale și pentru a sprijini activitățile autorităților vamale.

- (54) Autoritatea vamală a UE trebuie să funcționeze și să fie administrată pe baza principiilor din declarația comună și abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind agențiile descentralizate din 19 iulie 2012¹⁸.
- (55) Criteriile care trebuie luate în considerare pentru a contribui la procesul decizional de alegere a sediului Autorității vamale a UE trebuie să includă asigurarea că autoritatea poate ocupa sediul din momentul intrării în vigoare a prezentului regulament, accesibilitatea amplasamentului și existența unei infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii membrilor personalului, precum și accesul corespunzător la piața forței de muncă, la securitate socială și la asistență medicală, atât pentru copiii, cât și pentru soții/soțiile membrilor personalului. Având în vedere caracterul cooperativ al majorității activităților Autorității vamale a UE și, în special, legătura strânsă care va exista între sistemele informatice pe care Comisia le va întreține în perioada de tranziție, în timp ce Autoritatea vamală a UE va construi și va exploata Platforma de date vamale a UE, autoritatea trebuie să își aibă sediul într-un loc care să permită o astfel de cooperare strânsă cu Comisia, cu autoritățile din regiunile Uniunii care sunt cele mai relevante pentru comerțul internațional, precum și cu organismele Uniunii și organismele internaționale relevante (de exemplu, Organizația Mondială a Vămirilor pentru facilitarea îmbogățirii și stimulării reciproce practice pe teme specifice). Având în vedere aceste criterii, Autoritatea vamală a UE trebuie să se își aibă sediul la [...].
- (56) Statele membre și Comisia trebuie să fie reprezentate în cadrul unui consiliu de administrație, pentru a asigura funcționarea eficace a Autorității vamale a UE. Componenta consiliului de administrație, inclusiv alegerea președintelui și a vicepreședintelui său, trebuie să respecte principiile echilibrului de gen, experienței și calificării. Având în vedere competența exclusivă a Uniunii în ceea ce privește uniunea vamală și legătura strânsă dintre domeniul vamal și alte domenii de politică, este oportun ca președintele acestuia să fie ales dintre acești reprezentanți ai Comisiei. Pentru funcționarea eficace și eficientă a Autorității vamale a UE, consiliul de administrație trebuie, în special, să adopte un document unic de programare care să includă programarea anuală și multianuală, să își îndeplinească funcțiile legate de bugetul autorității, să adopte normele financiare aplicabile autorității, să numească un

¹⁸

[joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/euro-just/joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf).

director executiv și să stabilească procedurile de luare a deciziilor referitoare la sarcinile operaționale ale autorității de către directorul executiv. Consiliul de administrație trebuie să fie asistat de un comitet executiv.

- (57) Pentru a garanta funcționarea sa eficace, Autorității vamale a UE trebuie să i se acorde un buget autonom, cu venituri care să provină de la bugetul general al Uniunii și orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre. În circumstanțe excepționale și justificate în mod corespunzător, Autoritatea vamală a UE trebuie, de asemenea, să fie în măsură să încaseze venituri suplimentare prin acorduri de contribuție sau acorduri de grant, precum și taxe pentru publicații și orice alt serviciu furnizat de Autoritatea vamală a UE.
- (58) Pentru a-și îndeplini misiunea, autoritățile vamale cooperează îndeaproape și în mod regulat cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile de control sanitar și fitosanitar, cu organismele de aplicare a legii, cu autoritățile de gestionare a frontierelor, cu organismele de protecție a mediului, cu experții în domeniul bunurilor culturale și cu multe alte autorități responsabile de politicile sectoriale. Având în vedere evoluția pieței unice și rolul în continuă evoluție al vămilor, creșterea numărului de interdicții și restricții și a comerțului electronic, este necesar să se structureze și să se consolideze această cooperare la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional. În locul unei cooperări axate pe trimeri individuale sau pe evenimente specifice de-a lungul lanțului de aprovizionare, este necesar să se instituie un cadru de cooperare structurat între autoritățile vamale și alte autorități responsabile de domeniile de politică relevante. Acest cadru de cooperare trebuie să includă următoarele aspecte: elaborarea legislației și a unor soluții la problemele de politică într-un anumit domeniu, schimbul de informații și analiza informațiilor, elaborarea unei strategii globale de cooperare sub forma unor strategii comune de supraveghere și, în cele din urmă, cooperarea privind punerea în aplicare operațională, monitorizarea și controalele. Comisia trebuie, de asemenea, să faciliteze aplicarea unei părți a celorlalte legislații aplicate de autoritățile vamale prin întocmirea unei liste a actelor legislative ale Uniunii care impun cerințe privind mărfurile supuse controalelor vamale menite să protejeze interesele publice, cum ar fi sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, consumatorii și mediul.
- (59) Pentru a spori claritatea și a eficientiza cadrul de cooperare între autoritățile vamale și alte autorități partenere, o listă a serviciilor oferite de autoritățile vamale trebuie să definească în mod clar rolul posibil al autorităților vamale în aplicarea altor politici relevante la frontierele Uniunii. În plus, aplicarea cadrului de cooperare trebuie să fie monitorizată de către Autoritatea vamală a UE. Autoritatea vamală a UE trebuie să colaboreze îndeaproape și să coopereze cu Comisia, cu OLAF, cu alte agenții și organisme relevante ale Uniunii, cum ar fi Europol și Frontex, precum și cu agențiile și rețelele specializate din domeniile de politică respective, cum ar fi Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor.
- (60) Într-o lume din ce în ce mai conectată, diplomația vamală și cooperarea internațională reprezintă aspecte importante în activitatea autorităților vamale din întreaga lume. Cooperarea internațională trebuie să aibă în vedere posibilitatea schimbului de date vamale, pe baza acordurilor internaționale sau a legislației autonome a Uniunii, prin mijloace de comunicare adecvate și sigure, sub rezerva respectării informațiilor confidențiale și a protecției datelor cu caracter personal, de exemplu prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

- (61) În pofida faptului că legislația vamală este armonizată prin intermediul codului, Regulamentul (UE) nr. 952/2013 a inclus doar obligația statelor membre de a prevedea sancțiuni în caz de încălcare a legislației vamale și a impus ca aceste sancțiuni să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Prin urmare, statele membre au posibilitatea de a alege ce sancțiuni vamale să aplice, astfel că acestea variază considerabil de la un stat membru la altul și sunt supuse evoluției în timp. Este necesar să se prevadă un cadru comun care să stabilească un set minim de încălcări ale dispozițiilor vamale și de sancțiuni fără caracter penal. Acest cadru este necesar pentru a aborda neaplicarea uniformă și divergențele semnificative dintre statele membre în ceea ce privește aplicarea de sancțiuni împotriva încălcărilor legislației vamale care pot duce la o denaturare a concurenței, la lacune și la exploatarea celor mai avantajoase condiții tarifare la punctele vamale. Cadrul trebuie să fie alcătuit dintr-o listă comună de acte sau omisiuni care trebuie să constituie încălcări ale dispozițiilor vamale în toate statele membre. La stabilirea sancțiunii aplicabile, autoritățile vamale trebuie să definească dacă aceste acte sau omisiuni sunt comise intenționat sau din neglijență evidentă.
- (62) Este necesar să se stabilească dispoziții comune pentru circumstanțele atenuante, precum și pentru circumstanțele agravante, în ceea ce privește încălcările dispozițiilor vamale. Termenul de prescripție pentru inițierea procedurilor de constatare a încălcării dispozițiilor vamale trebuie să fie stabilit în conformitate cu dreptul intern și să fie cuprins între 5 și 10 ani, astfel încât să se prevadă o normă comună bazată pe termenul de notificare a datoriei vamale. Jurisdicția competentă trebuie să fie cea în care a fost comisă încălcarea. Cooperarea dintre statele membre este necesară în cazurile în care încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă în mai multe state membre; în aceste cazuri, statul membru care inițiază primul procedura trebuie să coopereze cu celelalte autorități vamale vizate de aceeași încălcare a dispozițiilor vamale.
- (63) Este necesar să se stabilească un set comun minim de încălcări ale dispozițiilor vamale prin definirea acestora, pe baza obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și a obligațiilor identice prevăzute în alte părți ale legislației vamale.
- (64) De asemenea, este necesar să se stabilească un set minim comun de sancțiuni fără caracter penal care să prevadă cantumuri minime ale sancțiunilor pecuniare, posibilitatea de revocare, suspendare sau modificare a autorizațiilor vamale, inclusiv pentru operatorii economici autorizați și pentru comercianții „încredere și control” („Trust and Check”), precum și confiscarea mărfurilor. Cantomurile minime ale sancțiunilor pecuniare trebuie să depindă de faptul dacă încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă intenționat sau nu și dacă aceasta are sau nu un impact asupra cantomului taxelor vamale și al altor taxe, precum și asupra interdicțiilor sau restricțiilor. Acest set comun minim de sancțiuni fără caracter penal trebuie să se aplice fără a aduce atingere ordinii juridice naționale a statelor membre, care, în schimb, poate prevedea sancțiuni penale.
- (65) Performanța uniunii vamale trebuie să fie evaluată cel puțin o dată pe an, pentru a permite Comisiei, cu ajutorul statelor membre, să adopte orientările de politică adecvate. Colectarea de informații de la autoritățile vamale trebuie să fie formalizată și aprofundată, întrucât o raportare mai cuprinzătoare ar îmbunătăți analiza comparativă și ar putea contribui la omogenizarea practicilor și la evaluarea impactului deciziilor de politică vamală. Prin urmare, este oportun să se introducă un cadru juridic pentru evaluarea performanței uniunii vamale. Pentru a permite o analiză suficient de

detaliată, este necesar ca măsurarea performanței să se efectueze nu numai la nivel național, ci și la nivelul punctelor de trecere a frontierei. Autoritatea vamală a UE trebuie să sprijine Comisia în procesul de evaluare prin colectarea și analizarea datelor în cadrul Platformei de date vamale a UE și prin identificarea modului în care activitățile și operațiunile vamale sprijină realizarea obiectivelor și a priorităților strategice ale uniunii vamale și contribuie la misiunea autorităților vamale. În special, Autoritatea vamală a UE trebuie să identifice principalele tendințe, punctele forte, punctele slabe, lacunele și riscurile potențiale și să formuleze recomandări de îmbunătățire adresate Comisiei. În special în contextul cooperării cu autoritățile de aplicare a legii și cu autoritățile de securitate, Autoritatea vamală a UE trebuie, de asemenea, să participe, din perspectivă operațională, la analizele strategice și la evaluările amenințărilor efectuate la nivelul Uniunii, inclusiv la cele efectuate de Europol și Frontex.

- (66) În conformitate cu principiul proporționalității, pentru a realiza obiectivele fundamentale de asigurare a funcționării eficace a uniunii vamale și de implementare a politicii comerciale comune, este necesar și oportun să se stabilească normele și procedurile aplicabile mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (67) Pentru a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale din prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE trebuie să fie delegată Comisiei în ceea ce privește următoarele elemente:
- în legătură cu teritoriile fiscale speciale, dispoziții mai detaliate ale legislației vamale pentru a aborda circumstanțe specifice ale comerțului cu mărfuri unionale care implică un singur stat membru;
 - în legătură cu deciziile vamale, condițiile, termenele, excepțiile, modalitățile de monitorizare, suspendare, anulare și revocare referitoare la aplicarea, emiterea și gestionarea acestor decizii, inclusiv a celor privind informațiile obligatorii;
 - cerințele minime în materie de date și cazurile specifice pentru înregistrarea operatorilor economici la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabiliți;
 - tipul și frecvența activităților de monitorizare, simplificările și facilitățile prevăzute pentru operatorul economic autorizat;
 - tipul și frecvența activităților de monitorizare ale comerciantului „încredere și control” („Trust and Check”);
 - în legătură cu reprezentantul vamal, condițiile în care o astfel de persoană poate presta servicii pe teritoriul vamal al Uniunii, cazurile în care se face derogare de la cerința de a fi stabilit pe acest teritoriu și cazurile în care dovada împuternicirii nu este solicitată de autoritățile vamale;
 - categoriile de persoane vizate și categoriile de date cu caracter personal care pot fi prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE;

- norme mai detaliate în legătură cu statutul vamal al mărfurilor;
- tipul de date și termenele de furnizare a acestor date pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal;
- termenul rezonabil după care se consideră că autoritățile vamale au acordat liberul de vamă pentru mărfuri în cazul în care nu le-au selectat pentru niciun control;
- în legătură cu declarațiile vamale: cazurile în care o declarație vamală poate fi depusă utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; condițiile pentru acordarea autorizației de depunere a declarațiilor simplificate; termenele de depunere a declarațiilor suplimentare și cazurile în care se face derogare de la obligația de a depune aceste declarații; cazurile de invalidare a declarației vamale de către autoritățile vamale; condițiile de acordare a autorizațiilor de vămuire centralizată și de înscriere în evidențele declarantului;
- condițiile și procedura de confiscare a mărfurilor;
- în legătură cu informațiile prelabile privind transportul de marfă: datele suplimentare care trebuie furnizate, termenele, cazul în care se face derogare de la obligația de a furniza astfel de date, cazurile specifice în care datele pot fi furnizate de mai multe persoane, condițiile în care o persoană care furnizează sau pune la dispoziție informații poate restricționa vizibilitatea identificării sale la una sau mai multe alte persoane care depun, de asemenea, elemente de date;
- în legătură cu intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii: termenele în care trebuie efectuată analiza de risc și în care trebuie luate măsurile necesare; cazurile specifice și celelalte persoane cărora li se poate solicita să notifice sosirea trimiterilor către biroul vamal de primă intrare real, în caz de deviere de la rută; condițiile de desemnare și de aprobare a altor locuri decât biroul vamal desemnat pentru prezentarea mărfurilor; condițiile de desemnare sau de aprobare a locurilor, altele decât antrepozitele vamale, pentru plasarea mărfurilor în depozitare temporară;
- datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru a plasa mărfurile sub regim de punere în liberă circulație;
- cazurile în care mărfurile sunt considerate ca fiind reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate și în care mărfurile care au beneficiat de măsurile prevăzute în cadrul politicii agricole comune pot fi exonerate de taxe la import;
- în legătură cu informațiile prelabile la ieșirea de pe teritoriul vamal al Uniunii: informațiile prelabile minime la ieșire și termenele în care informațiile prelabile la ieșire trebuie furnizate sau puse la dispoziție înainte de scoaterea mărfurilor, cazurile specifice în care se face derogare de la obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prelabile la ieșire și informațiile care trebuie notificate la ieșirea mărfurilor;
- în legătură cu ieșirea mărfurilor, termenele în care trebuie efectuată analiza de risc și în care trebuie luate măsurile necesare; datele care urmează să fie

furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru a plasa mărfurile sub regimul de export;

- în legătură cu regimurile speciale: datele care urmează să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru a plasa mărfurile sub aceste regimuri; excepțiile de la condițiile de acordare a autorizației pentru regimurile speciale; cazurile în care natura economică a perfecționării justifică faptul că autoritățile vamale evaluează dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune fără avizul Autorității vamale a UE; lista mărfurilor considerate sensibile; termenul pentru încheierea unui regim special; cazurile și condițiile în care importatorii și exportatorii pot deplasa mărfuri plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate într-o zonă liberă; formele obișnuite de manipulare a mărfurilor plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de perfecționare; normele mai detaliate referitoare la mărfurile echivalente;
- în legătură cu tranzitul: cazurile specifice în care mărfurile unionale urmează să fie plasate sub regimul de tranzit vamal extern; condițiile de acordare a autorizațiilor pentru expeditorul agreeat și destinatarul agreeat în sensul TIR; cerințele în materie de date suplimentare care trebuie furnizate de titularul regimului de tranzit unional;
- în ceea ce privește depozitarea: datele minime pe care trebuie să le furnizeze operatorul unui antrepozit vamal sau al unei zone libere; condițiile de acordare a autorizației de funcționare a antrepozitelor vamale;
- în legătură cu admiterea temporară: cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea exonerării totale sau parțiale de taxe, care trebuie să fie îndeplinite pentru utilizarea regimului de admitere temporară;
- normele pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor și normele privind originea preferențială;
- condițiile de acordare a autorizației pentru simplificări în stabilirea valorii în vamă în cazuri specifice;
- în legătură cu datoria vamală: norme mai detaliate pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special; termenul specific pentru determinarea locului în care ia naștere datoria vamală dacă mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător; norme mai detaliate privind notificarea datoriei vamale; norme privind
- suspendarea termenului pentru plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale și pentru stabilirea perioadei de suspendare; normele pe care Comisia trebuie să le respecte atunci când ia o decizie privind rambursarea și remiterea datoriei vamale; lista nerespectărilor care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză, pentru stingerea datoriei vamale;

- în legătură cu garanțiile: cazurile specifice în care nu se solicită nicio garanție pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară, normele de stabilire a formei garanției, alta decât orice mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale și decât un angajament asumat de un garant; normele privind formele de constituire a unei garanții și normele aplicabile garantului; condițiile pentru acordarea unei autorizații pentru utilizarea unei garanții globale cu cuantum redus sau pentru exonerarea de garanție; termenele pentru eliberarea garanției;
 - în legătură cu cooperarea vamală, orice altă măsură complementară care urmează să fie luată de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea legislației, alta decât cea vamală; condițiile și procedurile conform cărora un stat membru poate fi împuternicit să inițieze negocieri cu țări terțe privind schimbul de date în scopul cooperării vamale;
 - eliminarea sau modificarea derogărilor pentru identificarea biroului vamal competent pentru supravegherea plasării mărfurilor sub un regim vamal și a locului nașterii datoriei vamale, având în vedere evaluarea care urmează să fie efectuată de către Comisie cu privire la eficacitatea supravegherii vamale, astfel cum se prevede în prezentul regulament.
- (68) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate pentru adoptarea actelor delegate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹⁹.
- (69) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei trebuie să i se confere competențe de executare pentru: a adopta normele de procedură privind utilizarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii după încetarea valabilității sau după revocarea acesteia; a adopta normele de procedură privind notificarea autorităților vamale în legătură cu suspendarea luării unor astfel de decizii și cu retragerea suspendării respective; a adopta deciziile prin care se solicită statelor membre revocarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii; a adopta modalitățile pentru aplicarea criteriilor de acordare a statutului de operator economic autorizat și de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”); a stabili sistemele, platformele sau mediile electronice agregate cu Platforma de date vamale a UE; a stabili normele privind accesul la anumite servicii și sisteme ale Platformei de date vamale a UE, inclusiv normele și condițiile specifice pentru protecția, siguranța și securitatea datelor cu caracter personal și în cazul în care accesul respectiv este limitat; a stabili măsuri privind gestionarea monitorizării vamale de către autoritățile vamale; a adopta normele de procedură privind responsabilitățile operatorilor asociați în ceea ce privește prelucrarea datelor care are loc prin intermediul unui serviciu sau al unui sistem al Platformei de date vamale a UE; a adopta normele de procedură pentru stabilirea birourilor vamale competente, altele decât biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit importatorul sau exportatorul; a adopta măsuri cu privire la verificarea informațiilor, examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane și rezultatele acestor verificări, precum și la identificare; a adopta măsuri privind

¹⁹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

aplicarea controalelor vamale ulterioare acordării liberului de vamă în ceea ce privește operațiunile care au loc în mai multe state membre; a stabili lista porturilor sau aeroporturilor în care trebuie efectuate controale sau formalități vamale care se aplică bagajelor de mână și de cală; a adopta măsuri pentru a asigura aplicarea armonizată a controalelor vamale și a gestionării riscurilor, inclusiv schimbul de informații, stabilirea unor criterii și standarde comune privind riscurile și a domeniilor de control prioritare comune, precum și activitățile de evaluare în aceste domenii; a preciza normele de procedură pentru furnizarea și verificarea dovezii statutului vamal de mărfuri unionale; a preciza normele de procedură privind modificarea și invalidarea informațiilor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal; a adopta normele de procedură privind stabilirea birourilor vamale competente și depunerea declarației vamale în cazul în care sunt utilizate alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; normele de procedură privind depunerea declarației vamale standard și punerea la dispoziție a documentelor justificative; normele de procedură privind depunerea declarației simplificate și a declarației suplimentare; normele de procedură privind depunerea declarației vamale înainte de prezentarea mărfurilor în vamă, acceptarea declarației vamale și modificarea declarației vamale după acordarea liberului de vamă; a stabili normele de procedură privind vămuirea centralizată și derogarea de la obligația prezentării mărfurilor în contextul respectiv; normele de procedură privind înscrierea în evidențele declarantului; normele de procedură privind dispunerea de mărfuri; normele de procedură privind furnizarea informațiilor pe baza cărora se poate stabili că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea exonerării de taxe la import pentru mărfurile reintroduse și privind furnizarea probelor legate de respectarea condițiilor pentru exonerarea de taxe la import pentru produse de pescuit maritim și alte produse obținute din mare; a stabili normele de procedură privind ieșirea mărfurilor; a adopta normele de procedură pentru furnizarea, modificarea și invalidarea informațiilor prealabile la ieșire și pentru depunerea, modificarea și invalidarea declarației sumare de ieșire; a adopta norme de procedură pentru restituirea TVA către persoane fizice care nu sunt stabilite în Uniune; a stabili normele de procedură privind notificarea sosirii unei nave maritime sau a unei aeronave și privind transportul mărfurilor la locul desemnat; normele de procedură privind depunerea, modificarea și invalidarea declarației pentru depozitarea temporară și circulația mărfurilor depozitate temporar; a adopta normele de procedură pentru acordarea autorizației pentru regimurile speciale, pentru examinarea condițiilor economice și pentru emiterea avizului Autorității vamale a UE, evaluând dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă sau pasivă afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune; a adopta normele de procedură privind încheierea unui regim special; normele de procedură privind transferul drepturilor și obligațiilor și circulația mărfurilor în contextul regimurilor speciale; normele de procedură privind utilizarea mărfurilor echivalente în contextul regimurilor speciale; normele de procedură pentru aplicarea pe teritoriul vamal al Uniunii a dispozițiilor instrumentelor internaționale privind tranzitul; normele de procedură privind plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și privind încheierea regimului respectiv, privind efectuarea simplificărilor regimului respectiv și privind supravegherea vamală a mărfurilor care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit extern; normele de procedură privind plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă și pentru circulația mărfurilor plasate în antrepozite vamale; a adopta măsurile privind gestionarea uniformă a contingentelor și plafoanelor tarifare și gestionarea monitorizării vamale a punerii în liberă circulație sau a exportului de mărfuri; a adopta măsuri pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor; a preciza normele de procedură privind furnizarea și

verificarea dovezii originii nepreferențiale; a adopta normele de procedură pentru facilitarea stabilirii în Uniune a originii preferențiale a mărfurilor; a adopta măsuri pentru stabilirea originii unor mărfuri specifice; a acorda o derogare temporară de la normele privind originea preferențială a mărfurilor care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de Uniune; a stabili normele de procedură privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor; a stabili normele de procedură privind furnizarea unei garanții, determinarea cuantumului acesteia, monitorizarea și eliberarea acesteia, precum și revocarea și anularea angajamentului asumat de un garant; a stabili normele de procedură privind interzicerea temporară a utilizării garanțiilor globale; a adopta măsurile de asigurare a asistenței mutuale pe care și-o acordă autoritățile vamale în cazul în care ia naștere o datorie vamală; a stabili normele de procedură pentru rambursarea și remiterea unei sume reprezentând taxe la import sau la export, privind informațiile care trebuie furnizate Comisiei și privind deciziile care urmează să fie adoptate de către Comisie cu privire la rambursare sau remitere; a adopta măsuri pentru identificarea unei crize și activarea mecanismului de gestionare a crizelor; a adopta normele de procedură privind acordarea și gestionarea autorizației unui stat membru pentru a iniția negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale privind schimbul de informații; a adopta decizii privind cererea unui stat membru de obținere a unei autorizații pentru a iniția negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale privind schimbul de informații; a preciza modul în care este conceput cadrul de măsurare a performanței uniunii vamale și informațiile pe care statele membre trebuie să le furnizeze Autorității vamale a UE în scopul măsurării performanței; a stabili normele privind conversia monetară. Respectivă competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰.

- (70) Este necesar să se utilizeze procedura de consultare în vederea adoptării următoarelor acte: actele de punere în aplicare prin care se li impune statelor membre să revoce deciziile referitoare la informațiile obligatorii, dat fiind că deciziile respective se adresează numai unui stat membru și vizează asigurarea respectării legislației vamale; actele de punere în aplicare prin care se stabilesc detaliile specifice pentru accesul autorităților, altele decât autoritățile vamale, la anumite servicii și sisteme ale Platformei de date vamale a UE; actele de punere în aplicare privind cererea unui stat membru de obținere a unei autorizații pentru a iniția negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale privind schimbul de informații, întrucât acestea afectează un singur stat membru; actele de punere în aplicare privind rambursarea sau remiterea unor taxe la import sau la export, dat fiind că deciziile respective vizează în mod direct solicitantul rambursării sau remiterii în cauză.
- (71) În cazuri justificate corespunzător, atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, Comisia trebuie să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile în legătură cu: măsurile de asigurare a aplicării uniforme a controalelor vamale, inclusiv schimbul de informații privind riscurile și analiza de risc, criteriile și standardele comune privind riscurile, măsurile de control și domeniile de control prioritare

²⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

comune; deciziile privind cererea unui stat membru de obținere a unei autorizații pentru a iniția negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale privind schimbul de informații; măsurile pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor; măsurile pentru stabilirea originii unor mărfuri specifice; măsurile de stabilire a metodei adecvate de determinare a valorii în vamă sau a criteriilor care trebuie utilizate pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor în situații specifice; măsurile de interzicere temporară a utilizării garanțiilor globale; identificarea unei situații de criză și adoptarea măsurilor adecvate pentru a o aborda sau pentru a atenua efectele negative ale acesteia; deciziile de împuternicire a unui stat membru să negocieze și să încheie un acord bilateral cu o țară terță privind schimbul de informații.

- (72) Comisia trebuie să depună toate eforturile pentru a se asigura că actele delegate și actele de punere în aplicare prevăzute în prezentul regulament intră în vigoare cu suficient timp înainte de data aplicării codului, astfel încât statele membre să îl poată pune în aplicare în timp util.
- (73) Dispozițiile referitoare la Autoritatea vamală a UE, cu excepția articolului 238, trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2028. Până la data respectivă, Autoritatea vamală a UE trebuie să își îndeplinească sarcinile utilizând sistemele electronice existente pentru schimbul de informații vamale, dezvoltate de Comisie. Dispozițiile privind tratamentul tarifar simplificat pentru vânzările la distanță și pentru importatorul presupus trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2028.
- (74) În 2032, operatorii economici pot începe să utilizeze, în mod voluntar, capacitățile Platformei de date vamale a UE. Până la sfârșitul anului 2037, Platforma de date vamale a UE trebuie să fie pe deplin dezvoltată, iar toți operatorii economici trebuie să o utilizeze. Comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) și importatorii presupuși vor fi supravegheați de statul membru în care sunt stabiliți. Prin derogare și sub rezerva revizuirii, operatorii care nu sunt nici comercianți „încredere și control” („Trust and Check”), nici importatori presupuși vor rămâne sub supravegherea autorității vamale din statul membru în care se află fizic mărfurile. Până la 31 decembrie 2035, Comisia trebuie să evalueze cele două modele de supraveghere, inclusiv din punctul de vedere al eficacității lor în ceea ce privește detectarea și prevenirea fraudei. Evaluarea trebuie să ia în considerare și aspectele legate de impozitarea indirectă. Pe baza acestei evaluări, Comisia trebuie să aibă dreptul de a decide, prin intermediul unui act delegat, dacă cele două modele ar trebui să continue sau dacă autoritatea vamală care răspunde de locul de stabilire al comerciantului ar trebui să fie cea care acordă liberul de vamă pentru mărfuri în toate cazurile. Locul în care ia naștere datoria vamală trebuie, de asemenea, să fie determinat în conformitate cu decizia autorității vamale responsabile,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Titlul I

DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul 1

Domeniul de aplicare a legislației vamale și misiunea vămii

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament instituie Codul vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”). Acesta stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor care sunt introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

De asemenea, prezentul regulament înființează Autoritatea vamală a Uniunii Europene (denumită în continuare „Autoritatea vamală a UE”) și instituie normele, standardele comune și un cadru de guvernare pentru instituirea Platformei de date vamale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Platforma de date vamale a UE”).

- (2) Fără a aduce atingere convențiilor și legislației internaționale, respectiv legislației Uniunii în alte domenii, codul se aplică uniform la nivelul întregului teritoriu vamal al Uniunii.
- (3) Anumite dispoziții ale legislației vamale se pot aplica și în afara teritoriului vamal al Uniunii, în cadrul reglementărilor specifice sau al convențiilor internaționale.
- (4) Anumite dispoziții ale legislației vamale, inclusiv simplificările pe care le prevede, se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri unionale între părți ale teritoriului vamal al Uniunii în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului²¹ sau ale Directivei (UE) 2020/262 a Consiliului²² și acele părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate sau schimburilor comerciale între părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate.

Articolul 2

Misiunea autorităților vamale

²¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

²² Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (reformare) (JO L 58, 27.2.2020, p. 4).

În vederea realizării unei aplicări armonizate a controalelor vamale, pentru ca uniunea vamală să acționeze ca o singură entitate și pentru a contribui la buna funcționare a pieței interne, autoritățile vamale au responsabilitatea de a proteja interesele financiare și economice ale Uniunii și ale statelor sale membre, de a asigura securitatea și siguranța și de a contribui la celelalte politici ale Uniunii menite să protejeze cetățenii și rezidenții, consumatorii, mediul și lanțurile de aprovizionare în ansamblu, de a proteja Uniunea împotriva comerțului ilegal, de a facilita activitățile comerciale legitime și de a supraveghea comerțul internațional al Uniunii pentru a contribui la un comerț echitabil și deschis și la politica comercială comună.

Autoritățile vamale instituie măsuri care vizează, în special, următoarele:

- (a) asigurarea colectării corespunzătoare a taxelor vamale și a altor taxe;
- (b) asigurarea faptului că mărfurile care prezintă un risc pentru siguranța sau securitatea cetățenilor și a rezidenților nu intră pe teritoriul vamal al Uniunii, prin instituirea unor măsuri adecvate de control al mărfurilor și al lanțurilor de aprovizionare;
- (c) contribuția la protejarea sănătății și a vieții oamenilor, a animalelor sau a plantelor, a mediului, a consumatorilor și a altor interese publice protejate de alte legislații aplicate de autoritățile vamale, în strânsă cooperare cu alte autorități, prin asigurarea faptului că mărfurile care prezintă riscuri conexe nu intră sau nu ies de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (d) protejarea Uniunii împotriva comerțului inequitabil, neconform și ilegal, inclusiv printr-o monitorizare atentă a operatorilor economici și a lanțurilor de aprovizionare și prin stabilirea unui set minim de încălcări ale dispozițiilor vamale și de sancțiuni;
- (e) sprijinirea activităților comerciale legitime, prin menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim și prin simplificarea proceselor și regimurilor vamale.

Articolul 3

Teritoriul vamal

- (1) Teritoriul vamal al Uniunii cuprinde teritoriile următoare, inclusiv apele lor teritoriale și interioare, respectiv spațiul lor aerian:
 - (a) teritoriul Regatului Belgiei;
 - (b) teritoriul Republicii Bulgaria;
 - (c) teritoriul Republicii Ceha;
 - (d) teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei;

- (e) teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția insulelor Helgoland și a teritoriului Büsingen (Tratatul din 23 noiembrie 1964 între Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);
 - (f) teritoriul Republicii Estonia;
 - (g) teritoriul Irlandei;
 - (h) teritoriul Republicii Elene;
 - (i) teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția teritoriilor Ceuta și Melilla;
 - (j) teritoriul Republicii Franceze, exceptând țările și teritoriile franceze de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din TFUE;
 - (k) teritoriul Republicii Croația;
 - (l) teritoriul Republicii Italiene, cu excepția municipalității Livigno;
 - (m) teritoriul Republicii Cipru, în conformitate cu dispozițiile Actului de aderare din 2003;
 - (n) teritoriul Republicii Letonia;
 - (o) teritoriul Republicii Lituania;
 - (p) teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;
 - (q) teritoriul Ungariei;
 - (r) teritoriul Republicii Malta;
 - (s) teritoriul Regatului Țărilor de Jos din Europa;
 - (t) teritoriul Republicii Austria;
 - (u) teritoriul Republicii Polone;
 - (v) teritoriul Republicii Portugheze;
 - (w) teritoriul României;
 - (x) teritoriul Republicii Slovenia;
 - (y) teritoriul Republicii Slovace;
 - (z) teritoriul Republicii Finlanda și
 - (aa) teritoriul Regatului Suediei.
- (2) Având în vedere convențiile și tratatele care le sunt aplicabile, teritoriile următoare, inclusiv apele teritoriale și interioare ale acestora și spațiul lor aerian, situate în afara teritoriilor statelor membre, sunt considerate ca făcând parte din teritoriul vamal al Uniunii:

(a) FRANȚA

Teritoriul Monaco, astfel cum este definit prin Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 [*Journal Officiel de la République Française* (Jurnalul Oficial al Republicii Franceze)] din 27 septembrie 1963, p. 8679];

(b) CIPRU

Teritoriul zonelor aflate sub suveranitate britanică Akrotiri și Dhekelia, astfel cum sunt definite în Tratatul de constituire a Republicii Cipru, semnat la Nicosia la 16 august 1960 [*United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmd. 1252*].

Articolul 4

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării și a modificării prezentului regulament prin precizarea dispozițiilor legislației vamale care se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri unionale menționate la articolul 1 alineatul (4). Aceste acte se pot referi la circumstanțe specifice ale comerțului cu mărfuri unionale care implică un singur stat membru.

Capitolul 2

Definiții

Articolul 5

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „autorități vamale” înseamnă administrațiile vamale ale statelor membre responsabile de aplicarea legislației vamale și orice alte autorități abilitate, prin legislația națională, să aplice anumite dispoziții vamale;
- (2) „legislație vamală” înseamnă ansamblul legislației format din toate elementele următoare:
 - (a) codul și dispozițiile de completare sau de punere în aplicare a acestuia adoptate la nivelul Uniunii sau la nivel național;
 - (b) Tariful vamal comun;
 - (c) dispozițiile privind instituirea unui sistem al Uniunii de scutire de la plata taxelor vamale;

- (d) dispozițiile vamale cuprinse în acordurile internaționale, în măsura în care acestea sunt aplicabile în Uniune;
 - (e) Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului²³ și dispozițiile de modificare, de completare sau de punere în aplicare a acestuia;
- (3) „alte legislații aplicate de autoritățile vamale” înseamnă legislația, alta decât cea vamală, aplicabilă mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, ies de pe acesta ori îl tranzitează sau care urmează să fie introduse pe piața Uniunii, în a cărei punere în aplicare sunt implicate autoritățile vamale;
 - (4) „măsuri de politică comercială” înseamnă, ca parte a altor legislații aplicate de autoritățile vamale, măsurile adoptate în temeiul articolului 207 din TFUE, altele decât taxele antidumping provizorii sau definitive, taxele compensatorii sau măsurile de salvagardare sub forma unor tarife majorate pentru anumite mărfuri, inclusiv, în special, măsuri speciale de monitorizare și măsuri de salvagardare sub formă de autorizații de import sau de export;
 - (5) „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieri de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Uniunii sau cu cea națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;
 - (6) „operator economic” înseamnă o persoană care desfășoară, în cadrul activității sale profesionale, activități reglementate prin legislația vamală;
 - (7) „persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă:
 - (a) în cazul unei persoane fizice, care are reședința obișnuită pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, care are sediul social, sediul central sau un sediu permanent pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (8) „sediul permanent” înseamnă un loc fix de activitate, unde atât resursele umane, cât și cele tehnice necesare sunt prezente în mod permanent și prin care se desfășoară, în totalitate sau în parte, operațiunile vamale ale unei persoane;
 - (9) „decizie vamală” înseamnă orice act administrativ emis de autoritățile vamale în domeniul legislației vamale care reglementează un anumit caz și având efecte juridice asupra persoanei sau persoanelor în cauză;
 - (10) „regim vamal” înseamnă unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu codul:
 - (a) punerea în liberă circulație;
 - (b) regimuri speciale;

²³ Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de instituire a mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 (JO L 317, 9.12.2022, p. 1).

- (c) export;
- (11) „formalități vamale” înseamnă ansamblul operațiunilor care trebuie îndeplinite de către o persoană și de către autoritățile vamale în vederea respectării legislației vamale;
- (12) „importator” înseamnă orice persoană care are competența de a stabili și care a stabilit că mărfuri dintr-o țară terță urmează să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau, cu excepția cazului în care se prevede altfel, orice persoană care este considerată importator presupus;
- (13) „importator presupus” înseamnă orice persoană implicată în vânzări la distanță de mărfuri care urmează să fie importate din țări terțe pe teritoriul vamal al Uniunii și care este autorizată să utilizeze regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE;
- (14) „exportator” înseamnă orice persoană care are competența de a stabili și care a stabilit că mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (15) „reprezentant vamal” înseamnă o persoană desemnată de o altă persoană pentru a îndeplini acțiunile și formalitățile prevăzute în legislația vamală în relația persoanei respective cu autoritățile vamale;
- (16) „date” înseamnă orice reprezentare digitală și nedigitală a unor acte, fapte sau informații și orice compilație a unor astfel de acte, fapte sau informații, inclusiv sub forma unui document sau a unei înregistrări audio, video sau audiovizuale;
- (17) „monitorizare vamală” înseamnă colectarea și analizarea informațiilor în legătură cu mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, care ies de pe acesta sau care îl tranzitează, pentru a monitoriza această circulație la nivelul Uniunii și pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor vamale, respectarea legislației vamale și a altor legislații aplicate de autoritățile vamale, precum și pentru a contribui la analiza și la gestionarea riscurilor;
- (18) „risc” înseamnă probabilitatea și impactul producerii, în ceea ce privește mărfurile care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările situate în afara acestui teritoriu și staționarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor neunionale, a unui eveniment care:
- (a) ar compromite interesele financiare sau economice ale Uniunii sau ale statelor membre;
 - (b) ar constitui o amenințare pentru securitatea și siguranța Uniunii și a cetățenilor și rezidenților acesteia; sau
 - (c) ar împiedica aplicarea corectă a măsurilor la nivelul Uniunii sau a celor naționale;
- (19) „analiză economică” înseamnă evaluarea sau cuantificarea unei politici sau a unui fenomen economic, pentru a înțelege modul în care factorii economici afectează funcționarea unei politici, a unei zone geografice sau a oricărui grup de persoane, în vederea luării unor decizii mai bune pentru viitor;

- (20) „gestionarea riscurilor” înseamnă determinarea sistematică a riscurilor, inclusiv identificarea profilurilor operatorilor economici care prezintă riscuri, precum și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri;
- (21) „supraveghere vamală” înseamnă acțiunile întreprinse, în general, de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea legislației vamale și, acolo unde este cazul, a altor legislații aplicate de autoritățile vamale sau pentru a contribui în alt mod la gestionarea riscurilor legate de mărfurile în cauză și de lanțurile de aprovizionare din care fac parte acestea;
- (22) „controale vamale” înseamnă acte specifice îndeplinite de autoritățile vamale în scopul asigurării respectării legislației vamale și a altor legislații aplicate de autoritățile vamale sau pentru a contribui în alt mod la gestionarea riscurilor legate de mărfuri și de lanțurile de aprovizionare din care fac parte acestea;
- (23) „controale aleatorii” înseamnă controale vamale bazate pe principiile eșantionării aleatorii, în ceea ce privește o populație de interes;
- (24) „deținătorul mărfurilor” înseamnă persoana care are controlul fizic asupra mărfurilor;
- (25) „transportator” înseamnă:
- (a) în contextul intrării, persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor pe acest teritoriu. Cu toate acestea,
 - (i) în cazul transportului combinat, „transportator” înseamnă persoana care operează mijlocul de transport care, odată intrat pe teritoriul vamal al Uniunii, circulă în mod autonom ca mijloc de transport activ;
 - (ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor către teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) în contextul ieșirii, persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor în afara acestui teritoriu. Cu toate acestea:
 - (i) în cazul transportului combinat, atunci când mijlocul activ de transport care părăsește teritoriul vamal al Uniunii transportă doar alte mijloace de transport care, după sosirea mijlocului activ de transport la destinație, vor circula în mod autonom ca mijloc de transport activ, „transportator” înseamnă persoana care va opera mijlocul de transport care va circula în mod autonom, odată ce mijlocul de transport care a părăsit teritoriul vamal al Uniunii va fi ajuns la destinație;
 - (ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie

un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriul vamal al Uniunii;

- (26) „analiză de risc” înseamnă prelucrarea datelor, a informațiilor sau a documentelor, inclusiv a datelor cu caracter personal, în vederea identificării sau a cuantificării posibilelor riscuri, utilizând, după caz, metode analitice și inteligența artificială, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) /.../... al Parlamentului European și al Consiliului²⁴;
- (27) „semnal de risc” înseamnă indicarea unui posibil risc pe baza unor operațiuni de prelucrare automată care pun în aplicare analiza de risc privind datele, informațiile sau documentele;
- (28) „rezultat al analizei de risc” înseamnă, determinarea, în cazul unui semnal, pe baza unui proces automat sau a unei evaluări umane suplimentare a semnalului de risc, a faptului că un risc este sau nu este considerat prezent;
- (29) „recomandare de control” înseamnă avizul unei autorități vamale sau al Autorității vamale a UE privind oportunitatea efectuării unui control vamal și, în caz afirmativ, privind momentul și locul în care urmează să fie efectuat controlul respectiv și autoritatea vamală care îl va efectua, inclusiv identificarea unor posibile acțiuni suplimentare, altele decât controalele vamale;
- (30) „decizie de control” înseamnă actul individual prin care autoritățile vamale decid să efectueze sau nu un control;
- (31) „rezultat al controlului” înseamnă rezultatul preliminar și final al unui control, inclusiv acțiunile suplimentare indicate, dacă este cazul, și identificarea autorităților competente vizate de rezultat sau de acțiuni, dacă este cazul;
- (32) „domeniu de control prioritar comun” înseamnă o selecție de anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau operatori economici, cu scopul de a-i supune unor analize de risc, unor măsuri de atenuare și unor controale vamale de un nivel mai ridicat, într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de autoritățile vamale;
- (33) „criterii și standarde comune privind riscurile” înseamnă parametrii pentru analiza de risc pentru un domeniu de risc și standardele aferente privind aplicarea practică a criteriilor;
- (34) „strategie de supraveghere” înseamnă o abordare a gestionării unui risc specific, care urmărește să echilibreze eforturile operaționale de supraveghere vamală și măsurile de atenuare de-a lungul lanțului de aprovizionare într-un mod proporțional și eficace;
- (35) „trimitere” înseamnă mărfurile transportate de un expeditor către un destinatar, cu același mijloc de transport, inclusiv multimodal, care provin din același teritoriu sau

²⁴ Regulamentul (UE) .../20.. al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială (Legea privind inteligența artificială) și de modificare a anumitor acte legislative ale Uniunii [COM(2021) 206 final] [2021/0106(COD)].

din aceeași țară terță, care sunt de același tip, de aceeași clasă sau au aceeași descriere sau care sunt ambalate împreună, în cadrul aceluiași contract de transport;

- (36) „statut vamal” înseamnă statutul unor mărfuri ca fiind mărfuri unionale sau neunionale;
- (37) „mărfuri unionale” înseamnă mărfurile care aparțin uneia dintre următoarele categorii:
 - (a) mărfuri produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii și care nu conțin mărfuri importate din țări terțe;
 - (b) mărfuri care intră pe teritoriul vamal al Uniunii provenind din țări terțe și care au fost puse în liberă circulație;
 - (c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fie exclusiv din mărfuri menționate la litera (b), fie din mărfuri menționate la literele (a) și (b);
- (38) „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât cele menționate la punctul 46 sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;
- (39) „acordarea liberului de vamă” înseamnă actul prin care autoritățile vamale, sau alte persoane care acționează în numele acestora, pun mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care urmează să fie plasate;
- (40) „declarație sumară de intrare” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un termen specific, că urmează să fie introduse mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (41) „declarație sumară de ieșire” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un termen specific, că urmează să fie scoase mărfuri de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (42) „declarație de depozitare temporară” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, faptul că mărfurile se află în depozitare temporară;
- (43) „declarație vamală” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică ce urmează să fie aplicată;
- (44) „declarant” înseamnă persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport în nume propriu sau persoana în numele căreia se depune declarația sau notificarea respectivă;
- (45) „declarație de reexport” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri neunionale, cu excepția celor aflate sub regimul de zonă liberă sau în depozitare temporară, de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (46) „notificare de reexport” înseamnă actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri

neunionale care se află sub regimul de zonă liberă sau în depozitare temporară în afara teritoriului vamal al Uniunii;

- (47) „vânzări la distanță de mărfuri importate din țări terțe” înseamnă vânzările la distanță de mărfuri importate din țări terțe sau teritorii terțe, astfel cum sunt definite la articolul 14 alineatul (4) punctul 2 din Directiva 2006/112/CE;
- (48) „fabricant” înseamnă:
- (a) fabricantul produsului în temeiul celorlalte legislații aplicabile produsului respectiv; sau
 - (b) producătorul, în ceea ce privește produsele agricole, astfel cum sunt definite la articolul 38 alineatul (1) din TFUE, sau în ceea ce privește materiile prime; sau
 - (c) în cazul în care nu există niciun fabricant sau producător, astfel cum se menționează la literele (a) și (b), persoana fizică sau juridică sau asociația de persoane care a fabricat produsul sau pentru care a fost fabricat produsul și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială a persoanei respective;
- (49) „furnizor de produse” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau asociație de persoane din lanțul de aprovizionare care fabrică un produs în întregime sau parțial, fie în calitate de fabricant, fie în orice altă situație;
- (50) „depozitare temporară” înseamnă situația mărfurilor neunionale depozitate temporar sub supraveghere vamală în perioada cuprinsă între momentul în care transportatorul notifică sosirea lor pe teritoriul vamal și plasarea lor sub un regim vamal;
- (51) „produse transformate” înseamnă mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare;
- (52) „operațiuni de perfecționare” înseamnă oricare dintre operațiunile următoare:
- (a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestor mărfuri la alte mărfuri;
 - (b) transformarea mărfurilor;
 - (c) distrugerea mărfurilor;
 - (d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestor mărfuri la punct;
 - (e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele transformate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accesorii de producție);
- (53) „titular al regimului de tranzit” înseamnă persoana care depune declarația de tranzit sau furnizează informațiile necesare pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau în numele căreia este depusă declarația sau sunt furnizate informațiile respective.

- (54) „rata de randament” înseamnă cantitatea sau procentul de produse transformate obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;
- (55) „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii;
- (56) „tratament tarifar simplificat pentru vânzările la distanță” înseamnă tratamentul tarifar simplificat pentru vânzările la distanță prevăzut la articolul 1 alineatele (4) și (5) și în partea I secțiunea II punctul G din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;
- (57) „datorie vamală” înseamnă obligația unei persoane de a plăti cuantumul taxelor la import sau la export care se aplică unor mărfuri specifice în conformitate cu legislația vamală în vigoare;
- (58) „debitor” înseamnă orice persoană obligată la plata unei datorii vamale;
- (59) „taxe la import” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la importul de mărfuri;
- (60) „taxe la export” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la exportul de mărfuri;
- (61) „rambursare” înseamnă restituirea unei sume reprezentând taxe la import sau la export care au fost plătite;
- (62) „remitere” înseamnă scutirea de la plata unei sume reprezentând taxe la import sau la export care nu au fost plătite;
- (63) „comision de cumpărare” înseamnă o sumă plătită de un importator unui agent pentru serviciul de a-l reprezenta în cumpărarea mărfurilor care sunt evaluate;
- (64) „criză” înseamnă un eveniment sau o situație care pune brusc în pericol siguranța, securitatea, sănătatea și viața cetățenilor, a operatorilor economici și a personalului autorităților vamale și care necesită măsuri urgente în ceea ce privește intrarea, ieșirea sau tranzitul mărfurilor.

Capitolul 3

Decizii privind aplicarea legislației vamale

SECȚIUNEA 1

PRINCIPII GENERALE

Articolul 6

Decizii luate în urma depunerii unei cereri

- (1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.

O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.

Cu excepția cazului în care se dispune altfel, autoritatea vamală competentă este cea din locul de stabilire a solicitantului.

- (2) Autoritățile vamale verifică, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea cererii pentru obținerea unei decizii, dacă sunt întrunite condițiile pentru acceptarea cererii respective.

În cazul în care stabilesc că cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, autoritățile vamale comunică solicitantului faptul că cererea a fost acceptată, în termenul menționat la primul paragraf.

În cazul în care stabilesc că cererea nu conține toate informațiile necesare, autoritățile vamale cer solicitantului să furnizeze informațiile suplimentare relevante într-un termen-limită rezonabil care nu depășește 30 de zile calendaristice. Chiar și în cazul în care au solicitat informații suplimentare solicitantului, autoritățile vamale decid dacă cererea este completă și poate fi acceptată sau dacă este incompletă și va fi respinsă, într-un termen care nu depășește 60 de zile calendaristice de la data primei cereri. În cazul în care autoritățile vamale nu informează în mod expres solicitantul în acest termen cu privire la acceptarea sau neacceptarea cererii, cererea se consideră acceptată la sfârșitul celor 60 de zile calendaristice.

- (3) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, autoritatea vamală competentă ia decizia menționată la alineatul (1) cel târziu în termen de 120 de zile calendaristice de la data acceptării cererii și îi notifică solicitantului acest lucru fără întârziere.

În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, acestea aduc acest fapt la cunoștința solicitantului înainte de expirarea termenului respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și indicând noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile calendaristice.

Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, autoritățile vamale pot prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse pentru luarea unei decizii favorabile. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorităților vamale, care iau o hotărâre cu privire la prelungire.

În cazul în care autoritățile vamale nu iau o decizie în termenele stabilite la primul, al doilea și al treilea paragraf, solicitantul poate considera că cererea a fost respinsă și poate contesta această decizie negativă. Solicitantul poate, de asemenea, să informeze Autoritatea vamală a UE cu privire la faptul că autoritățile vamale nu au luat o decizie în termenele relevante.

- (4) Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 17 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.
- (5) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.
- (6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritățile vamale comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit („dreptul de a fi ascultat”). La expirarea termenului respectiv, solicitantul i se notifică decizia într-o formă corespunzătoare.

Primul paragraf nu se aplică în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care este vorba despre o decizie referitoare la informațiile obligatorii menționată la articolul 13 alineatul (1);
- (b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumului contingentelor tarifare, în conformitate cu articolul 145 alineatul (4) [primul](#) paragraf;
- (c) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impune acest lucru;
- (d) în cazul în care decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii cu privire la care solicitantului i s-a oferit posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, fără a se aduce atingere legislației statului membru în cauză;
- (e) în cazul în care ar aduce atingere investigațiilor inițiate în scopul combaterii fraudei;
- (f) în alte cazuri specifice.
- (7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează dreptul la o cale de atac prevăzut la articolul [16](#).
- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
- (a) excepțiilor privind desemnarea biroului vamal competent menționate la alineatul (1) al treilea paragraf de la prezentul articol;
- (b) condițiilor pentru acceptarea unei cereri, menționate la alineatul (2) de la prezentul articol;

- (c) cazurilor în care termenul pentru luarea unei decizii specifice, inclusiv eventuala prelungire a termenului respectiv, diferă de termenele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol;
 - (d) cazurilor, menționate la alineatul (4) de la prezentul articol, în care decizia produce efecte de la o dată diferită de data la care este primită sau se consideră că a fost primită de solicitant;
 - (e) cazurilor, menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, în care o decizie nu este valabilă pe termen nelimitat;
 - (f) duratei termenului menționat la alineatul (6) primul paragraf de la prezentul articol;
 - (g) cazurilor specifice menționate la alineatul (6) al doilea paragraf litera (f) de la prezentul articol.
- (9) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura pentru:
- (a) depunerea și acceptarea cererii pentru obținerea unei decizii, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2);
 - (b) luarea deciziei menționate la prezentul articol, inclusiv, după caz, în ceea ce privește dreptul de a fi ascultat și consultarea celorlalte state membre vizate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 7

Gestionarea deciziilor luate în urma depunerii unei cereri

- (1) Titularul deciziei respectă obligațiile care decurg din decizie.
- (2) Titularul deciziei monitorizează în permanență îndeplinirea condițiilor și a criteriilor, precum și respectarea obligațiilor care decurg din decizii și, după caz, instituie controale interne capabile să prevină, să detecteze și să corecteze tranzacțiile ilegale sau neregulamentare.
- (3) Titularul deciziei informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor intervenit după luarea deciziei, care îi poate influența menținerea sau conținutul deciziei respective.
- (4) Autoritățile vamale monitorizează periodic dacă titularul deciziei continuă să îndeplinească criteriile relevante și să respecte obligațiile relevante, în special capacitatea titularului deciziei de a preveni erorile, de a reacționa la acestea și de a le remedia prin intermediul unor controale interne adecvate. Pe baza acestei activități de monitorizare, autoritățile vamale evaluează profilul de risc al titularului deciziei, dacă este cazul. În cazul în care titularul deciziei este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii

de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

- (5) Autoritățile vamale comunică Autorității vamale a UE deciziile luate la cerere și toate activitățile de monitorizare pe care le desfășoară în conformitate cu alineatul (4). Autoritatea vamală a UE ia în considerare aceste informații în scopul gestionării riscurilor.
- (6) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), autoritățile vamale își înregistrează deciziile în sistemele electronice existente pentru schimbul de informații, dezvoltate de statele membre și de Comisie. Statele membre și Comisia au acces la aceste decizii și la informațiile de bază din sistemele respective.
- (7) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii, care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate relativă sau de nulitate absolută, autoritățile vamale care au luat o decizie o pot anula, revoca sau modifica în orice moment, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația vamală. Autoritățile vamale informează Autoritatea vamală a UE cu privire la anularea, revocarea și modificarea deciziilor vamale.
- (8) În anumite cazuri, autoritățile vamale efectuează următoarele acțiuni:
 - (a) reevaluarea unei decizii;
 - (b) suspendarea unei decizii care nu trebuie anulată, revocată sau modificată.
- (9) Autoritatea vamală competentă să ia decizia suspendă decizia în loc să o anuleze, să o revoce sau să o modifice în cazul în care:
 - (a) autoritatea vamală respectivă consideră că pot exista suficiente motive pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziei, dar nu dispune încă de toate elementele necesare pentru a decide cu privire la anularea, revocarea sau modificarea acesteia;
 - (b) autoritatea vamală respectivă consideră că nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea deciziei respective sau că titularul deciziei nu se conformează obligațiilor care îi revin prin respectiva decizie și că este oportun să se acorde titularului deciziei timpul necesar pentru a adopta măsuri prin care să asigure îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor;
 - (c) titularul deciziei solicită respectiva suspendare deoarece persoana respectivă se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini condițiile prevăzute în decizie sau de a se conforma obligațiilor care îi revin prin această decizie.

În cazurile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), titularul deciziei notifică autorității vamale competente să ia decizia măsurile pe care le va întreprinde persoana respectivă pentru a asigura îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor, precum și perioada de timp de care are nevoie pentru a lua respectivele măsuri.

- (10) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

- (a) normelor detaliate pentru monitorizarea unei decizii, astfel cum este menționată la alineatele (2)-(4) de la prezentul articol;
- (b) cazurilor specifice și a normelor pentru reevaluarea deciziilor, astfel cum este menționată la alineatul (8) de la prezentul articol.

Articolul 8

Valabilitatea deciziilor la nivelul Uniunii

Cu excepția cazului în care decizia prevede că efectul său este limitat la unul sau la mai multe state membre, deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale sunt aplicabile pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 9

Anularea deciziilor favorabile

- (1) Autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă titularului deciziei în cazul în care toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:
 - (a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
 - (b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe în mod rezonabil că informațiile erau inexacte sau incomplete;
 - (c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.
- (2) Anularea deciziei se notifică titularului deciziei.
- (3) Anularea produce efecte de la data la care decizia inițială a produs efecte, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie în conformitate cu legislația vamală.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele pentru anularea deciziilor favorabile. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 10

Revocarea și modificarea deciziilor favorabile

- (1) O decizie favorabilă se revocă sau se modifică dacă, în alte cazuri decât cele menționate la articolul [9](#):
 - (a) una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei respective nu erau sau nu mai sunt îndeplinite; sau
 - (b) titularul deciziei solicită acest lucru.

- (2) Dacă nu se prevede altfel, o decizie favorabilă care se adresează mai multor persoane nu poate fi revocată decât în privința acelei persoane care nu respectă obligațiile care îi revin prin această decizie.
- (3) Revocarea sau modificarea deciziei se notifică titularului deciziei.
- (4) Articolul 6 alineatul (4) se aplică în caz de revocare sau de modificare a deciziei.

Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care interesele legitime ale titularului deciziei o cer, autoritățile vamale pot amâna cu maximum un an data de la care revocarea sau modificarea produce efecte. Data respectivă se precizează în decizia de revocare sau de modificare.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
 - (a) cazurilor, menționate la alineatul (2), în care o decizie favorabilă adresată mai multor persoane poate fi revocată și în ceea ce privește alte persoane decât persoana care nu își îndeplinește o obligație impusă în temeiul deciziei respective;
 - (b) cazurilor excepționale în care autoritățile vamale pot amâna data de la care revocarea sau modificarea produce efecte, în conformitate cu alineatul (4) paragraful al doilea.
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru revocarea sau modificarea deciziilor favorabile. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 11

Decizii luate fără o cerere prealabilă

Cu excepția cazului în care o autoritate vamală acționează în calitate de autoritate judiciară, articolul 6 alineatele (4), (5), (6) și (7), articolul 7 alineatul (7) și articolele 8, 9 și 10 se aplică și deciziilor luate de autoritățile vamale fără depunerea unei cereri prelabile de către persoana interesată.

Articolul 12

Limitele aplicabile deciziilor privind mărfurile plasate sub un regim vamal sau depozitate temporar

Cu excepția cazului în care persoana vizată solicită acest lucru, revocarea, modificarea sau suspendarea unei decizii favorabile nu afectează mărfurile care, la momentul în care revocarea, modificarea sau suspendarea produce efecte, au fost deja plasate și se află încă sub un regim vamal sau sunt depozitate temporar în temeiul deciziei revocate, modificate sau suspendate.

SECȚIUNEA 2

INFORMAȚII OBLIGATORII

Articolul 13

Decizii referitoare la informațiile obligatorii

- (1) Autoritățile vamale iau, în baza unei cereri, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii („decizii ITO”), decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine („decizii IOO”) și decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii în vamă („decizii IODV”).

O astfel de cerere nu se acceptă în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care cererea este depusă sau a fost deja depusă, la același sau la alt birou vamal, de către titularul deciziei sau în numele acestuia:
 - (i) în ceea ce privește deciziile ITO, pentru aceleași mărfuri;
 - (ii) în ceea ce privește deciziile IOO, pentru aceleași mărfuri și în aceleași circumstanțe care au condus la atribuirea originii;
 - (iii) în ceea ce privește deciziile IODV, pentru mărfurile aflate în aceleași circumstanțe care determină valoarea în vamă;
 - (b) în cazul în care cererea nu are legătură cu nicio utilizare preconizată a deciziei referitoare la informațiile obligatorii sau cu nicio utilizare preconizată a unui regim vamal.
- (2) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt obligatorii, numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii sau a valorii în vamă a mărfurilor, cu privire la:
- (a) autoritățile vamale față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;
 - (b) titularul deciziei față de autoritățile vamale, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.
- (3) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt valabile pe o perioadă de 3 ani de la data la care decizia produce efecte.
- (4) Pentru punerea în aplicare a unei decizii referitoare la informațiile obligatorii în cadrul unui anumit regim vamal, titularul deciziei este în măsură să dovedească:
- (a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile în cauză corespund în toate privințele cu cele descrise în decizie;

- (b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la atribuirea originii corespund în toate privințele cu mărfurile și circumstanțele descrise în decizie;
- (c) în cazul unei decizii IODV, circumstanțele care determină valoarea în vamă pentru mărfurile în cauză corespund în toate privințele cu circumstanțele descrise în decizie.

Articolul 14

Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii

- (1) Valabilitatea unei decizii ITO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 13 alineatul (3) atunci când nu mai este conformă cu dispozițiile de drept, ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:
 - (a) adoptarea unei modificări la nomenclaturile menționate la articolul 145 alineatul (2) literele (a) și (b);
 - (b) adoptarea măsurilor menționate la articolul 146 alineatul (4);

În aceste cazuri, valabilitatea deciziei ITO încetează de la data aplicării acestei modificări sau măsuri.
- (2) Valabilitatea unei decizii IOO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 13 alineatul (3) în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care un act cu forță juridică obligatorie este adoptat sau un acord este încheiat de către Uniune și devine aplicabil în Uniune, iar decizia IOO nu mai este conformă dispozițiilor de drept prevăzute în acesta, cu efect de la data aplicării actului sau acordului respectiv;
 - (b) în cazul în care decizia IOO nu mai este compatibilă cu Acordul privind regulile de origine instituit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) sau cu opiniile consultative, informațiile, avizele și actele similare referitoare la determinarea originii mărfurilor pentru a asigura uniformitatea interpretării și a aplicării acestui acord, cu efect de la data publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Valabilitatea unei decizii IODV încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 13 alineatul (3) în următoarele cazuri:
 - (a) dacă prin adoptarea unui act cu forță juridică obligatorie al Uniunii decizia IODV devine neconformă cu actul respectiv, începând cu data aplicării acelui act;
 - (b) în cazul în care decizia IODV nu mai este compatibilă cu articolul VII din Acordul general pentru tarife și comerț sau cu Acordul din 1994 privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul general pentru tarife și comerț (Acordul OMC privind determinarea valorii în vamă) sau cu deciziile adoptate pentru interpretarea acordului respectiv de către Comitetul pentru determinarea

valorii în vamă, cu efect de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

- (4) Valabilitatea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii nu încetează cu efect retroactiv.
- (5) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (7) și de la articolul 9, autoritățile vamale anulează deciziile referitoare la informațiile obligatorii numai în cazul în care acestea sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitanți.
- (6) Autoritățile vamale revocă deciziile referitoare la informațiile obligatorii în conformitate cu articolul 7 alineatul (7) și cu articolul 10. Cu toate acestea, astfel de decizii nu se revocă la cererea titularului deciziei.
- (7) Deciziile referitoare la informațiile obligatorii nu pot fi modificate.
- (8) Autoritățile vamale revocă deciziile ITO în cazul în care acestea nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la articolul 145 alineatul (2) literele (a) și (b) care rezultă din oricare dintre următoarele:
 - (a) notele explicative menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, cu efect de la data publicării acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 - (b) o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 - (c) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclurii Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles, la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării comunicării Comisiei în seria „C” a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- (9) Deciziile IOO și IODV se revocă în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (10) În cazul în care o decizie referitoare la informațiile obligatorii încetează să mai fie valabilă în conformitate cu alineatul (1) litera (b) sau cu alineatul (2) sau (3) sau este revocată în conformitate cu alineatul (6), (8) sau (9), decizia poate fi utilizată în continuare pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizia respectivă și încheiate înainte de încetarea valabilității sau de revocare. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul adoptării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.

Utilizarea prelungită menționată la primul paragraf nu depășește 6 luni de la data la care decizia referitoare la informațiile obligatorii încetează să fie valabilă sau este revocată. Cu toate acestea, o măsură menționată la articolul 146 alineatul (4), o măsură menționată la articolul 151 sau o măsură menționată la articolul 158 poate exclude respectiva utilizare prelungită sau poate prevedea o perioadă mai scurtă. În cazul produselor pentru care se depune un certificat de import sau de export în timpul

desfășurării formalităților vamale, perioada de 6 luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.

Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii referitoare la informațiile obligatorii, titularul deciziei respective transmite o cerere autorității vamale care a luat decizia, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau de la data la care a fost revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și statul membru sau statele membre în care mărfurile vor fi vămuite în timpul perioadei de utilizare prelungită. Autoritatea vamală respectivă ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului fără întârziere și în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.

- (11) Comisia notifică autoritățile vamale în cazul în care:
- (a) este suspendată luarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii pentru mărfuri în cazul cărora nu este asigurată clasificarea tarifară uniformă și corectă, stabilirea uniformă și corectă a originii sau determinarea uniformă și corectă a valorii în vamă; sau
 - (b) este retrasă suspendarea menționată la litera (a).
- (12) Comisia poate adopta decizii prin care să impună statelor membre să revoce o decizie ITO, IOO sau IODV pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă, stabilirea uniformă și corectă a originii mărfurilor sau determinarea uniformă și corectă a valorii în vamă. Înainte de a adopta această decizie, Comisia comunică titularului deciziei ITO, IOO sau IODV motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care persoana respectivă primește această comunicare sau la care se consideră că a primit-o.
- (13) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea normelor de adoptare a deciziilor menționate la alineatul (12) de la prezentul articol, în special în ceea ce privește comunicarea către persoanele în cauză a motivelor pe baza cărora Comisia intenționează să ia decizia și a termenului în care aceste persoane își pot exprima punctul de vedere.
- (14) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură:
- (a) pentru utilizarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii după încetarea valabilității sau după revocare, în conformitate cu alineatul (10);
 - (b) conform cărora Comisia notifică autoritățile vamale în conformitate cu alineatul (11) literele (a) și (b).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

- (15) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, deciziile prin care solicită statelor membre să revoce deciziile menționate la alineatul (12). Aceste acte

de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 262 alineatul (2).

SECȚIUNEA 3

CĂI DE ATAC

Articolul 15

Decizii luate de autoritatea judiciară

Articolele [16](#) și [17](#) nu se aplică căilor de atac introduse în vederea anulării, revocării sau modificării unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale, luată de o autoritate judiciară sau de autoritățile vamale în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.

Articolul 16

Dreptul la o cale de atac

- (1) Orice persoană are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziilor privind aplicarea legislației vamale, luate de autoritățile vamale și care o privesc direct și individual.

Orice persoană care a depus o cerere pentru a obține o decizie a autorităților vamale, dar care nu a obținut o decizie privind cererea respectivă în termenul prevăzut la articolul 6 alineatul [\(3\)](#), are de asemenea dreptul de a exercita o cale de atac.

- (2) Dreptul la o cale de atac poate fi exercitat în cel puțin două etape:
 - (a) în prima etapă, în fața autorităților vamale sau a unei autorități judiciare sau a unui alt organism desemnat în acest scop de către statele membre;
 - (b) în etapa următoare, în fața unei instanțe superioare independente care poate fi o autoritate judiciară sau un organism specializat echivalent, conform dispozițiilor în vigoare în statele membre.
- (3) Calea de atac se exercită în statul membru în care decizia a fost luată sau solicitată.
- (4) Statele membre asigură faptul că procedura căii de atac permite confirmarea sau rectificarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile vamale.

Articolul 17

Suspendarea executării

- (1) Exercițarea unei căi de atac nu are efect suspensiv de executare asupra deciziei contestate.

- (2) Cu toate acestea, autoritățile vamale suspendă total sau parțial executarea unei astfel de decizii în cazul în care au motive întemeiate de îndoială în privința conformității deciziei contestate cu legislația vamală sau consideră că un prejudiciu ireparabil se poate produce la adresa persoanei în cauză.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (2), în măsura în care o decizie contestată are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export, suspendarea executării acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic.

SECȚIUNEA 4

TAXE ȘI COSTURI

Articolul 18

Interzicerea taxelor și a costurilor

- (1) Autoritățile vamale nu solicită taxe pentru îndeplinirea controalelor vamale sau pentru orice alte acțiuni referitoare la aplicarea legislației vamale în cursul programului oficial de lucru al birourilor lor vamale competente.
- (2) Autoritățile vamale pot solicita plata unor taxe sau recuperarea costurilor pentru prestarea de servicii speciale, cum ar fi:
- (a) prezența, dacă este solicitată, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru al biroului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale;
 - (b) analiza sau expertiza mărfurilor, precum și cheltuielile poștale pentru returnarea acestora solicitantului, în special în ceea ce privește deciziile luate pe baza articolului [13](#) sau informațiile furnizate pe baza articolului [39](#);
 - (c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal;
 - (d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea se dovedesc a fi necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.

Titlul II

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PERSOANELOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE LEGISLAȚIA VAMALĂ

Capitolul 1

Înregistrare

Articolul 19

Înregistrare

- (1) Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabiliți pentru a obține un număr de înregistrare și identificare a operatorilor economici (număr EORI). Dacă este posibil, înregistrarea respectivă include, de asemenea, identificarea electronică a operatorului în sistemele naționale de identificare electronică menționate în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.
- (2) Operatorii economici înregistrați informează autoritățile vamale cu privire la orice modificare a datelor lor de înregistrare, în special în cazul în care aceasta implică o modificare a locului lor de stabilire.
- (3) În anumite cazuri, operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care depun pentru prima dată o declarație sau o cerere pentru obținerea unei decizii.
- (4) Persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze la autoritățile vamale, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

În cazul în care persoanele menționate la primul paragraf sunt obligate să se înregistreze, se aplică următoarele:

- (a) atunci când sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabilite;
 - (b) atunci când nu sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care depun pentru prima dată o declarație sau o cerere pentru obținerea unei decizii.
- (5) În anumite cazuri, autoritățile vamale invalidează înregistrarea.
 - (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

- (a) cerințelor minime în materie de date pentru înregistrarea menționată la alineatul (1);
 - (b) cazurilor specifice menționate la alineatul (3);
 - (c) cazurilor menționate la alineatul (4) primul paragraf, în care persoanele, altele decât operatorii economici, au obligația să se înregistreze la autoritățile vamale;
 - (d) cazurilor specifice menționate la alineatul (5) în care autoritățile vamale invalidează o înregistrare;
 - (e) autorității vamale responsabile de înregistrare.
- (7) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, autoritatea vamală responsabilă de înregistrarea menționată la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 262 alineatul (2).

Capitolul 2

Importatorul și importatorul presupus

Articolul 20

Importatori

- (1) Importatorul respectă următoarele obligații:
- (a) furnizarea, păstrarea și punerea la dispoziția autorităților vamale, de îndată ce sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, a tuturor informațiilor necesare pentru depozitarea sau regimul vamal sub care urmează să fie plasate mărfurile în conformitate cu articolele [88](#), [118](#), [132](#) și [135](#) sau pentru încheierea regimului de perfecționare pasivă;
 - (b) asigurarea calculării și a plății corecte a taxelor vamale și a oricăror alte taxe aplicabile;
 - (c) asigurarea faptului că mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau care ies de pe acesta respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, precum și furnizarea, ținerea și punerea la dispoziție a unor evidențe corespunzătoare cu privire la această respectare;
 - (d) orice altă obligație a importatorului stabilită în legislația vamală.
- (2) Importatorul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), următorii importatori sau persoane nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:

- (a) un importator care plasează mărfuri în regim de tranzit sau în regim de admitere temporară;
- (b) un importator care introduce mărfuri care rămân în depozitare temporară;
- (c) persoanele care plasează ocazional mărfuri sub regimuri vamale, cu condiția ca autoritățile vamale să considere că o astfel de plasare este justificată;
- (d) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care sunt stabilite persoanele respective să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (e) un importator presupus care este reprezentat de un reprezentant indirect stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 21

Importatori presupuși

- (1) Prin derogare de la articolul 20 alineatul (1) litera [\(a\)](#), importatorii presupuși furnizează sau pun la dispoziție informațiile privind vânzările la distanță de mărfuri care urmează să fie importate pe teritoriul vamal al Uniunii cel târziu în ziua următoare datei la care a fost acceptată plata și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.
- (2) Fără a aduce atingere informațiilor necesare pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor în conformitate cu articolul 88 alineatul [\(3\)](#) litera [\(a\)](#), informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol trebuie să conțină cel puțin cerințele prevăzute la articolul 63c alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011.
- (3) În cazul în care mărfurile importate anterior de către un importator presupus în cadrul vânzărilor la distanță sunt returnate la adresa expeditorului inițial sau la o altă adresă din afara teritoriului vamal al Uniunii, importatorul presupus invalidează informațiile privind punerea în liberă circulație a mărfurilor respective și furnizează sau pune la dispoziție dovada ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Capitolul 3

Exportatorul

Articolul 22

Exportatorii

- (1) Exportatorul respectă următoarele obligații:

- (a) furnizarea, păstrarea și punerea la dispoziția autorităților vamale, de îndată ce sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, a tuturor informațiilor necesare în ceea ce privește regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile în conformitate cu articolele [99](#) și [140](#) sau pentru încheierea regimului de admitere temporară;
 - (b) asigurarea calculării și perceperii corecte a taxelor vamale și a oricăror alte taxe, dacă este cazul;
 - (c) asigurarea faptului că mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau care ies de pe acesta respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, precum și furnizarea, ținerea și punerea la dispoziție a unor evidențe corespunzătoare cu privire la această respectare;
 - (d) orice altă obligație stabilită în legislația vamală.
- (2) Exportatorul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), următorii exportatori nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:
- (a) un exportator care plasează mărfuri în regim de tranzit, încheie regimul de admitere temporară sau exportă mărfuri care se aflau în depozitare temporară;
 - (b) persoanele care plasează ocazional mărfuri sub regimuri vamale, cu condiția ca autoritățile vamale să considere că o astfel de plasare este justificată;
 - (c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care sunt stabilite persoanele respective să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

Capitolul 4

Operatorul economic autorizat și comercianții „încredere și control” („Trust and Check”)

Articolul 23

Cererea și autorizarea operatorului economic autorizat

- (1) O persoană care este rezidentă, are personalitate juridică sau este înregistrată pe teritoriul vamal al Uniunii și care îndeplinește criteriile stabilite la articolul [24](#) poate să depună o cerere pentru a obține statutul de operator economic autorizat.

După consultarea altor autorități, autoritățile vamale acordă, dacă este necesar, una sau ambele dintre următoarele tipuri de autorizații:

- (a) cea de operator economic autorizat pentru simplificări vamale, care permite titularului să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală; sau
 - (b) cea de operator economic autorizat pentru securitate și siguranță, care conferă titularului dreptul la facilități în materie de securitate și siguranță.
- (2) Ambele tipuri de autorizații menționate la alineatul (1) al doilea paragraf pot fi deținute în același timp.
- (3) Persoanele menționate la alineatul (1) respectă obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatele (2) și (3). Autoritățile vamale monitorizează respectarea continuă de către operator a criteriilor și condițiilor privind statutul de operator economic autorizat în conformitate cu articolul 7 alineatul (4).

Cel puțin o dată la 3 ani, autoritățile vamale efectuează o monitorizare aprofundată a activităților și a evidențelor interne ale operatorului economic autorizat.

- (4) Statutul de operator economic autorizat este recunoscut de autoritățile vamale din toate statele membre, sub rezerva alineatului (5) de la prezentul articol și a articolului 24.
- (5) Autoritățile vamale, pe baza recunoașterii statutului și cu condiția ca cerințele privind un anumit tip de simplificare prevăzute în legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul să beneficieze de această simplificare. Autoritățile vamale nu reexaminează criteriile care au fost deja examinate cu ocazia acordării statutului.
- (6) Operatorul economic autorizat menționat la alineatul (1) beneficiază de mai multe facilități decât alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale, în funcție de tipul de autorizație acordată, inclusiv de reducerea numărului controalelor fizice și documentare. Statutul de operator economic autorizat este luat în considerare în mod favorabil în scopul gestionării riscurilor vamale.
- (7) Autoritățile vamale acordă avantaje care decurg din statutul de operator economic autorizat persoanelor stabilite în țări terțe, care îndeplinesc condițiile și respectă obligațiile definite în legislația relevantă a țărilor sau a teritoriilor respective, în măsura în care aceste condiții și obligații sunt recunoscute de Uniune ca fiind echivalente celor impuse operatorilor economici autorizați stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii. Această acordare de avantaje se bazează pe principiul reciprocității, cu excepția unei decizii contrare a Uniunii, și se sprijină pe un acord internațional al Uniunii sau pe legislația Uniunii în domeniul politicii comerciale comune.
- (8) Se instituie un mecanism comun de continuitate a activităților comerciale pentru a contracara întreruperile fluxurilor comerciale provocate de creșterea nivelurilor alertelor în materie de securitate, de închiderea frontierelor și/sau de dezastre naturale, de situații de urgență periculoase sau de alte incidente majore, prin care autoritățile vamale să poată facilita și accelera, în măsura posibilului, transporturile de mărfuri prioritare în care sunt implicați operatorii economici autorizați.
- (9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

- (a) tipului și a frecvenței activităților de monitorizare desfășurate atât de către persoanele menționate la alineatul (1), cât și de către autoritățile vamale menționate la alineatul (3);
 - (b) simplificărilor pentru operatorii economici autorizați menționate la alineatul (5);
 - (c) facilităților prevăzute la alineatul (6).
- (10) Comisia precizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru consultări în ceea ce privește stabilirea statutului operatorilor economici autorizați menționat la alineatul (1) al doilea paragraf, inclusiv termenele de răspuns. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 24

Acordarea statutului de operator economic autorizat

- (1) Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:
- (a) absența unor încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale normelor fiscale și absența unui cazier conținând infracțiuni grave; încălcările și infracțiunile care trebuie luate în considerare sunt cele legate de activitățile economice sau comerciale;
 - (b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, a celor de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale, precum și dovedirea remedierii eficace a neconformității; solicitantul se asigură că angajații relevanți au primit instrucțiuni să informeze autoritățile vamale ori de câte ori sunt descoperite dificultăți în îndeplinirea cerințelor și instituie proceduri pentru informarea autorităților vamale cu privire la astfel de dificultăți;
 - (c) solvabilitatea financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună, care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;
 - (d) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 23 alineatul (1) litera [\(a\)](#), standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată;
 - (e) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 23 alineatul (1) litera [\(b\)](#), standarde adecvate de securitate, siguranță și conformitate, adaptate la activitatea desfășurată. Se consideră că standardele sunt îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în ceea ce privește integritatea fizică și controlul accesului, procesele logistice și

manipularea anumitor tipuri de mărfuri, personalul și identificarea partenerilor săi comerciali.

- (2) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalitățile pentru aplicarea criteriilor menționate la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 25

Acordarea statutului de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”)

- (1) Un importator sau un exportator care este rezident sau înregistrat pe teritoriul vamal al Uniunii, care îndeplinește criteriile prevăzute la alineatul (3) și care a efectuat operațiuni vamale regulate în cadrul activității sale profesionale timp de cel puțin 3 ani poate solicita statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) la autoritatea vamală a statului membru în care este stabilită persoana respectivă.
- (2) Autoritățile vamale acordă statutul în urma consultării cu alte autorități, dacă este necesar, și după ce au avut acces la datele relevante ale solicitantului din ultimii 3 ani pentru a evalua respectarea criteriilor de la alineatul (3).
- (3) Autoritățile vamale acordă statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) unei persoane care îndeplinește toate criteriile următoare:
 - (a) absența unor încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale normelor fiscale și absența unui cazier conținând infracțiuni grave; încălcările și infracțiunile care trebuie luate în considerare sunt cele legate de activitățile economice sau comerciale;
 - (b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, a celor de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale și dovedirea remedierii eficiente a neconformității; solicitantul se asigură că angajații relevanți informează autoritățile vamale ori de câte ori sunt descoperite dificultăți în îndeplinirea cerințelor și instituie proceduri pentru informarea autorităților vamale cu privire la astfel de dificultăți;
 - (c) solvabilitatea financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună, care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză. În special, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii, solicitantul trebuie să își fi îndeplinit obligațiile financiare privind plata taxelor vamale și a tuturor celorlalte taxe, impozite sau tarife care sunt percepute la importul sau exportul de mărfuri sau în legătură cu acesta, inclusiv cu privire la TVA și la accizele datorate în legătură cu operațiunile desfășurate în interiorul Uniunii;
 - (d) standarde practice de competență sau calificări profesionale direct legate de tipul și de dimensiunea activității desfășurate, inclusiv faptul că angajații

relevanți sunt instruiți cu privire la modul de interacțiune cu autoritățile vamale prin intermediul Platformei de date vamale a UE;

- (e) standarde adecvate de securitate, siguranță și conformitate, adaptate la tipul și la dimensiunea activității desfășurate. Se consideră că standardele sunt îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în ceea ce privește integritatea fizică și controlul accesului, procesele logistice și manipularea anumitor tipuri de mărfuri, personalul și identificarea partenerilor săi comerciali;
 - (f) deținerea unui sistem electronic care să furnizeze sau să pună la dispoziția autorităților vamale, în timp real, toate datele privind circulația mărfurilor și respectarea de către persoana menționată la alineatul (1) a tuturor cerințelor aplicabile mărfurilor respective, inclusiv în ceea ce privește siguranța și securitatea, inclusiv, după caz, schimbul de date în cadrul Platformei de date vamale a UE:
 - (i) evidențele vamale;
 - (ii) sistemul contabil;
 - (iii) evidențele comerciale și de transport;
 - (iv) sistemele logistice și de urmărire, care identifică mărfurile ca fiind mărfuri unionale sau neunionale și indică, după caz, localizarea acestora;
 - (v) licențele și autorizațiile acordate în conformitate cu alte dispoziții aplicate de autoritățile vamale;
 - (vi) evidențele complete necesare pentru verificarea corectitudinii stabilirii datoriilor vamale.
- (4) Persoanele menționate la alineatul (1) respectă obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatele (2) și (3). Autoritățile vamale monitorizează respectarea continuă de către operator a criteriilor și condițiilor privind statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) în conformitate cu articolul 7 alineatul (4).
- Cel puțin o dată la trei ani, autoritățile vamale efectuează o monitorizare aprofundată a activităților și a evidențelor interne ale comerciantului „încredere și control” („Trust and Check”). Comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”) informează autoritățile vamale cu privire la orice modificare a structurii sale corporative, a acționariatului, a situației solvabilității, a modelelor de tranzacționare sau cu privire la orice alte modificări semnificative ale situației și activităților sale. Autoritățile vamale reevaluează statutul comerciantului „încredere și control” („Trust and Check”) dacă oricare dintre aceste modificări are un impact semnificativ asupra statutului „încredere și control” („Trust and Check”). Autoritățile vamale pot suspenda această autorizație până la luarea unei decizii cu privire la reevaluare.
- (5) În cazul în care un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) își schimbă statutul membru de stabilire, autoritățile vamale din statul membru de primire pot reevalua autorizația „încredere și control” („Trust and Check”), după consultarea

statului membru care a acordat inițial statutul și după ce au primit înregistrările anterioare cu privire la operatori. În timpul reevaluării, autoritatea vamală din statul membru care a acordat autorizația inițială o poate suspenda.

Comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”) informează autoritățile vamale din statul membru de primire cu privire la orice modificare a structurii sale corporative, a acționariatului, a situației solvabilității, a modelelor de tranzacționare sau cu privire la orice alte modificări semnificative ale situației și activităților sale, în cazul în care oricare dintre aceste modificări are un impact asupra statutului „încredere și control” („Trust and Check”).

- (6) În cazul în care un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) este suspectat de implicare în activități frauduloase în legătură cu activitatea sa economică sau comercială, statutul său se suspendă.

În cazul în care au suspendat, anulat sau revocat o autorizație de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) în conformitate cu articolele [7](#), [9](#) și [10](#), autoritățile vamale iau măsurile necesare pentru a se asigura că autorizațiile menționate la alineatul (7) de la prezentul articol și facilitățile menționate la alineatul (8) de la prezentul articol sunt, de asemenea, suspendate, anulate sau revocate.

- (7) Autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” („Trust and Check”):

- (a) să furnizeze o parte din datele privind mărfurile lor după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective, în conformitate cu articolul 59 alineatul [\(3\)](#);
- (b) să efectueze anumite controale și să acorde liberul de vamă la primirea mărfurilor respective la locul de activitate al importatorului, al proprietarului sau al destinatarului și/sau în momentul expedierii de la locul de activitate al exportatorului, al proprietarului sau al expeditorului, în conformitate cu articolul [61](#);
- (c) să considere că oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor în scopul obținerii de autorizații pentru regimuri speciale în conformitate cu articolele [102](#), [103](#), [109](#) și [123](#);
- (d) să determine periodic datoria vamală corespunzătoare valorii totale a taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor cărora operatorul respectiv le-a acordat liberul de vamă, în conformitate cu articolul 181 alineatul [\(4\)](#);
- (e) să amâne plata datoriei vamale în conformitate cu articolul [188](#).

- (8) Comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) beneficiază de mai multe facilități decât alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale, în funcție de autorizația acordată, inclusiv de reducerea numărului controalelor fizice și documentare. Statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) este luat în considerare în mod favorabil în scopul gestionării riscurilor vamale.

- (9) Prin derogare de la articolul 110, în cazul în care importatorul sau exportatorul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal sau care ies de pe acesta are statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”), mărfurile sunt considerate ca

făcând obiectul unui regim suspensiv de taxe și rămân sub supraveghere vamală până la destinația finală, fără obligația de a le plasa sub un regim de tranzit. Comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”) este responsabil de plata taxelor vamale, a altor impozite și a altor taxe în statul membru de stabilire, în care a fost acordată autorizația.

- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea tipului și a frecvenței activităților de monitorizare menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.
- (11) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:
- (a) normele de consultare a altor autorități pentru stabilirea statutului de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) menționat la alineatul (2);
 - (b) modalitățile de aplicare a criteriilor menționate la alineatul (3);
 - (c) normele de consultare a autorităților vamale menționate la alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 26

Dispoziții tranzitorii pentru operatorii economici autorizați pentru simplificări vamale

- (1) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (4), autoritățile vamale pot acorda persoanelor care îndeplinesc criteriile statutului de operator economic autorizat pentru simplificări vamale și le pot autoriza să beneficieze de anumite simplificări și facilități în conformitate cu legislația vamală.
- (2) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (3), autoritățile vamale evaluează autorizațiile valabile ale operatorilor economici autorizați pentru simplificări vamale, pentru a verifica dacă titularilor acestora li se poate acorda statutul de comercianți „încredere și control” („Trust and Check”). În caz contrar, statutul de operator economic autorizat pentru simplificări vamale și simplificările la care se face referire la articolul 23 alineatul [\(5\)](#) se revocă.
- (3) Până la reevaluarea autorizației sau până la data stabilită la articolul 265 alineatul (3), în funcție de data care survine mai întâi, recunoașterea statutului de operator economic autorizat pentru simplificări vamale rămâne valabilă, cu excepția cazului în care se aplică articolele [9](#) și [10](#) privind anularea, revocarea sau modificarea deciziilor.

Capitolul 5

Reprezentarea în vamă

Articolul 27

Reprezentanții vamali

- (1) Orice persoană poate desemna un reprezentant vamal.

Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și pe seama unei alte persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.

Un reprezentant vamal indirect care acționează în nume propriu, dar în numele unui importator sau al unui exportator este considerat importator sau exportator în sensul articolelor 20 și, respectiv, 22.

- (2) Reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Cu excepția unor prevederi contrare, se face derogare de la această cerință atunci când reprezentantul vamal acționează în numele unor persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

- (3) Un reprezentant vamal care are statutul de comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) este recunoscut ca atare numai atunci când acționează în calitate de reprezentant indirect. Atunci când acționează în calitate de reprezentant direct, reprezentantul vamal poate fi recunoscut drept comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) dacă persoanei în numele și pe seama căreia acționează reprezentantul respectiv i s-a acordat acest statut.

- (4) Comisia stabilește, în conformitate cu dreptul Uniunii, condițiile în care un reprezentant vamal poate presta servicii pe teritoriul vamal al Uniunii.

- (5) Statele membre aplică condițiile stabilite în conformitate cu alineatul (4) în cazul reprezentanților vamali care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii.

- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:

- (a) cazurilor în care derogarea menționată la alineatul (2) al doilea paragraf nu se aplică;
- (b) condițiilor în care un reprezentant vamal poate presta servicii pe teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum sunt menționate la alineatul (4).

Articolul 28

Împuternicirea reprezentanților

- (1) În raporturile cu autoritățile vamale, reprezentantul vamal declară că acționează în numele persoanei reprezentate și precizează dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă.

Se consideră că persoanele care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal fără a fi împuternicite în acest sens acționează în nume și pe cont propriu.

- (2) Autoritățile vamale pot cere persoanelor care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii lor de către persoana pe care o reprezintă.

În anumite cazuri, autoritățile vamale nu solicită furnizarea acestei dovezi.

- (3) Autoritățile vamale nu solicită unei persoane care acționează în calitate de reprezentant vamal și care realizează în mod regulat acte și formalități să facă de fiecare dată dovada împuternicirii, cu condiția ca persoana în cauză să fie în măsură să prezinte dovada respectivă la cererea autorităților vamale.

- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea cazurilor în care dovada împuternicirii nu este solicitată de autoritățile vamale menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

- (5) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele referitoare la acordarea și dovedirea împuternicirii menționate la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Titlul III

PLATFORMA DE DATE VAMALE A UE

Articolul 29

Funcționalitățile și scopul Platformei de date vamale a UE

1. Platforma de date vamale a UE furnizează un ansamblu securizat și rezilient din punct de vedere cibernetic de servicii și sisteme electronice pentru utilizarea datelor, inclusiv a datelor cu caracter personal, în scopuri vamale. Acesta asigură următoarele funcționalități:
 - (a) permite punerea în aplicare electronică a legislației vamale;
 - (b) asigură calitatea, integritatea, trasabilitatea și nerepudierea datelor prelucrate în cadrul acesteia, inclusiv modificarea acestor date;

- (c) asigură respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679, ale Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵ și ale Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ privind prelucrarea datelor cu caracter personal;
 - (d) permite analiza de risc, analiza economică și analiza datelor, inclusiv prin utilizarea sistemelor de inteligență artificială în conformitate cu [Legea privind inteligența artificială 2021/0106 (COD)]²⁷;
 - (e) permite interoperabilitatea acestor servicii și sisteme cu alte sisteme, platforme sau medii electronice în scopul cooperării în conformitate cu titlul XIII;
 - (f) integrează Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi, instituit prin articolul 4 din Regulamentul (UE) 2022/2399;
 - (g) permite schimbul de informații cu țările terțe;
 - (h) permite monitorizarea vamală a mărfurilor.
2. Actele pe care persoanele, Comisia, autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE sau alte autorități le realizează prin intermediul funcționalităților enumerate la alineatul (1) rămân acte ale persoanelor respective, ale Comisiei, ale autorităților vamale, ale Autorității vamale a UE sau ale altor autorități, chiar dacă au fost automatizate.
 3. Comisia dezvoltă, implementează și întreține Platforma de date vamale a UE, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a specificațiilor tehnice pentru prelucrarea datelor în cadrul acestei platforme, și stabilește un cadru privind calitatea datelor.
 4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 261, cu scopul de a modifica funcționalitățile menționate la alineatul (1) pentru a ține seama de noile sarcini conferite autorităților menționate la articolul 31 din prezentul regulament prin legislația Uniunii sau pentru a adapta aceste funcționalități la nevoile în continuă schimbare ale autorităților respective în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației vamale sau a altor legislații aplicate de autoritățile vamale.
 5. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

²⁵ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

²⁶ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

²⁷ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului (JO L ..., .../.../.... p. ...). [JO: A se introduce în text numărul regulamentului din documentul COM(2021) 206 final, 2021/0106(COD) și a se introduce în nota de subsol numărul, data, titlul și referința de publicare în JO ale regulamentului respectiv].

- (a) modalitățile tehnice pentru întreținerea și utilizarea sistemelor electronice pe care statele membre și Comisia le-au dezvoltat în temeiul articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (b) un program de lucru pentru eliminarea treptată a acestor sisteme.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 30

Aplicații naționale pentru utilizarea datelor din Platforma de date vamale a UE

- (1) Statele membre pot dezvolta aplicațiile necesare pentru a se conecta la Platforma de date vamale a UE în vederea furnizării de date către Platforma de date vamale a UE și a prelucrării datelor provenite din acesta.
- (2) Statele membre pot solicita Autorității vamale a UE să dezvolte aplicațiile menționate la alineatul (1). În acest caz, dezvoltarea este finanțată de statele membre respective.
- (3) În cazul în care dezvoltă o aplicație în conformitate cu alineatul (2), Autoritatea vamală a UE o pune la dispoziția tuturor statelor membre.

Articolul 31

Scopurile prelucrării datelor cu caracter personal și a altor date în cadrul Platformei de date vamale a UE

- 1. Persoanele pot avea acces la datele, inclusiv la datele cu caracter personal și la datele sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, care au fost transmise de către persoana respectivă sau în numele acesteia sau care au fost adresate sau destinate persoanei respective. Un astfel de acces are loc exclusiv pentru:
 - (a) îndeplinirea obligațiilor de raportare ale persoanei respective în temeiul legislației vamale sau al altor legislații aplicate de autoritățile vamale, inclusiv stabilirea răspunderii oricărei persoane pentru taxele, redevențele și impozitele care pot fi datorate în Uniune; și
 - (b) demonstrarea faptului că persoana respectivă respectă legislația vamală și alte legislații aplicate de autoritățile vamale.
- 2. O autoritate vamală poate prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar în următoarele scopuri:
 - (a) îndeplinirea sarcinilor sale legate de punerea în aplicare a legislației vamale sau a altor legislații aplicate de autoritățile vamale, inclusiv stabilirea răspunderii

oricărei persoane pentru taxele, redevențele și impozitele care pot fi datorate în Uniune și verificarea respectării legislației respective;

- (b) îndeplinirea sarcinilor sale legate de controale și de gestionarea riscurilor, astfel cum se prevede în titlul IV;
- (c) îndeplinirea sarcinilor necesare în vederea cooperării în condițiile prevăzute în titlul [XIII](#).

Pentru a asigura eficacitatea controalelor vamale, toate autoritățile vamale pot primi și prelucra datele rezultate în urma unui control vamal în care au fost detectate mărfuri neconforme.

- 3. Autoritatea vamală a UE poate prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar în următoarele scopuri:
 - (a) îndeplinirea sarcinilor sale privind gestionarea riscurilor vamale, astfel cum se prevede în titlul IV, capitolul 3;
 - (b) îndeplinirea sarcinilor sale, în conformitate cu titlul XII, capitolul 2;
 - (c) îndeplinirea sarcinilor relevante în vederea cooperării în conformitate cu titlul XIII.
- 4. Comisia poate prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar în următoarele scopuri:
 - (a) îndeplinirea sarcinilor sale legate de gestionarea riscurilor, astfel cum se prevede în titlul IV, capitolul 3;
 - (b) îndeplinirea sarcinilor sale legate de clasificarea tarifară a mărfurilor, de originea și valoarea acestora, precum și de monitorizarea vamală a mărfurilor în conformitate cu titlurile I și IX;
 - (c) îndeplinirea sarcinilor sale legate de măsurile restrictive și de gestionarea crizelor în conformitate cu titlul XI;
 - (d) îndeplinirea sarcinilor sale legate de Autoritatea vamală a UE în conformitate cu titlul XII;
 - (e) îndeplinirea sarcinilor necesare în vederea cooperării în condițiile prevăzute în titlul [XIII](#);
 - (f) aprecierea și evaluarea performanței uniunii vamale în conformitate cu titlul XV capitolul 1;
 - (g) monitorizarea punerii în aplicare a legislației vamale sau a altor legislații aplicate de autoritățile vamale și asigurarea aplicării uniforme a acestora,

inclusiv stabilirea răspunderii oricărei persoane pentru taxele, redevențele și impozitele care pot fi datorate în Uniune;

- (h) elaborarea de statistici și alte analize, astfel cum se prevede în legislația Uniunii, pentru care sunt necesare datele din Platforma de date vamale a UE.
5. Oficiul European de Luptă Antifraudă („OLAF”) poate prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru desfășurarea activităților sale în domeniul vamal în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului, în condițiile referitoare la protecția datelor, prevăzute în regulamentele menționate anterior.
6. Parchetul European („EPPO”) poate, la cerere, să acceseze date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului²⁸, în măsura în care conduita investigată de EPPO se referă la vămi și în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol.
7. Autoritățile fiscale din statele membre pot prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru a stabili răspunderea oricărei persoane pentru taxele, redevențele și impozitele care pot fi datorate în Uniune în legătură cu mărfurile relevante și în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol.
8. Autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului²⁹, pot accesa date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care reglementează introducerea pe piață sau siguranța produselor alimentare, a furajelor și a plantelor și pentru cooperarea cu autoritățile

²⁸ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

²⁹ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

vamale în vederea reducerii la minimum a riscurilor ca produsele neconforme să intre în Uniune și în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol.

9. Autoritățile de supraveghere a pieței desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2019/1020, pot prelucra date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care reglementează introducerea pe piață sau siguranța produselor și pentru cooperarea cu autoritățile vamale în vederea reducerii la minimum a riscurilor ca mărfurile neconforme să intre în Uniune și în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol.
10. Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) poate, la cerere, să acceseze date, inclusiv date cu caracter personal și date sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului, în măsura în care aceste sarcini se referă la chestiuni vamale și în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol.
11. Alte autorități naționale și organisme ale Uniunii, inclusiv Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), pot să prelucreză date fără caracter personal stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE, în condițiile stabilite într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14) de la prezentul articol, cu următoarele scopuri:
 - (a) îndeplinirea sarcinilor lor relevante pentru îndeplinirea formalităților vamale;
 - (b) îndeplinirea sarcinilor încredințate autorităților respective prin legislația Uniunii;
 - (c) îndeplinirea sarcinilor relevante pentru desfășurarea activităților de gestionare a riscurilor la nivelul Uniunii, menționate la articolul 52.
12. Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), Comisia, OLAF și Autoritatea vamală a UE, odată ce aceasta a fost înființată, pot prelucra, exclusiv în scopurile menționate la alineatele (4), (5) și (6), date, inclusiv date cu caracter personal, din sistemele electronice existente pentru schimbul de informații, dezvoltate de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013.
13. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 261 pentru a modifica alineatele (2)-(4) în vederea clarificării și a completării scopurilor prevăzute la alineatele respective, având în vedere evoluția necesităților în materie de punere în aplicare a legislației vamale sau a altor legislații.
14. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele și modalitățile de accesare sau de prelucrare a datelor, inclusiv a datelor cu caracter personal și a datelor sensibile din punct de vedere comercial, stocate sau disponibile în alt mod în cadrul Platformei de date vamale a UE de către autoritățile menționate

la alineatele (6)-(11). La stabilirea acestor norme și modalități, pentru fiecare autoritate sau categorie de autorități, Comisia:

- (a) evaluează garanțiile existente aplicate de autoritatea în cauză pentru a se asigura că datele sunt prelucrate în conformitate cu scopul urmărit;
- (b) asigură proporționalitatea și necesitatea prelucrării în raport cu scopul urmărit;
- (c) determină categoriile specifice de date la care autoritatea poate avea acces sau pe care le poate prelucra;
- (d) analizează necesitatea ca autoritatea în cauză să desemneze un anumit punct de contact, o anumită persoană sau anumite persoane sau să ofere garanții suplimentare;
- (e) evaluează necesitatea de a restricționa schimbul ulterior de date;
- (f) stabilește condițiile și modalitățile de solicitare a accesului la date, inclusiv la date cu caracter personal sau la date sensibile din punct de vedere comercial, și operatorii asociați care vor acorda accesul la Platforma de date vamale a UE.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 32

Datele cu caracter personal din cadrul Platformei de date vamale a UE

1. Datele cu caracter personal ale următoarelor categorii de persoane vizate pot fi prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE exclusiv și în măsura în care acest lucru este necesar în scopurile prevăzute la articolul 31:

- (a) persoanele vizate înregistrate sau care solicită înregistrarea ca operatori economici în conformitate cu articolul 19;
- (b) persoanele vizate care sunt implicate ocazional în activități reglementate de legislația vamală sau de alte legislații aplicate de autoritățile vamale;
- (c) persoanele vizate ale căror informații cu caracter personal se regăsesc în documentele justificative menționate la articolul 40 sau în orice elemente justificative suplimentare necesare pentru îndeplinirea obligațiilor impuse de legislația vamală și de alte legislații aplicate de autoritățile vamale;
- (d) persoanele vizate ale căror date cu caracter personal se regăsesc în datele colectate în scopul gestionării riscurilor în temeiul articolului 50 alineatul (3) litera (a);
- (e) personalul autorizat al autorităților vamale, al altor autorități decât cele vamale, al oricărei alte autorități relevante sau al oricărui alt organism autorizat, ale cărui informații cu caracter personal sunt necesare pentru a asigura controlul și supravegherea corespunzătoare a accesului la informații în cadrul Platformei de date vamale a UE;

- (f) personalul sau părțile terțe autorizate care lucrează în numele Comisiei, al Autorității vamale a UE sau al altor organisme ale Uniunii autorizate să acceseze Platforma de date vamale a UE.
2. Următoarele categorii de date cu caracter personal pot fi prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 31:
- (a) datele cu caracter personal din modelul de date vamale al UE menționat la articolul 36;
 - (b) datele cu caracter personal incluse în datele colectate în scopul gestionării riscurilor în temeiul articolului 50 alineatul (3) litera (a);
 - (c) datele cu caracter personal necesare pentru a asigura identificarea corespunzătoare a personalului autorizat să prelucreze datele Platformei de date vamale a UE menționate la alineatul (1) literele (e) și (f);
3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 261 pentru a modifica sau a completa categoriile de persoane vizate și categoriile de date cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, pentru a ține seama de evoluțiile din domeniul tehnologiei informației și având în vedere progresele societății informaționale.

Articolul 33

Perioada de păstrare a datelor cu caracter personal în cadrul Platformei de date vamale a UE

1. Datele cu caracter personal din cadrul Platformei de date vamale a UE pot fi stocate prin intermediul unui serviciu specific pentru o perioadă de maximum 10 ani, începând de la data la care datele sunt înregistrate în serviciul respectiv. Cazurile prevăzute la articolul 48 și investigațiile inițiate de OLAF, EPPO sau de autoritățile statelor membre, procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor inițiate de Comisie și procedurile administrative și judiciare care implică date cu caracter personal au un efect suspensiv asupra perioadei de păstrare în ceea ce privește datele respective.
2. După perioada prevăzută la alineatul (1), datele cu caracter personal se șterg sau se anonimizează, în funcție de circumstanțe.
3. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind anonimizarea datelor cu caracter personal după expirarea perioadei de păstrare.

Articolul 34

Roluri și responsabilități în ceea ce privește datele cu caracter personal prelucrate în cadrul Platformei de date vamale a UE

1. Autoritățile vamale ale statelor membre, Comisia și Autoritatea vamală a UE sunt considerate operatori asociați pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în

cadrul Platformei de date vamale a UE în scopul gestionării riscurilor și al cooperării, astfel cum se menționează la articolul 31 alineatul (2) literele (b) și (c), la articolul 31 alineatul (3) literele (a) și (c) și la articolul 31 alineatul (4) literele (a) și (e).

2. Fiecare autoritate vamală este considerată operator în ceea ce privește datele cu caracter personal pe care le prelucreează în scopurile menționate la articolul 31 alineatul (2) litera (a).
3. Comisia este considerată operator unic în ceea ce privește datele cu caracter personal pe care le prelucreează în scopurile menționate la articolul 31 alineatul (4) literele (c), (d) și (f)-(g).
4. Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), Comisia, OLAF, EPPO și Autoritatea vamală a UE sunt considerate operatori unici în ceea ce privește prelucrarea datelor menționată la articolul 31 alineatul (12).
5. Operatorii asociați menționați la alineatul (1):
 - (a) colaborează pentru a prelucra în timp util cererea (cererile) formulată (formulate) de persoana (persoanele) vizată (vizate) și pentru a facilita exercitarea drepturilor persoanelor vizate;
 - (b) își acordă asistență reciprocă în problemele care implică identificarea și tratarea oricărei încălcări a securității datelor legate de prelucrarea în comun;
 - (c) își transmit reciproc informațiile relevante necesare pentru informarea persoanelor vizate în temeiul capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2016/679, al capitolului III secțiunea 2 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al capitolului III din Directiva (UE) 2016/680, după caz;
 - (d) garantează și protejează securitatea, integritatea, disponibilitatea și confidențialitatea datelor cu caracter personal prelucrate în comun în temeiul articolului 32 din Regulamentul (UE) 2016/679, al articolului 33 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și al articolului 25 din Directiva (UE) 2016/680, după caz.
6. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, rolurile și relațiile operatorilor asociați față de persoanele vizate, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) 2016/679 și cu articolul 28 din Regulamentul (UE) 2018/1725. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 35

Restricționarea drepturilor persoanelor vizate

1. În cazul în care exercitarea de către o persoană vizată a dreptului de acces și a dreptului la restricționarea prelucrării menționate la articolele 15 și 18 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolele 17 și 20 din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau informarea cu privire la încălcarea securității datelor menționată la articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 35

alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 ar periclita o anchetă în curs privind o persoană fizică în domeniul vamal, efectuarea de controale vamale sau gestionarea unui risc specific identificat în legătură cu o persoană fizică în domeniul vamal, autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE și Comisia pot, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) literele (c), (e), (f) și (h) din Regulamentul (UE) 2016/679, iar Comisia și Autoritatea vamală a UE pot, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) literele (a), (c), (e) și (g) din Regulamentul (UE) 2018/1725, să restricționeze integral sau parțial drepturile respective, atât timp cât restricția este necesară și proporțională.

2. Autoritățile vamale, Comisia și Autoritatea vamală a UE evaluează necesitatea și proporționalitatea restricțiilor menționate la alineatul (1) de la caz la caz, înainte ca acestea să fie aplicate, având în vedere riscurile potențiale pentru drepturile și libertățile persoanei vizate.
3. Atunci când prelucrează date cu caracter personal primite de la alte organizații în contextul îndeplinirii sarcinilor lor, autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE sau Comisia, atunci când acționează în calitate de operator sau de operator asociat, consultă organizațiile respective cu privire la motivele potențiale pentru impunerea restricțiilor menționate la alineatul (1) și cu privire la necesitatea și proporționalitatea acestor restricții, înainte de a aplica o restricție menționată la alineatul (1).
4. În cazul în care restricționează, integral sau parțial, drepturile menționate la alineatul (1), autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea vamală a UE iau următoarele măsuri:
 - (a) informează persoana vizată, în răspunsul lor la cerere, cu privire la restricția aplicată și la principalele motive care o justifică, precum și cu privire la posibilitatea de a depune o plângere la autoritățile naționale de protecție a datelor sau la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor sau de a introduce o cale de atac judiciară în fața unei instanțe naționale sau a Curții de Justiție a Uniunii Europene; și
 - (b) înregistrează motivele restricției, inclusiv o evaluare a necesității și proporționalității restricției, precum și motivele pentru care acordarea accesului ar pune în pericol gestionarea riscurilor și controalele vamale.

Furnizarea informațiilor menționate la primul paragraf litera (a) poate fi amânată, omisă sau refuzată în conformitate cu articolul 25 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau în cazul în care furnizarea informațiilor respective ar aduce atingere scopurilor restricției.

5. Autoritățile vamale, Comisia sau Autoritatea vamală a UE includ o secțiune în avizele privind protecția datelor publicate pe site-ul lor web/intranet care să ofere informații generale persoanelor vizate cu privire la potențialul de restricționare a drepturilor persoanelor vizate.
6. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, garanțiile pentru a preveni abuzurile și accesul sau transmiterea ilegală a datelor cu caracter personal pentru care se aplică sau ar putea fi aplicate restricții. Aceste garanții includ definirea rolurilor, a responsabilităților și a etapelor procedurale, precum și monitorizarea corespunzătoare a restricțiilor și o revizuire periodică a aplicării acestora, care are loc

cel puțin o dată la șase luni. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 36

Modelul de date vamale al UE

Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate în conformitate cu articolul 261, pentru a completa prezentul regulament în vederea stabilirii datelor necesare pentru îndeplinirea scopurilor menționate la articolul 31 alineatele (1)-(4). Aceste cerințe în materie de date constituie modelul de date vamale al UE.

Articolul 37

Mijloace tehnice de cooperare

1. Comisia, Autoritatea vamală a UE și autoritățile vamale utilizează Platforma de date vamale a UE atunci când fac schimb de informații cu autoritățile și cu organismele Uniunii menționate la articolul 31 alineatele (6)-(11), în conformitate cu prezentul regulament.
2. În ceea ce privește celelalte formalități și sisteme ale Uniunii enumerate în anexa la Regulamentul (UE) 2022/2399, Platforma de date vamale a UE asigură interoperabilitatea prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi instituit prin regulamentul respectiv.
3. În cazul în care alte autorități decât autoritățile vamale sau organismele Uniunii utilizează mijloace electronice instituite prin legislația Uniunii, utilizate pentru a atinge obiectivele legislației Uniunii sau menționate în legislația Uniunii, cooperarea poate avea loc prin intermediul interoperabilității respectivelor mijloace electronice cu Platforma de date vamale a UE.
4. În cazul în care alte autorități decât autoritățile vamale nu utilizează mijloace electronice instituite prin legislația Uniunii, utilizate pentru a atinge obiectivele legislației Uniunii sau menționate în legislația Uniunii, autoritățile respective pot utiliza serviciile și sistemele specifice ale Platformei de date vamale a UE în conformitate cu articolul 31.
5. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind modalitățile tehnice de interoperabilitate și de conectare menționate la alineatele (3) și (4). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 38

Schimbul de informații suplimentare între autoritățile vamale și operatorii economici

1. Autoritățile vamale și operatorii economici pot face schimb de orice informații care nu sunt în mod expres prevăzute de legislația vamală, în special în scopul cooperării reciproce în vederea identificării și combaterii riscurilor. Acest schimb se poate

realiza în cadrul unui acord scris și poate include accesarea sistemelor electronice ale operatorilor economici de către autoritățile vamale.

2. Orice informație furnizată de către o parte celeilalte părți în cadrul cooperării menționate la alineatul (1) este confidențială, dacă cele două părți nu convin altfel sau dacă dispozițiile în vigoare nu prevăd altfel.

Articolul 39

Furnizarea de informații de către autoritățile vamale

- (1) Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale. Autoritățile vamale pot refuza o astfel de solicitare în cazul în care aceasta nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.
- (2) Autoritățile vamale mențin un dialog regulat cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Ele promovează transparența punând la dispoziție, gratuit, în măsura posibilului, și prin intermediul internetului, legislația vamală, deciziile administrative generale și formularele de cerere.

Articolul 40

Informații și documente justificative

- (1) Atunci când furnizează sau pun la dispoziție datele și informațiile necesare pentru regimul vamal specific sub care sunt plasate sau urmează să fie plasate mărfurile, persoanele furnizează sau pun la dispoziție copii digitale ale documentelor originale pe suport de hârtie, în cazul în care există astfel de exemplare originale pe suport de hârtie, utilizate pentru a obține datele și informațiile respective.
- (2) Până la data prevăzută la articolul 266 alineatul (3), atunci când se depune o declarație vamală, documentele justificative necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care sunt declarate mărfurile trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației.
- (3) Documentele justificative pentru formalitățile nevamale aplicabile ale Uniunii, enumerate în anexa la Regulamentul (UE) 2022/2399, sunt considerate a fi fost furnizate sau puse la dispoziția declarantului sau a se afla în posesia acestuia dacă autoritățile vamale pot obține datele necesare din sistemele nevamale corespunzătoare ale Uniunii prin intermediul Sistemului de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (c) din regulamentul respectiv.
- (4) Documentele justificative sunt, de asemenea, furnizate de către persoane, în cazul în care acest lucru este necesar pentru gestionarea riscurilor vamale și pentru controalele vamale.

- (5) Fără a aduce atingere altor legislații aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale pot autoriza operatorii economici să întocmească documentele justificative menționate la alineatul (3).
- (6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel pentru documente specifice, persoana în cauză păstrează, în scopul controalelor vamale, documentele și informațiile pentru o perioadă de cel puțin 3 ani, prin orice mijloace accesibile autorităților vamale și acceptabile pentru acestea. Acest termen curge:
- (a) de la sfârșitul anului în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă;
 - (b) de la sfârșitul anului în care încetează să mai fie supuse supravegherii vamale, în cazul mărfurilor puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă la import redusă datorită destinației lor finale;
 - (c) de la sfârșitul anului în care a fost încheiat regimul vamal în cauză a fost încheiat sau în care s-a încheiat depozitarea temporară, în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor aflate în depozitare temporară.
- (7) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 182 alineatul (4), în cazul în care, în urma unui control vamal efectuat în legătură cu o datorie vamală, rezultă necesitatea de a rectifica înscrierea relevantă în evidența contabilă și persoanei în cauză i s-a notificat acest lucru, documentele și informațiile se păstrează timp de 3 ani după expirarea termenului prevăzut la alineatul (6) de la prezentul articol.
- (8) În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură administrativă sau judiciară, documentele și informațiile trebuie păstrate până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), până la încheierea procedurii căii de atac sau până la încheierea procedurii administrative sau judiciare, oricare dintre acestea are loc mai târziu.

Titlul IV

SUPRAVEGHEREA VAMALĂ, CONTROALELE VAMALE ȘI GESTIONAREA RISCURILOR

Capitolul 1

Supravegherea vamală

Articolul 41

Supravegherea vamală

- (1) Mărfurile care urmează a fi introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta sunt supuse supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale.

- (2) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii rămân sub această supraveghere atât timp cât este necesar pentru a li se stabili statutul vamal.
- (3) Mărfurile neunionale rămân sub supraveghere vamală, fie până ce se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea lor de pe teritoriul vamal al Uniunii sau până la distrugerea lor.
- (4) La intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfurile unionale sunt supuse supravegherii vamale până la confirmarea statutului lor vamal, cu excepția cazului în care sunt plasate sub regimul de destinație finală.
- (5) Mărfurile unionale plasate sub regimul de destinație finală sunt supuse supravegherii vamale în următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care mărfurile se pretează la utilizări repetate, pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe;
 - (b) până în momentul în care mărfurile sunt utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de taxe;
 - (c) până în momentul în care mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, sunt distruse sau sunt abandonate în favoarea statului;
 - (d) până în momentul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea scutirii de taxe sau a taxei reduse și până când taxele la import aplicabile au fost plătite.
- (6) Mărfurile unionale cărora li s-a acordat liberul de vamă pentru export sau care sunt plasate sub regimul de perfecționare pasivă sunt supuse supravegherii vamale până în momentul în care sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, sunt abandonate în favoarea statului sau distruse sau până când declarația vamală sau datele relevante privind exportul sunt invalidate.
- (7) Mărfurile unionale plasate sub regim de tranzit intern sunt supuse supravegherii vamale până când ajung la destinație pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (8) Deținătorul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate oricând, cu permisiunea autorităților vamale, să le examineze sau să preleve eșantioane, în special în scopul determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.

Articolul 42

Birourile vamale competente

- (1) În cazul în care nu există prevederi contrare în alte legislații aplicate de autoritățile vamale, statele membre stabilesc amplasarea și competența birourilor lor vamale.
- (2) Statele membre se asigură că programele oficiale de lucru cu publicul ale acestor birouri sunt rezonabile și adecvate, ținând cont de natura traficului, de mărfuri și de

regimul vamal sub care urmează să fie plasate acestea, astfel încât fluxul de trafic internațional să nu fie nici încetinit și nici perturbat.

- (3) Biroul vamal competent pentru supravegherea plasării mărfurilor sub un regim vamal este biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit importatorul sau exportatorul.

Prin derogare de la primul paragraf, biroul vamal competent pentru supravegherea plasării mărfurilor sub un regim vamal în legătură cu alți importatori și exportatori decât comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) și importatorii presupuși este biroul vamal responsabil de locul în care declarația vamală a fost depusă sau ar fi fost depusă în conformitate cu articolul 63 alineatul (4) dacă nu ar fi existat modificarea privind metoda de furnizare a informațiilor prevăzută la articolul 63 alineatul (2).

- (4) Biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”) sau importatorul presupus:

- (a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză;
- (b) efectuează controalele vamale pentru verificarea informațiilor furnizate și solicită documente justificative suplimentare, dacă este necesar;
- (c) atunci când acest lucru este justificat, solicită biroului vamal responsabil de locul de expediere sau de destinație finală a mărfurilor să efectueze un control vamal;
- (d) în cazul în care există un risc care necesită luarea de măsuri de îndată ce mărfurile sosesc pe teritoriul vamal al Uniunii sau înainte ca acestea să părăsească teritoriul vamal al Uniunii, solicită biroului vamal responsabil de locul prin care intră sau ies mărfurile să efectueze controale vamale;
- (e) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare eventualei datorii vamale.

- (5) Biroul vamal responsabil de locul de expediere sau de destinație finală a mărfurilor sau, în temeiul alineatului (4), litera (d), de locul în care mărfurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii sau ies de pe acesta efectuează controalele vamale solicitate de biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit importatorul și furnizează biroului vamal respectiv rezultatele acestor controale, fără a aduce atingere propriilor controale asupra mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoase de pe acesta.

- (6) Birourile vamale competente au acces la informațiile necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației.

- (8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură privind stabilirea birourilor vamale competente, altele decât cele menționate la alineatul (3), inclusiv birourile vamale de intrare și birourile vamale de ieșire, precum și normele de procedură pentru cooperarea dintre birourile vamale menționate la alineatul (5). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 2

Controale vamale

Articolul 43

Controale vamale

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului 3 din prezentul titlu, autoritățile vamale pot efectua orice controale vamale pe care le consideră necesare, inclusiv controale aleatorii.
- (2) Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de eșantioane, verificarea autenticității, a integrității, a corectitudinii și a caracterului complet ale datelor furnizate de orice persoană, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, examinarea contabilității, a evidențelor comerciale și a surselor de date ale operatorilor economici, controlul mijloacelor de transport, inspecția bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare. Atunci când este necesar, controalele vamale includ prelucrarea datelor electronice, inclusiv sursa datelor furnizate Platformei de date vamale a UE.
- (3) În cazul în care aceleași mărfuri fac obiectul altor controale decât cele vamale, efectuate de alte autorități, autoritățile vamale, în strânsă cooperare cu celelalte autorități în cauză, depun eforturi astfel încât, în măsura posibilului, să efectueze aceste controale în același timp și loc cu controalele vamale („ghișeu unic”), autoritățile vamale având rolul de coordonare.

Articolul 44

Verificarea datelor furnizate

- (1) În scopul verificării corectitudinii datelor furnizate de persoane autorităților vamale, autoritățile vamale pot:
 - (a) să examineze datele, documentele justificative și sursele de date deținute de operatorii economici sau stocate în numele acestora de către prestatorii de servicii;
 - (b) să solicite furnizarea altor documente sau date, inclusiv a datelor deținute de operatorii economici sau stocate în numele acestora de către prestatorii de servicii;
 - (c) să solicite accesul la evidențele electronice ale persoanei;
 - (d) să examineze mărfurile;
 - (e) să preleve eșantioane în vederea analizei sau a examinării aprofundate a mărfurilor.

- (2) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le examina, de a preleva eșantioane și de a controla mijloacele de transport în care circulă mărfurile.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile privind verificarea informațiilor menționate la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 45

Examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane

- (1) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la examinarea lor, respectiv, dacă este cazul, la prelevarea de eșantioane și toate manipulările necesare pentru a permite această examinare sau prelevare se efectuează de către importator, exportator sau transportator ori sub responsabilitatea acestuia. Cheltuielile care rezultă sunt suportate de către importator sau exportator.
- (2) Importatorul, exportatorul sau transportatorul are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la examinarea mărfurilor și la prelevarea de eșantioane. În cazul în care au motive temeinice, autoritățile vamale pot solicita importatorului, exportatorului sau transportatorului să asiste sau să fie reprezentat la examinarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane sau să le furnizeze asistența necesară pentru facilitarea examinării mărfurilor sau a prelevării de eșantioane menționate mai sus.
- (3) În cazul în care prelevările de eșantioane se efectuează conform dispozițiilor în vigoare, autoritățile vamale nu datorează nicio indemnizație, dar suportă costurile de analiză sau de examinare.
- (4) În cazul în care numai o parte dintre mărfuri face obiectul examinării sau al prelevării de eșantioane, rezultatele acestei examinări parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor sunt valabile pentru toate mărfurile din aceeași trimitere.

Cu toate acestea, importatorul sau exportatorul poate solicita o examinare a mărfurilor sau o prelevare de eșantioane suplimentară, în cazul în care estimează că rezultatele examinării parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor prelevate nu sunt valabile pentru restul mărfurilor vizate. Cererea este acceptată cu condiția ca mărfurile să nu fi primit liberul de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, cu condiția ca importatorul sau exportatorul să demonstreze că mărfurile nu au fost modificate în niciun fel.

- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri privind examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 46

Rezultatele verificării

- (1) Rezultatele verificării datelor furnizate de către importator, exportator sau transportator se utilizează drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile.
- (2) În cazul în care nu s-a procedat la verificarea datelor, alineatul [\(1\)](#) se aplică în conformitate cu datele furnizate de către importator sau exportator.
- (3) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probatorie pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri privind rezultatele verificării menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 47

Măsurile de identificare

- (1) Autoritățile vamale sau, după caz, operatorii economici autorizați în acest sens de către autoritățile vamale iau măsurile necesare de identificare a mărfurilor, în cazul în care identificarea este necesară pentru garantarea respectării dispozițiilor privind regimul vamal relevant sub care mărfurile urmează să fie plasate.

Aceste măsuri de identificare au aceleași efecte juridice pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

- (2) Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor, ambalajului sau mijloacelor de transport nu pot fi înlăturate sau distruse decât de autoritățile vamale sau, în cazul în care sunt autorizate de autoritățile vamale, de către alte persoane, cu excepția cazului în care, în urma unui caz fortuit sau de forță majoră, înlăturarea sau distrugerea acestor mijloace este indispensabilă pentru a asigura protecția mărfurilor sau a mijloacelor de transport.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, ce măsuri constituie măsurile de identificare menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 48

Controalele vamale ulterioare

- (1) În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot, după acordarea liberului de vamă:
 - (a) să verifice corectitudinea și caracterul complet al datelor furnizate, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative;

- (b) să examineze contabilitatea operatorului economic și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri;
 - (c) să examineze aceste mărfuri și să preleve eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare;
 - (d) să acceseze sistemele operatorilor pentru a verifica respectarea obligației de a furniza sau de a pune date la dispoziția Platformei de date vamale a UE.
- (2) Astfel de controale pot fi efectuate la sediul importatorului, al exportatorului sau al deținătorului mărfurilor, al oricărei persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni sau al oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile aplicabile controalelor menționate la alineatul (1), inclusiv în cazurile în care operațiunile au loc în mai multe state membre, precum și măsuri privind aplicarea metodologiilor de audit și a altor metodologii adecvate în contextul acestor controale. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu articolul 262 alineatul (4).

Articolul 49

Zboruri și traversări maritime în interiorul Uniunii

- (1) Controalele și formalitățile vamale se aplică bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care efectuează fie un zbor în interiorul Uniunii, fie o traversare maritimă în interiorul Uniunii, numai în cazul în care aceste controale sau formalități sunt prevăzute de legislația vamală.
- (2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere:
- (a) securității și siguranței;
 - (b) controalelor legate de alte dispoziții aplicate de autoritățile vamale.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, porturile sau aeroporturile în care controalele și formalitățile vamale se aplică în ceea ce privește:
- (a) bagajele de mână și bagajele de cală ale persoanelor care:
 - (i) efectuează o cursă aeriană la bordul unei aeronave venind dintr-un aeroport din afara Uniunii și care, după o escală într-un aeroport din Uniune, își continuă cursa spre un alt aeroport din Uniune;
 - (ii) efectuează un zbor la bordul unei aeronave făcând escală într-un aeroport din Uniune înainte de a-și continua cursa spre un aeroport din afara Uniunii;

- (iii) utilizează un serviciu maritim furnizat de aceeași navă și care comportă itinerarii succesive cu punctul de plecare, de escală sau de destinație într-un port din afara Uniunii;
 - (iv) se află la bordul unei nave de agrement sau a unei aeronave de turism sau de afaceri;
- (b) bagajele de mână și bagajele de cală care:
- (i) sosesc într-un aeroport din Uniune la bordul unei aeronave provenind dintr-un aeroport din afara Uniunii și sunt transbordate în acest aeroport din Uniune pe o altă aeronavă care efectuează o cursă aeriană în interiorul Uniunii;
 - (ii) sunt îmbarcate într-un aeroport din Uniune pe o aeronavă care efectuează o cursă în interiorul Uniunii cu scopul de a fi transbordate într-un alt aeroport din Uniune, pe o aeronavă a cărei destinație este un aeroport din afara Uniunii.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 3

Gestionarea riscurilor vamale

Articolul 50

Principii generale

- (1) Autoritățile vamale stabilesc, pe baza gestionării riscurilor și, în primul rând, pe baza analizei de risc automatizate, dacă mărfurile, operatorii economici și lanțurile de aprovizionare vor face obiectul controalelor vamale sau al altor măsuri de atenuare și, în caz afirmativ, unde și când vor avea loc aceste controale, precum și alte măsuri de atenuare.
- (2) Comisia, Autoritatea vamală a UE și autoritățile vamale utilizează gestionarea riscurilor vamale pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor, operatorilor economici și lanțurilor de aprovizionare, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.
- (3) Gestionarea riscurilor vamale include cel puțin următoarele activități, organizate, după caz, pe o bază ciclică:
 - (a) colectarea, prelucrarea, schimbul și analizarea datelor relevante disponibile în cadrul Platformei de date vamale a UE și din alte surse, inclusiv ale datelor relevante de la alte autorități decât autoritățile vamale;

- (b) identificarea, analizarea, evaluarea sau anticiparea riscurilor, inclusiv pe baza metodelor statistice și predictive și a unor controale aleatorii;
 - (c) elaborarea măsurilor necesare pentru gestionarea riscurilor, inclusiv stabilirea unor domenii de control prioritare comune, a unor criterii și standarde comune privind riscurile și a unor strategii de supraveghere;
 - (d) stabilirea și luarea măsurilor necesare, inclusiv selectarea măsurilor de atenuare și a controalelor vamale adecvate;
 - (e) colectarea de feedback cu privire la desfășurarea activităților de gestionare și control al riscurilor;
 - (f) monitorizarea și revizuirea activităților de gestionare și control al riscurilor în vederea îmbunătățirii acestora.
- (4) Măsurile de atenuare pot include următoarele:
- (a) furnizează instrucțiuni transportatorului sau exportatorului ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;
 - (b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare;
 - (c) identificarea situațiilor în care poate fi oportună intervenția unei alte autorități vamale;
 - (d) recomandarea locului și a măsurilor celor mai adecvate pentru efectuarea unui control;
 - (e) stabilirea rutei care trebuie utilizată și a termenului care trebuie respectat atunci când mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 51

Roluri și responsabilități

1. Comisia poate stabili domenii de control prioritare comune și criterii și standarde comune privind riscurile pentru orice tip de risc, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, riscurile legate de interesele financiare.
2. Fără a aduce atingere alineatului (6) litera (f) de la prezentul articol și articolului 43, Comisia poate identifica domenii specifice în domeniul altor legislații aplicate de autoritățile vamale, care merită un tratament prioritar în materie de gestionare a riscurilor vamale și de controale vamale.
3. Comisia poate:
 - (a) să furnizeze orientări de politică Autorității Vamale a UE cu privire la proiectele de gestionare a riscurilor și la strategiile de supraveghere;
 - (b) să solicite Autorității vamale a UE să efectueze o evaluare periodică sau ad-hoc a punerii în aplicare a oricăror activități de gestionare a riscurilor;

- (c) să solicite Autorității vamale a UE să elaboreze o strategie de supraveghere pentru orice risc și să efectueze evaluări ale amenințărilor.
4. În scopurile menționate la alineatele (1)-(3), Comisia poate colecta, prelucra și analiza datele disponibile în Platforma de date vamale a UE și din alte surse, inclusiv de la alte autorități decât autoritățile vamale.
5. Autoritatea vamală a UE desfășoară activități de gestionare a riscurilor la nivelul Uniunii pe baza orientărilor de politică vamală menționate la alineatul (3) litera (a) și a priorităților menționate la alineatul (2). Autoritatea vamală a UE:
- (a) colectează, prelucrează și analizează datele disponibile în Platforma de date vamale a UE și din alte surse, inclusiv de la alte autorități decât autoritățile vamale;
 - (b) asistă Comisia în definirea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile, pe baza cunoștințelor operaționale și a expertizei tehnice în materie de gestionare a riscurilor;
 - (c) în cazul în care este necesar în conformitate cu alineatul (3), elaborează strategii de supraveghere, după caz, împreună cu alte autorități decât autoritățile vamale și efectuează evaluări ale amenințărilor;
 - (d) face schimb de date relevante cu autoritățile vamale și cu alte autorități în sensul prezentului titlu, dacă este posibil prin intermediul Platformei de date vamale a UE, în conformitate cu articolul [53](#);
 - (e) elaborează și pune în aplicare o analiză comună de risc pentru a produce semnale de risc, rezultate ale analizelor de risc și, după caz, recomandări de control și alte măsuri de atenuare adecvate adresate autorităților vamale, inclusiv pentru aplicarea domeniilor de control prioritare comune și a criteriilor și standardelor comune privind riscurile, stabilite de Comisie, și pentru gestionarea situațiilor de criză;
 - (f) informează OLAF atunci când identifică sau suspectează cazuri de fraudă și îi furnizează toate informațiile necesare legate de aceste cazuri.
6. Utilizând datele disponibile în Platforma de date vamale a UE și din alte surse, autoritățile vamale:
- (a) colectează, prelucrează și analizează datele disponibile în Platforma de date vamale a UE și din alte surse, inclusiv de la alte autorități decât autoritățile vamale;
 - (b) desfășoară activități de gestionare a riscurilor la nivel național, inclusiv analiza de risc, cooperarea și schimbul de informații privind gestionarea riscurilor cu autoritățile naționale relevante, precum și luarea de măsuri de atenuare;
 - (c) pun în aplicare procesele naționale necesare pentru punerea în aplicare a criteriilor și standardelor comune privind riscurile și a domeniilor de control prioritare comune;

- (d) pun în aplicare semnalele de risc, rezultatele analizei de risc și recomandările de control generate de Autoritatea vamală a UE;
 - (e) emit recomandări de control și indică alte măsuri de atenuare adecvate pentru autoritățile vamale din alte state membre;
 - (f) iau decizii de control;
 - (g) efectuează controale în conformitate cu capitolul 2 din prezentul titlu și cu orice criterii și standarde comune privind riscurile aplicabile;
 - (h) furnizează o justificare Autorității vamale a UE în cazul în care nu a fost executată o recomandare de control.
7. Autoritatea vamală a UE informează Comisia trimestrial și, dacă este necesar sau solicitat de Comisie, ad-hoc cu privire la activitățile sale de gestionare a riscurilor și la rezultatul acestora. Autoritatea vamală a UE furnizează Comisiei toate informațiile necesare în acest sens.
8. Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (1), Comisia poate îndeplini sarcinile de gestionare a riscurilor ale Autorității vamale a UE menționate la prezentul articol.

Articolul 52

Criterii și standarde comune privind riscurile

- (1) Criteriile și standardele comune privind riscurile includ toate elementele următoare:
- (a) o descriere a riscurilor;
 - (b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;
 - (c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;
 - (d) aplicarea analizei de risc și a măsurilor de atenuare în cadrul lanțului de aprovizionare, inclusiv a solicitărilor de informații sau de acțiune și a instrucțiunilor de a nu încărca sau transporta;
 - (e) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).
- (2) La stabilirea criteriilor și standardelor comune privind riscurile, se ține seama de toate elementele următoare:
- (a) proporționalitatea în raport cu riscul;
 - (b) urgența necesității aplicării controalelor;
 - (c) impactul preconizat în mod rezonabil asupra fluxului comercial și asupra resurselor de control ale fiecărui stat membru.

Articolul 53

Informații relevante pentru gestionarea riscurilor și controale

- (1) Toate informațiile privind riscurile, semnalele, rezultatele analizelor de risc, recomandările de control, deciziile de control și rezultatele controalelor se înregistrează în procesul operațional la care se referă și în Platforma de date vamale a UE, indiferent dacă s-au bazat pe o analiză de risc națională sau comună sau dacă s-au bazat pe o selecție aleatorie. Autoritățile vamale fac schimb de informații privind riscurile între ele, cu Autoritatea vamală a UE și cu Comisia.
- (2) Autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE și Comisia au dreptul de a prelucra elementele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în funcție de rolurile și responsabilitățile lor, astfel cum sunt menționate la articolele [51](#) și [54](#).
- (3) Autoritatea vamală a UE utilizează, atunci când este posibil, Platforma de date vamale a UE pentru a colecta sau pentru a interacționa cu orice alte surse de date, documente sau informații identificate ca fiind relevante pentru gestionarea riscurilor de către Autoritatea vamală a UE, de către Comisie sau de către o autoritate vamală.
- (4) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (1), Comisia îndeplinește sarcinile Autorității vamale a UE menționate la prezentul articol.

Articolul 54

Evaluarea gestionării riscurilor vamale

- (1) Comisia, în cooperare cu Autoritatea vamală a UE și cu autoritățile vamale, evaluează cel puțin o dată la doi ani punerea în aplicare a gestionării riscurilor pentru a-și îmbunătăți în permanență eficacitatea și eficiența operaționale și strategice; în plus, Comisia poate să dispună desfășurarea unor activități de evaluare în cazul în care consideră că sunt necesare și în mod continuu.
- (2) În acest scop, Autoritatea vamală a UE colectează și analizează informațiile relevante și desfășoară toate activitățile necesare. Autoritatea vamală a UE poate solicita rapoarte periodice sau ad-hoc în acest sens unuia sau mai multor state membre.
- (3) În acest scop și în scopul îndeplinirii rolului și a responsabilităților care îi revin în temeiul prezentului titlu, Comisia poate prelucra orice informații relevante disponibile prin intermediul Platformei de date vamale a UE și poate solicita informații suplimentare de la Autoritatea vamală a UE și de la autoritățile naționale.
- (4) La stabilirea criteriilor comune de risc și a domeniilor de control prioritare comune, Comisia ține seama, după caz, de evaluările efectuate în temeiul prezentului articol.

Articolul 55

Conferirea competențelor de executare

- (1) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea armonizată a controalelor vamale și a gestionării riscurilor,

inclusiv schimbul de informații, stabilirea unor criterii și standarde comune privind riscurile și a domeniilor de control prioritare comune menționate în prezentul titlu. Aceste măsuri vizează cel puțin următoarele elemente:

- (a) informațiile care trebuie înregistrate în Platforma de date vamale a UE în ceea ce privește gestionarea riscurilor și controalele, inclusiv în ceea ce privește informațiile privind riscurile, rezultatele analizei de risc, recomandările de control, deciziile de control și rezultatele controalelor, precum și drepturile de acces și de prelucrare a acestor informații;
- (b) măsuri procedurale pentru utilizarea sau accesul tranzitoriu la sistemele de informații vamale existente; măsuri procedurale pentru gestionarea interoperabilității dintre Platforma de date vamale a UE și alte sisteme;
- (c) măsuri procedurale în legătură cu aplicarea cerinței de raportare în contextul controalelor vamale ulterioare și al controalelor aleatorii;
- (d) acorduri pentru cooperare, inclusiv schimbul de informații, între Autoritatea vamală a UE și alte institute, organisme și oficii specifice ale Uniunii și alte autorități naționale competente;
- (e) identificarea autorității vamale responsabile în cazul unor procese specifice de gestionare a riscurilor, care pot viza mai multe state membre;
- (f) aspectele procedurale ale controalelor, inclusiv ale controalelor vamale ulterioare, care privesc mai multe state membre, precum și ale disponibilității rezultatelor eșantioanelor și ale altor controale între autoritățile vamale în cauză;
- (g) acorduri pentru schimbul de informații privind riscurile între autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE și cu Comisia;
- (h) domeniile de control prioritare comune și criteriile și standardele comune privind riscurile menționate la articolul 51 alineatele (1) și (2) și la articolul 52, inclusiv modalitățile de aplicare a acestora în regim de urgență, atunci când acest lucru este necesar.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

- (2) Din motive imperative de urgență legate de astfel de măsuri, inclusiv modalitățile de aplicare a acestora în regim de urgență pentru a răspunde în mod eficace crizelor sau incidentelor care pot prezenta un risc iminent pentru siguranță sau securitate și justificate în mod corespunzător de necesitatea de a actualiza rapid gestionarea comună a riscurilor și de a adapta schimbul de informații, criteriile și standardele comune privind riscurile și domeniile de control prioritare comune la evoluția riscurilor, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul (5).

Titlul V

PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL

Capitolul 1

Statutul vamal al mărfurilor

Articolul 56

Prezumția statutului vamal de mărfuri unionale

- (1) Toate mărfurile care se află pe teritoriul vamal al Uniunii sunt presupuse a fi mărfuri unionale, cu excepția cazului în care se stabilește faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.
- (2) În anumite cazuri în care nu se aplică prezumția de la alineatul (1), statutul vamal de mărfuri unionale trebuie dovedit.
- (3) În anumite cazuri, mărfurile produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii nu au statutul vamal de mărfuri unionale dacă sunt obținute din mărfuri plasate sub regim de depozitare temporară sau de tranzit vamal extern, de antrepozitare vamală, de admitere temporară sau de perfecționare activă.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
 - (a) cazurilor specifice în care nu se aplică prezumția de la alineatul (1);
 - (b) condițiilor de acordare a facilității în ceea ce privește stabilirea dovezii statutului de mărfuri unionale;
 - (c) cazurilor specifice în care mărfurile menționate la alineatul (3) nu au statutul vamal de mărfuri unionale.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru furnizarea și verificarea dovezii statutului vamal al mărfurilor unionale. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 57

Pierderea statutului vamal de mărfuri unionale

Mărfurile unionale devin mărfuri neunionale în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, în măsura în care normele în materie de tranzit intern nu se aplică;
- (b) în cazul în care sunt plasate sub regim de tranzit vamal extern, de depozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;
- (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse și rămân resturi;
- (d) în cazul în care declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective.

Articolul 58

Mărfuri unionale care părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii

- (1) În cazurile menționate la articolul 112 alineatul (2) literele [\(b\)](#), [\(c\)](#), [\(d\)](#) și [\(e\)](#), mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri unionale doar dacă acest statut este stabilit în condițiile și în modalitățile prevăzute de legislația vamală.
- (2) În anumite cazuri, mărfurile unionale pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a li se modifica statutul vamal.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care statutul vamal al mărfurilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol nu se modifică.

Capitolul 2

Plasarea și acordarea liberului de vamă

Articolul 59

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

- (1) Importatorii, exportatorii și titularii regimului care intenționează să plaseze mărfuri sub un regim vamal furnizează sau pun la dispoziție datele necesare pentru regimul respectiv de îndată ce sunt disponibile și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.
- (2) Importatorii presupuși furnizează sau pun la dispoziție informațiile privind vânzările la distanță de mărfuri care urmează să fie importate pe teritoriul vamal al Uniunii cel târziu în ziua următoare datei la care a fost acceptată plata și, în orice caz, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1), în circumstanțe justificate în mod corespunzător legate de documentele justificative sau de determinarea valorii finale a mărfurilor,

autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) să furnizeze o parte din date, altele decât informațiile prealabile privind transportul de marfă, după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri. Importatorul sau exportatorul furnizează informațiile omise într-un termen specific.

- (4) Mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în momentul acordării liberului de vamă. Data acordării liberului de vamă este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care sunt plasate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea datelor și a informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, precum și a datelor specifice care pot fi furnizate după acordarea liberului de vamă și a termenelor pentru furnizarea acestor date, astfel cum se menționează la alineatul (3) de la prezentul articol.

Articolul 60

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

- (1) Autoritățile vamale responsabile pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal în conformitate cu articolul 42 alineatul (3) decid cu privire la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, ținând seama de rezultatul analizei de risc a datelor furnizate de importator sau exportator și, după caz, de rezultatele oricărui control.
- (2) Mărfurilor li se acordă liberul de vamă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) un importator sau un exportator este responsabil pentru mărfuri;
 - (b) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale toate informațiile solicitate de autoritățile vamale și informațiile minime necesare pentru regimul respectiv;
 - (c) sunt îndeplinite condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul în cauză în temeiul articolelor [88](#), [118](#), [132](#) și [135](#);
 - (d) mărfurile nu au fost selectate pentru niciun control.
- (3) Autoritățile vamale refuză acordarea liberului de vamă în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul în cauză, inclusiv orice formalități nevamale ale Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2022/2399, relevante pentru mărfuri;
 - (b) în cazul în care dispun de orice dovezi care atestă că mărfurile nu sunt conforme cu alte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, cu excepția cazului în care respectivele legislații impun consultarea prealabilă a altor autorități;

- (c) în cazul în care dispun de dovezi care atestă că datele furnizate nu sunt corecte.
- (4) Autoritățile vamale suspendă acordarea liberului de vamă în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care au motive să considere că mărfurile nu respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale sau că mărfurile prezintă un risc grav pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru orice alt interes public, inclusiv un interes financiar; sau
 - (b) în cazul în care alte autorități au solicitat acest lucru în conformitate cu alte legislații aplicate de autoritățile vamale.
- (5) În cazul în care acordarea liberului de vamă a fost suspendată în conformitate cu alineatul (4), autoritățile vamale consultă celelalte autorități dacă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru și:
- (a) refuză acordarea liberului de vamă în cazul în care celelalte autorități au solicitat acest lucru în conformitate cu alte legislații aplicate de autoritățile vamale; sau
 - (b) acordă liberul de vamă în cazul în care nu există motive să considere că nu au fost îndeplinite alte cerințe și formalități impuse de celelalte legislații aplicate de autoritățile vamale cu privire la acordarea liberului de vamă și:
 - (i) celelalte autorități au aprobat acordarea liberului de vamă sau
 - (ii) celelalte autorități nu au răspuns în termenul stabilit în celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale sau
 - (iii) celelalte autorități notifică autorităților vamale faptul că este nevoie de mai mult timp pentru a evalua dacă mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, cu condiția ca acestea să nu fi solicitat menținerea suspendării, iar importatorul sau exportatorul să furnizeze autorităților vamale trasabilitatea completă a mărfurilor respective timp de 15 zile de la notificarea celorlalte autorități sau până când celelalte autorități evaluează și comunică rezultatul controalelor lor importatorului sau exportatorului, în funcție de evenimentul care are loc primul. Autoritățile vamale pun trasabilitatea la dispoziția celorlalte autorități.
- (6) Fără a aduce atingere celorlalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, se consideră că autoritățile vamale au acordat liberul de vamă pentru mărfuri în cazul în care nu le-au selectat pentru niciun control într-un termen rezonabil după ce:
- (a) mărfurile importatorilor presupuși au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii; sau
 - (b) mărfurile importatorilor au ajuns la destinația lor finală; sau
 - (c) exportatorul a trimis informațiile prelabile la ieșire.

- (7) În cazul în care au suspendat acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (4) sau au refuzat acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (3) sau cu alineatul (5) litera (a), autoritățile vamale înregistrează în Platforma de date vamale a UE decizia luată și orice alte informații, dacă este cazul, prevăzute de dreptul Uniunii. Aceste informații se pun la dispoziția celorlalte autorități vamale.
- (8) În cazul în care autoritățile vamale au refuzat acordarea liberului de vamă în conformitate cu alineatul (3) sau (5):
- (a) dacă celelalte autorități nu au formulat obiecții, mărfurile pot fi plasate ulterior într-un alt regim vamal, cu indicarea faptului că mărfurile au fost refuzate anterior pentru un alt regim vamal;
 - (b) dacă celelalte autorități s-au opus plasării mărfurilor sub unul sau mai multe regimuri vamale, autoritățile vamale înregistrează informațiile respective în Platforma de date vamale a UE și acționează în consecință.
- (9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor rezonabile menționate la alineatul (6) de la prezentul articol.

Articolul 61

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în numele autorităților vamale de către comercianții „încredere și control” („Trust and Check”)

- (1) Prin derogare de la articolul 60 alineatul (1), autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) să acorde liberul de vamă pentru mărfuri în numele lor la primirea mărfurilor respective la locul de activitate al importatorului, al proprietarului sau al destinatarului sau la expedierea de la locul de activitate al exportatorului, al proprietarului sau al expeditorului, cu condiția ca datele necesare pentru regimul relevant și informațiile în timp real privind sosirea sau expedierea mărfurilor să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 43, autoritățile vamale pot autoriza comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) să efectueze anumite controale asupra mărfurilor aflate sub supraveghere vamală. În cazurile în care mărfurile fac obiectul altor legislații aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale consultă celelalte autorități înainte de a acorda această autorizație și pot conveni cu acestea asupra unui plan de control.
- (3) În cazul în care comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”) menționat la alineatul (2) are motive să considere că mărfurile nu sunt conforme cu alte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale, acesta notifică imediat acest lucru autorităților vamale și, după caz, celorlalte autorități. În acest caz, autoritățile vamale decid cu privire la acordarea liberului de vamă.
- (4) Autoritățile vamale pot solicita în orice moment comerciantului „încredere și control” („Trust and Check”) să prezinte mărfurile în vederea efectuării unui control la un birou vamal sau în locul în care se intenționa acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

- (5) În cazul în care autoritățile vamale au identificat un nou risc financiar grav sau o altă situație specifică în legătură cu o autorizație de acordare a liberului de vamă în numele lor, acestea pot suspenda capacitatea de a acorda liberul de vamă în numele lor pentru o anumită perioadă de timp și informează comerciantul „încredere și control” („Trust and Check”). În aceste cazuri, autoritățile vamale decid cu privire la acordarea liberului de vamă.

Articolul 62

Modificarea și invalidarea informațiilor pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal

- (1) Importatorul și exportatorul modifică una sau mai multe dintre elementele de date furnizate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal atunci când iau cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au modificat în evidențele lor sau atunci când autoritatea vamală le solicită acest lucru sau le notifică o problemă referitoare la corectitudinea, caracterul complet sau calitatea datelor, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au informat că intenționează să examineze mărfurile sau că au stabilit că datele furnizate sunt incorecte ori că mărfurile au fost deja prezentate în vamă.
- (2) Importatorul și exportatorul invalidează datele furnizate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal de îndată ce iau cunoștință de faptul că mărfurile nu vor fi introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau nu vor fi scoase de pe acesta. Autoritățile vamale invalidează datele furnizate pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal în cazul în care, după 200 de zile de la data la care informațiile au fost furnizate sau puse la dispoziție, mărfurile nu au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau nu au fost scoase de pe acesta.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la modificarea și invalidarea informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 3

Dispoziții tranzitorii

Articolul 63

Declararea mărfurilor în vamă

- (1) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (4), toate mărfurile destinate plasării sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acestui regim.
- (2) Începând cu data prevăzută la articolul 265 alineatul (4), importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit pot, în scopul plasării mărfurilor sub un regim vamal, să depună o declarație vamală sau să furnizeze ori să pună la dispoziție informațiile

relevante adecvate pentru regimul relevant prin intermediul Platformei de date vamale a UE. Începând cu data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), importatorii, exportatorii și titularii regimului de tranzit furnizează sau pun la dispoziție, în scopul plasării mărfurilor sub un regim vamal, informațiile adecvate pentru regimul relevant prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

- (3) În anumite cazuri, o declarație vamală poate fi depusă utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.
- (4) Declarația vamală se depune la unul dintre următoarele birouri, în funcție de circumstanțe:
 - (a) biroul vamal responsabil de locul primei sosiri a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii; sau
 - (b) biroul vamal responsabil de locul de descărcare a mărfurilor care sosesc pe cale maritimă sau aeriană;
 - (c) biroul vamal de destinație a regimului de tranzit, în cazul în care mărfurile au intrat pe teritoriul vamal al Uniunii plasate sub un regim de tranzit;
 - (d) biroul vamal responsabil de locul în care se află mărfurile care urmează să fie plasate sub un regim de tranzit;
 - (e) biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit operatorul economic autorizat pentru simplificări vamale, care este autorizat să aplice vămuirea centralizată;
 - (f) biroul vamal responsabil de locul în care se află mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care o declarație vamală poate fi depusă utilizând alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:
 - (a) procedura de depunere a declarației vamale în cazurile menționate la alineatul (3);
 - (b) normele de stabilire a birourilor vamale competente, altele decât cele menționate la alineatul (4), inclusiv birourile vamale de intrare și cele de ieșire.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 64

Declarația vamală standard

- (1) Declarațiile vamale standard conțin toate elementele de date necesare pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care sunt declarate mărfurile.
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la depunerea declarației vamale standard menționate la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 65

Declarația simplificată

- (1) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (3), autoritățile vamale pot accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care poate omite o parte dintre elementele de date sau dintre documentele justificative menționate la articolul [40](#).
- (2) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (4), autoritățile vamale pot autoriza utilizarea regulată a declarației simplificate.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura pentru depunerea declarației simplificate. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 66

Declarația suplimentară

- (1) În cazul declarației simplificate conform articolului [65](#) sau al înscrierii în evidențele declarantului conform articolului [73](#), declarantul depune la biroul vamal competent, într-un termen specific, o declarație suplimentară conținând elementele de date necesare pentru regimul vamal în cauză.

În cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului [65](#), documentele justificative necesare se află în posesia declarantului și sunt la dispoziția autorităților vamale pentru un termen specific.

Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.

- (2) Se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară în următoarele cazuri:
 - (a) în situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepozitare vamală;
 - (b) în alte cazuri specifice.

- (3) Autoritățile vamale pot acorda o derogare de la cerința de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) declarația simplificată privește mărfuri ale căror valoare și cantitate sunt inferioare pragului statistic;
 - (b) declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză;
 - (c) declarația simplificată nu este făcută prin înscriere în evidențele declarantului.
- (4) Declarația simplificată menționată la articolul [65](#) sau înscrierea în evidențele declarantului menționată la articolul [73](#) și declarația suplimentară constituie un instrument unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform articolului [69](#), respectiv de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.
- (5) Locul în care trebuie depusă declarația suplimentară este considerat, în sensul articolului [169](#), locul în care a fost depusă declarația vamală.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
- (a) termenului specific, menționat la alineatul (1) primul paragraf, în care trebuie depusă declarația suplimentară;
 - (b) termenului specific, menționat la alineatul (1) al doilea paragraf, în care documentele justificative trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale;
 - (c) cazurilor specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară, în conformitate cu alineatul (2) litera (b).
- (7) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru depunerea declarației suplimentare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 67

Depunerea unei declarații vamale

- (1) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), fără a aduce atingere articolului 66 alineatul [\(1\)](#), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora în vamă.

Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, declarația vamală de punere în liberă circulație pentru mărfurile care urmează să fie importate pe teritoriul vamal al Uniunii în cadrul regimului special pentru vânzarea la distanță prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE pentru vânzările la distanță se depune de către importatorul presupus sau în numele acestuia.
- (3) Declarantul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (4) Prin derogare de la alineatul (3), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:
 - (a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit sau admitere temporară;
 - (b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru utilizare finală sau perfecționare activă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat;
 - (c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (d) importatorii presupuși implicați în vânzarea la distanță de mărfuri în cadrul regimului special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE, care urmează să fie importate pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția să desemneze un reprezentant indirect.
- (5) Declarațiile vamale se autentifică.

Articolul 68

Depunerea unei declarații vamale anterior prezentării mărfurilor

- (1) Se poate depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor în vamă. În cazul în care nu se prezintă mărfurile în termen de 30 de zile de la data depunerii declarației vamale, se consideră că declarația respectivă nu a fost depusă.
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la depunerea unei declarații vamale astfel cum se menționează la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 69

Acceptarea unei declarații vamale

- (1) Declarațiile vamale care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol și dispozițiile articolului 40 sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate în vamă.
- (2) Data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru acceptarea unei declarații vamale, inclusiv aplicarea respectivelor norme în cazurile menționate la articolul 72. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 70

Modificarea unei declarații vamale

- (1) Declarantului i se permite, în baza unei cereri, să modifice unul sau mai multe elemente de date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.
- (2) O astfel de modificare nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce autoritățile vamale:
 - (a) fie au informat declarantul de intenția lor de a proceda la examinarea mărfurilor;
 - (b) fie au stabilit că elementele de date din declarația vamală sunt incorecte;
 - (c) fie au acordat mărfurilor liberul de vamă.
- (3) La solicitarea declarantului, în termen de 3 ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de modificare a declarației vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 71

Invalidarea unei declarații vamale

- (1) În baza unei cereri depuse de declarant, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un regim vamal;
- (b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la examinarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această examinare să aibă loc.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazuri specifice, declarația vamală poate fi invalidată de către autoritățile vamale fără o cerere prealabilă din partea declarantului.
- (3) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care declarația vamală este invalidată de către autoritățile vamale, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol, și după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, astfel cum se menționează la alineatul (3) de la prezentul articol.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de invalidare a declarației vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri menționată la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 72

Vămuirea centralizată

- (1) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (4), autoritățile vamale pot autoriza, în baza unei cereri, o persoană să depună, la biroul vamal responsabil de locul în care o astfel de persoană este stabilită, o declarație vamală privind mărfurile prezentate în vamă la un alt birou vamal.

Se poate deroga de la cerința privind autorizația menționată la primul paragraf în cazul în care declarația vamală este depusă, iar mărfurile sunt prezentate la birourile vamale aflate sub responsabilitatea unei autorități vamale.

- (2) Solicitantul autorizației menționate la alineatul (1) trebuie să fie un operator economic autorizat pentru simplificări vamale, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (1) litera [\(a\)](#).
- (3) Biroul vamal unde este depusă declarația vamală:
 - (a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;

- (b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale;
 - (c) în cazuri justificate, solicită biroului vamal la care sunt prezentate mărfurile să desfășoare anumite controale vamale pentru verificarea declarației vamale; și
 - (d) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare oricărei datorii vamale.
- (4) Biroul vamal la care se depune declarația vamală și biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile schimbă informațiile necesare pentru verificarea declarației vamale pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.
- (5) Fără a aduce atingere propriilor controale care țin de mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile desfășoară controalele vamale menționate la alineatul (3) litera (c) și prezintă rezultatele acestora biroului vamal la care se depune declarația vamală.
- (6) Biroul vamal la care se depune declarația vamală acordă liberul de vamă, luând în considerare:
- (a) rezultatele propriilor controale pentru verificarea declarației vamale;
 - (b) rezultatele controalelor desfășurate de biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile pentru verificarea declarației vamale și rezultatele controalelor aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) primul paragraf de la prezentul articol.
- (8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de vămuire centralizată menționată la prezentul articol, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 73

Înscrierea în evidențele declarantului

- (1) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (4), autoritățile vamale pot autoriza o persoană, în baza unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca elementele de date din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul electronic al declarantului la momentul depunerii declarației sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.
- (2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențe.

- (3) Autoritățile vamale pot acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrierii în evidențele declarantului.

Derogările pot fi acordate doar în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:

- (a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (1) litera [\(a\)](#);
- (b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de autoritatea vamală;
- (c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru este necesar;
- (d) la momentul efectuării înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul celorlalte legislații aplicate de autoritățile vamale, cu excepția cazului în care autorizația prevede altfel.

Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate solicita în situații specifice ca mărfurile să fie prezentate.

- (4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt menționate în autorizație.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură privind înscrierea în evidențele declarantului, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante, precum și derogarea de la obligația de prezentare a mărfurilor menționată la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 74

Expirarea duratei de valabilitate

Autorizațiile pentru declarațiile simplificate, vămuirea centralizată și înscrierea în evidențele declarantului expiră la data prevăzută la articolul 265 alineatul [\(3\)](#).

Capitolul 4

Dispunerea de mărfuri

Articolul 75

Dispunerea de mărfuri

În cazul în care, din orice motiv, mărfurile nu pot fi menținute în depozitare temporară, autoritățile vamale iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a dispune de mărfurile respective în conformitate cu articolele [76](#), [77](#) și [78](#).

Articolul 76

Distrugerea mărfurilor

- (1) În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care le-au fost prezentate să fie distruse și informează în acest sens importatorul, exportatorul și deținătorul mărfurilor. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de importator sau de exportator.
- (2) În cazul în care urmează să se realizeze sub responsabilitatea unui titular al unei decizii privind un drept de proprietate intelectuală, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, distrugerea trebuie să fie efectuată de către autoritățile vamale sau sub supravegherea acestora.
- (3) În cazul în care consideră că acest lucru este necesar și proporțional, autoritățile vamale pot confisca și distruge sau pot face inutilizabil în alt mod un produs care nu le-a fost prezentat și care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța utilizatorilor finali. Cheltuielile rezultate din această măsură sunt suportate de importator sau de exportator.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura pentru distrugerea mărfurilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 77

Măsuri de luat de către autoritățile vamale

³⁰ Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).

- (1) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea, vânzarea, donarea în scopuri umanitare sau distrugerea, pentru a dispune de mărfuri în următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;
 - (b) în cazul în care mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre motivele următoare:
 - (i) examinarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul stabilit de autoritățile vamale, din motive imputabile operatorului;
 - (ii) documentele a căror prezentare condiționează plasarea sub regimul vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost furnizate;
 - (iii) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la taxele la import sau la export, după caz, nu au fost efectuate sau constituite în termenele prevăzute;
 - (iv) mărfurile nu îndeplinesc condițiile pentru acordarea liberului de vamă prevăzute la articolul 60;
 - (c) în cazul în care mărfurile nu sunt ridicate într-un termen rezonabil după acordarea liberului de vamă;
 - (d) în cazul în care, după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea acestuia; sau
 - (e) în cazul în care mărfurile sunt abandonate în favoarea statului, în temeiul articolului 78.
- (2) Mărfurile neunionale care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală. Acestea se înscriu în evidențele operatorului antrepozitului vamal sau, cazul în care sunt deținute de către autoritățile vamale, de către acestea din urmă.
- În cazul în care autoritățile vamale au primit deja date privind mărfurile care urmează să fie distruse, abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate, evidențele includ o trimitere la datele respective.
- (3) Costul măsurilor menționate la alineatul (1) este suportat:
- (a) în cazul menționat la alineatul (1) litera (a), de către transportator, importator sau titularul regimului de tranzit sau de către persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;
 - (b) în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d), de către importator, exportator sau titularul regimului de tranzit;

- (c) în cazul menționat la alineatul (1) litera (e), de persoana care abandonează mărfurile în favoarea statului.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor și a procedurii de confiscare a mărfurilor.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de vânzare a mărfurilor de către autoritățile vamale, menționată la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 78

Abandonul

- (1) Mărfurile neunionale și cele care sunt plasate sub regimul de destinație finală pot, cu permisiunea prealabilă a autorităților vamale, să fie abandonate în favoarea statului de către titularul regimului sau, dacă este cazul, de către deținătorul mărfurilor.
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura privind abandonul mărfurilor în favoarea statului. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Titlul VI

MĂRFURILE INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

Capitolul 1

Informații prealabile privind transportul de marfă

Articolul 79

Intrarea mărfurilor

Mărfurile pot intra pe teritoriul vamal al Uniunii numai dacă transportatorul sau alte persoane au furnizat sau au pus la dispoziția autorităților vamale competente informațiile prealabile privind transportul de marfă menționate la articolul [80](#).

Articolul 80

Informații prealabile privind transportul de marfă

- (1) Transportatorii care introduc mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii furnizează sau pun la dispoziția biroului vamal de primă intrare preconizat informații prelabile privind transportul de marfă cu privire la fiecare trimitere, în termenele stabilite.
- (2) Informațiile prelabile privind transportul de marfă includ cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, referința unică a trimiterii, expeditorul, destinatarul, o descriere a mărfurilor, clasificarea tarifară, valoarea, datele privind traseul, precum și natura și identificarea mijlocului de transport care aduce mărfurile și costul transportului. Informațiile prelabile privind transportul de marfă se furnizează înainte ca mărfurile să ajungă pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (3) Importatorul poate furniza o parte din informațiile prelabile privind transportul de marfă în termenele specificate în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care importatorul a furnizat deja sau a pus la dispoziție o parte din informațiile prelabile solicitate privind transportul de marfă, transportatorul corelează propriile sale informații suplimentare cu informațiile importatorului.
- (4) Importatorul este notificat în cazul în care un transportator corelează informațiile privind o trimitere cu informațiile sale anterioare.
- (5) În cazuri specifice, atunci când toate informațiile prelabile privind transportul de marfă menționate la alineatele (1) și (2) nu pot fi obținute de la transportator sau de la importator, alte persoane care dețin informațiile respective și drepturile corespunzătoare de a le furniza pot fi obligate să le furnizeze.
- (6) Se face derogare de la obligația prevăzută la alineatul (1):
 - (a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu;
 - (b) în cazul mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii; și
 - (c) în alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau de trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
 - (a) biroului preconizat de primă intrare menționat la alineatul (1);
 - (b) datelor suplimentare care trebuie furnizate ca informațiile prelabile privind transportul de marfă, menționate la alineatul (2);
 - (c) termenelor menționate la alineatele (1) și (3);
 - (d) cazurilor specifice și celorlalte persoane cărora li se poate solicita să furnizeze informații prelabile privind transportul de marfă, astfel cum se menționează la alineatul (5);

- (e) cazurilor în care se face derogare de la obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prealabile privind transportul de marfă pe motiv că o astfel de derogare este justificată corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau de trafic, astfel cum se menționează la alineatul (6) litera (c);
 - (f) condițiilor în care o persoană care furnizează sau pune la dispoziție informații poate limita vizibilitatea identificării sale la una sau mai multe alte persoane care depun, de asemenea, elemente de date, fără a aduce atingere utilizării tuturor elementelor de date pentru supravegherea vamală.
- (8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de furnizare și de primire a informațiilor prealabile privind transportul de marfă, astfel cum se menționează la alineatele (1)-(5). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).
- (9) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), declarația sumară de intrare este considerată informație prealabilă privind transportul de marfă.

Articolul 81

Analiza de risc a informațiilor prealabile privind transportul de marfă

- (1) Fără a aduce atingere activităților Autorității vamale a UE prevăzute în titlul [XII](#), biroul vamal de primă intrare se asigură, în termene specifice, că se efectuează o analiză de risc, în primul rând în scopuri de securitate și de siguranță și, dacă este posibil, în alte scopuri, pe baza informațiilor prealabile privind transportul de marfă și a altor informații furnizate sau puse la dispoziție prin intermediul Platformei de date vamale a UE și ia măsurile necesare pe baza rezultatelor respectivei analize de risc.
- (2) Biroul vamal de primă intrare poate lua măsuri de atenuare adecvate, inclusiv:
- (a) furnizarea de instrucțiuni transportatorului ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;
 - (b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare;
 - (c) identificarea situațiilor în care poate fi oportună intervenția unei alte autorități vamale;
 - (d) recomandarea locului și a măsurilor celor mai adecvate pentru efectuarea unui control.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor în care trebuie efectuată analiza de risc și în care trebuie luate măsurile necesare, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și măsurile de atenuare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.
- (4) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul (3), analiza de risc se efectuează pe baza declarației sumare de intrare.

Modificarea și invalidarea informațiilor prealabile privind transportul de marfă

- (1) Transportatorul informează autoritățile vamale în cauză cu privire la devierile care afectează traseul mărfurilor, astfel cum au fost notificate în informațiile prealabile privind transportul de marfă.
- (2) Importatorul și transportatorul modifică unul sau mai multe elemente de date din informațiile prealabile privind transportul de marfă atunci când iau cunoștință de faptul că informațiile relevante s-au modificat în evidențele lor sau atunci când autoritatea vamală le solicită sau le indică să acționeze astfel ca urmare a unei probleme referitoare la corectitudinea, caracterul complet sau calitatea datelor, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au informat transportatorul cu privire la faptul că intenționează să examineze mărfurile sau că au stabilit că informațiile prealabile privind transportul de marfă sunt incorecte ori că mărfurile au fost deja prezentate în vamă.
- (3) Transportatorul invalidează informațiile prealabile privind transportul de marfă referitoare la mărfurile care nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii cât mai curând posibil. Autoritățile vamale invalidează informațiile prealabile privind transportul de marfă cu privire la mărfurile respective după 200 de zile de la data la care informațiile au fost furnizate sau puse la dispoziție.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de modificare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă, menționată la alineatul (2), și procedura de invalidare a informațiilor prealabile privind transportul de marfă, menționată la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Notificarea sosirii

- (1) Transportatorul notifică biroului vamal de primă intrare real sosirea mijlocului de transport care intră pe teritoriul vamal al Uniunii și a trimiterilor aferente.
- (2) În cazuri specifice, atunci când nu se pot obține de la transportator toate datele cu privire la trimiteri, un transportator ulterior sau alte persoane care dețin aceste date și drepturile corespunzătoare de a le furniza pot fi obligate să notifice biroul vamal de primă intrare real cu privire la sosirea trimiterilor.
- (3) Informațiile privind sosirea mijlocului de transport și a trimiterilor pot fi furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale prin alte mijloace decât Platforma de date vamale a UE. În aceste cazuri, informațiile furnizate sau puse la dispoziție prin aceste alte mijloace sunt transferate către Platforma de date vamale a UE.
- (4) Atunci când sosirea mijlocului de transport și a trimiterilor aferente nu face obiectul notificării menționate la alineatul (1), transportatorul notifică sosirea mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană în portul sau aeroportul în care sunt descărcate sau transbordate.

- (5) Prin derogare de la alineatul (4), transportatorul nu notifică mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii care sunt descărcate și reîncărcate pe același mijloc de transport pe parcursul călătoriei acestuia pentru a se permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri în același port sau aeroport.
- (6) Transportatorul nu descarcă, pe teritoriul vamal al Uniunii, mărfurile pentru care nu au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale informații prealabile minime privind transportul de marfă, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au solicitat transportatorului să le prezinte în conformitate cu articolul 85.
- (7) Prin derogare de la alineatul (6), în cazul unui pericol iminent care necesită descărcarea imediată a tuturor mărfurilor sau a unei părți a acestora, autoritățile vamale pot permite transportatorului să descarce mărfurile.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (2) și a celorlalte persoane cărora li se poate solicita să notifice autorităților vamale de primă intrare reale sosirea trimiterilor.
- (9) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura privind notificarea sosirii, menționată la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 84

Transportul la locul desemnat

- (1) Transportatorul care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea.
- (2) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, transportatorii nu pot respecta obligația prevăzută la alineatul (1), aceștia informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la situație și la localizarea exactă a mărfurilor.
- (3) Autoritățile vamale stabilesc măsurile care trebuie luate pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor menționate la alineatul (1) sau a navei ori a aeronavei, precum și a tuturor mărfurilor aflate la bordul acestora în circumstanțele prevăzute la alineatul (2) și pentru a se asigura, dacă este cazul, că ele sunt transportate ulterior spre un birou vamal sau alt loc desemnat sau aprobat de autorități sau spre o zonă liberă.
- (4) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.
- (5) Autoritatea vamală poate supune controalelor vamale mărfurile care se află încă în afara teritoriului vamal al Uniunii, ca urmare a unui acord încheiat cu țara terță

relevantă. Autoritățile vamale tratează mărfurile respective în același mod ca mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.

- (6) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), se pot aplica norme speciale mărfurilor transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri, transporturilor de importanță economică neglijabilă sau mărfurilor transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.
- (7) Alineatul (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor aflate la bordul acestora care nu fac decât să traverseze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu.
- (8) Articolele [83](#) și [85](#) nu se aplică atunci când mărfuri unionale care circulă fără a li se modifica statutul vamal în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii după ce îl părăsiseră temporar pe cale maritimă sau aeriană și după ce fuseseră transportate pe o rută directă fără nicio oprire în afara teritoriului vamal al Uniunii.

Articolul 85

Prezentarea în vamă

- (1) În cazul în care autoritățile vamale sau celelalte legislații aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru, transportatorul prezintă în vamă mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii la sosirea lor la biroul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale sau în zona liberă.
- (2) Autoritățile vamale solicită transportatorului să prezinte mărfurile și să furnizeze informațiile prelabile privind transportul de marfă menționate la articolul [80](#), în cazul în care aceste informații nu au fost furnizate într-o etapă anterioară.
- (3) Mărfurile prezentate în vamă nu pot fi ridicate din locul în care sunt prezentate fără permisiunea autorităților vamale.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de desemnare și de aprobare a altor locuri decât biroul vamal desemnat, astfel cum se menționează la alineatul (1).
- (4) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la prezentarea mărfurilor în vamă, menționată la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 86

Depozitarea temporară a mărfurilor

1. Mărfurile neunionale sunt depozitate temporar din momentul în care transportatorul notifică sosirea lor pe teritoriul vamal al Uniunii, până când sunt plasate sub un regim vamal sau până când autoritățile vamale reglementează situația lor în conformitate cu alineatul (6).
2. Mărfurile care sosesc pe teritoriul vamal în tranzit trebuie păstrate în depozitare temporară după ce au fost prezentate la biroul vamal de destinație de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu normele care reglementează regimul de tranzit din titlul VIII capitolul 2, până când sunt plasate sub un alt regim vamal sau până când autoritățile vamale reglementează situația lor în conformitate cu alineatul (6).
3. Mărfurile aflate în depozitare temporară sunt stocate numai în antrepozite vamale sau, în cazuri justificate, în alte spații desemnate sau aprobate de autoritățile vamale.
4. Operatorul depozitului temporar sau al antrepozitului vamal păstrează mărfurile în depozitare temporară, dar nu le modifică sau nu le schimbă aspectul sau caracteristicile tehnice.
5. Mărfurile neunionale aflate în depozitare temporară sunt plasate sub un regim vamal în termen de cel mult 3 zile de la notificarea sosirii lor sau în termen de cel mult 6 zile de la notificarea sosirii lor în cazul unui destinatar agreeat, astfel cum se menționează la articolul 116 alineatul (4) litera [\(b\)](#), cu excepția cazului în care autoritățile vamale solicită prezentarea mărfurilor. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit.
6. În cazul în care, dintr-un motiv justificat în mod corespunzător, mărfurile nu pot fi menținute în depozitare temporară, autoritățile vamale iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a dispune de respectivele mărfuri, în conformitate cu capitolul 4 din prezentul titlu.
7. Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate în conformitate cu articolul [261](#) în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de desemnare sau de aprobare a locurilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, precum și a cazurilor în care termenul menționat la alineatul (5) de la prezentul articol poate fi prelungit.

Articolul 87

Dispoziție tranzitorie privind autorizațiile pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară

Până la data stabilită la articolul 265 alineatul [\(3\)](#), autoritățile vamale reevaluează autorizațiile pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară pentru a verifica dacă titularilor acestora li se poate acorda o autorizație de antrepozitare vamală. În caz contrar, autorizațiile pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară se revocă.

Capitolul 2

Punerea în liberă circulație

Articolul 88

Domeniul de aplicare și efectul

- (1) Mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii sunt plasate sub regim de punere în liberă circulație.
- (2) Punerea în liberă circulație nu este considerată o dovadă a conformității cu celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.
- (3) Condițiile de punere în liberă circulație a mărfurilor sunt următoarele:
 - (a) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele necesare, care trebuie să includă cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, vânzătorul, cumpărătorul, producătorul, furnizorul produsului, în cazul în care acesta este diferit de producător, operatorul economic responsabil din Uniune în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și al articolului 16 din Regulamentul (UE) 2023/XXXX al Parlamentului European și al Consiliului³¹, valoarea, originea, clasificarea tarifară și o descriere a mărfurilor, referința unică a trimiterii și localizarea acestuia, precum și lista altor dispoziții relevante aplicate de autoritățile vamale;
 - (b) orice taxe la import sau alte taxe datorate, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvagardare, sunt plătite sau garantate, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar sau importatorul este un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”);
 - (c) mărfurile au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii; și
 - (d) mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261 în vederea completării și a modificării prezentului regulament prin stabilirea datelor furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (a) de la prezentul articol.

³¹ Regulamentul (UE) 2023/... din .../.../2023 al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L ...).

Aplicarea măsurilor de politică comercială în cazul perfecționării active și al perfecționării pasive

- (1) În situația în care produsele transformate obținute sub regimul de perfecționare activă sunt puse în liberă circulație, iar calcularea cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 168 alineatul (3), măsurile de politică comercială care urmează să fie aplicate sunt cele aplicabile la punerea în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul deșeurilor și al resturilor.
- (3) În situația în care produsele transformate obținute sub regimul de perfecționare activă sunt puse în liberă circulație, iar calculul cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 167 alineatul (1), măsurile de politică comercială aplicabile respectivelor mărfuri se aplică numai în cazul în care mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă fac obiectul unor astfel de măsuri.
- (4) Măsurile de politică comercială nu se aplică produselor transformate puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive atunci când:
 - (a) produsele transformate își păstrează originea din Uniune în sensul articolului 148;
 - (b) perfecționarea pasivă implică reparare, inclusiv sistemul de schimburi standard menționat la articolul 143; sau
 - (c) perfecționarea pasivă urmează unor operațiuni de perfecționare complementară în conformitate cu articolul 139.

Capitolul 3

Exonerarea de taxe la import

Domeniul de aplicare și efectul

- (1) Mărfurile neunionale care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri unionale în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, sunt reintroduse în termen de 3 ani și declarate pentru punerea în liberă circulație sunt exonerate de taxe la import, în baza unei cereri depuse de persoana interesată.

Primul paragraf se aplică și în cazul în care mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate inițial în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (2) Termenul de 3 ani menționat la alineatul (1) poate fi depășit pentru a lua în considerare împrejurările speciale.

- (3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportului lor de pe teritoriul vamal al Uniunii, puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau cu taxă redusă la import datorită destinației lor finale, mărfurilor respective li se acordă exonerarea de taxe în temeiul alineatului (1) numai în măsura în care ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.

În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul taxelor la import se reduce cu cel eventual încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio rambursare.

- (4) În cazul în care mărfurile unionale și-au pierdut statutul vamal în temeiul articolului [57](#) și sunt puse în liberă circulație ulterior, se aplică alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol.
- (5) Exonerarea de taxe la import nu se acordă decât cu condiția ca mărfurile să fie reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate.
- (6) Exonerarea de taxe la import se acordă pe baza informațiilor din care rezultă că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea exonerării.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor în care se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate, astfel cum se menționează la alineatul (5) de la prezentul articol.
- (8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la furnizarea informațiilor menționate la alineatul 6 de la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 91

Mărfuri care au beneficiat de măsurile stabilite în cadrul politicii agricole comune

- (1) Exonerarea de taxe la import prevăzută la articolul [90](#) nu se acordă mărfurilor care au beneficiat de măsuri stabilite în cadrul politicii agricole comune care implică exportul lor în afara teritoriului vamal al Uniunii, cu excepția cazurilor specifice pentru care există dispoziții contrare.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 92

Mărfuri plasate în prealabil sub regimul de perfecționare activă

- (1) Articolul [90](#) se aplică pentru produsele transformate care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Uniunii sub regim de perfecționare activă.
- (2) La cererea importatorului și cu condiția comunicării informațiilor necesare, cuantumul taxelor la import pentru mărfurile vizate la alineatul (1) se determină în conformitate cu articolul 168 alineatul [\(3\)](#). Data reexportului se consideră a fi data de punere în liberă circulație.
- (3) Exonerarea de taxe la import prevăzută la articolul [90](#) nu se acordă produselor transformate care au fost exportate conform articolului 109 alineatul (2) litera [\(c\)](#), cu excepția cazului în care se asigură că nicio marfă nu va fi plasată sub regimul de perfecționare activă.

Articolul 93

Produse de pescuit maritim și produse obținute din mare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 148 alineatul [\(1\)](#), sunt exonerate de taxe la import în momentul punerii în liberă circulație:
 - (a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei țări terțe prin intermediul navelor înmatriculate sau înregistrate exclusiv într-un stat membru și care arborează pavilionul statului respectiv;
 - (b) produsele obținute din produsele menționate la litera (a) la bordul navelor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la litera menționată.
- (2) Exonerarea de taxe la import menționată la alineatul (1) trebuie să fie justificată de probe conform cărora condițiile prevăzute la respectivul alineat sunt îndeplinite.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la furnizarea probelor menționate la alineatul (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Titlul VII

MĂRFURILE SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

Capitolul 1

Ieșirea mărfurilor și regimul de export

Articolul 94

Ieșirea mărfurilor

- (1) Mărfurile pot ieși de pe teritoriul vamal al Uniunii numai dacă exportatorul sau alte persoane au furnizat sau au pus la dispoziția autorităților vamale competente informațiile prelabile la ieșire menționate la articolul [95](#).
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind formalitățile care trebuie îndeplinite înainte de ieșirea mărfurilor și la ieșirea acestora. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 95

Informații prelabile la ieșire

- (1) Exportatorii care intenționează să scoată mărfuri de pe teritoriul vamal al Uniunii furnizează informații prelabile minime la ieșire, într-un termen specific, înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (2) Se face derogare de la obligația menționată la alineatul (1) în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor aflate la bordul acestora care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu;
 - (b) în anumite alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau de trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru;
 - (c) pentru mărfurile scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul 58.
- (3) Informațiile prelabile minime la ieșire menționate la alineatul (1) indică dacă mărfurile sunt:
 - (a) mărfuri unionale care urmează să fie plasate sub regimul de export;

- (b) mărfuri unionale care urmează să fie plasate sub regimul de perfecționare pasivă;
 - (c) mărfuri unionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii după ce au fost plasate sub regimul de destinație finală;
 - (d) mărfuri unionale care urmează să fie livrate, scutite de TVA sau de accize, pentru aprovizionarea aeronavelor sau a navelor, indiferent de destinația acestora, pentru care se cere dovada unei astfel de livrări;
 - (e) mărfuri unionale care urmează să fie plasate sub regimul vamal de tranzit intern; sau
 - (f) mărfuri neunionale care urmează să fie exportate după ce s-au aflat în depozitare temporară sau după ce au fost plasate sub un regim vamal.
- (4) Transportatorul poate încărca, pe teritoriul vamal al Uniunii, numai mărfurile pentru care au fost furnizate sau puse la dispoziția biroului vamal de ieșire informațiile prelabile minime la ieșire.
- (5) Transportatorul scoate de pe teritoriul vamal al Uniunii mărfuri în aceeași stare ca în momentul în care au fost furnizate sau puse la dispoziție informațiile prelabile la ieșire.
- (6) În cazul în care exportatorul nu a furnizat informațiile prelabile la ieșire sau informațiile prelabile la ieșire nu corespund mărfurilor relevante, transportatorul furnizează aceste informații biroului vamal de ieșire, într-un termen specific, înainte ca mărfurile să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (7) Elementele de date necesare din informațiile prelabile la ieșire se furnizează sau se pun imediat la dispoziția biroului vamal de ieșire.
- (9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării sau a modificării prezentului regulament prin stabilirea:
- (a) informațiilor prelabile minime la ieșire care trebuie să fie furnizate ținând seama de regimul sub care urmează să fie plasate mărfurile și dacă mărfurile sunt mărfuri unionale sau neunionale;
 - (b) termenului specific menționat la alineatele (1) și (6), în care trebuie furnizate sau puse la dispoziție informațiile prelabile la ieșire înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, luându-se în considerare tipul de trafic și mijloacele de transport;
 - (c) cazurilor specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații prelabile la ieșire, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b);
 - (d) informațiilor care trebuie notificate la ieșirea mărfurilor menționate la alineatul (8).

- (10) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de furnizare și de primire a informațiilor prelabile la ieșire și a confirmării de ieșire menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).
- (11) Până la data limită stabilită la articolul 265 alineatul (3), declarația sumară de ieșire, declarația de export, declarația de reexport și notificarea de reexport sunt considerate informații prelabile la ieșire.

Articolul 96

Modificarea și invalidarea informațiilor prelabile la ieșire

- (1) Exportatorul sau transportatorul poate modifica unul sau mai multe elemente de date din informațiile prelabile la ieșire după ce acestea au fost furnizate sau puse la dispoziție.

Nicio modificare nu mai este posibilă după ce autoritățile vamale:

- (a) au informat că intenționează să examineze mărfurile;
 - (b) au stabilit că unul sau mai multe dintre elementele de date din informații sunt inexacte sau incomplete;
 - (c) au acordat deja liberul de vamă pentru ieșire.
- (2) Exportatorul sau transportatorul invalidează informațiile prelabile la ieșire pentru mărfurile care nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii cât mai curând posibil. Autoritățile vamale invalidează informațiile prelabile la ieșire cu privire la mărfurile respective după trecerea a 150 de zile de la data la care informațiile au fost furnizate sau puse la dispoziție.
 - (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de modificare a informațiilor prelabile la ieșire, menționată la alineatul (1) primul paragraf, și procedura de invalidare a informațiilor prelabile la ieșire, menționată la alineatul (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 97

Analiza de risc a informațiilor prelabile la ieșire

- (1) Fără a aduce atingere activităților Autorității vamale a UE prevăzute în titlul IV, biroul vamal de export se asigură, într-un termen specific, că se efectuează o analiză de risc, în primul rând în scopuri de securitate și de siguranță și, dacă este posibil, în alte scopuri, pe baza informațiilor prelabile la ieșire și a altor informații furnizate sau puse la dispoziție prin intermediul Platformei de date vamale a UE, și ia măsurile necesare pe baza rezultatelor respectivei analize de risc.
- (2) Biroul vamal responsabil de locul în care este stabilit exportatorul poate lua măsurile adecvate de atenuare, inclusiv:

- (a) furnizarea de instrucțiuni exportatorului sau transportatorului ca mărfurile să nu fie încărcate sau transportate;
 - (b) solicitarea de informații sau acțiuni suplimentare;
 - (c) identificarea situațiilor în care acțiunea unei alte autorități poate fi adecvată;
 - (d) recomandarea locului și a măsurilor celor mai adecvate pentru efectuarea unui control;
 - (e) determinarea traseului care trebuie utilizat și a termenului care trebuie respectat atunci când mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (3) Biroul vamal de ieșire efectuează, de asemenea, o analiză de risc în cazul în care transportatorul furnizează informații privind mărfurile în cauză în temeiul articolului 95 alineatul [\(6\)](#).
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor în care trebuie efectuată analiza de risc și în care trebuie luate măsurile necesare pe baza rezultatelor analizei de risc, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și a măsurilor de atenuare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 98

Prezentarea și confirmarea de ieșire

- (1) În cazul în care informațiile prelabile la ieșire nu au fost furnizate în termenul specific sau în cazul în care autoritățile vamale sau alte legislații aplicate de autoritățile vamale impun acest lucru, transportatorul prezintă mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii la biroul vamal de ieșire înainte de plecare.
- (2) Transportatorul confirmă autorităților vamale ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 99

Regimul de export

- (1) Mărfurile unionale și neunionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul de export.
- (2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export sunt următoarele:
- (a) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale informațiile minime, care trebuie să includă cel puțin exportatorul responsabil pentru mărfuri, vânzătorul, cumpărătorul, valoarea, originea, clasificarea tarifară, descrierea mărfurilor și localizarea acestora;

- (b) orice taxe la export sau alte taxe datorate sunt plătite sau garantate; și
 - (c) mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.
- (3) Mărfurile care urmează să fie scoase din teritoriul vamal al Uniunii fac, după caz, obiectul următoarelor:
- (a) rambursarea sau remiterea taxelor la import;
 - (b) plata restituirilor la export;
 - (c) formalitățile necesare conform dispozițiilor în vigoare în materie de alte taxe.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării și a modificării prezentului regulament prin stabilirea datelor furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de rambursare a TVA persoanelor fizice care nu sunt stabilite în Uniune, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 100

Exonerarea de taxe la export pentru mărfuri unionale exportate temporar

Fără a aduce atingere articolului [140](#), mărfurile unionale care sunt exportate temporar în afara teritoriului vamal al Uniunii beneficiază de o exonerare de taxe la export cu condiția reimportării lor.

Titlul VIII

REGIMURI SPECIALE

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 101

Domeniul de aplicare

- (1) Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale:
- (a) tranzit, care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;

- (b) depozitare; care cuprinde antrepozitare vamală și zone libere;
 - (c) utilizare specifică; care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;
 - (d) perfecționare; care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării și a modificării prezentului regulament prin stabilirea datelor furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale pentru plasarea mărfurilor sub regimuri speciale.

Articolul 102

Autorizația

- (1) Importatorii sau exportatorii care intenționează să plaseze mărfuri sub un regim vamal special trebuie să dețină o autorizație din partea autorităților vamale pentru următoarele:
- (a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară sau a regimului de destinație finală;
 - (b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală.

Autorizația stabilește condițiile de utilizare a regimurilor respective sau de exploatare a spațiilor de depozitare respective.

- (2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, autoritățile vamale acordă autorizația menționată la alineatul (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) titularul autorizației este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel pentru admiterea temporară sau, în cazuri excepționale, pentru regimurile de destinație finală sau de perfecționare activă;
 - (b) titularul autorizației oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor; se consideră că un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) îndeplinește această condiție în măsura în care activitatea aferentă regimului special vizat a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la articolul [25](#);
 - (c) autoritățile vamale au considerat necesar, în cazul în care titularul autorizației nu este un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”), să se constituie o garanție pentru datoria vamală potențială sau pentru alte taxe legate de mărfurile plasate sub regimul special;
 - (d) autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză;

- (e) în cazul în care autorizația se referă la admiterea temporară, titularul autorizației utilizează mărfurile sau organizează utilizarea acestora;
 - (f) în cazul în care autorizația se referă la regimul de perfecționare, titularul autorizației desfășoară operațiuni de perfecționare a mărfurilor sau asigură desfășurarea unor astfel de operațiuni;
 - (g) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare („examinarea condițiilor economice”).
- (3) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de natura economică a perfecționării, pentru a evalua dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune, autoritățile vamale care eliberează autorizația solicită, înainte de a adopta decizia cu privire la autorizație, avizul Autorității vamale a UE dacă:
- (a) taxa la import aplicabilă la punerea în liberă circulație a produselor transformate se determină pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă în conformitate cu articolul 168 alineatele (3) și (4); și
 - (b) se dovedește că interesele esențiale ale producătorilor din Uniune riscă să fie afectate în mod negativ. Se consideră că aceste dovezi există atunci când mărfurile care urmează să fie plasate sub regimul de perfecționare activă ar face obiectul unei măsuri de politică agricolă, al unei taxe antidumping provizorii sau definitive, al unei taxe compensatorii, al unei măsuri de salvagardare sau al unei taxe suplimentare rezultând dintr-o suspendare a concesiilor dacă acestea ar fi puse în liberă circulație.
- (4) Pentru a evalua dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare pasivă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune, autoritățile vamale solicită, înainte de a adopta decizia cu privire la autorizație, avizul Autorității vamale a UE în cazul în care există dovezi care atestă că interesele esențiale ale producătorilor din Uniune de mărfuri care sunt considerate sensibile riscă să fie afectate în mod negativ, iar mărfurile nu sunt destinate a fi reparate.
- (5) Atunci când i se solicită acest lucru în conformitate cu alineatele (3) și (4), Autoritatea vamală a UE poate emite unul dintre următoarele avize:
- (a) acordarea autorizației nu aduce atingere intereselor esențiale ale producătorilor din Uniune;
 - (b) acordarea autorizației aduce atingere intereselor esențiale ale producătorilor din Uniune;
 - (c) acordarea autorizației pentru o cantitate de mărfuri justificată și monitorizată în mod corespunzător care este definită în aviz nu afectează în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune.

Avizul Autorității vamale a UE este luat în considerare de către autoritățile vamale care eliberează autorizațiile, precum și de către orice alte autorități vamale care se

ocupă de autorizații similare. Autoritățile vamale care eliberează autorizația pot să nu țină seama de avizul adoptat de Autoritatea vamală a UE, cu condiția să își motiveze decizia în acest sens.

- (6) Autoritățile vamale care acordă autorizația furnizează sau pun la dispoziție autorizațiile în Platforma de date vamale a UE. În cazul în care autorizațiile pentru regimuri speciale conțin informații sensibile din punct de vedere comercial, accesul la elementele lor de date este restricționat.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament pentru a stabili:
 - (a) excepțiile de la condițiile menționate la alineatul (2);
 - (b) cazurile menționate la alineatul (3) în care natura economică a perfecționării justifică faptul că autoritățile vamale evaluează dacă acordarea unei autorizații pentru un regim de perfecționare activă afectează în mod negativ interesul esențial al producătorilor din Uniune fără avizul Autorității vamale a UE;
 - (c) lista mărfurilor considerate sensibile menționate la alineatul (4).
- (8) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:
 - (a) normele de procedură pentru acordarea autorizației pentru regimurile menționate la alineatul (1);
 - (b) normele de procedură pentru emiterea unui aviz de către Autoritatea vamală a UE; și
 - (c) cantitatea și normele de monitorizare a pragului menționate la alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

- (9) Până la data prevăzută la articolul 265 alineatul [\(1\)](#), o examinare a condițiilor economice menționate la alineatul (2) litera (f) are loc la nivelul Uniunii, găzduită de Comisie. Până la data respectivă, atunci când se face trimitere la avizul Autorității vamale a UE în temeiul prezentului capitol, se înțelege că se face trimitere la examinarea la nivelul Uniunii, astfel cum se prevede la alineatul (5) de la prezentul articol.

Articolul 103

Autorizații cu efect retroactiv

- (1) Autoritățile vamale acordă o autorizație cu efect retroactiv în situația în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) există o necesitate economică dovedită;
 - (b) solicitarea nu are legătură cu o tentativă de fraudă;

- (c) solicitantul a dovedit pe baza evidențelor contabile sau a evidențelor vamale că:
 - (i) toate cerințele regimului sunt îndeplinite;
 - (ii) după caz, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă;
 - (iii) astfel de evidențe contabile sau de evidențe vamale permit ca regimul să fie controlat;
 - (d) toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pot fi efectuate, inclusiv, dacă este necesar, invalidarea evidențelor anterioare în cauză;
 - (e) nu a fost acordată solicitantului nicio autorizație cu efect retroactiv în termen de 3 ani de la data la care a fost acceptată cererea;
 - (f) nu este obligatoriu ca avizul Autorității vamale a UE să evalueze dacă acordarea autorizației ar afecta în mod negativ interesele esențiale ale producătorilor din Uniune, cu excepția cazului în care o cerere se referă la reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiune și de mărfuri;
 - (g) cererea nu privește exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitarea vamală a mărfurilor;
 - (h) în situația în care o cerere privește reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și de mărfuri, cererea este înaintată în termen de 3 ani de la data la care a expirat autorizația inițială.
- (2) Autoritățile vamale pot acorda o autorizație cu efect retroactiv și în situația în care mărfurile care fuseseră plasate sub un regim vamal nu mai sunt disponibile în momentul acceptării cererii pentru o astfel de autorizație.

Articolul 104

Evidențe

- (1) Titularul autorizației, importatorul sau exportatorul, precum și toate persoanele care desfășoară o activitate care implică depozitarea, prelucrarea sau perfecționarea mărfurilor ori vânzarea sau achiziționarea mărfurilor în zonele libere țin o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale și furnizează sau pun la dispoziție evidențele respective în Platforma de date vamale a UE.
- Evidențele trebuie să conțină informațiile și elementele de date care să le permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.
- (2) Se consideră că un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) respectă obligația prevăzută la alineatul (1).

Încheierea unui regim special

- (1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere supravegherii vamale în legătură cu destinația finală prevăzută la articolul [135](#), un regim special este încheiat în cazul în care mărfurile plasate sub acest regim sau produsele transformate sunt plasate sub un alt regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul articolului [78](#).
- (2) Autoritățile vamale încheie regimul de tranzit în momentul în care sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele furnizate sau puse la dispoziție la biroul vamal de plecare și cele furnizate sau puse la dispoziție la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.
- (3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.
- (4) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, încheierea regimului vamal trebuie să aibă loc într-un anumit termen.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenului menționat la alineatul (4).
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la încheierea unui regim special, menționată la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Transferul drepturilor și al obligațiilor

- (1) Autoritățile vamale pot autoriza titularul unei autorizații pentru un regim special, altul decât cel de tranzit, să își transfere integral sau parțial drepturile și obligațiile în privința mărfurilor plasate sub respectivul regim special unui importator sau exportator care îndeplinește, de asemenea, condițiile definite pentru regimul respectiv.
- (2) Titularul autorizației care își transferă drepturile și obligațiile informează autoritățile vamale cu privire la transfer și la încheierea regimului, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au autorizat, de asemenea, importatorul sau exportatorul căruia îi sunt transferate drepturile și obligațiile.
- (3) În cazul în care transferul drepturilor și al obligațiilor implică mai multe state membre, autoritățile vamale care autorizează transferul consultă celelalte state membre în cauză.

- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la transferul drepturilor și al obligațiilor titularului autorizației în privința mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare de la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 107

Circulația mărfurilor

- (1) În anumite cazuri, importatorii și exportatorii pot deplasa mărfurile plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate în zone libere, între diferite locuri ale teritoriului vamal al Uniunii.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor și a condițiilor în care importatorii și exportatorii pot deplasa mărfuri, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la circulația mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât regimul de tranzit, sau în zone libere, astfel cum se menționează la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 108

Forme uzuale de manipulare

- (1) Mărfurile plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de perfecționare sau plasate în zone libere pot fi supuse formelor uzuale de manipulare destinate să le asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea comercială a mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau pentru revânzare.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea formelor uzuale de manipulare a mărfurilor, menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 109

Mărfuri echivalente

- (1) Mărfurile echivalente sunt mărfuri unionale depozitate, utilizate sau transformate în locul mărfurilor plasate sub un regim special.

În cadrul unui regim de perfecționare pasivă, mărfurile echivalente sunt mărfuri neunionale transformate în locul mărfurilor unionale plasate sub regimul de perfecționare pasivă.

Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, mărfurile echivalente au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, au aceeași calitate comercială și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor pe care le înlocuiesc.

- (2) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, următoarele:
- (a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor de antrepozitare vamală, de zonă liberă, de destinație finală și de perfecționare;
 - (b) utilizarea, în anumite cazuri, a mărfurilor echivalente în cadrul regimului de admitere temporară;
 - (c) în cazul regimului de perfecționare activă, exportul produselor transformate obținute din mărfuri echivalente înainte de importul mărfurilor pe care le înlocuiesc;
 - (d) în cazul regimului de perfecționare pasivă, importul produselor transformate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.

Se consideră că un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) îndeplinește condiția de a asigura derularea corespunzătoare a regimului, în măsura în care activitatea aferentă utilizării mărfurilor echivalente pentru regimul în cauză a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la articolul [25](#).

- (3) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în niciunul dintre cazurile următoare:
- (a) atunci când, în cadrul regimului de perfecționare activă, se efectuează doar forme uzuale de manipulare, astfel cum au fost definite la articolul [108](#);
 - (b) în cazul în care o interdicție de rambursare sau de scutire de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor transformate în cadrul regimului de perfecționare activă, pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;
 - (c) în cazul în care această utilizare riscă să conducă la un avantaj tarifar nejustificat la import sau în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel.
- (4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (c) și în măsura în care produsele transformate ar fi supuse unor taxe la export în cazul în care nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației constituie o garanție care acoperă plata taxelor la export în cazul în care mărfurile neunionale nu sunt importate în termenul prevăzut la articolul 138 alineatul (3).
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament pentru a stabili:

- (a) excepțiile menționate la alineatul (1) al treilea paragraf;
 - (b) condițiile în care se utilizează mărfuri echivalente în conformitate cu alineatul (2);
 - (c) cazurile specifice în care mărfurile echivalente sunt utilizate în cadrul regimului de admitere temporară menționat la alineatul (2) litera (b);
 - (d) cazurile în care nu este autorizată utilizarea mărfurilor echivalente, în conformitate cu alineatul (3) litera (c).
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la utilizarea mărfurilor echivalente autorizate în conformitate cu alineatul (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Capitolul 2

Tranzitul

SECȚIUNEA 1

NORME GENERALE

Articolul 110

Domeniul de aplicare

- (1) Mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit la intrarea pe teritoriul vamal, cu excepția cazului în care au fost deja plasate sub un regim de tranzit menționat la articolele [111](#) și [112](#) sau sunt plasate sub un alt regim vamal în termenul stabilit la articolul 86 alineatul [\(4\)](#).
- (2) Deținătorul mărfurilor este considerat ca fiind importatorul sau exportatorul mărfurilor și este obligat la plata taxelor vamale și a altor impozite și taxe, cu excepția cazului în care autoritățile vamale dispun de date privind un alt importator sau exportator.
- (3) Mărfurile plasate sub regimul de tranzit unional rămân sub acest regim până când sunt plasate sub un alt regim vamal.

Articolul 111

Tranzitul vamal extern

- (1) Regimul de tranzit vamal extern permite circulația mărfurilor neunionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii fără ca acestea să fie supuse:
 - (a) taxelor la import sau altor taxe, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvagardare;
 - (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.
- (2) În anumite cazuri, mărfurile unionale sunt plasate sub regim de tranzit vamal extern.
- (3) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într-unul din modurile următoare:
 - (a) sub regimul de tranzit extern;
 - (b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația:
 - (i) să fi început sau să se termine în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;
 - (ii) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii cu traversarea unei țări terțe;
 - (c) în conformitate cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
 - (d) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul Acordului între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, și a formularului 302 al UE;
 - (e) prin poștă, conform statutelor Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din aceste statute.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care mărfurile unionale urmează să fie plasate sub regimul de tranzit vamal extern.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru aplicarea alineatului (3) literele (b)-(e) pe teritoriul vamal al Uniunii, ținând seama de nevoile Uniunii. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 112

Tranzit intern

- (1) Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevăzute la alineatul (2), circulația mărfurilor unionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii, cu traversarea unei țări terțe, fără modificarea statutului lor vamal.
- (2) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară:

- (a) sub regimul de tranzit intern al Uniunii, cu condiția ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de un acord internațional;
 - (b) în conformitate cu Convenția TIR;
 - (c) în conformitate cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
 - (d) sub acoperirea formularului 302, astfel cum se prevede în cadrul Acordului între statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, semnat la Londra la 19 iunie 1951, și a formularului 302 al UE;
 - (e) prin poștă, conform statutelor Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drepturilor și obligațiilor care decurg din aceste statute.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru aplicarea alineatului (2) literele (b)-(e) pe teritoriul vamal al Uniunii, ținând seama de nevoile Uniunii. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 113

Teritoriu unic în vederea tranzitului

În situația în care mărfurile circulă de la un punct aflat pe teritoriul vamal al Uniunii către un alt punct, în conformitate cu Convenția TIR, cu Convenția ATA sau cu Convenția de la Istanbul, sub acoperirea formulelor 302, a formularului 302 al UE sau prin poștă, teritoriul vamal al Uniunii este, în scopul respectivului transport, considerat ca formând un singur teritoriu.

Articolul 114

Excluderea persoanelor din cadrul operațiunilor TIR

- (1) În situația în care autoritățile vamale ale unui stat membru decid să excludă o persoană din cadrul operațiunilor TIR în temeiul articolului 38 din Convenția TIR, această decizie se aplică pe întregul teritoriu al Uniunii, iar carnetele TIR depuse de persoana respectivă nu trebuie acceptate de niciun birou vamal.
- (2) Un stat membru își comunică decizia menționată la alineatul (1) împreună cu data aplicării sale celorlalte state membre, Comisiei și Autorității vamale a UE.

Articolul 115

Expeditorul agreeat și destinatarul agreeat în sensul TIR

- (1) Autoritățile vamale pot, în baza unei cereri, să autorizeze o persoană, denumită „destinatar agreeat”, să primească mărfurile expediate în conformitate cu Convenția

TIR într-un loc autorizat, astfel încât regimul să fie încheiat în conformitate cu articolul 1 litera (d) din Convenția TIR.

- (2) Autoritățile vamale pot, în baza unei cereri, să autorizeze o persoană, denumită „expeditor agreeat”, să trimită mărfurile care urmează să fie expediate în conformitate cu Convenția TIR într-un loc autorizat, astfel încât regimul să fie inițiat în conformitate cu articolul 1 litera (c) din Convenția TIR.

În sensul primului paragraf, expeditorul agreeat este autorizat să utilizeze sigilii speciale în conformitate cu articolul 116 alineatul (4) litera (c).

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizațiilor menționate la alineatele (1) și (2).

SECȚIUNEA 3

TRANZITUL UNIONAL

Articolul 116

Obligațiile titularului regimului de tranzit unional, precum și ale transportatorului și ale destinatarului mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit unional

- (1) Titularul regimului de tranzit unional are următoarele obligații:
- (a) furnizarea de date care să permită autorităților vamale să supravegheze mărfurile, inclusiv cel puțin identificarea mărfurilor plasate sub regimul respectiv, a mijloacelor de transport, a importatorului sau a exportatorului, a statutului vamal și a circulației mărfurilor;
 - (b) prezentarea mărfurilor intacte și a datelor solicitate la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;
 - (c) respectarea dispozițiilor vamale privind regimul respectiv;
 - (d) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau altor taxe care pot lua naștere în legătură cu mărfurile.
- (2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regimul respectiv și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.
- (3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile respective cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în

termenul prevăzut și în conformitate cu măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale.

- (4) Autoritățile vamale pot, în baza unei solicitări, să acorde autorizația de a utiliza oricare dintre următoarele simplificări cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional sau la încheierea acestui regim:
- (a) statutul de expeditor agreeat, care permite titularului autorizației să plaseze mărfurile sub regimul de tranzit unional fără a le prezenta în vamă;
 - (b) statutul de destinatar agreeat, care permite titularului autorizației să primească mărfurile care circulă sub regimul de tranzit unional, într-un loc autorizat, pentru a încheia regimul în conformitate cu alineatul (2);
 - (c) utilizarea unor sigilii speciale, în cazul în care este necesară sigilarea pentru a asigura identificarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit unional;
 - (d) utilizarea unui document electronic de transport pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional, cu condiția ca acesta să conțină informațiile necesare și să fie disponibil pentru autoritățile vamale la plecare și la destinație, pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor și încheierea regimului.
- (5) Cel puțin o dată la 3 ani, autoritățile vamale efectuează o monitorizare aprofundată a activităților expeditorilor și destinatarilor agreeți pentru a evalua conformitatea acestora cu cerințele de autorizare.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin detalierea cerințelor în materie de date, prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), și a condițiilor de acordare a autorizațiilor, menționate la alineatul (4).
- (7) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:
- (a) plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și încheierea respectivului regim;
 - (b) utilizarea simplificărilor menționate la alineatul (4).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 117

Mărfurile care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit extern

- (1) Regimul de tranzit extern se aplică mărfurilor care traversează o țară terță, dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:
- (a) această posibilitate este prevăzută de un acord internațional;

- (b) transportul pe teritoriul țării terțe respective se efectuează sub acoperirea unui document de transport unic întocmit pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), efectul regimului de tranzit extern este suspendat pe perioada în care mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la supravegherea vamală a mărfurilor care traversează teritoriul unei țări terțe sub regimul de tranzit extern. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 3

Depozitarea

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 118

Domeniul de aplicare

- (1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse:
 - (a) taxelor la import;
 - (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
 - (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.
- (2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de depozitare sunt următoarele:
 - (a) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele minime, care trebuie să includă cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, fabricantul, valoarea, originea, clasificarea tarifară și descrierea mărfurilor, precum și lista altor legislații relevante aplicate de autoritățile vamale referitoare la mărfurile respective, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare; și
 - (b) mărfurile respectă celelalte dispoziții aplicate de autoritățile vamale.
- (3) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă conform celorlalte legislații aplicate de autoritățile vamale sau pentru a

beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import. Mărfurile unionale pot fi introduse, depozitate, deplasate, utilizate, transformate sau consumate într-un antrepozit vamal sau într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, mărfurile nu sunt considerate ca aflându-se sub un regim de depozitare.

- (4) Importatorul plasează mărfurile neunionale introduse într-un antrepozit vamal sau într-o zonă liberă sub regimul de depozitare corespunzător.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la plasarea mărfurilor unionale sub regim de antrepozitare vamală sau de zonă liberă astfel cum se prevede la alineatul (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 119

Informații în materie de depozitare

- (1) Operatorul unui antrepozit vamal sau al unei zone libere furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale datele minime necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează depozitarea mărfurilor aflate în respectivul antrepozit vamal sau în respectiva zonă liberă, în special datele menționate la articolul 118 alineatul (2) litera (a), statutul vamal al mărfurilor plasate sub regimul de depozitare și circulația ulterioară a mărfurilor respective.
- (2) În cazul în care importatorul sau transportatorul a furnizat sau a pus deja la dispoziție toate sau o parte din informațiile menționate la alineatul (1), operatorul antrepozitului vamal sau al zonei libere corelează propriile informații suplimentare cu informațiile importatorului sau ale transportatorului.
- (3) Operatorul nu trebuie să accepte mărfuri pentru care informațiile minime nu au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea informațiilor minime menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 120

Modificarea și invalidarea informațiilor privind depozitarea

- (1) Operatorul unui antrepozit vamal sau al unei zone libere poate modifica unul sau mai multe elemente de date din informațiile privind mărfurile aflate în spațiul său după ce aceste informații au fost furnizate sau puse la dispoziție, cu excepția cazului în care autoritățile vamale au informat operatorul că intenționează să examineze mărfurile sau că au stabilit că informațiile referitoare la mărfuri sunt incorecte.
- (2) Importatorul, transportatorul sau operatorul antrepozitului sau al zonei libere invalidează cât mai curând posibil informațiile privind mărfurile care nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii. Autoritățile vamale invalidează informațiile

privind mărfurile respective după 30 de zile de la data la care informațiile au fost furnizate sau puse la dispoziție.

Articolul 121

Durata regimului de depozitare

- (1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată.
- (2) În situații excepționale, autoritățile vamale pot stabili un termen până la care trebuie încheiat regimul de depozitare, în special atunci când tipul și natura mărfurilor pot, în caz de depozitare îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea și viața oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediu.

SECȚIUNEA 2

ANTREPOZITAREA VAMALĂ

Articolul 122

Depozitarea în antrepozite vamale

- (1) Mărfurile neunionale plasate sub regim de antrepozitare vamală pot fi depozitate în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru regimul respectiv de către autoritățile vamale și sub supraveghere vamală (denumite în continuare „antrepozite vamale”).
- (2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor de către orice importator („antrepozit vamal public”) sau pentru depozitarea mărfurilor importate de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală („antrepozit vamal privat”).

Articolul 123

Autorizația pentru exploatarea antrepozitelor vamale

- (1) Funcționarea unui antrepozit vamal necesită o autorizație din partea autorităților vamale, cu excepția cazului în care operatorul antrepozitului vamal este chiar autoritatea vamală. Autorizația stabilește condițiile de funcționare a antrepozitului vamal.
- (2) Autorizația menționată la alineatul (1) este acordată numai persoanelor care îndeplinesc condițiile următoare:
 - (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor;

- (c) se consideră că un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) îndeplinește această condiție în măsura în care exploatarea antrepozitului vamal a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la articolul [25](#);
 - (d) constituie o garanție pentru datoria vamală potențială.
- (3) Autorizația prevăzută la alineatul (1) se acordă numai în cazul în care autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.
 - (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 124

Circulația mărfurilor în antrepozite vamale

- (1) Autoritățile vamale pot autoriza un operator al unui antrepozit vamal să deplaseze mărfuri în următoarele condiții:
 - (a) posibilitatea de a deplasa mărfurile este prevăzută în autorizația de antrepozit vamal;
 - (b) operatorul antrepozitului vamal este un operator economic autorizat sau un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”);
 - (c) informațiile privind circulația mărfurilor sunt înregistrate în evidențele operatorului și furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale de plecare și de sosire a mărfurilor.
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura referitoare la circulația mărfurilor în antrepozite vamale menționate la alineatul (1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 125

Perfecționarea într-un antrepozit vamal

În cazul în care există o necesitate economică și în care nu se aduce atingere supravegherii vamale, autoritățile vamale pot autoriza plasarea ulterioară a mărfurilor aflate în antrepozite vamale sub regimul de perfecționare activă sau de destinație finală pentru a fi transformate în antrepozitul vamal, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

Articolul 126

Supravegherea vamală

Titularul autorizației are responsabilitatea de a se asigura că mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală nu sunt sustrate supravegherii vamale.

SECȚIUNEA 3

ZONELE LIBERE

Articolul 127

Desemnarea zonelor libere

- (1) Statele membre pot desemna anumite părți ale teritoriului vamal al Uniunii drept zone libere.

Statul membru determină perimetrul fiecărei zone libere, respectiv punctele de acces și de ieșire ale acesteia.

- (2) Statele membre comunică Comisiei informații privind zonele lor libere care se află în funcțiune.

- (3) Zonele libere sunt împrejmuite.

Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

- (4) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră într-o zonă liberă sau care ies pot face obiectul controalelor vamale.

Articolul 128

Construcții și activități în zonele libere

- (1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei aprobări prealabile din partea autorităților vamale.

- (2) Sub rezerva legislației vamale, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este permisă într-o zonă liberă. Desfășurarea acestor activități face obiectul unei notificări prealabile către autoritățile vamale.

- (3) Autoritățile vamale pot impune interdicții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de cerințele de securitate și siguranță.

- (4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale.

Articolul 129

Mărfuri neunionale în zone libere

- (1) Mărfurile neunionale, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

În astfel de cazuri, mărfurile nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

- (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile aprovizionărilor sau proviziilor de alimente și în cazul în care regimul respectiv o permite, alineatul (1) nu împiedică utilizarea sau consumarea mărfurilor care, în cazul punerii în liberă circulație sau al admiterii temporare, nu vor fi supuse aplicării taxelor la import sau a măsurilor stabilite în cadrul politicii agricole comune, al politicilor comerciale sau al măsurilor de interzicere a utilizării acestor mărfuri în Uniune.

Această utilizare sau acest consum impune ca informațiile corespunzătoare să fie furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale.

Articolul 130

Scoaterea mărfurilor din zona liberă

Mărfurile pot fi scoase dintr-o zonă liberă numai dacă au fost plasate sub un alt regim vamal.

Articolul 131

Statutul vamal

- (1) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale stabilesc statutul vamal de mărfuri unionale pentru următoarele mărfuri:
- (a) mărfuri unionale introduse în zonele libere;
 - (b) mărfuri unionale care au fost supuse operațiunilor de perfecționare într-o zonă liberă;
 - (c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă.
- (2) În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii sau plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri neunionale, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri unionale a fost demonstrat.
- (3) Cu toate acestea, în scopul aplicării taxelor la export și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale comune, aceste mărfuri sunt considerate drept mărfuri unionale, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.

Capitolul 4

Utilizări specifice

SECȚIUNEA 1

ADMITEREA TEMPORARĂ

Articolul 132

Domeniul de aplicare

- (1) În cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile neunionale destinate exportului pot să facă obiectul unei destinații speciale pe teritoriul vamal al Uniunii, cu exonerare totală sau parțială de taxe la import și fără a fi supuse:
 - (a) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
 - (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.
- (2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite:
 - (a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția deprecierii normale datorate folosirii acestora;
 - (b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția cazului în care, având în vedere natura sau utilizarea prevăzută a acestora, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului sau, în cazul menționat la articolul 109, în măsura în care este posibil să se verifice că sunt respectate condițiile prevăzute pentru mărfuri echivalente;
 - (c) dacă este necesar, a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul 102 și au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale, înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, datele minime, care trebuie să includă cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, valoarea, originea, clasificarea tarifară și o descriere a mărfurilor, precum și utilizarea prevăzută a acestora;
 - (d) cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea exonerării totale sau parțiale de taxe sunt îndeplinite;
 - (e) mărfurile au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (f) mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
- (a) destinației speciale menționate la alineatul (1) de la prezentul articol;
 - (b) cerințelor pentru exonerarea totală de taxe la import menționate la alineatul (2) litera (d) de la prezentul articol.

Articolul 133

Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

- (1) Autoritățile vamale fixează perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie plasate sub un alt regim vamal. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.
- (2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.
- (3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă, autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de importator.
- (4) Perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani, cu excepția cazului fortuit.

Articolul 134

Cuantumul taxei la import în cazul admitterii temporare cu exonerare parțială de taxe la import

- (1) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import este fixat la 3 % din cuantumul taxelor la import care ar fi trebuit achitate pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Cuantumul se achită pentru fiecare lună sau fracție de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de la taxe la import.
- (2) Cuantumul taxelor la import nu depășește cuantumul care ar fi trebuit achitat în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

SECȚIUNEA 2

DESTINAȚIA FINALĂ

Articolul 135

Regimul de destinație finală

- (1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu scutire sau reducere de taxe, astfel cum se prevede în legislația Uniunii, cu condiția ca importatorul să aloce mărfurile unei utilizări specifice.
- (2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de destinație finală sunt următoarele:
 - (a) dacă este necesar, a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul [102](#);
 - (b) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele minime, care trebuie să includă cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, vânzătorul, cumpărătorul, producătorul, furnizorul produsului, în cazul în care acesta este diferit de producător, operatorul economic responsabil din Uniune în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și al articolului 16 din Regulamentul (UE) 2023/XXXX³², valoarea, originea, clasificarea tarifară și o descriere a mărfurilor, referința unică a trimiterii și localizarea acestuia, precum și lista altor legislații relevante aplicate de autoritățile vamale cu privire la mărfurile respective;
 - (c) orice taxe la import sau alte taxe datorate, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvagardare, sunt plătite sau garantate, cu excepția cazului în care mărfurile fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar;
 - (d) mărfurile au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (e) mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.
- (3) În situația în care mărfurile sunt într-un stadiu de producție care ar permite din punct de vedere economic numai destinația finală prevăzută, autoritățile vamale pot stabili în cadrul autorizației condițiile în care se consideră că mărfurile au fost utilizate în scopurile prevăzute în legislația Uniunii care prevede scutirea sau reducerea de taxe.
- (4) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și autoritățile vamale consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile stabilite în legislația Uniunii pentru scutirea sau reducerea de taxe.

³²

[OP: a se introduce referința finală în text – a se vedea nota de subsol 19].

- (5) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre cazurile următoare:
- (a) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în scopurile stabilite în legislația Uniunii care prevede scutirea sau reducerea de taxe;
 - (b) în cazul în care mărfurile au fost scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, distruse sau abandonate în favoarea statului;
 - (c) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele stabilite în legislația Uniunii care prevede scutirea sau reducerea de taxe și în care taxele datorate la import au fost plătite.
- (6) În cazul în care este necesară rata de randament, articolul [136](#) se aplică regimului de destinație finală.
- (7) Deșeurile și resturile care rezultă în urma prelucrării sau a perfecționării mărfurilor conform destinației finale prevăzute a acestora, precum și pierderile cauzate de factori naturali sunt considerate a fi mărfuri care au primit destinația finală prevăzută.
- (8) Deșeurile și resturile care rezultă în urma distrugerii mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

Capitolul 5

Perfecționarea

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 136

Rata de randament

Cu excepția cazului în care legislația Uniunii privind domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de perfecționare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.

Rata de randament sau rata medie de randament se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunile de perfecționare. Această rată poate, dacă este cazul, să fie ajustată în conformitate cu articolul [10](#).

SECȚIUNEA 2

PERFEȚIONAREA ACTIVĂ

Articolul 137

Domeniul de aplicare

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului [109](#), regimul de perfecționare activă permite folosirea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de perfecționare, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:
 - (a) taxelor la import sau altor taxe, inclusiv taxe antidumping, taxe compensatorii sau măsuri de salvagardare;
 - (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.
- (2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă sunt următoarele:
 - (a) dacă este necesar, a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul [102](#) pentru una dintre utilizările menționate la alineatul (3) de la prezentul articol;
 - (b) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele minime, care trebuie să includă cel puțin importatorul responsabil pentru mărfuri, vânzătorul, cumpărătorul, fabricantul, valoarea, originea, clasificarea tarifară, descrierea mărfurilor și localizarea acestora, precum și lista altor legislații relevante aplicate de autoritățile vamale;
 - (c) mărfurile au ajuns pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (3) Importatorii pot utiliza regimul de perfecționare activă pentru oricare dintre următoarele:
 - (a) repararea mărfurilor destinate plasării sub regim de perfecționare activă;
 - (b) distrugerea mărfurilor destinate plasării sub regim de perfecționare activă;
 - (c) fabricarea de produse transformate în care mărfurile plasate sub regim de perfecționare activă pot fi identificate, fără a aduce atingere utilizării accesoriilor de producție;
 - (d) efectuarea de operațiuni asupra mărfurilor plasate sub regim de perfecționare activă pentru a asigura conformitatea acestora cu cerințele tehnice pentru punerea lor în liberă circulație;

- (e) supunerea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă unor forme uzuale de manipulare, în conformitate cu articolul 108;
- (f) fabricarea de produse transformate cu mărfuri echivalente cu mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă, în conformitate cu articolul 109.

Articolul 138

Perioada de încheiere

- (1) Autoritățile vamale fixează perioada în care regimul de perfecționare activă trebuie încheiat, conform dispozițiilor articolului [105](#).

Perioada curge de la data la care mărfurile neunionale sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară pentru realizarea operațiunilor de perfecționare și pentru încheierea regimului.

- (2) Autoritățile vamale pot prelungi cu o durată rezonabilă perioada fixată conform alineatului (1), în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Autorizația poate preciza că o perioadă care începe să curgă în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru se încheie în ultima zi, după caz, a lunii, a trimestrului sau a semestrului care urmează.

- (3) În cazul exportului anticipat, în conformitate cu articolul 109 alineatul (2) litera [\(c\)](#), autorizația stabilește termenul în care mărfurile neunionale sunt declarate pentru regimul de perfecționare activă, luându-se în considerare timpul necesar pentru aprovizionare și pentru transport spre teritoriul vamal al Uniunii.

Termenul prevăzut la primul paragraf se stabilește în luni și nu depășește 6 luni. Acesta curge de la data acceptării declarației de export privind produsele transformate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

- (4) La solicitarea titularului autorizației, termenul de 6 luni prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit chiar și după expirarea sa, cu condiția ca perioada totală să nu depășească 12 luni.

Articolul 139

Exportul temporar pentru perfecționare complementară

În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau a produselor transformate, exportul temporar în vederea unor operațiuni de perfecționare complementară în afara teritoriului vamal al Uniunii, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.

SECȚIUNEA 3

PERFEȚIONAREA PASIVĂ

Articolul 140

Domeniul de aplicare

- (1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri unionale în afara teritoriului vamal al Uniunii în vederea supunerii acestora la operațiunile de perfecționare. Produsele transformate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu exonerare totală sau parțială de taxe la import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca persoana respectivă să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.
- (2) Condițiile pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă sunt următoarele:
 - (a) dacă este necesar, a fost acordată o autorizație în conformitate cu articolul [102](#) și cu prezentul articol;
 - (b) au fost furnizate sau puse la dispoziția autorităților vamale datele minime, care trebuie să includă cel puțin exportatorul responsabil pentru mărfuri, vânzătorul, cumpărătorul, valoarea, originea, clasificarea tarifară și descrierea mărfurilor;
 - (c) orice taxe la export sau alte taxe datorate sunt plătite sau garantate;
 - (d) mărfurile respectă celelalte legislații relevante aplicate de autoritățile vamale.
- (3) Autoritățile vamale nu acordă o autorizație pentru plasarea sub un regim de perfecționare pasivă pentru niciuna dintre următoarele mărfuri unionale:
 - (a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de taxe la import;
 - (b) mărfurile care, în prealabil exportului, au fost puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau taxe reduse datorită destinației finale, în măsura în care scopurile acestei destinații finale nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie supuse unor operațiuni de reparație;
 - (c) mărfurile al căror export dă dreptul la acordarea de restituiri la export;
 - (d) mărfurile pentru care un avantaj financiar, altul decât restituirile menționate la litera (c), este acordat în cadrul politicii agricole comune în virtutea exportului acestor mărfuri.
- (4) Autoritățile vamale stabilesc perioada în care mărfurile exportate temporar trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii, sub forma produselor transformate, respectiv să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de exonerare parțială

sau totală de taxe la import. Autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acestei perioade pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Articolul 141

Mărfurile reparate sau înlocuite cu titlu gratuit

- (1) Mărfurile beneficiază de o exonerare totală de taxe la import în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că mărfurile respective au fost reparate cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție sau din cauza existenței unui defect de fabricație sau material, fie pentru că mărfurile nu corespundeau specificațiilor solicitate de cumpărător vânzătorului mărfurilor.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care s-a ținut seama de defectul de fabricație sau material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

Articolul 142

Mărfuri reparate sau modificate în contextul acordurilor internaționale

- (1) Se acordă o exonerare totală de taxe la import în cazul produselor transformate rezultate din mărfuri plasate sub regimul de perfecționare pasivă în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că:
 - (a) mărfurile respective au fost reparate sau modificate într-o țară terță cu care Uniunea a încheiat un acord internațional care prevede acordarea unei astfel de exonerări; și
 - (b) sunt îndeplinite condițiile de acordare a exonerării de taxe la import prevăzute în acordul menționat la litera (a).
- (2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul produselor transformate care rezultă din mărfuri echivalente menționate la articolul [109](#) și nici în cazul produselor de înlocuire menționate la articolele [143](#) și [144](#).

Articolul 143

Sistemul de schimburi standard

- (1) În cadrul sistemului de schimburi standard, un produs importat (denumit în continuare „produs de înlocuire”), poate, conform alineatelor (2)-(5), să înlocuiască un produs transformat.
- (2) Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, utilizarea sistemului de schimburi standard în cazul în care operațiunea de perfecționare constă într-o reparație a unor mărfuri unionale cu defecte, altele decât cele supuse măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din perfecționarea produselor agricole.

- (3) Produsele de înlocuire au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile defecte, în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.
- (4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele de înlocuire trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.

Cu toate acestea, autoritățile vamale acordă derogare de la condiția menționată la primul paragraf în cazul în care produsul de înlocuire a fost livrat cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de fabricație sau material.

- (5) Dispozițiile aplicabile produselor transformate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.

Articolul 144

Importul anticipat al produselor de înlocuire

- (1) Autoritățile vamale autorizează, în condițiile stabilite de acestea și în baza unei cereri depuse de persoana interesată, ca produsele de înlocuire să fie importate înainte ca mărfurile defecte să fie exportate.

În cazul importului anticipat al unui produs de înlocuire, se constituie o garanție care acoperă cuantumul taxelor la import care ar fi exigibile în cazul în care mărfurile defecte nu ar fi exportate conform alineatului (2).

- (2) Exportul de mărfuri defecte se face în termen de 2 luni de la data acceptării, de către autoritățile vamale, a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.
- (3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alineatul (2), autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acestui termen pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Titlul IX

CLASIFICAREA TARIFARĂ, ORIGINEA ȘI VALOAREA MĂRFURILOR

Capitolul 1

Tariful vamal comun și clasificarea tarifară a mărfurilor

Articolul 145

Tariful vamal comun și monitorizarea vamală

- (1) Taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful vamal comun.

Alte măsuri prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.
- (2) Tariful vamal comun cuprinde toate elementele următoare:
 - (a) Nomenclatura combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;
 - (b) orice altă nomenclatură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este stabilită prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile comerciale cu mărfuri;
 - (c) taxele vamale convenționale sau autonome normale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată;
 - (d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Uniunea le-a încheiat cu anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;
 - (e) măsurile tarifare preferențiale adoptate de către Uniune în mod unilateral, față de anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe;
 - (f) măsurile autonome care prevăd o reducere sau o scutire de taxe vamale aferente anumitor mărfuri;
 - (g) tratamentul tarifar favorabil definit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c) - (f) sau (h);
 - (h) alte măsuri prevăzute de legislația agricolă, comercială sau alte legislații ale Uniunii care se bazează pe clasificarea tarifară a mărfurilor, în special o taxă

antidumping provizorie sau definitivă, o taxă compensatorie sau o măsură de salvagardare.

- (3) În cazul în care mărfurile în cauză îndeplinesc condițiile incluse în măsurile definite la alineatul (2) literele (d)-(g), măsurile respective se pot aplica în locul celor prevăzute la litera (c) de la același alineat. Aceste măsuri pot fi aplicate în mod retroactiv, cu condiția ca termenele și condițiile fixate în măsura relevantă sau în prezentul regulament să fie respectate și ca:
- (a) în ceea ce privește măsurile prevăzute la literele (d) și (e), acestea să prevadă această aplicare retroactivă;
 - (b) în ceea ce privește măsurile prevăzute la litera (d), țara terță sau grupul de țări terțe să permită, de asemenea, această aplicare retroactivă.
- (4) În cazul în care aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) literele (d)-(g) sau exceptarea de la măsurile menționate la litera (h) de la același alineat este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, această aplicare sau exceptare încetează, în cazul contingentelor tarifare sau de altă natură, odată ce limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi este atinsă.
- În cazul plafoanelor tarifare, aplicarea măsurilor respective încetează în virtutea unui act juridic al Uniunii.
- (5) Autoritățile vamale refuză aplicarea tratamentului tarifar simplificat pentru vânzările la distanță în cazul în care stabilesc, pe baza unor date relevante și obiective, că vânzarea la distanță a mărfurilor importate din țări terțe a fost destinată altor persoane decât cele menționate la articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Directiva TVA.
- (6) Comisia poate supune monitorizării vamale punerea în liberă circulație, exportul și plasarea sub anumite regimuri speciale ale mărfurilor, în scopurile menționate la articolul 31 alineatul (4).
- (7) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile privind gestionarea uniformă a contingentelor tarifare și de altă natură, precum și a plafoanelor tarifare și de altă natură menționate la alineatul (4), precum și privind gestionarea monitorizării vamale menționate la alineatul (6). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 146

Clasificarea tarifară a mărfurilor

- (1) În sensul aplicării Tarifului vamal comun, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclaturii combinate în care mărfurile trebuie clasificate.
- (2) În sensul aplicării măsurilor netarifare, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclaturii combinate sau a

unei alte nomenclaturi stabilite prin dispoziții ale Uniunii și care are la bază, total sau parțial, Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta, în care mărfurile trebuie clasificate.

- (3) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alineatelor (1) și (2) este utilizată pentru aplicarea măsurilor anexate respectivei subpoziții.
- (4) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, clasificarea tarifară a mărfurilor în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

În cazul în care există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător în legătură cu necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a Nomenclaturii combinate, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul (5).

Capitolul 2

Originea mărfurilor

Articolul 147

Originea nepreferențială

Normele pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor de la articolele [148](#) și [149](#) se utilizează în vederea aplicării următoarelor:

- (a) Tariful vamal comun, cu excepția măsurilor menționate la articolul 145 alineatul (2) literele [\(d\)](#) și [\(e\)](#);
- (b) alte măsuri decât cele tarifare, instituite prin dispoziții ale Uniunii în domenii specifice care au legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri; și
- (c) alte măsuri ale Uniunii privind originea mărfurilor.

Articolul 148

Dobândirea originii

- (1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.
- (2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei perfecționări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor conform cărora mărfurile, pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Uniunii menționate la articolul [147](#), sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau ca fiind supuse ultimei perfecționări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol.

Articolul 149

Dovada de origine nepreferențială

- (1) În cazul în care importatorul a indicat originea mărfurilor în conformitate cu legislația vamală, autoritățile vamale pot solicita o dovadă de origine a mărfurilor.
- (2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte dispoziții specifice ale Uniunii, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli justificate, să solicite toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de legislația aplicabilă a Uniunii.
- (3) În cazul în care este necesar în schimburile comerciale, un document dovedind originea poate fi eliberat în Uniune în conformitate cu regulile de origine în vigoare în țara sau teritoriul de destinație sau orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile au fost produse în întregime sau au fost supuse ultimei transformări substanțiale.
- (4) În cazul în care importatorul a optat pentru aplicarea tratamentului tarifar simplificat pentru vânzările la distanță menționat la articolul 156 alineatul [\(2\)](#), autoritățile vamale nu solicită importatorului să dovedească originea mărfurilor.
- (5) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea și verificarea unei dovezi de origine. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Articolul 150

Originea preferențială a mărfurilor

- (1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 145 alineatul (2) literele [\(d\)](#) și [\(e\)](#) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte normele privind originea preferențială menționate la alineatele (2)-(5) de la prezentul articol.
- (2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe, normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.

- (3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de către Uniune privind anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe, altele decât cele menționate la alineatul (5), Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea unor norme cu privire la originea preferențială. Normele respective se bazează fie pe criteriul obținerii în întregime a mărfurilor, fie pe criteriul perfecționării sau prelucrării suficiente.
- (4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul dintre teritoriul vamal al Uniunii și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, normele cu privire la originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol.
- (5) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în aranjamentele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Uniunii, normele privind originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 203 din TFUE.
- (6) La inițiativa sa sau la cererea unei țări beneficiare sau unui teritoriu beneficiar, Comisia poate, pentru anumite mărfuri, să acorde țării respective sau teritoriului respectiv o derogare temporară de la normele privind originea preferențială menționate la alineatul (3).

Derogarea temporară se justifică prin unul dintre următoarele motive:

- (a) factori interni sau externi privează în mod temporar țara beneficiară sau teritoriul beneficiar de capacitatea de a respecta normele privind originea preferențială;
 - (b) țara beneficiară sau teritoriul beneficiar are nevoie de timp pentru a se pregăti în vederea respectării normelor respective.
- (7) Cererea de derogare este adresată Comisiei de către țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză. În cerere se enumeră motivele, astfel cum se indică la paragraful al doilea, pentru care se solicită derogarea și conține documentele justificative corespunzătoare.
 - (8) Derogarea temporară se limitează la durata efectelor factorilor interni sau externi care au motivat-o sau la perioada necesară țării beneficiare sau teritoriului beneficiar pentru a se conforma normelor.
 - (9) În cazul în care se acordă o derogare, țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză îndeplinește toate cerințele prevăzute referitoare la informațiile care trebuie furnizate Comisiei cu privire la utilizarea derogării și la gestionarea cantităților pentru care este acordată derogarea.
 - (10) În cazul în care importatorul a optat pentru aplicarea tratamentului tarifar simplificat pentru vânzările la distanță, importatorul nu poate beneficia de măsurile menționate la articolul 145 alineatul (2) literele (d) și (e) sau de măsuri preferențiale netarifare.
 - (11) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

- (a) normele de procedură privind originea preferențială a mărfurilor în sensul măsurilor menționate la alineatul (1);
- (b) o măsură pentru a acorda unei țări beneficiare sau unui teritoriu beneficiar derogarea temporară menționată la alineatul (6).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 151

Stabilirea originii mărfurilor specifice

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate adopta măsuri pentru a stabili originea mărfurilor specifice în conformitate cu normele de origine aplicabile acestor mărfuri. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu aceste măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a normelor privind originea, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul (5).

Capitolul 3

Valoarea în vamă a mărfurilor

Articolul 152

Domeniul de aplicare

În scopul aplicării Tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare stabilite prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domenii specifice referitoare la schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu articolele [153](#) și [157](#).

Articolul 153

Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacționare

- (1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat în conformitate cu articolele 154 și 155.
- (2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

- (3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) nu există alte restricții privind dispunerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător, decât cele care:
 - (i) sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din Uniune;
 - (ii) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute;
 - (iii) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor;
 - (b) vânzarea sau prețul nu face obiectul condițiilor sau prestațiilor pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;
 - (c) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată;
 - (d) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru stabilirea valorii în vamă în conformitate cu alineatele (1) și (2), inclusiv cele pentru ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit, precum și pentru aplicarea condițiilor menționate la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 154

Elemente ale valorii de tranzacție

- (1) Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului [153](#), la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:
- (a) elementele următoare, în măsura în care sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:
 - (i) comisioanele și cheltuielile de brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;
 - (ii) costul containerelor care, în scopuri vamale, sunt considerate inseparabile de mărfurile în cauză; și
 - (iii) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;
 - (b) valoarea, alocată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legătură cu fabricarea sau vânzarea la export a

mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

- (i) materialele, componentele, piesele de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;
 - (ii) unelte, vopsele, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;
 - (iii) materiale consumate la producerea mărfurilor importate; și
 - (iv) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate;
- (c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;
- (d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, dispuneri sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect; și
- (e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:
- (i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și
 - (ii) tarifele de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.
- (2) Orice element care se adaugă, în conformitate cu alineatul (1), la prețul efectiv plătit sau de plătit, se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile.
- (3) Pentru a se stabili valoarea în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu prezentul articol, inclusiv cele pentru ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 155

Elementele care nu se includ în valoarea în vamă

- (1) Pentru determinarea valorii în vamă în temeiul articolului [153](#), nu se includ următoarele elemente:

- (a) costul pentru transportul mărfurilor importate după intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, întreprinse după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor importate, cum ar fi instalații, utilaje sau echipamente industriale;
 - (c) valoarea dobânzilor în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător și referitor la achiziționarea mărfurilor importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de vânzător sau de o altă persoană, cu condiția ca acordul de finanțare să fi fost încheiat în scris și, după caz, cumpărătorul să poată face dovada îndeplinirii următoarelor condiții:
 - (i) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;
 - (ii) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul predominant pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea;
 - (d) taxele pentru dreptul de reproducere a mărfurilor importate în Uniune; comisioanele de cumpărare;
 - (e) taxele la import sau alte taxe de plătit în Uniune pentru importul sau vânzarea mărfurilor;
 - (f) fără a aduce atingere articolului 154 alineatul (1) litera (c), plățile efectuate de cumpărător pentru dreptul de a distribui sau de a revinde mărfurile importate, dacă plățile respective nu reprezintă o condiție pentru vânzarea mărfurilor în scopul exportării în Uniune.
- (2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu prezentul articol, inclusiv cele pentru ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 156

Simplificări

- (1) Autoritățile vamale pot, la cerere, să autorizeze determinarea următoarelor sume pe baza unor criterii specifice, în cazul în care acestea nu sunt cuantificabile la data acceptării declarației vamale:
 - (a) sumele care trebuie incluse în valoarea în vamă în conformitate cu articolul 153 alineatul (2); și
 - (b) sumele menționate la articolele 154 și 155.
- (2) În cazul în care importatorul a optat pentru aplicarea tratamentului tarifar simplificat pentru vânzările la distanță, articolul 155 alineatul (1) litera [a](#)) nu se aplică și atât

costurile de transport al mărfurilor importate până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, cât și costurile de transport după intrarea lor pe teritoriul respectiv sunt incluse în valoarea în vamă.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor de acordare a autorizației menționate la alineatul (1).

Articolul 157

Metode secundare de determinare a valorii în vamă

- (1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea articolului [153](#), se trece în mod succesiv de la litera (a) la litera (d) de la alineatul (2), până la prima dintre literele respective care permite determinarea acesteia.

Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alineatul (2) literele (c) și (d) se inversează în cazul în care importatorul sau exportatorul sau, după caz, declarantul solicită acest lucru.

- (2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) este:
- (a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
 - (b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
 - (c) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfuri identice sau similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii, totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii; sau
 - (d) valoarea calculată, care constă în suma:
 - (i) costului sau valorii materialelor și a fabricării sau a altor transformări în procesul de producție a mărfurilor importate;
 - (ii) unui quantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Uniune;
 - (iii) costului sau valorii elementelor menționate la articolul 154 alineatul (1) litera [\(e\)](#).
- (3) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alineatului (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Uniunii, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale următoare:

- (a) acordul referitor la punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;
 - (b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;
 - (c) prezentul capitol.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la determinarea valorii în vamă menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 158

Determinarea valorii mărfurilor în situații specifice

Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate adopta măsuri de stabilire a metodei adecvate de determinare a valorii în vamă sau a criteriilor care trebuie utilizate pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor în situații specifice. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

În cazul în care, în legătură cu aceste măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a normelor privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul [\(5\)](#).

Titlul X

DATORII VAMALE ȘI GARANȚII

Capitolul 1

Nașterea datoriei vamale

SECȚIUNEA 1

DATORIA VAMALĂ LA IMPORT

Articolul 159

Punerea în liberă circulație și admiterea temporară

(1) Importatorul suportă o datorie vamală în momentul acordării liberului de vamă pentru regimul de punere în liberă circulație, pentru regimul de destinație finală sau pentru regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import.

(2) Importatorul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, atât importatorul, cât și persoana în numele căreia acționează importatorul sunt debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.

În cazul în care informațiile furnizate sau puse la dispoziție în scopul regimurilor menționate la alineatul (1) conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la import, persoana care a furnizat aceste informații și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații erau false, este, de asemenea, debitor.

(3) În cazul în care titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE se aplică vânzărilor la distanță de mărfuri care urmează să fie importate din țări sau teritorii terțe către un client de pe teritoriul vamal al Uniunii, importatorul presupus suportă o datorie vamală atunci când plata pentru vânzarea la distanță este acceptată și este debitorul.

Articolul 160

Dispoziții speciale referitoare la mărfurile neoriginare

(1) Exportatorul suportă o datorie vamală în momentul acordării liberului de vamă pentru export în cazul în care:

(a) un regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări terțe sau grupuri de țări terțe prevede că tratamentul tarifar preferențial al produselor originare din Uniune impune ca mărfurile neoriginare utilizate la fabricarea lor să fie supuse plății taxelor la import; și

(b) a fost eliberată sau întocmită dovada de origine pentru aceste produse.

(2) Exportatorul calculează valoarea taxelor la import corespunzătoare datoriei ca și cum mărfurile neoriginare care au fost utilizate la fabricarea produselor exportate ar fi puse în liberă circulație la aceeași dată.

(3) În caz de reprezentare indirectă, atât exportatorul, cât și persoana în numele căreia acționează exportatorul devin debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.

Articolul 161

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea

vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;

- (b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei scutiri de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.
- (2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:
- (a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;
 - (b) fie momentul în care mărfurile sunt plasate sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub regimul respectiv sau pentru acordarea unei scutiri de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:
- (a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;
 - (b) orice persoană care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat în numele persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;
 - (c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau acordarea unei scutiri de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor.

În cazul în care informațiile solicitate în temeiul legislației vamale referitoare la condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv sunt furnizate autorităților vamale, iar aceste informații conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la import, persoana care a furnizat informațiile și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații erau false, este, de asemenea, debitor.

Deducerea cuantumului taxelor la import deja plătite

- (1) În cazul în care, în temeiul articolului 161 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, cuantumul taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică în cazul în care o datorie vamală ia naștere cu privire la deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

- (2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 159 alineatul (1) sau cu articolul 161 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import, cuantumul taxelor la import achitat cu titlul de exonerare parțială se deduce din cuantumul taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

SECȚIUNEA 2

DATORIA VAMALĂ LA EXPORT

Exportul și perfecționarea pasivă

- (1) Exportatorul suportă o datorie vamală în momentul acordării liberului de vamă pentru mărfurile supuse unor taxe la export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.
- (2) Exportatorul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, atât exportatorul, cât și persoana în numele căreia acționează exportatorul devin debitori și răspund în solidar pentru datoria vamală.
- (3) În cazul în care informațiile furnizate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de export conduc la neperceperea, în totalitate sau în parte, a taxelor la export, persoana care a furnizat informațiile și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că aceste informații erau false, este, de asemenea, debitor.

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

- (1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală la export ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:
- (a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;

- (b) condițiile în temeiul cărora s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.
- (2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:
- (a) fie momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii fără a furniza informații autorităților vamale cu privire la exportul în cauză;
 - (b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea care le-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export;
 - (c) fie, în cazul imposibilității pentru autoritățile vamale de a determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această exonerare.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:
- (a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligația respectivă;
 - (b) orice persoană care cunoștea sau care ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat în numele persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;
 - (c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că informațiile solicitate nu au fost furnizate sau, după caz, că nu a fost depusă o declarație vamală, deși ar fi trebuit să fie depusă.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitor este orice persoană căreia i s-a cerut să respecte condițiile care au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu exonerare totală sau parțială de taxe la export.

SECȚIUNEA 3

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND DATORIA VAMALĂ CARE A LUAT NAȘTERE LA IMPORT ȘI LA EXPORT

Articolul 165

Datoria vamală în cazul interdicțiilor și al restricțiilor

- (1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfurile care fac obiectul altor legislații aplicate de autoritățile vamale în cazul oricărui tip de import sau de export.

- (2) Cu toate acestea, nu ia naștere nicio datorie vamală în niciunul dintre următoarele cazuri:
- (a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) introducerea de stupeficante și de substanțe psihotrope pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.
- (3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru încălcarea dispozițiilor vamale, se consideră totuși că datoria vamală a luat naștere în cazul în care, în temeiul prezentului regulament sau al legislației unui stat membru, taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.

Articolul 166

Pluralitate de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, persoanele respective răspund în solidar pentru achitarea sumei respective.

Articolul 167

Norme generale pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export

- (1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor. Normele pentru calcularea taxelor sunt cele aplicabile mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora.
- (2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, se consideră că datoria vamală a luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor menționate la prezentul articol pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special.

Norme speciale pentru calcularea cuantumului taxelor la import

- (1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozitare temporară, au fost suportate, pe teritoriul vamal al Uniunii, cheltuieli pentru depozitare sau pentru forme uzuale de manipulare, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calcularea cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care importatorul, exportatorul sau, după caz, declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli.

Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.

- (2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim vamal se schimbă ca urmare a executării unor forme uzuale de manipulare pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regimul respectiv se aplică la cererea importatorului sau, după caz, a declarantului.
- (3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produse transformate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea importatorului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă.
- (4) În cazul în care produsele transformate rezultă din regimuri de perfecționare activă ulterioare, importatorul poate solicita numai ca datoria să fie stabilită pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub primul regim de perfecționare activă.
- (5) În anumite cazuri, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, fără o cerere din partea importatorului sau a exportatorului sau, după caz, a declarantului, pentru a se evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 145 alineatul (2) litera [\(h\)](#).
- (6) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse transformate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 143 alineatul [\(1\)](#), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de perfecționare efectuate în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (7) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul articolului [161](#) sau al articolului [164](#) din prezentul regulament, în cazul în care neîndeplinirea obligațiilor care a condus la nașterea unei datorii vamale nu a constituit o tentativă de fraudă, se aplică, de asemenea, următoarele dispoziții:
- (a) tratamentul tarifar favorabil al mărfurilor în conformitate cu legislația vamală; sau

- (b) exonerarea sau scutirea totală sau parțială de taxe la import sau la export în temeiul articolului 145 alineatul (2) literele (d), (e), (f) și (g) sau al articolelor 90, 91, 92 și 93 sau al articolelor 140, 141, 142, 143 și 144; sau
 - (c) scutirea în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor menționate la prezentul articol pentru calcularea cuantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care ia naștere o datorie vamală în contextul unui regim special, precum și cazurile specifice menționate la alineatul (5).

Articolul 169

Locul nașterii datoriei vamale

- (1) Datoria vamală se naște în locul unde este stabilit importatorul sau exportatorul.

Prin derogare de la primul paragraf, în ceea ce privește alți importatori și exportatori decât comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) și importatorii presupuși, datoria vamală ia naștere în locul în care declarația vamală a fost depusă sau ar fi fost depusă în conformitate cu articolul 63 alineatul (4), dacă nu ar fi existat modificarea privind metoda de furnizare a informațiilor prevăzută la articolul 63 alineatul (2).

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul în care se produc faptele care sunt la originea acestei datorii.

În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.

- (2) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost încheiat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător, iar locul unde ia naștere datoria vamală nu poate fi stabilit în conformitate cu alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea, într-un termen specific, datoria vamală ia naștere în locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul în cauză, fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sub regimul respectiv, fie unde se aflau în depozitare temporară.
- (3) În cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit acestora să constate că nașterea datoriei vamale s-a putut produce în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie vamală a luat naștere în locul în care a luat naștere inițial.
- (4) În cazul în care o autoritate vamală stabilește că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului [161](#) sau [164](#) într-un alt stat membru și că cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător acestei datorii este inferior sumei de 10 000 EUR, se consideră că datoria vamală în cauză a luat naștere în statul membru în care s-a efectuat constatarea.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenului menționat la alineatul (2).

Capitolul 2

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială

Articolul 170

Dispoziții generale

- (1) În lipsa unor dispoziții contrare, prezentul capitol se aplică garanțiilor pentru datoriile vamale care au luat naștere, dar a căror plată este amânată („datorii vamale existente”) și garanțiilor care sunt necesare în cazul în care poate lua naștere o datorie vamală („datorii vamale potențiale”).
- (2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă cuantumul taxelor la import sau la export și celelalte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care:

- (a) garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau
- (b) garanția poate fi utilizată în mai multe state membre.

O garanție acceptată sau autorizată de către autoritățile vamale este valabilă pe întregul teritoriu vamal al Uniunii, în scopul pentru care a fost eliberată.

- (3) Garanția se constituie de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor sau, în cazul în care autoritățile vamale permit acest lucru, de către orice altă persoană.
- (4) Fără a aduce atingere articolului [178](#), autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice.

Garanția constituită pentru mărfuri specifice se aplică cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu aceste mărfuri, indiferent dacă informațiile furnizate sau puse la dispoziție cu privire la mărfurile respective sunt sau nu corecte.

În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor vamale ulterioare efectuate asupra mărfurilor respective.

- (5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3), autoritățile vamale pot, conform articolului 176 alineatele [\(1\)](#) și [\(2\)](#), să autorizeze ca o garanție globală

să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni sau regimuri vamale.

- (6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.
- (7) Nu se solicită nicio garanție în niciuna dintre următoarele situații:
 - (a) din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice;
 - (b) pentru transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;
 - (c) pentru transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;
 - (d) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;
 - (e) pentru mărfurile transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.
- (8) Autoritățile vamale pot acorda o derogare de la cerința de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de acoperit nu depășește valoarea pragului statistic de 1 000 EUR.
- (9) Comisia este împuternicită să adopte, acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea cazurilor specifice în care nu se solicită nicio garanție pentru mărfurile plasate sub regim de admitere temporară menționate la alineatul (7) litera (d).
- (10) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la constituirea și monitorizarea garanției menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 171

Valoarea de referință a unei garanții obligatorii

- (1) În cazul în care autoritățile vamale trebuie să solicite o garanție și pot stabili valoarea exactă a taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe în momentul în care se solicită garanția, garanția acoperă această valoare exactă.

În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului cel mai ridicat, estimat de către autoritățile vamale, al taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe care a luat sau poate lua naștere.
- (2) Fără a aduce atingere articolului [176](#), în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe

al căror quantum variază în timp, quantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a quantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

Articolul 172

Cuquantumul de referință al unei garanții asigurătorii

În cazul în care constituirea unei garanții nu este obligatorie, dar autoritățile vamale nu au certitudinea că quantumul taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale și altor taxe va fi plătit în termenul prevăzut, acestea solicită o garanție pentru un quantum care nu poate depăși nivelul menționat la articolul [171](#).

Articolul 173

Constituirea unei garanții

- (1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:
 - (a) fie prin orice mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;
 - (b) fie prin angajamentul unui garant;
 - (c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata quantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.
- (2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.

În cazul în care o garanție este constituită sub forma oricărui mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale, acestea din urmă nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui mijloc de plată.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea formei de garanție menționate la alineatul (1) litera (c).

Articolul 174

Alegerea garanției

Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 173 alineatul [\(1\)](#).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

Articolul 175

Garantul

- (1) Garantul menționat la articolul 173 alineatul (1) litera [\(b\)](#) este o persoană terță rezidentă, înregistrată sau stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii.
- (2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.
- (3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe se va face în termenele prevăzute.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor privind formele de constituire a unei garanții și normele aplicabile garantului menționate la prezentul articol.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la revocarea și anularea angajamentului garantului menționat la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 176

Garanția globală

- (1) Autoritățile vamale pot acorda autorizația menționată la articolul 170 alineatul [\(5\)](#) numai persoanelor care îndeplinesc condițiile următoare:
 - (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 24 alineatul (1) litera (a);
 - (c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau exploatează spațiile de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 24 alineatul (1) litera (d).
- (2) Autoritățile vamale pot autoriza un operator economic care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) literele [\(b\)](#) și [\(c\)](#) și comercianții „încredere și control” („Trust and Check”) să furnizeze o garanție globală pentru eventualele datorii vamale și alte taxe cu quantum redus sau să beneficieze de o exonerare de garanție.

- (3) Autoritățile vamale pot autoriza un operator economic autorizat pentru simplificări vamale și un comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) să furnizeze o garanție globală pentru datoriile vamale existente și pentru alte taxe, la cerere, cu un quantum redus.
- (4) Garanția globală cu quantum redus menționată la alineatul (3) este echivalentă cu furnizarea unei garanții.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor pentru acordarea unei autorizații de utilizare a unei garanții globale cu un quantum redus sau pentru exonerarea de garanție, menționate la alineatul (2).
- (6) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la determinarea quantumului garanției, inclusiv a quantumului redus menționat la alineatul (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 177

Interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale

- (1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare, Comisia poate decide să interzică temporar recurgerea la oricare dintre următoarele:
 - (a) garanția globală cu quantum redus sau exonerarea de garanție prevăzute la articolul 176 alineatul [\(2\)](#);
 - (b) garanția globală menționată la articolul 176 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.
- (2) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (a) sau litera (b), recurgerea la garanția globală cu un quantum redus sau la exonerarea de garanție, precum și la garanția globală menționată la articolul [176](#) poate fi autorizată în cazul în care persoana în cauză îndeplinește una dintre următoarele condiții:
 - (a) persoana poate demonstra că nicio datorie vamală nu s-a născut pentru mărfurile în cauză în cadrul operațiunilor pe care le-a angajat în cursul celor 2 ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1);
 - (b) în cazul în care au apărut datorii în cursul celor 2 ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1), persoana respectivă poate demonstra că acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.

Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie de asemenea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) literele [\(b\)](#) și [\(c\)](#).

- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale menționate la alineatul

(1). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu astfel de măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a spori rapid protecția intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor sale membre, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul (5).

Articolul 178

Garanții suplimentare sau de înlocuire

În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod sigur sau complet plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în termenele prevăzute, acestea solicită uneia dintre persoanele menționate la articolul 170 alineatul (3) fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție, la alegerea acestei persoane.

Articolul 179

Eliberarea garanției

- (1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită sau după ce obligația de plată a altor taxe încetează sau nu mai este susceptibilă de a lua naștere.
- (2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte taxe încetează parțial sau este susceptibilă de a lua naștere numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantată, garanția constituită se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care cuantumul în cauză nu justifică o asemenea măsură.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea termenelor pentru eliberarea garanției.
- (4) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la eliberarea garanției menționate la prezentul articol. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 3

Recuperarea, plata, rambursarea și remiterea cuantumului taxelor la import sau la export

SECȚIUNEA 1

DETERMINAREA CUANTUMULUI TAXELOR LA IMPORT SAU LA EXPORT, NOTIFICAREA DATORIEI VAMALE ȘI ÎNSCRIEREA ÎN EVIDENȚA CONTABILĂ

Articolul 180

Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export

- (1) Importatorul și exportatorul calculează cuantumul taxelor la import sau la export de plătit. La acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, se consideră că autoritățile vamale acceptă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, astfel cum a fost calculat de importator și de exportator, fără a aduce atingere controalelor vamale ulterioare. În cazul în care persoana respectivă nu calculează cuantumul sau autoritățile vamale nu sunt de acord cu cuantumul calculat de persoana respectivă, autoritățile vamale care răspund de locul în care a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală în conformitate cu articolul [169](#) stabilesc cuantumul taxelor la import sau la export de plătit de îndată ce dispun de informațiile necesare.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), până la data prevăzută la articolul 265 alineatul [\(3\)](#), în cazul în care a fost depusă o declarație vamală, autoritățile vamale pot accepta cuantumul taxelor la import sau la export de plătit determinat în declarația vamală, fără a aduce atingere controalelor vamale ulterioare. În cazul în care autoritățile vamale nu sunt de acord cu acest cuantum, ele stabilesc cuantumul taxelor la import sau la export de plătit de îndată ce dispun de informațiile necesare.
- (3) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit.

În cazul în care cuantumul menționat la primul paragraf este exprimat în euro, rotunjirea nu poate fi mai mare decât cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic.

Importatorii și exportatorii stabiliți într-un stat membru a cărui monedă nu este euro pot fie să aplice *mutatis mutandis* dispozițiile celui de al doilea paragraf, fie să deroge de la paragraful respectiv, cu condiția ca normele aplicabile cu privire la rotunjire să nu aibă un impact financiar mai mare decât norma prevăzută la al doilea paragraf.

Notificarea datoriei vamale

- (1) La acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, se consideră că autoritățile vamale au notificat datoria vamală importatorului sau exportatorului.
- (2) În cazul în care autoritățile vamale au determinat cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, acestea îl notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului [169](#).

Notificarea menționată la primul paragraf nu se efectuează în niciunul dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a cuantumului taxelor la import sau la export, a fost impusă o taxă antidumping provizorie, o taxă compensatorie provizorie sau o măsură de salvagardare provizorie;
 - (b) în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform articolului 13;
 - (c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un quantum al taxelor la import sau la export inferior cuantumului taxelor la import sau export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;
 - (d) în cazul în care autoritățile vamale au derogare, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală.
- (3) În cazul în care autoritățile vamale trebuie să notifice cuantumul taxelor la import sau la export de plătit în conformitate cu alineatul (2), autoritățile vamale notifică datoria vamală debitorului atunci când sunt în măsură să determine cuantumul respectiv și să ia o decizie în acest sens.

Cu toate acestea, în cazul în care notificarea datoriei vamale ar aduce prejudicii unei anchete penale, autoritățile vamale pot amâna notificarea până în momentul în care notificarea respectivă nu mai aduce prejudicii anchetei penale în cauză.

- (4) Autoritățile vamale pot permite unui comerciant „încredere și control” („Trust and Check”) să calculeze datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor pentru care acest operator a acordat liberul de vamă în numele autorităților vamale într-o perioadă care nu depășește 31 de zile calendaristice și să o comunice autorităților vamale împreună cu o defalcare a cuantumurilor aferente fiecărei trimiteri specifice de mărfuri. În cazul în care nu sunt de acord cu cuantumul calculat și comunicat, autoritățile vamale determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit.
- (5) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 din Directiva 2006/112/CE se aplică vânzărilor la distanță de mărfuri care urmează să fie importate din țări terțe către un client de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale pot autoriza un importator presupus să calculeze datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import aferente tuturor mărfurilor

căroră li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul respectivului importator presupus în cursul unei luni și să o comunice până la sfârșitul lunii următoare, cu defalcarea cuantumurilor aferente fiecărei trimiteri specifice de mărfuri. Această comunicare poate modifica sau invalida informațiile pe care importatorul presupus le-a furnizat în conformitate cu articolul 59 alineatul (2). În cazul în care nu sunt de acord cu cuantumul calculat și comunicat, autoritățile vamale determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit. Se consideră că autoritățile vamale au notificat datoria vamală în cazul în care nu au fost în dezacord cu comunicarea într-un termen rezonabil de la depunerea acesteia de către comerciant.

- (6) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (3), în cazul în care se depune o declarație vamală, cu condiția ca plata să fi fost garantată, autoritățile vamale pot permite ca datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate, să fie notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.
- (7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea:
 - (a) cazurilor menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (d), în care autoritățile vamale au derogare de a notifica datoria vamală;
 - (b) termenului rezonabil pentru luarea în considerare a lipsei dezacordului, astfel cum se menționează la alineatul (5);
 - (c) informațiilor care trebuie furnizate în comunicarea importatorului presupus de la alineatul (5).

Articolul 182

Prescrierea datoriei vamale

- (1) Autoritățile vamale nu notifică debitorului nicio datorie vamală după expirarea unui termen de 3 ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.
- (2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minim 5 ani și la maximum 10 ani, în conformitate cu legislația națională.
- (3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se suspendă în cazul în care:
 - (a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 16;
 - (b) o astfel de suspendare se aplică de la data la care este introdusă calea de atac și este în vigoare pe durata procedurilor respective; sau
 - (c) autoritățile vamale comunică debitorului, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală; o

astfel de suspendare se aplică de la data comunicării respective și până la sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

- (4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 193 alineatul (7), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt considerate ca suspendate începând cu data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 198 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 183

Înscrierea în evidența contabilă

- (1) Autoritățile vamale menționate la articolul 180 înscriu în evidențele lor contabile, în conformitate cu legislația națională, quantumul taxelor la import sau la export de plătit, notificat conform articolului 181.

Obligația autorităților vamale prevăzută la primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la articolul 181 alineatul (2) al doilea paragraf.

- (2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă quantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 182, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.
- (3) Modalitățile practice de înscriere în evidența contabilă a quantumului taxelor la import sau la export sunt determinate de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care se naște datoria vamală, sunt asigurate că respectivele quantumuri vor fi plătite.

Articolul 184

Termenul de înscriere în evidența contabilă

- (1) Autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă, în termen de 14 zile de la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, quantumul taxelor la import sau la export de plătit, cu excepția cazului în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de taxe la import.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile vamale pot acoperi quantumul total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul unui comerciant „încredere și control” („Trust and Check”), pe parcursul unei perioade fixate, în conformitate cu articolul 181 alineatul (4), printr-o singură înscriere în evidența contabilă la sfârșitul perioadei respective.

Această înscriere se efectuează în termen de 14 zile de la data la care se încheie perioada respectivă.

- (3) Prin derogare de la alineatul (1), quantumul total al taxelor la import aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul unui importator presupus în

cursul unei luni în conformitate cu articolul 181 alineatul (5) poate fi acoperit printr-o singură înscriere în evidența contabilă, până la sfârșitul lunii următoare, care să conțină defalcarea cuantumurilor aferente fiecărei trimiteri specifice de mărfuri.

- (4) Până la data stabilită la articolul 265 alineatul (3), în cazul în care se depune o declarație vamală, cu condiția ca plata să fi fost garantată, autoritățile vamale pot permite ca datoria vamală corespunzătoare cuantumului total al taxelor la import sau la export aferente tuturor mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate, care nu poate depăși 31 de zile, să fie notificată la sfârșitul perioadei respective.

Această înscriere se efectuează în termen de 14 zile de la data la care se încheie perioada respectivă.

- (5) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de 14 zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.

Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o taxă antidumping provizorie, la o taxă compensatorie provizorie sau la o măsură de salvagardare provizorie, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a regulamentului care instituie taxa definitivă.

- (6) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de 14 zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.
- (7) Alineatul (6) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1)-(6) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.
- (8) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1)-(6) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.
- (9) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 181 alineatul (3) [al doilea](#) paragraf până la momentul în care notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudicii unei anchete penale.

Articolul 185

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru a asigura acordarea de asistență reciprocă între autoritățile vamale în cazul în care se naște o datorie vamală.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

SECȚIUNEA 2

PLATA CUANTUMULUI TAXELOR LA IMPORT SAU LA EXPORT

Articolul 186

Termene generale de plată și suspendarea termenului de plată

- (1) Debitorul achită cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale care a făcut obiectul notificării menționate la articolul 181, în termenul fixat de autoritățile vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 17 alineatul (2), acest termen nu depășește 10 zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale.

Autoritățile vamale pot prelungi termenul respectiv la cererea debitorului, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit a fost determinat în cursul unor controale vamale ulterioare, astfel cum se prevede la articolul 48. Fără a aduce atingere articolului 190 alineatul (2), prelungirea termenului astfel acordată nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), cuantumul taxelor la import corespunzător unei datorii vamale notificate în conformitate cu articolul 181 alineatul (5) se achită de către debitor cel târziu la expirarea termenului până la care trebuie notificată datoria vamală.
- (3) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre facilitățile de plată prevăzute la articolele 188-190, plata se efectuează în termenul sau termenele fixat(e) în cadrul acestor facilități.
- (4) Termenul pentru plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale se suspendă în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care cererea de remitere a taxelor este introdusă conform articolului 198;
 - (b) în cazul în care mărfurile urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului;
 - (c) în cazul în care datoria vamală se naște în temeiul articolului 161 și există mai mulți debitori.

- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor pentru suspendarea termenului de plată a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale menționate la alineatul (3) și prin stabilirea perioadei de suspendare.

Articolul 187

Plata

- (1) Plata se efectuează în numerar sau prin orice alt mijloc care are o putere liberatorie similară, inclusiv prin ajustarea soldului creditor în conformitate cu legislația națională.
- (2) Plata poate fi efectuată de către o persoană terță în locul debitorului.
- (3) Debitorul poate în toate cazurile să achite cuantumul taxelor la import sau la export, parțial sau integral, anterior expirării termenului acordat în acest scop.

Articolul 188

Amânarea plății

Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri depuse de persoana interesată și sub rezerva constituirii unei garanții, o amânare a plății cuantumului taxelor de plătit, conform uneia dintre modalitățile următoare:

- (a) fie separat, pentru fiecare quantum reprezentând taxe la import sau la export înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 184 alineatul (1) sau articolul 184 alineatul (7);
- (b) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export, înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 184 alineatul (1), pe o perioadă fixată de către autoritățile vamale și care nu poate depăși 31 de zile;
- (c) fie global, pentru cuantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscriseri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 184 alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 189

Perioade de amânare a plății

- (1) Perioada în care se amână efectuarea unei plăți în temeiul articolului [188](#) este de 30 de zile.
- (2) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 188 litera (a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.

- (3) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 188 litera [\(b\)](#), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Acest termen este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.
- (4) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 188 litera [\(c\)](#), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Acest termen este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada în cauză.
- (5) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) conțin un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din termenul de 30 de zile, conform respectivelor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.
- (6) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) sunt săptămâni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în ziua de vineri a celei de-a patra săptămâni ulterioare săptămânii în cauză.

În cazul în care aceste perioade sunt luni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în cea de-a șaisprezecea zi a lunii următoare lunii în cauză. Aceste perioade nu pot fi prelungite chiar dacă sfârșitul perioadei coincide cu o zi de sărbătoare legală.

Articolul 190

Alte facilități de plată

- (1) Autoritățile vamale pot acorda debitorului facilități de plată, altele decât amânarea plății, sub rezerva constituirii unei garanții.
- (2) În cazul în care se acordă facilitățile menționate la alineatul (1), se percepe o dobândă la credit, în plus față de cuantumul taxelor la export sau import.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu un punct procentual.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual.

- (3) Autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii unei garanții sau la aplicarea unei dobânzi la credit, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că acestea ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.
- (4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la credit în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 EUR.

Articolul 191

Executarea silită

În cazul în care cuantumul taxelor de plătit nu a fost achitat în termenul prevăzut, autoritățile vamale utilizează toate mijloacele de care dispun în conformitate cu legislația statului membru în cauză pentru a asigura plata cuantumului respectiv.

Articolul 192

Dobânda de întârziere

- (1) Dobânzile de întârziere se percep la cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale.

- (2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului [161](#) sau a articolului [164](#) sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control vamal ulterior, dobânzile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.

Rata dobânzilor de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (1).

- (3) Autoritățile vamale pot renunța la aplicarea unei dobânzi de întârziere, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

- (4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi de întârziere în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 EUR.

SECȚIUNEA 3

RAMBURSAREA ȘI REMITEREA

Articolul 193

Rambursarea și remiterea

- (1) Sub rezerva condițiilor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile vamale rambursează sau remit quantumul taxelor la import sau la export din oricare dintre motivele următoare:
- (a) taxe la import sau la export percepute în exces;
 - (b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
 - (c) eroarea autorităților competente;
 - (d) echitate;
 - (e) invalidarea datelor pe baza cărora a fost stabilită datoria vamală pentru mărfurile corespunzătoare sau, după caz, a declarației vamale corespunzătoare.
- (2) Autoritățile vamale rambursează sau remit quantumul taxelor la import sau la export menționat la alineatul (1) atunci când quantumul acestora este egal cu cel puțin 10 EUR, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită rambursarea sau remiterea unui quantum inferior.
- (3) În cazul în care autoritățile vamale consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordate în baza articolului [196](#) sau a articolului [197](#), statul membru în cauză transmite dosarul Comisiei pentru luarea unei decizii în unul dintre următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care autoritățile vamale consideră că circumstanțele speciale sunt cauzate de nerespectarea de către Comisie a obligațiilor sale;
 - (b) în cazul în care autoritățile vamale consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 196;
 - (c) în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de constatările unei investigații a Uniunii efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97 sau pe baza unui alt act legislativ al Uniunii sau a unui acord încheiat de Uniune cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de investigații ale Uniunii;
 - (d) în cazul în care quantumul pe care persoana în cauză poate fi obligată să îl plătească în legătură cu una sau mai multe operațiuni de import sau de export

egalează sau depășește 500 000 EUR ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale.

În pofida primului paragraf, dosarele nu se transmit în niciuna dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care Comisia a adoptat deja o decizie privind un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile;
 - (b) în cazul în care Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.
- (4) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care autoritățile vamale însele constată, în termenele menționate la articolul 198 alineatul (1), că se poate rambursa sau remite un quantum al taxelor la import sau la export în temeiul articolelor [194](#), [196](#) și [197](#), autoritățile respective procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.
- (5) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.
- (6) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză, cu excepția cazurilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (c).

Totuși, în aceste cazuri, rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză dacă autoritățile vamale rambursează un quantum al taxelor la import sau la export fără întârzieri nejustificate după ce s-a constatat că respectivul quantum este rambursabil. În cazul în care autoritățile vamale nu rambursează quantumul respectiv fără întârzieri nejustificate, iar debitorul inițiază o procedură în vederea obținerii rambursării, dobânzile se plătesc pentru perioada cuprinsă între data plății taxelor respective și data rambursării lor.

În plus, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale.

În asemenea cazuri, se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul [190](#).

- (7) În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu s-a prescis, în temeiul articolului [182](#).

În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alineatului (6) al doilea paragraf trebuie rambursate.

- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea normelor pe care trebuie să le respecte atunci când ia o decizie menționată la alineatul (3), în special cu privire la următoarele aspecte:

- (a) condițiile pentru acceptarea dosarului;
 - (b) termenul pentru adoptarea unei decizii și suspendarea acestuia;
 - (c) comunicarea motivelor pe care Comisia intenționează să își bazeze decizia, anterior luării unei decizii care ar afecta negativ persoana în cauză;
 - (d) notificarea deciziei;
 - (e) consecințele neadoptării sau ale nenotificării unei astfel de decizii.
- (9) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la rambursare și remitere și la decizia menționată la alineatul (3). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 262 alineatul (2).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 262 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 262 alineatul (6).

Articolul 194

Taxe la import sau la export percepute în exces

- (1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export în cazul în care cuantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește cuantumul de plătit sau în cazul în care datoria vamală a fost notificată debitorului cu nerespectarea modalităților prevăzute la articolul 181 alineatul (1) literele (c) și (d).
- (2) În cazul în care cererea de rambursare sau de remitere se bazează pe existența, în momentul în care mărfurile au fost puse în liberă circulație, a unei rate reduse sau zero a taxelor la import aplicabile în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a altor măsuri tarifare preferențiale, rambursarea sau remiterea se acordă cu condiția ca, la data depunerii, cererea să fi fost însoțită de documentele necesare și să fie îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
- (a) în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;
 - (b) în alte cazuri, rata taxei datorate în mod normal să nu fi fost restabilită.

Articolul 195

Mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului

- (1) Autoritățile vamale rambursează sau remit un quantum al taxelor la import în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) notificarea datoriei vamale se referă la mărfuri pe care importatorul le-a refuzat deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu clauzele contractului pe baza căruia au fost importate;

- (b) mărfurile nu au fost utilizate, cu excepția cazului în care o utilizare inițială este necesară pentru a se constata faptul că acesta sunt defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
 - (c) mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau, în baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale au autorizat plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, inclusiv în vederea distrugerii, sau sub regimul de tranzit vamal extern, de antrepozitare vamală sau de zonă liberă.
- (2) Autoritățile vamale nu rambursează sau nu remit un quantum al taxelor la import în niciunul dintre următoarele cazuri:
- (a) în cazul în care mărfurile, înainte de a fi puse în liberă circulație, au fost plasate sub un regim special pentru a fi testate, cu excepția cazului în care se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea clauzelor contractuale nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste;
 - (b) în cazul în care caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea clauzelor contractuale, mai ales a prețului, înainte ca mărfurile să fie plasate sub un regim vamal care presupune nașterea unei datorii vamale;
 - (c) în cazul în care mărfurile sunt vândute de solicitant după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu clauzele contractuale.
- (3) Se consideră mărfuri defecte mărfurile deteriorate înaintea acordării liberului de vamă.

Articolul 196

Eroarea autorităților vamale

- (1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 193 alineatul (1) litera [\(e\)](#) și la articolele [194](#), [195](#) și [197](#), autoritățile vamale rambursează sau remit un quantum al taxelor la import sau la export în cazul în care, ca urmare a unei erori din partea lor, au notificat un quantum corespunzător datoriei vamale inferior cuantumului de plătit, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:
- (a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;
 - (b) debitorul a acționat cu bună-credință.
- (2) În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 194 alineatul [\(2\)](#) nu sunt îndeplinite, autoritățile vamale acordă rambursarea sau remiterea dacă omisiunea de a aplica rata redusă sau zero a taxelor a fost rezultatul unei erori din partea acestora, iar datele pe baza cărora mărfurile au fost puse în liberă circulație sau, după caz, declarația vamală de punere în liberă circulație au cuprins toate elementele de date și au fost însoțite de toate documentele necesare pentru aplicarea ratei reduse sau zero.
- (3) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări terțe, eliberarea unui certificat de

către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente cunoșteau sau ar fi trebuit, în mod rezonabil, să cunoască faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru a beneficia de tratamentul preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate eforturile necesare pentru a garanta că toate condițiile privind tratamentul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regimului preferențial de către țara sau teritoriul beneficiar.

Articolul 197

Echitatea

- (1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 193 alineatul (1) litera (e) și la articolele [194](#), [195](#) și [196](#), autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în cazul în care datoria vamală ia naștere în condiții speciale în care nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.
- (2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alineatul (1) este stabilită în cazul în care reiese clar din circumstanțele cazului că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului reprezentând taxe la import sau la export.

Articolul 198

Procedura pentru rambursare și remitere

- (1) Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu articolul [193](#) se depun la autoritățile vamale în termenele următoare:
 - (a) în caz de taxe la import sau la export percepute în exces, de eroare a autorităților competente sau în cazul în care se impune aplicarea principiului echității, în termen de 3 ani de la data notificării datoriei vamale;
 - (b) în caz de mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului, în termen de un an de la data notificării datoriei vamale;

- (c) în cazul invalidării datelor sau, după caz, a unei declarații vamale pe baza căreia mărfurile au fost puse în liberă circulație, în termen de un an de la data invalidării datelor respective sau a declarației vamale respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în normele aplicabile invalidării.

Termenul menționat la primul paragraf literele (a) și (b) este prelungit în cazul în care solicitantul face dovada că a fost împiedicat să depună o cerere în termenul stabilit ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră.

- (2) În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură, ținând seama de motivele invocate, să acorde rambursarea sau remiterea unui quantum reprezentând taxe la import sau la export, este necesar să se examineze temeinicia unei cereri de rambursare sau de remitere ținându-se seama de celelalte motive de rambursare sau de remitere, menționate la articolul [193](#).
- (3) În cazul în care se exercită o cale de atac împotriva notificării datoriei vamale în temeiul articolului [16](#), termenele menționate la alineatul (1) primul paragraf, precum și examinarea cererilor de remitere și de rambursare și a termenelor aferente se suspendă de la data introducerii căii de atac, pe durata procedurii respective.
- (4) În cazul în care o autoritate vamală acordă rambursarea sau remiterea în conformitate cu articolele [196](#) și [197](#), statul membru în cauză informează Comisia cu privire la acest fapt.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la informarea Comisiei în temeiul alineatului (4) și informațiile care trebuie furnizate. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul [\(4\)](#).

Capitolul 4

Stingerea unei datorii vamale

Articolul 199

Stingerea

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea quantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:
- (a) atunci când datoria vamală nu mai poate fi notificată debitorului, în conformitate cu articolul [181](#);
- (b) prin plata quantumului taxelor la import sau la export;
- (c) sub rezerva alineatului (5), prin remiterea quantumului taxelor la import sau la export;

- (d) în cazul în care, în ceea ce privește mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă pentru un regim vamal care comportă obligația plății taxelor la import sau la export, datele pe baza cărora s-a efectuat acordarea liberului de vamă sau declarația vamală sunt invalidate;
 - (e) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate;
 - (f) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import sau la export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului;
 - (g) în cazul în care dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a mărfurilor respective ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca o consecință a unor instrucțiuni ale autorităților vamale; în sensul prezentei litere, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;
 - (h) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 161 sau al articolului 164 și sunt întrunite condițiile de mai jos:
 - (i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză și nu a constituit o tentativă de fraudă;
 - (ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;
 - (i) în cazul în care mărfurile, puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă redusă datorită destinației lor finale, au fost exportate cu permisiunea autorităților vamale;
 - (j) în cazul în care datoria a luat naștere în temeiul articolului 160 și în cazul în care formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea tratamentului tarifar preferențial menționat la articolul respectiv sunt anulate;
 - (k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6), datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 161 și se furnizează autorităților vamale dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (e), datoria vamală este totuși considerată, în sensul sancțiunilor aplicabile încălcării dispozițiilor vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care, în temeiul prezentului regulament și al legislației unui stat membru, taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.
- (3) În cazul în care, conform alineatului (1) litera (g), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de taxe la import datorită destinației lor finale, deșeurile și resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri neunionale.

- (4) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.
- (5) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care a fost acordată remiterea.
- (6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința niciunei persoane care a comis o tentativă de fraudă.
- (7) În cazul în care datoria vamală ia naștere în temeiul articolului [161](#), aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul [261](#), în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea listei nerespectărilor care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal în cauză, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (h) punctul (i).

Articolul 200

Aplicarea de sancțiuni

Atunci când se stinge datoria vamală în baza articolului 199 alineatul (1) litera [\(h\)](#), statele membre nu trebuie împiedicate să aplice sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor legislației vamale.

Titlul XI

MĂSURI RESTRICTIVE ȘI MECANISMUL DE GESTIONARE A CRIZELOR

Capitolul 1

Măsuri restrictive

Articolul 201

Rolul Autorității vamale a UE și al autorităților vamale

1. Autoritatea vamală a UE contribuie la aplicarea corectă a măsurilor restrictive adoptate în conformitate cu articolul 215 din TFUE prin monitorizarea punerii lor în aplicare în domeniile care intră în sfera sa de competență și, sub rezerva revizuirii și

a autorizării de către Comisie, prin furnizarea de orientări adecvate autorităților vamale.

2. Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a se conforma măsurilor restrictive, ținând seama de orientările Autorității vamale a UE.

Articolul 202

Raportare

1. Autoritatea vamală a UE raportează periodic și ori de câte ori este necesar Comisiei cu privire la punerea în aplicare a măsurilor restrictive de către autoritățile vamale și în cazul oricărei încălcări a acestora.
2. Autoritățile vamale informează Autoritatea vamală a UE, Comisia și autoritățile naționale ale statelor membre competente pentru punerea în aplicare a sancțiunilor cu privire la orice suspiciune și caz de eludare a măsurilor restrictive și a măsurilor lor de atenuare în acest sens.

Capitolul 2

Mecanismul de gestionare a crizelor

Articolul 203

Elaborarea protocoalelor și a procedurilor

1. Autoritatea vamală a UE elaborează proceduri și protocoale care pot fi activate în conformitate cu articolul 204 alineatul (1):
 - (a) în cazul unei crize la frontiera unuia sau mai multor state membre, care are un impact asupra proceselor vamale;
 - (b) în cazul unei crize într-un alt sector, care necesită o acțiune din partea autorităților vamale în cooperare cu autoritățile competente,
 - (c) în vederea asigurării unui răspuns rapid, eficace și proporțional la situația în cauză.
2. Protocoalele și procedurile pot viza în special:
 - (a) aplicarea criteriilor comune de risc, a domeniilor de control prioritare comune și a profilurilor de risc, a măsurilor de atenuare adecvate și a controalelor vamale;
 - (b) un cadru de colaborare care să permită punerea temporară la dispoziție a lucrătorilor vamali și a echipamentelor de control vamal dintr-un stat membru în altul.

Articolul 204

Activarea mecanismului de gestionare a crizelor

- (1) Comisia, din proprie inițiativă sau la cererea unuia sau mai multor state membre sau a Autorității vamale a UE, poate adopta un act de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament, ținând seama de protocoalele și procedurile menționate la articolul 203, precum și măsurile și dispozițiile adecvate și necesare care ar trebui să se aplice pentru a aborda o situație de criză sau pentru a atenua efectele negative ale acesteia.
- (2) Autoritatea vamală a UE coordonează și supraveghează aplicarea și implementarea măsurilor și a dispozițiilor corespunzătoare de către autoritățile vamale și raportează Comisiei rezultatele acestei implementări.
- (3) Autoritatea vamală a UE înființează o celulă de răspuns în situații de criză, care este disponibilă permanent pe toată durata crizei.
- (4) Autoritățile vamale implementează și aplică măsurile și dispozițiile adoptate în temeiul prezentului articol și raportează Autorității vamale a UE cu privire la implementarea și aplicarea acestora.

Titlul XII

AUTORITATEA VAMALĂ A UNIUNII EUROPENE

Capitolul 1

Principii

Articolul 205

Statutul juridic

- (1) Autoritatea vamală a UE este un organism al Uniunii și are personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Autoritatea vamală a UE se bucură de cea mai amplă capacitate juridică acordată persoanelor juridice conform legislației naționale. În special, autoritatea poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Autoritatea vamală a UE este reprezentată de directorul său executiv.

Articolul 206

Sediul

Sediul Autorității vamale a UE este [...].

Articolul 207

Misiunea și obiectivele Autorității vamale a UE

- (1) Autoritatea vamală a UE contribuie la îndeplinirea misiunii autorităților vamale, astfel cum se prevede la articolul [2](#).
- (2) Fără a aduce atingere responsabilităților Comisiei, ale OLAF și, respectiv, ale statelor membre, Autoritatea vamală a UE urmărește următoarele obiective:
 - (a) Autoritatea vamală a UE contribuie la gestionarea operațională a uniunii vamale și, prin urmare, coordonează și supraveghează cooperarea operațională dintre autoritățile vamale, pune în comun și furnizează expertiză tehnică pentru a spori eficiența și obținerea de rezultate;
 - (b) Autoritatea vamală a UE dezvoltă, exploatează și întreține tehnologii ale informației pentru a pune în aplicare procedurile prevăzute în prezentul regulament și contribuie la utilizarea optimă a datelor disponibile în scopuri de supraveghere vamală, de control și de gestionare a riscurilor;
 - (c) Autoritatea vamală a UE sprijină autoritățile vamale în vederea realizării unei puneri în aplicare uniforme a legislației vamale, în special pentru a se asigura că controalele vamale și gestionarea riscurilor sunt efectuate în mod armonizat;
 - (d) Autoritatea vamală a UE contribuie la asigurarea respectării altor dispoziții ale Uniunii aplicate de autoritățile vamale.

Capitolul 2

Sarcini

Articolul 208

Sarcini principale

- (1) Autoritatea vamală a UE îndeplinește sarcini de gestionare a riscurilor, în conformitate cu titlul IV capitolul [3](#).
- (2) Autoritatea vamală a UE îndeplinește sarcini legate de măsurile restrictive și de mecanismul de gestionare a crizelor în conformitate cu titlul XI.
- (3) Autoritatea vamală a UE desfășoară activități de consolidare a capacităților, oferă sprijin operațional autorităților vamale și asigură coordonarea acestora. În special, Autoritatea vamală a UE:

- (a) efectuează diagnosticări și monitorizarea punctelor de trecere a frontierei și a altor puncte de control, elaborează standarde comune și emite recomandări pentru cele mai bune practici;
 - (b) efectuează măsurarea performanței uniunii vamale și sprijină Comisia în evaluarea performanței uniunii vamale, în conformitate cu titlul XV capitolul 1;
 - (c) întocmește conținutul minim comun de formare pentru lucrătorii vamali din Uniune și monitorizează utilizarea acestuia de către autoritățile vamale;
 - (d) contribuie la un sistem de recunoaștere al Uniunii pentru universitățile și alte școli care oferă programe de formare și educație în domeniul vamal;
 - (e) coordonează și sprijină crearea de către statele membre a unor centre specializate de excelență în scopuri la nivelul întregii Uniuni în domeniile vamale relevante, în special în ceea ce privește formarea și laboratoarele vamale;
 - (f) facilitează și coordonează activitățile de cercetare și inovare în domeniul vamal;
 - (g) elaborează și difuzează manuale operaționale pentru aplicarea practică a proceselor vamale și a metodelor de lucru și elaborează standarde comune în acest sens;
 - (h) emite un aviz cu privire la măsura în care acordarea unei autorizații pentru regimuri speciale ar afecta în mod negativ interesul producătorilor din Uniune, în conformitate cu articolul 102 alineatele (3), (4) și (5);
 - (i) cooperează cu organisme ale Uniunii și cu autorități naționale, altele decât cele vamale, în conformitate cu articolul 240 alineatul (9);
 - (j) coordonează și sprijină cooperarea operațională dintre autoritățile vamale și dintre autoritățile vamale și alte autorități la nivel național, în conformitate cu titlul XIII;
 - (k) organizează și coordonează controalele comune menționate la articolul 241;
 - (l) oferă sprijin și expertiză Comisiei pentru soluționarea cazurilor complexe de clasificare, de evaluare și de origine, precum și pentru monitorizarea deciziilor și aplicarea deciziilor în acest sens.
- (4) Autoritatea vamală a UE desfășoară activități de gestionare și prelucrare a datelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și pentru dezvoltarea aplicațiilor naționale menționate la articolul 30 din prezentul regulament.

Articolul 209

Alte sarcini

Comisia poate încredința Autorității vamale a UE următoarele sarcini pentru implementarea programelor de finanțare din domeniul vamal:

- (a) activități legate de dezvoltarea, exploatarea și întreținerea sistemelor informatice utilizate pentru punerea în aplicare a uniunii vamale, cum ar fi Platforma de date vamale a UE, astfel cum se prevede în titlul [III](#);
- (b) acordarea de sprijin Comisiei pentru elaborarea și punerea în aplicare a unei strategii operaționale pentru activitățile legate de alocarea, finanțarea și achiziționarea de echipamente de control, inclusiv evaluarea nevoilor, achizițiile comune și utilizarea în comun a echipamentelor.

Articolul 210

Sarcini suplimentare

Autorității vamale a UE i se pot atribui sarcini suplimentare în domeniul liberei circulații, al importului și al exportului de mărfuri din țări terțe, dacă se prevede astfel în actele juridice relevante ale Uniunii. În cazul în care Autorității vamale a UE i se atribuie sau i se încredințează aceste sarcini, se asigură resurse financiare și umane adecvate pentru punerea lor în aplicare.

Capitolul 3

Organizarea Autorității vamale a UE

Articolul 211

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a Autorității vamale a UE cuprinde:

- (a) un consiliu de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul [215](#);
- (b) un comitet executiv, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 217;
- (c) un director executiv, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 219;
- (d) un director executiv adjunct, care exercită atribuțiile prevăzute la articolul 221, în cazul în care Consiliul de administrație decide să creeze această funcție.

SECȚIUNEA 1

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Articolul 212

Componenta Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot.
- (2) Consiliul de administrație include, de asemenea, un membru desemnat de Parlamentul European, fără drept de vot.
- (3) Fiecare membru al Consiliului de administrație are un supleant. Supleantul îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește.
- (4) Membrii Consiliului de administrație și supleanții acestora sunt desemnați în funcție de cunoștințele lor în domeniul vamal, ținând cont de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante. Toate părțile reprezentate în cadrul Consiliului de administrație depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, astfel încât să se asigure continuitatea activității acestuia. Toate părțile urmăresc realizarea echilibrului de gen în Consiliul de administrație.
- (5) Durata mandatului membrilor titulari și al supleanților acestora este de patru ani. Mandatul respectiv poate fi prelungit.

Articolul 213

Președintele Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte din rândul reprezentanților Comisiei și un vicepreședinte din rândul celorlalți membri cu drept de vot.
- (2) Vicepreședintele îl înlocuiește în mod automat pe președinte dacă acesta se află în imposibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile.
- (3) Mandatul președintelui și al vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă pe durata mandatului lor, încetează să mai fie membri ai Consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 214

Reuniunile Consiliului de administrație

- (1) Președintele convoacă reuniunile Consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.

- (3) Consiliul de administrație se reunește în cel puțin două ședințe ordinare pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii săi.
- (4) Consiliul de administrație poate invita să participe la reuniunile sale, în calitate de observator, orice persoană a cărei opinie ar putea fi de interes.
- (5) Sub rezerva propriului regulament de procedură, membrii Consiliului de administrație și supleanții acestora pot să fie asistați în cursul reuniunilor de consilieri sau de experți.
- (6) În cazul în care pe ordinea de zi figurează o chestiune de confidențialitate sau de conflict de interese, Consiliul de administrație discută și decide cu privire la această chestiune fără prezența membrului în cauză. Normele detaliate de aplicare a acestei dispoziții pot fi stabilite în regulamentul de procedură.
- (7) Autoritatea vamală a UE asigură secretariatul Consiliului de administrație.

Articolul 215

Funcțiile Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație:
 - (a) oferă orientările generale ale activităților Autorității vamale a UE;
 - (b) adoptă, cu o majoritate de două treimi a membrilor cu drept de vot, bugetul anual al Autorității vamale a UE și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul Autorității vamale a UE în conformitate cu capitolul 4;
 - (c) evaluează și adoptă raportul anual de activitate consolidat privind activitățile Autorității vamale a UE, inclusiv o prezentare generală a îndeplinirii sarcinilor sale și a performanței sale globale în ceea ce privește atingerea obiectivelor politicii vamale, și transmite atât raportul, cât și evaluarea sa până la data de 1 iulie a fiecărui an Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi. Raportul anual de activitate consolidat trebuie să fie publicat;
 - (d) adoptă normele financiare aplicabile Autorității vamale a UE în conformitate cu articolul 222;
 - (e) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
 - (f) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi; și publică anual pe site-ul său web declarațiile de interese ale membrilor Consiliului de administrație;
 - (g) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 232, bazate pe o analiză a necesităților;
 - (h) adoptă propriul regulament de procedură;

- (i) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul Autorității vamale a UE, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți³³ (denumite în continuare „competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (j) adoptă normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
- (k) instituie, după caz, o capacitate de audit intern;
- (l) adoptă normele de securitate ale Autorității vamale a UE în sensul articolului 233;
- (m) numește directorul executiv și directorul executiv adjunct, în cazul în care se creează acest post, și, după caz, le prelungește mandatul sau îi demite din funcție în conformitate cu articolul 217;
- (n) numește un contabil, care poate fi contabilul Comisiei, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este complet independent în îndeplinirea sarcinilor sale;
- (o) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Autorității vamale a UE și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, luând în considerare nevoile activității Autorității vamale a UE și având în vedere buna gestiune bugetară.
- (p) autorizează încheierea acordurilor de lucru în conformitate cu articolul 240 alineatul (9).
- (q) înființează grupuri de lucru și grupuri de experți și adoptă regulamentul de procedură al acestora;
- (r) adoptă proiectul de document unic de programare menționat la articolul 223, înainte de transmiterea acestuia Comisiei, spre avizare;
- (s) ținând seama de avizul Comisiei, adoptă documentul unic de programare al Autorității vamale a UE cu o majoritate de două treimi dintre membrii cu drept de vot și în conformitate cu articolul 216;
- (t) adoptă o strategie privind creșterea eficienței și sinergiile;
- (u) adoptă o strategie de cooperare cu țări terțe și/sau cu organizații internaționale;

³³ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a regulamentului privind Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și de instituire a unor măsuri temporare aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

- (v) adoptă o strategie privind gestionarea organizațională și sistemele de control intern;
- (2) În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, Consiliul de administrație adoptă o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, delegându-i directorului executiv competențele relevante ale autorității împuternicite să facă numiri și stabilind condițiile în care poate fi suspendată delegarea competențelor respective. Directorul executiv este autorizat să subdelege competențele menționate.
- (3) În cazul în care anumite circumstanțe excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, prin intermediul unei decizii, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor autorității împuternicite să facă numiri și a competențelor subdelegate de către directorul executiv și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 216

Regulile de vot ale Consiliului de administrație

- (1) Fără a aduce atingere articolul 215 alineatul (1) literele (b), (m) și (s), Consiliul de administrație adoptă decizii pe baza unei majorități a membrilor săi cu drept de vot.
- (2) Decizia menționată la articolul 215 alineatul (1) literele (b), (c), (e), (f), (j), (m), (n), (o) și (s) poate fi luată numai în cazul în care reprezentanții Comisiei au exprimat un vot favorabil. În scopul luării deciziei menționate la articolul 215 alineatul (1) litera (s), acordul reprezentanților Comisiei este necesar numai cu privire la elementele deciziei care nu au legătură cu programul anual de lucru și cu programul multianual de lucru ale Autorității Vamale a UE.
- (3) Fiecare membru cu drept de vot dispune de un vot. În absența unui membru cu drept de vot, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de către supleantul său.
- (4) Președintele participă la vot.
- (5) Directorul executiv nu participă la vot.
- (6) Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație stabilește în mod detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru.

SECȚIUNEA 2

COMITETUL EXECUTIV

Articolul 217

Comitetul executiv

- (1) Consiliul de administrație este asistat de un comitet executiv.
- (2) **Comitetul executiv:**
 - (a) supraveghează lucrările pregătitoare pentru deciziile care urmează să fie adoptate de Consiliul de administrație;
 - (b) împreună cu Consiliul de administrație, se asigură că se dă curs în mod adecvat constatărilor și recomandărilor care decurg din evaluările și rapoartele de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de OLAF și de EPPO;
 - (c) supraveghează punerea în aplicare a deciziilor Consiliului de administrație, în vederea consolidării supravegherii gestiunii administrative și bugetare.
- (3) Atunci când este necesar din motive de urgență, **Comitetul executiv** poate lua anumite decizii provizorii în numele Consiliului de administrație, îndeosebi cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) în chestiuni de gestiune administrativă, inclusiv suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri, precum și în chestiuni bugetare.
 - (b) în cazul în care a fost identificată o situație de criză, astfel cum se prevede în titlul XI, care necesită o acțiune imediată sau o ajustare a activităților Autorității vamale a UE.
- (5) **Comitetul executiv** este format din cei doi reprezentanți ai Comisiei în Consiliul de administrație și alți trei membri numiți de Consiliul de administrație din rândul membrilor săi cu drept de vot. Președintele Consiliului de administrație este, de asemenea, președintele **Comitetului executiv**. Directorul executiv ia parte la reuniunile **Comitetului executiv**, dar nu are drept de vot. Deciziile **Comitetului executiv** se iau cu majoritate simplă. Deciziile cu privire la alineatul (2) litera (b) pot fi luate numai dacă votul unui reprezentant al Comisiei este favorabil.
- (6) Mandatul membrilor **Comitetului executiv** este de patru ani și poate fi reînnoit. Mandatul membrilor **Comitetului executiv** se încheie atunci când încetează mandatul de membru al Consiliului de administrație.
- (7) **Comitetul executiv** se reunește în cel puțin o ședință ordinară la fiecare trei luni. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea membrilor săi.
- (8) Consiliul de administrație stabilește regulamentul de procedură al **Comitetului executiv**.

SECȚIUNEA 3

DIRECTORUL EXECUTIV

Articolul 218

Numirea, revocarea și prelungirea mandatului

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Autorității vamale a UE în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Directorul executiv este numit de Consiliul de administrație pe baza meritelor și a aptitudinilor administrative și de conducere dovedite, precum și pe baza competențelor și a experienței relevante, dintr-o listă de cel puțin trei candidați propusă de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.

În scopul încheierii contractului directorului executiv, Autoritatea vamală a UE este reprezentată de președintele Consiliului de administrație.

- (2) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. În timp util înainte de sfârșitul acestei perioade, Comisia efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale Autorității vamale a UE.
- (3) La propunerea Comisiei, care ține cont de evaluarea menționată la alineatul (2), Consiliul de administrație poate prelungi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.
- (4) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate participa la o altă procedură de selecție pentru același post după încheierea perioadei totale a mandatului său.
- (5) Directorul executiv poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului de administrație, la propunerea Comisiei.
- (6) Consiliul de administrație adoptă deciziile referitoare la numirea, la prelungirea mandatului sau la demiterea din funcție a directorului executiv și a directorului executiv adjunct cu o majoritate de două treimi dintre membrii săi cu drept de vot.

Articolul 219

Sarcinile și responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv asigură gestiunea Autorității vamale a UE. Directorul executiv răspunde în fața Consiliului de administrație.
- (2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și ale Consiliului de administrație, directorul executiv își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la vreun guvern sau de la orice alt organism.

- (3) Directorul executiv raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale și la performanțele globale ale Autorității vamale a UE, atunci când este invitat să facă acest lucru.
- (4) Directorul executiv este reprezentantul legal al Autorității vamale a UE.
- (5) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite Autorității vamale a UE în temeiul prezentului regulament. În special, directorul executiv:
- (a) asigură administrarea curentă a Autorității vamale a UE;
 - (b) pune în aplicare deciziile adoptate de Consiliul de administrație;
 - (c) elaborează proiectul de document unic de programare menționat la articolul 223 și îl prezintă Consiliului de administrație după consultarea Comisiei;
 - (d) pune în aplicare documentul unic de programare menționat la articolul 223 și raportează Comitetului executiv și Consiliului de administrație cu privire la punerea în aplicare a acestuia;
 - (e) întocmește raportul anual consolidat privind activitățile Autorității vamale a UE și îl prezintă către Consiliul de administrație spre evaluare și adoptare;
 - (f) elaborează un plan de acțiune pe baza concluziilor rapoartelor de audit și a evaluărilor interne sau externe, precum și pe baza investigațiilor efectuate de OLAF și de EPPO și prezintă un raport privind progresele înregistrate către Comisie, de două ori pe an, precum și în mod periodic către Comitetul executiv și Consiliul de administrație;
 - (g) fără a aduce atingere competenței de investigare a EPPO și a OLAF, protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive interne de combatere a fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale, prin verificări eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și cu efect de descurajare;
 - (h) elaborează o strategie internă antifraudă, o strategie privind sporirea eficienței și realizarea de sinergii, o strategie de cooperare cu țările terțe și/sau cu organizațiile internaționale și o strategie privind gestionarea organizațională și sistemele de control intern pentru Autoritatea vamală a UE și le prezintă Consiliului de administrație spre aprobare;
 - (i) elaborează proiectul de norme financiare aplicabile Autorității vamale a UE și îl prezintă Consiliului de administrație, spre adoptare, după consultarea Comisiei;
 - (j) întocmește proiectele provizorii de situații ale estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității vamale a UE în conformitate cu articolul 224 și execută bugetul acesteia;

- (k) în ceea ce privește personalul Autorității vamale a UE, exercită competențele autorității împuternicite să facă numiri menționate la articolul 215 alineatul (1) litera (i), în măsura în care competențele respective i-au fost delegate în conformitate cu articolul 215 alineatul (2);
- (l) adoptă deciziile privind structurile interne ale Autorității vamale a UE, inclusiv, dacă este necesar, funcțiile adjuncților care pot asigura gestionarea curentă a Autorității Vamale a UE, și, dacă este cazul, modificarea acestora, având în vedere nevoile legate de activitățile Autorității vamale a UE și buna gestiune bugetară;
- (m) negociază și, după aprobarea de către Consiliul de administrație, semnează un acord privind sediul Autorității vamale a UE și, după caz, acorduri similare cu statele membre gazdă în care se află birourile locale;
- (n) elaborează dispozițiile practice de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ și le prezintă Consiliului de administrație spre adoptare;
- (o) promovează diversitatea și urmărește asigurarea echilibrului de gen în ceea ce privește recrutarea personalului Autorității vamale a UE;
- (p) urmărește să recruteze personalul pe o bază geografică cât mai largă, ținând seama de faptul că criteriile de recrutare trebuie să se bazeze exclusiv pe merite.

Articolul 220

Directorul executiv adjunct

- (1) Consiliul de administrație poate decide să creeze o funcție de director executiv adjunct care să îl asiste pe directorul executiv.
- (2) În cazul în care Consiliul de administrație decide să creeze o funcție de director executiv adjunct, directorului executiv adjunct i se aplică dispozițiile articolului 217 în consecință.

Articolul 221

Sarcinile și responsabilitățile directorului executiv adjunct

În cazul în care se creează funcția de director executiv adjunct, directorul executiv adjunct îl asistă pe directorul executiv în gestionarea Autorității vamale a UE și în îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 218. În cazul în care directorul executiv este absent sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile sau în cazul în care postul este vacant, directorul executiv adjunct îl înlocuiește.

³⁴ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

Capitolul 4

Întocmirea și structura bugetului Autorității Vamale a UE

Articolul 222

Dispoziții generale

Normele financiare aplicabile Autorității vamale a UE se adoptă de către Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Ele nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei³⁵, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Autorității vamale a UE, iar Comisia și-a dat în prealabil acordul.

Articolul 223

Documentul unic de programare

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de document unic de programare care conține în special programarea multianuală și anuală în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei și cu dispoziția relevantă din normele financiare ale Autorității vamale a UE adoptate în temeiul articolului 222 din prezentul regulament și ținând seama de orientările stabilite de Comisie. Programarea anuală și multianuală trebuie să fie în conformitate cu politica vamală și cu prioritățile generale ale uniunii vamale.
- (2) Consiliul de administrație transmite proiectul de document unic de programare Comisiei, Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi Europene până la data de 31 ianuarie a anului care precedă perioada de programare.
- (3) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, Consiliul de administrație adoptă documentul unic de programare. Consiliul de administrație transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei documentul unic de programare, precum și orice versiune ulterioară actualizată a documentului respectiv. Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în mod corespunzător.
- (4) Programul anual de lucru stabilește obiective detaliate și rezultate preconizate, inclusiv indicatori de performanță. El conține, de asemenea, o descriere a acțiunii care urmează să fie finanțată și o indicație referitoare la resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni. Programul anual de lucru este în concordanță cu programul

³⁵ Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).

multianual de lucru menționat la alineatul (5). Programul anual de lucru indică în mod clar atribuțiile care au fost adăugate, modificate sau eliminate comparativ cu exercițiul financiar precedent. Consiliul de administrație modifică programul anual de lucru adoptat atunci când Autorității vamale a UE îi este încredințată o nouă sarcină care intră sub incidența prezentului regulament. Orice modificare substanțială a programului anual de lucru se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată în cazul programului anual de lucru inițial. Consiliul de administrație poate delega directorului executiv competența de a aduce modificări nesubstanțiale programului anual de lucru.

- (5) Programul multianual de lucru stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. El indică de asemenea, pentru fiecare activitate, resursele financiare și umane orientative considerate necesare pentru atingerea obiectivelor stabilite. Programarea strategică se actualizează după caz și demonstrează contribuția Autorității vamale a UE la realizarea priorităților politice ale Uniunii.

Articolul 224

Întocmirea bugetului

- (1) În fiecare an, directorul executiv întocmește un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității vamale a UE pentru exercițiul financiar următor, care include schema de personal, și îl transmite Consiliului de administrație. Informațiile cuprinse în proiectul provizoriu de situație a estimărilor trebuie să fie în concordanță cu proiectul de document unic de programare menționat la articolul 223 alineatul (1).
- (2) Pe baza proiectului provizoriu de situație a estimărilor menționat la alineatul (1), Consiliul de administrație adoptă un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității vamale a UE pentru următorul exercițiu financiar.
- (3) Consiliul de administrație transmite Comisiei proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Autorității vamale a UE până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.
- (4) Comisia transmite autorității bugetare proiectul de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.
- (5) Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru planul de personal și cuantumul contribuției care trebuie alocat din bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.
- (6) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția de la bugetul general al Uniunii către Autoritatea vamală a UE.
- (7) Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a Autorității vamale a UE.

- (8) Consiliul de administrație adoptă bugetul Autorității vamale a UE. Bugetul respectiv devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul Autorității vamale a UE se ajustează în consecință.

Articolul 225

Structura bugetului

- (1) Estimări ale tuturor veniturilor și cheltuielilor Autorității Vamale a UE se elaborează pentru fiecare exercițiu financiar și se înscriu în bugetul Autorității Vamale a UE. Exercițiul financiar corespunde anului calendaristic.
- (2) Bugetul Autorității vamale a UE trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (3) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Autorității vamale a UE cuprind:
- (a) o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii;
 - (b) orice contribuție financiară voluntară din partea statelor membre;
 - (c) o posibilă finanțare din partea Uniunii sub formă de acorduri de contribuție sau de granturi, în conformitate cu normele financiare ale Autorității vamale a UE menționate la articolul 222 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii;
 - (d) taxe provenite din publicații sau orice altă prestație asigurată de Autoritatea vamală a UE.
- (4) Cheltuielile Autorității vamale a UE includ remunerația personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile operaționale.
- (5) Angajamentele bugetare pentru acțiunile legate de proiecte la scară largă a căror durată depășește un exercițiu financiar pot fi fracționate în mai multe tranșe anuale.

Articolul 226

Execuția bugetului Autorității vamale a UE

- (1) Directorul executiv execută bugetul Autorității vamale a UE.
- (2) În fiecare an, directorul executiv transmite autorității bugetare toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își exercite atribuțiile de evaluare.

Articolul 227

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) În următorul exercițiu financiar (anul N+1), contabilul Autorității vamale a UE transmite conturile provizorii pentru exercițiul financiar (anul N) contabilului

Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar (anul N+1).

- (2) Până la data de 31 martie a anului N+1, Autoritatea vamală a UE transmite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.
- (3) Până la data de 31 martie a anului N+1, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Autorității vamale a UE, consolidate cu conturile Comisiei.
- (4) După ce primește observațiile formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Autorității vamale a UE, în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶, contabilul Autorității vamale a UE întocmește conturile finale ale Autorității vamale a UE pentru anul respectiv. Directorul executiv le transmite Comitetului executiv în vederea obținerii unui aviz. Avizul respectiv este adoptat de Consiliul de administrație.
- (5) Până la data de 1 iulie a anului N+1, contabilul Autorității vamale a UE transmite conturile finale pentru anul N Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi, împreună cu avizul adoptat de către Consiliul de administrație.
- (6) Conturile finale pentru anul N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului N+1.
- (7) Directorul executiv trimite un răspuns la observațiile Curții de Conturi până la 30 septembrie a anului N+1. Directorul executiv transmite răspunsul respectiv și Consiliului de administrație.
- (8) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informații necesare pentru buna derulare a procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar N, în conformitate cu articolul 261 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.
- (9) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 228

Combaterea fraudei

- (1) Pentru a combate fraudă, corupția și alte activități ilegale în cadrul Autorității vamale a UE, dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 se aplică fără restricții.

³⁶ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014, și a Deciziei nr. 541/2014/EU și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (2) Autoritatea vamală a UE aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de OLAF³⁷ în termen de șase luni de la [XXX] și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile personalului său, folosind modelul prevăzut în anexa la acordul menționat.
- (3) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, privind toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea Autorității vamale a UE.
- (4) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de Autoritatea vamală a UE, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului³⁸.
- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2), (3) și (4), contractele, acordurile de grant și deciziile de grant ale Autorității vamale a UE conțin dispoziții prin care Curtea de Conturi Europeană și OLAF sunt împuternicite în mod expres să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective. Acordurile de lucru cu autoritățile competente din țările terțe și cu organizațiile internaționale acoperă asistența și cooperarea acestor autorități și organizații internaționale în ceea ce privește auditurile și investigațiile efectuate de Curtea de Conturi și de OLAF.
- (6) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, EPPO poate investiga și urmări penal cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform dispozițiilor Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului³⁹.

Capitolul 5

Dispoziții privind personalul

Articolul 229

Dispoziție generală

Personalului Autorității vamale a UE i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de

³⁷ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

³⁸ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

³⁹ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 230

Experții naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Autoritatea vamală a UE poate utiliza experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu sunt angajate de Autoritatea vamală a UE.
- (2) Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali la Autoritatea vamală a UE.

Articolul 231

Privilegii și imunități

Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se aplică Autorității vamale a UE și personalului acestuia.

Capitolul 6

Dispoziții generale și finale

Articolul 232

Transparența și comunicarea

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se aplică documentelor deținute de Autoritatea vamală a UE. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
- (2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Autoritatea vamală a UE face obiectul Regulamentului (UE) 2018/1725. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație stabilește măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2018/1725 de către Autoritatea vamală a UE, inclusiv măsuri referitoare la numirea unui responsabil cu protecția datelor al Autorității vamale a UE. Aceste măsuri sunt stabilite după consultarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.
- (3) Autoritatea vamală a UE poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în limitele sferei sale de competență. Alocarea de resurse pentru activitățile de comunicare nu se face în detrimentul îndeplinirii cu eficacitate a atribuțiilor Autorității vamale a UE. Activitățile de comunicare se desfășoară în conformitate cu planurile relevante de comunicare și de difuzare a informațiilor adoptate de Consiliul de administrație.

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

- (1) Autoritatea vamală a UE își adoptă propriile norme de securitate, care trebuie să se bazeze pe principiile și normele stabilite în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor neclasificate sensibile, inclusiv, printre altele, dispoziții privind schimbul de astfel de informații cu țări terțe, precum și prelucrarea și stocarea acestor informații în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443⁴⁰ și (UE, Euratom) 2015/444 ale Comisiei⁴¹. Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice comunicare ad-hoc excepțională de IUEC către autoritățile respective trebuie să facă obiectul aprobării prealabile a Comisiei.
- (2) Consiliul de administrație adoptă normele de securitate ale Autorității vamale a UE în urma aprobării de către Comisie. Atunci când evaluează normele de securitate propuse, Comisia se asigură de compatibilitatea acestora cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 și (UE, Euratom) 2015/444.
- (3) Membrii Consiliului de administrație, directorul executiv, experții externi care participă la grupurile de lucru ad-hoc și membrii personalului Autorității vamale a UE respectă cerințele de confidențialitate prevăzute la articolul 339 din TFUE, chiar și după încetarea atribuțiilor lor.
- (4) Autoritatea vamală a UE poate lua măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru exercitarea atribuțiilor sale cu Comisia și cu statele membre și, acolo unde este cazul, cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii. Orice acord administrativ încheiat în acest scop cu privire la partajarea informațiilor UE clasificate UE (IUEC) sau, în absența unui astfel de acord, orice comunicare excepțională ad-hoc de IUEC trebuie să primească aprobarea prealabilă a Comisiei.

Regimul lingvistic

- (1) Autorității vamale a UE i se aplică dispozițiile Regulamentului nr. 1 al Consiliului⁴².
- (2) Consiliul de administrație decide cu privire la regimul lingvistic intern al Autorității vamale a UE.

⁴⁰ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

⁴¹ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁴² Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

- (3) Serviciile de traducere necesare funcționării Autorității vamale a UE sunt efectuate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 235

Evaluarea

- (1) Până cel târziu la [OP: a se introduce data = 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la 5 ani, Comisia se asigură că se efectuează o evaluare, în conformitate cu orientările Comisiei, a performanței Autorității vamale a UE în raport cu obiectivele, mandatul, atribuțiile și guvernanta, precum și cu amplasamentul (amplasamentele) acesteia.
- (2) Evaluarea abordează, în particular, posibila necesitate de a modifica mandatul Autorității vamale a UE, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.
- (3) La fiecare a doua evaluare menționată la alineatul (1), rezultatele obținute de Autoritatea vamală a UE sunt examinate în raport cu obiectivele, mandatul, atribuțiile și guvernanta acesteia, realizându-se inclusiv o evaluare pentru a se stabili dacă o continuare a activității Autorității vamale a UE mai este încă justificată din punctul de vedere al obiectivelor, mandatului, guvernantei și atribuțiilor respective.
- (4) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările evaluării menționate la alineatul (2). Concluziile evaluării se publică.

Articolul 236

Răspunderea Autorității vamale a UE

- (1) Răspunderea contractuală a Autorității vamale a UE este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.
- (2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisori prevăzute într-un contract încheiat de Autoritatea vamală a UE.
- (3) În ceea ce privește răspunderea necontractuală, Autoritatea vamală a UE repară, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, toate prejudiciile cauzate de departamentele sale sau de membrii personalului său în exercitarea atribuțiilor care le revin.
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în litigiile privind repararea prejudiciilor menționate la alineatul (3).
- (5) Răspunderea personală a membrilor personalului Autorității vamale a UE față de aceasta este reglementată de dispozițiile aplicabile lor, prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți.

- (6) Răspunderea financiară a Uniunii și a statelor membre în ceea ce privește datoriile Autorității vamale a UE se limitează la contribuția lor deja plătită în contul cheltuielilor administrative.

Articolul 237

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea care urmează să fie oferită Autorității vamale a UE în statul membru gazdă și facilitățile care trebuie puse la dispoziție de către statul membru respectiv, împreună cu normele specifice aplicabile în statul membru gazdă directorului executiv, membrilor Consiliului de administrație, personalului Autorității vamale a UE și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord privind sediul între Autoritatea vamală a UE și statul membru în care se află sediul acesteia, încheiat după ce s-a obținut aprobarea Consiliului de administrație și cel târziu la ... [OP: a se introduce data = doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].
- (2) Statul membru gazdă al Autorității vamale a UE asigură cele mai bune condiții posibile pentru a garanta funcționarea Autorității vamale a UE, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și legături adecvate de transport.
- (3) În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, directorul executiv poate decide să înființeze un birou local într-un alt stat membru, în scopul îndeplinirii atribuțiilor Autorității vamale a UE într-un mod mai eficient, mai eficace și mai coerent.

Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al Consiliului de administrație și al statului membru în cauză. Decizia se bazează pe o analiză cost-beneficiu corespunzătoare, care să demonstreze în special valoarea adăugată a acestei decizii. Decizia respectivă precizează domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie desfășurate în cadrul biroului local astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale Autorității vamale a UE.

Articolul 238

Începerea activităților Autorității vamale a UE

- (1) Autoritatea vamală a UE se înființează începând din 2026 și devine pe deplin operațională până în 2028.
- (2) Comisia este responsabilă cu instituirea și funcționarea inițială a Autorității vamale a UE, până când Autoritatea vamală a UE va dobândi capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget. În acest scop:
- (a) până la intrarea în funcție a directorului executiv în urma numirii sale de către Consiliul de administrație în conformitate cu articolul [218](#), Comisia poate să desemneze un funcționar al Comisiei pentru a exercita, în calitate de director executiv interimar, îndatoririle care îi revin directorului executiv;

- (b) prin derogare de la articolul 215 alineatul (1) litera (i) și până la adoptarea unei decizii, astfel cum se menționează la articolul 215 alineatul (2), directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;
- (c) Comisia poate oferi asistență Autorității vamale a UE, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile Autorității vamale a UE sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
- (d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul Autorității vamale a UE și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a Autorității vamale a UE.

Titlul XIII

COOPERAREA VAMALĂ

Articolul 239

Cooperarea vamală internă

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 515/97, autoritățile vamale cooperează între ele, cu Comisia și cu Autoritatea vamală a UE în conformitate cu legislația vamală și cu orice altă legislație a Uniunii care prevede o astfel de cooperare, pentru a asigura o aplicare corectă și uniformă a legislațiilor respective și pentru a sprijini îndeplinirea misiunii lor, astfel cum se prevede la articolul 2.
- (2) Autoritățile vamale pot pune temporar la dispoziție lucrători vamali pentru a lucra în cadrul autorităților vamale dintr-un alt stat membru. Autoritatea vamală a UE trebuie să fie informată în acest sens și poate coordona aceste detașări.
- (3) Autoritățile vamale pot efectua controale comune, pe lângă cele prevăzute la articolul 241. Autoritățile vamale informează Autoritatea vamală a UE cu privire la aceste controale comune.
- (4) Comisia, OLAF și Autoritatea vamală a UE pot face schimb de date relevante pentru cooperarea menționată în prezentul titlu, inclusiv de informații privind riscurile. Autoritatea vamală a UE asigură utilizarea eficace a acestor informații în cadrul activităților sale de gestionare a riscurilor în conformitate cu prezentul titlu și cu titlul [XII](#).

Articolul 240

Cadrul de cooperare cu alte autorități

1. Autoritățile vamale cooperează cu alte autorități la nivel național, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu autoritățile sanitare și fitosanitare, cu autoritățile de aplicare a legii și cu autoritățile fiscale, în domeniul altor legislații aplicate de autoritățile vamale, al colectării taxelor și impozitelor și al altor domenii relevante de cooperare. Dacă este cazul, autoritățile vamale cooperează, de asemenea, cu organismele, grupurile de experți, agențiile, birourile sau rețelele relevante care coordonează activitățile altor autorități la nivelul Uniunii. Dacă este cazul, autoritățile vamale cooperează, de asemenea, cu alte părți relevante de la nivelul UE, astfel cum se menționează la alineatul (9), iar autoritățile vamale implicate notifică acest lucru Autorității vamale a UE.
2. Cooperarea menționată la alineatul (1) are loc în mod regulat și structurat. Ea urmărește, în special, următoarele obiective:
 - (a) contribuția la evoluțiile legislative în domeniile de politică relevante pentru domeniul vamal și urmărirea acestora;
 - (b) schimbul de date, în special de date relevante pentru gestionarea riscurilor în conformitate cu titlul IV capitolul 3;
 - (c) elaborarea unor strategii de supraveghere coerente și coordonate pentru gestionarea riscurilor legate de mărfurile care intră în domeniile de competență atât a autorităților vamale, cât și a altor autorități, în conformitate cu titlul IV capitolul 3;
 - (d) punerea în aplicare operațională, inclusiv efectuarea de controale comune în conformitate cu articolul 241.
3. Fără a aduce atingere competențelor Comisiei și sub rezerva aprobării prealabile a acesteia, Autoritatea vamală a UE încheie acorduri de lucru pentru a elabora și actualiza cadrul de cooperare menționat la alineatul (1), cu implicarea altor părți relevante, astfel cum se menționează la alineatul (9), oferind orientări pentru punerea în aplicare practică a cadrului respectiv, obiective și domenii-cheie de cooperare, în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol și cu titlul III din prezentul regulament.
4. În cazul în care o autoritate vamală cooperează cu o altă autoritate dintr-un alt stat membru, ea notifică acest lucru autorității vamale din statul membru respectiv. În cazul în care cooperarea implică mai mult de două state membre, autoritățile vamale implicate notifică acest lucru Autorității Vamale a UE, care poate oferi sprijin operațional și de coordonare în conformitate cu articolul 208.
5. Statele membre raportează anual Autorității vamale a UE cu privire la aplicarea cadrului de cooperare. Autoritatea vamală a UE ține seama de constatările acestei raportări în cadrul activităților sale de monitorizare menționate la articolul 208 alineatul (3) litera (a) și al atribuțiilor sale de măsurare a performanței, menționate la articolul 208 alineatul (3) litera (b).
6. Până la data indicată la articolul 238 alineatul (1), Comisia poate îndeplini atribuțiile Autorității vamale a UE, astfel cum se menționează la alineatul (3).

7. Autoritatea vamală a UE poate coopera cu alte autorități de la nivel național, precum și cu Comisia și cu alte instituții, oficii, agenții, rețele și organisme ale Uniunii, pentru a contribui la obiectivele menționate la alineatul (2) și la cadrul de cooperare menționat la alineatul (3).

În acest scop, Autoritatea vamală a UE poate, sub rezerva autorizării de către Consiliul său de administrație și după aprobarea de către Comisie, să stabilească acorduri de lucru cu organismele Uniunii sau cu alte autorități de la nivel național. Aceste acorduri administrative nu creează obligații juridice și definesc natura, amploarea și modul în care se desfășoară cooperarea preconizată.

8. Autoritatea vamală a UE cooperează îndeaproape cu OLAF în cazul în care apare o fraudă sau o suspiciune de fraudă în cadrul oricăreia dintre activitățile sale de cooperare.
9. Autoritatea vamală a UE poate elabora un cadru de cooperare operațională cu alte organisme ale UE, inclusiv cu Europol și cu Frontex, în conformitate cu alineatele (2), (4) și (5), și poate participa și contribui la analize strategice și evaluări ale amenințărilor, la cicluri de politici, la programe de inovare, la activități de formare, la rețele și la alte activități care sunt relevante pentru punerea în aplicare a atribuțiilor sale și care sunt organizate de aceste alte organisme.

Articolul 241

Controale comune

- (1) Autoritatea vamală a UE planifică, organizează și coordonează controalele comune efectuate de autoritățile vamale, dacă este cazul în cooperare cu alte autorități, organisme și agenții, în conformitate cu articolul 240 alineatul (9).
- (2) În acest scop, Autoritatea vamală a UE urmărește prioritățile politicii vamale și asigură legăturile și coordonarea necesare cu activitățile antifraudă desfășurate de OLAF și EPPO și cu investigațiile vamale naționale.
- (3) Pentru a permite Autorității vamale a UE să întocmească un raport și să efectueze o evaluare, autoritățile vamale furnizează Autorității vamale a UE feedback cu privire la activitățile și controalele pe care le-au desfășurat în contextul unui control comun.

Articolul 242

Acțiuni de întreprins de către autoritățile vamale

- (1) În conformitate cu celelalte legislații aplicate de autoritățile vamale, autoritățile vamale pot lua oricare dintre următoarele măsuri:
- (a) colectarea de date specifice pentru toate trimerile, inclusiv controale automatizate ale formalităților nevamale ale Uniunii, cu condiția ca acestea să fie stocate într-un registru central al Uniunii;
- (b) furnizarea de statistici, analize și tendințe, în special în domeniul riscurilor;

- (c) facilitarea și coordonarea controalelor efectuate de alte autorități;
 - (d) efectuarea de controale asupra anumitor trimiteri, selectate pe baza gestionării riscurilor în conformitate cu titlul IV și ținând seama de analiza menționată la litera (b);
 - (e) consultarea altor autorități înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolul 60;
 - (f) luarea oricăror măsuri necesare cu privire la mărfurile neconforme, inclusiv confiscarea, vânzarea sau distrugerea mărfurilor respective;
 - (g) punerea în aplicare a cadrului de cooperare menționat la articolul 240;
 - (h) alertarea altor autorități cu privire la riscurile relevante pentru activitatea lor;
 - (i) acțiuni subsecvente, în cazul în care circulația mărfurilor încalcă alte legislații aplicate de autoritățile vamale;
 - (j) orice altă acțiune complementară.
- (2) Un stat membru poate desemna un punct vamal de trecere a frontierei specializat în ceea ce privește anumite alte legislații aplicate de autoritățile vamale. Constrângerile rezultate din această desemnare, care impune trecerea printr-un punct vamal de trecere a frontierei specializat, nu trebuie să fie disproporționate pentru operatorii economici în ceea ce privește obiectivul în cauză, ținând cont de circumstanțele care pot justifica această obligație.
- (3) Statul membru notifică Autorității vamale a UE desemnarea menționată la alineatul (2), iar Autoritatea vamală a UE actualizează și publică o listă a acestor puncte vamale specializate de trecere a frontierei.
- (4) Pentru a facilita identificarea, aplicarea și asigurarea respectării altor legislații aplicate de autoritățile vamale, Comisia întocmește și actualizează periodic o listă integrată a actelor legislative ale Uniunii care stabilesc cerințele aplicabile mărfurilor supuse controalelor vamale menite să protejeze interesele publice și o publică pe site-ul său web.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea oricărei alte acțiuni complementare, menționate la alineatul (1) litera (j).

Articolul 243

Cooperarea vamală internațională

Autoritatea vamală a UE poate, fără a aduce atingere competențelor Comisiei și sub rezerva aprobării prealabile a acesteia, să încheie acorduri de lucru cu autoritățile țărilor terțe și cu organizații internaționale. Aceste acorduri nu creează obligații juridice pentru Uniune.

Schimbul de date cu țările terțe

- (1) Comisia, autoritățile vamale și Autoritatea vamală a UE pot partaja și pot face schimb de date cu autoritățile vamale și cu alte autorități din țări terțe în scopul cooperării vamale, în cazul în care un acord internațional al Uniunii, legislația vamală, legislația Uniunii în domeniul politicii comerciale comune sau al politicii externe și de securitate comune, precum și alte legislații ale Uniunii aplicate de autoritățile vamale prevăd un astfel de schimb și se asigură că transferul de date cu caracter personal este în conformitate cu dispozițiile capitolului V din Regulamentul (UE) 2018/1725 sau, respectiv, ale capitolului V din Regulamentul (UE) 2016/679.

Comisia este informată cu privire la schimburile de date dintre autoritățile vamale și Autoritatea vamală a UE, pe de o parte, și autoritățile vamale și alte autorități din țările terțe, pe de altă parte.

- (2) Schimbul menționat la alineatul (1) poate viza, în special, următoarele categorii de date:
- (a) elementele de date incluse în deciziile luate de autoritățile vamale sau în decizii similare luate în țări terțe, referitoare la informațiile obligatorii, la statutul de operator economic autorizat, la valoarea în vamă, la statutul vamal al mărfurilor sau la regimurile speciale;
 - (b) elementele de date incluse în declarații, notificări și dovezi ale statutului vamal al mărfurilor și în documentele justificative, depuse fie la autoritățile vamale ale statelor membre sau la Comisie, fie la autoritățile țărilor terțe competente în domeniul vamal sau eliberate de autoritățile respective;
 - (c) date privind riscurile identificate, constatările efectuate și rezultatele obținute de autoritățile vamale ale statelor membre sau de Comisie, pe de o parte, și de autoritățile țărilor terțe competente pentru aspecte vamale, pe de altă parte, în cursul efectuării analizelor de risc și a controalelor.
- (3) Schimbul menționat la alineatul (1) are loc prin mijloace de comunicare securizate adecvate, fie la cerere, fie din proprie inițiativă, și este supus respectării datelor confidențiale și protecției datelor cu caracter personal în conformitate cu articolele 31 și [35 și cu alineatul \(1\) de la prezentul articol](#).
- (4) Schimbul menționat la alineatul (1) nu aduce atingere schimburilor de informații efectuate în temeiul dispozițiilor privind asistența administrativă reciprocă cuprinse în acordurile dintre Uniune și țările terțe și nici dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 517/97.
- (5) Un stat membru poate fi împuternicit, în conformitate cu procedurile și condițiile prevăzute într-un act delegat adoptat în conformitate cu alineatul (6), să inițieze negocieri cu o țară terță în vederea încheierii unui acord bilateral privind schimbul menționat la alineatul (1) sau a menținerii unui acord existent. Un astfel de acord bilateral va înceta să se aplice la intrarea în vigoare a unui acord care prevede schimbul de informații vamale între Uniune și țara terță în cauză.

- (6) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat, în conformitate cu articolul 261, în vederea completării prezentului regulament prin stabilirea condițiilor și a procedurilor conform cărora un stat membru poate fi împuternicit să inițieze negocierile menționate la alineatul (5). Ele includ o notificare din partea statului membru în cauză către Comisie și către toate celelalte state membre cu privire la conținutul posibil al acordului bilateral și o evaluare de către Comisie a impactului acestuia asupra dreptului Uniunii și a viitoarelor negocieri la nivelul Uniunii, inclusiv dacă conținutul acestuia se limitează sau nu la punerea în aplicare a obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii sau din dreptul internațional. Actul delegat prevede, de asemenea, monitorizarea punerii în aplicare a acordurilor respective.
- (8) Comisia decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în termen de 90 de zile de la primirea notificării, dacă autorizează statul membru să încheie acordul bilateral. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 262 alineatul (2).

În cazul în care, în legătură cu această autorizare, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid schimbul de informații solicitat, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 262 alineatul (5).

Titlul XIV

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND ÎNCĂLCAREA DISPOZIȚIILOR VAMALE ȘI PRIVIND SANCTIUNILE FĂRĂ CARACTER PENAL

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 245

Obiectul

Prezentul titlu stabilește o listă a încălcărilor dispozițiilor vamale și a sancțiunilor fără caracter penal pentru aceste încălcări. Aceasta nu împiedică statele membre să ia măsuri mai stricte, prevăzând sancțiuni administrative sau penale în conformitate cu dreptul lor intern, și nici nu aduce atingere altor încălcări prevăzute de legislația Uniunii.

Articolul 246

Cerințe generale

- (1) Acțiunile sau omisiunile menționate la articolul [252](#) constituie încălcări ale dispozițiilor vamale.

- (2) Instigarea sau complicitatea la o acțiune sau o omisiune menționată la articolul [252](#) constituie o încălcare a dispozițiilor vamale.
- Tentativa de a comite o acțiune sau o omisiune menționată la articolul 252 constituie o încălcare a dispozițiilor vamale.
- (3) Statele membre stabilesc dacă încălcările menționate la articolul [252](#) sunt comise cu intenție sau ca urmare a unei neglijențe evidente ori a unei erori vădite.
- (4) Erorile materiale sau minore nu constituie o încălcare a dispozițiilor vamale, cu excepția cazului în care autoritatea vamală poate stabili că acestea au fost comise cu intenție sau ca urmare a unei neglijențe evidente ori a unei erori vădite.
- (5) În cazul unei acțiuni sau al unei omisiuni care conduce la o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolul [252](#) și care a fost comisă ca reacție la circumstanțe anormale și imprevizibile, străine persoanei în cauză, ale căror consecințe, în pofida tuturor eforturilor depuse, nu ar fi putut fi evitate, răspunderea persoanei care a comis acțiunea sau omisiunea este exclusă.

Articolul 247

Circumstanțe atenuante

- (1) Atunci când persoana responsabilă de un act sau de o omisiune care conduce la o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolul [252](#) furnizează dovada care atestă că persoana respectivă a acționat cu bună-credință, acest fapt este luat în considerare la stabilirea sancțiunii menționate la articolul 254.
- (2) Următoarele circumstanțe sunt luate în considerare pentru reducerea sancțiunii care trebuie aplicată pentru încălcarea dispozițiilor vamale:
- (a) mărfurile în cauză nu fac obiectul celorlalte legislații aplicate de autoritățile vamale;
 - (b) încălcarea dispozițiilor vamale nu are niciun impact asupra determinării cuantumului taxelor vamale și al altor taxe care trebuie plătite;
 - (c) persoana responsabilă de încălcarea dispozițiilor vamale cooperează în mod eficace cu autoritatea vamală.

Articolul 248

Circumstanțe agravante

Următoarele circumstanțe sunt luate în considerare pentru agravarea sancțiunii menționate la articolul 254 care trebuie aplicată pentru încălcarea dispozițiilor vamale:

- (a) persoana responsabilă pentru încălcarea dispozițiilor vamale a fost sancționată anterior pentru o încălcare a dispozițiilor vamale sau a comis încălcări continue și repetate ale dispozițiilor vamale;

- (b) încălcarea dispozițiilor vamale are un impact semnificativ asupra altor dispoziții aplicate de autoritățile vamale;
- (c) încălcarea dispozițiilor vamale are un impact financiar semnificativ asupra colectării taxelor vamale sau a altor taxe;
- (d) încălcarea dispozițiilor vamale reprezintă o amenințare la adresa securității și siguranței Uniunii și a rezidenților acesteia.

Articolul 249

Prescripție

1. Statele membre stabilesc termenul de prescripție pentru inițierea procedurilor privind o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolul [252](#) între 5 și 10 ani de la data la care a fost comisă acțiunea sau omisiunea.
2. Statele membre se asigură că, în cazul unor încălcări continue sau repetate ale dispozițiilor vamale, termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care încetează acțiunea sau omisiunea care constituie o încălcare a dispozițiilor vamale.
3. Statele membre se asigură că termenul de prescripție este întrerupt de orice act al autorității competente, notificat persoanei în cauză, referitor la o investigație sau la o procedură judiciară cu privire la aceeași încălcare a dispozițiilor vamale. Termenul de prescripție începe să curgă din ziua actului de întrerupere.
4. Statele membre se asigură că inițierea sau continuarea oricărei proceduri privind o încălcare a dispozițiilor vamale menționată la articolul 252 este exclusă după expirarea unei perioade de opt ani de la data menționată la alineatul (1) sau (2).
5. Statele membre se asigură că termenul de prescripție pentru executarea unei decizii de impunere a unei sancțiuni este de trei ani. Acest termen începe să curgă de la data la care decizia respectivă devine definitivă.
6. Statele membre stabilesc cazurile în care termenele de prescripție prevăzute la alineatele (1), (4) și (5) se suspendă.

Articolul 250

Competență

Statele membre își exercită competența în ceea ce privește încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolul [252](#) în conformitate cu dreptul intern și în cazul în care încălcarea respectivă este comisă integral sau parțial pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 251

Cooperarea dintre statele membre

- (1) În cazul în care încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolul [252](#) sunt comise în mai multe state membre, iar o autoritate competentă dintr-un stat membru inițiază mai întâi proceduri privind încălcarea respectivă, autoritatea competentă respectivă cooperează cu autoritățile competente din statele membre vizate de aceeași încălcare vamală împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte.
- (2) Comisia monitorizează cooperarea dintre statele membre în conformitate cu alineatul (1).

Capitolul 2

Încălcări ale dispozițiilor vamale ale Uniunii și sancțiuni fără caracter penal

Articolul 252

Încălcări ale dispozițiilor vamale ale Uniunii

- (1) Constituie încălcări ale dispozițiilor vamale următoarele acțiuni sau omisiuni:
 - (a) nerespectarea de către titularul unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale a obligațiilor care decurg din decizia respectivă și omisiunea de a informa fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor survenit după adoptarea unei decizii de către autoritățile respective care îi influențează menținerea sau conținutul, în conformitate cu titlurile I și II;
 - (b) nerespectarea obligației de a furniza informații autorităților vamale în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv neprezentarea unei declarații vamale;
 - (c) furnizarea către autoritățile vamale de informații sau documente incomplete, inexacte, nevalabile, neautentice, false sau falsificate;
 - (d) nerespectarea de către persoana responsabilă a obligației de a păstra documentele și informațiile legate de îndeplinirea formalităților vamale;
 - (e) sustragerea mărfurilor de sub supraveghere vamală;
 - (f) nerespectarea de către persoana responsabilă a obligațiilor legate de regimurile vamale;
 - (g) neplata taxelor la import sau la export de către persoana obligată la plata acestora în termenul stabilit în conformitate cu titlul X capitolul 3.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre pot prevedea alte acțiuni și omisiuni care constituie încălcări ale dispozițiilor vamale.
- (3) Statele membre notifică Comisiei, în termen de 180 de zile de la data aplicării prezentului articol, dispozițiile naționale în vigoare, astfel cum se prevede la alineatul

(2) de la prezentul articol, și îi notifică fără întârziere orice modificare ulterioară care aduce atingere dispozițiilor respective.

Articolul 253

Cerințe generale privind sancțiunile

1. Fără a aduce atingere sancțiunilor prevăzute la articolul 254, statele membre pot prevedea sancțiuni suplimentare pentru încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolul 252 și pentru toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestor sancțiuni. Aceste sancțiuni sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.
2. Statele membre notifică Comisiei, în termen de 180 de zile de la data aplicării prezentului articol, dispozițiile naționale în vigoare, astfel cum se prevede la alineatul (1) de la prezentul articol, și îi notifică fără întârziere orice modificare ulterioară care aduce atingere dispozițiilor respective.

Articolul 254

Sancțiuni minime fără caracter penal

Atunci când se aplică sancțiuni pentru încălcările dispozițiilor vamale menționate la articolul [252](#), acestea iau cel puțin una sau mai multe dintre următoarele forme, asigurându-se totodată că sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare și ținând seama de circumstanțele atenuante menționate la articolul 247 și de circumstanțele agravante menționate la articolul 248:

- (a) o sancțiune pecuniară impusă de autoritățile vamale, inclusiv, dacă este cazul, o tranzacție aplicată în locul unei sancțiuni penale și calculată pe baza următoarelor sume sau procente minime:
 - (i) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale are un impact asupra taxelor vamale și a altor taxe, sancțiunea pecuniară se calculează pe baza cuantumului taxelor vamale și al altor taxe eludate, după cum urmează:
 - (1) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă cu intenție, sancțiunea pecuniară este cuprinsă între 100 % și 200 % din cuantumul taxelor vamale și al altor taxe eludate;
 - (2) în alte cazuri, sancțiunea pecuniară constă într-o sumă cuprinsă între 30 % și 100 % din cuantumul taxelor vamale și al altor taxe eludate;
 - (ii) în cazul în care nu este posibil să se calculeze sancțiunea pecuniară în conformitate cu punctul (i), sancțiunea pecuniară se calculează pe baza valorii în vamă a mărfurilor, după cum urmează:
 - (1) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale a fost comisă cu intenție, sancțiunea pecuniară este cuprinsă între 100 % și 200 % din valoarea în vamă a mărfurilor;

- (2) în alte cazuri, sancțiunea pecuniară constă într-o sumă cuprinsă între 30 % și 100 % din valoarea în vamă a mărfurilor;
- (iii) în cazul în care încălcarea dispozițiilor vamale nu se referă la mărfuri specifice, sancțiunea pecuniară constă într-o sumă cuprinsă între 150 EUR și 150 000 EUR;
- (b) revocarea, suspendarea sau modificarea deciziilor vamale deținute de persoana în cauză, atunci când această decizie este afectată de încălcare;
- (c) confiscarea mărfurilor și a mijloacelor de transport.

Actele sau deciziile privind sancțiunile aplicate pentru orice încălcare a dispozițiilor vamale se înregistrează în Platforma de date vamale a UE, împreună cu rezultatul controalelor vamale.

Titlul XV

DISPOZIȚII FINALE

Capitolul 1

Măsurarea performanței uniunii vamale

Articolul 255

Domeniu de aplicare și obiective

- (1) Comisia evaluează performanța uniunii vamale cel puțin o dată pe an. Această evaluare include măsurarea activităților vamale desfășurate de autoritățile vamale din statele membre și, dacă este posibil, din țările candidate, la nivel național și la nivelul punctelor de trecere a frontierei. Această măsurare se poate baza pe instrumentele existente elaborate în acest scop de Comisie și de statele membre.
- (2) Autoritatea vamală a UE asistă Comisia în îndeplinirea acestei sarcini. Pentru a sprijini Comisia în evaluarea performanței uniunii vamale, Autoritatea vamală a UE identifică modul în care activitățile și operațiunile vamale sprijină realizarea obiectivelor și priorităților strategice ale uniunii vamale și contribuie la misiunea autorităților vamale prevăzută la articolul 2. În special, Autoritatea vamală a UE identifică principalele tendințe, punctele forte, punctele slabe, lacunele și riscurile potențiale și formulează recomandări de îmbunătățire adresate Comisiei.

Articolul 256

Definirea cadrului și raportarea anuală

- (1) Autoritatea vamală a UE, în cooperare cu autoritățile vamale, întocmește rapoarte și alte tipuri de documente în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la articolul [255](#).
- (2) Statele membre furnizează Autorității vamale a UE date care conțin informații agregate atât la nivel național, cât și la nivelul punctelor de trecere a frontierei. Pe baza datelor primite de la autoritățile vamale, Autoritatea vamală a UE întocmește un raport anual, care conține date și cifre privind anul care a trecut pentru fiecare autoritate vamală la nivel național și la nivelul punctelor de trecere a frontierei.
- (3) Autoritatea vamală a UE transmite Comisiei, spre aprobare, proiectul de raport anual.
- (4) Comisia verifică raportul și îl transmite ulterior statelor membre spre informare.
- (5) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, datele menționate la alineatul (2), precum și nivelul lor de confidențialitate și modul în care este conceput cadrul de măsurare a performanței. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Capitolul 2

Monitorizare, evaluare și raportare

Articolul 257

Monitorizare

Comisia monitorizează periodic punerea în aplicare a prezentului regulament, ținând seama, printre altele, de informațiile și analizele relevante în scopuri de monitorizare care sunt furnizate sau puse la dispoziție de autoritățile vamale și de Autoritatea vamală a UE în cadrul Platformei de date vamale a UE.

Articolul 258

Evaluare și raportare

1. Până la ... [OP: a se introduce data = 5 ani de la intrarea în vigoare] și, ulterior, o dată la 5 ani, Comisia realizează o evaluare a prezentului regulament în raport cu obiectivele pe care le urmărește și prezintă un raport cu privire la această evaluare Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European.

Raportul respectiv include:

- (a) o prezentare generală a progreselor înregistrate de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament;
- (b) o evaluare a eficacității, a eficienței, a coerenței, a relevanței și a valorii adăugate la nivelul Uniunii a prezentului regulament, în special în ceea ce privește obiectivele menționate la articolul 2.

2. La cererea Comisiei și în conformitate cu capitolul 1 din prezentul titlu, statele membre furnizează informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament care sunt necesare pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (2).

Capitolul 3

Conversii monetare și termene

Articolul 259

Conversii monetare

- (1) Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe Internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:
- (a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a unor mărfuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;
 - (b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare din Tariful Vamal Comun.
- (2) În cazul în care o conversie monetară este necesară pentru alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie aplicată în cadrul legislației vamale se fixează cel puțin o dată pe an.
- (3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind conversiile monetare în scopurile menționate la alineatele (1) și (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 262 alineatul (4).

Articolul 260

Perioade, date și termene

- (1) Dacă nu există dispoziții contrare, în cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează.
- (2) Se aplică normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului⁴³, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală.

⁴³ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO L 124, 8.6.1971, p. 1).

Capitolul 4

Delegarea de competențe și procedura comitetului

Articolul 261

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Se conferă Comisiei competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 și 265.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 și 265 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 și 265 intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecții. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

Articolul 262

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din același regulament.
- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.
- (6) În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă și se face trimitere la prezentul alineat, procedura respectivă se încheie fără rezultat numai dacă, în termenul prevăzut pentru emiterea avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului.

Capitolul 5

Dispoziții finale

Articolul 263

Abrogare

1. Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se abrogă.
2. Trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.
3. Începând cu data prevăzută la articolul 265 alineatul (4), trimiterile la declarația vamală se interpretează ca incluzând furnizarea datelor necesare pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal utilizând capacitățile Platformei de date vamale a UE.
4. De la data stabilită la articolul 265 alineatul (4), trimiterile la declarant se interpretează ca referindu-se la transportator, la importator, la exportator sau la titularul regimului de tranzit, după caz.

Articolul 264

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aplicare

- (1) Articolele 205-237 se aplică începând cu 1 ianuarie 2028.
- (2) Următoarele dispoziții se aplică de la 1 martie 2028:
 - (a) dispozițiile privind tratamentul tarifar simplificat, prevăzute la articolul 145 alineatele (5), (6) și (7) și la articolul 147 litera (a) punctul (ii);
 - (b) dispozițiile privind tratamentul tarifar simplificat pentru vânzările la distanță, prevăzute la articolul 149 alineatul (4), articolul 150 alineatul (10) și articolul 156 alineatul (2);
 - (c) dispozițiile privind importatorii presupuși, prevăzute la articolul 20 alineatul (3) litera (e), articolul 21, articolul 59 alineatul (2), articolul 60 alineatul (6), litera (a), articolul 67 alineatul (2), articolul 67 alineatul (4), litera (d), precum și articolul 159 alineatul (2), articolul 181 alineatul (5) și articolul 184 alineatul (3).
- (3) Funcționalitățile Platformei de date vamale a UE prevăzute la articolul 29 trebuie să fie pe deplin operaționale până la 31 decembrie 2037.
- (4) Operatorii economici pot începe să își îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului regulament prin utilizarea Platformei de date vamale a UE începând cu 1 martie 2032.
- (5) Autoritățile vamale revaluează autorizațiile acordate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 de la 1 ianuarie 2035 până la 31 decembrie 2037.
- (6) Înainte de 31 decembrie 2027, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport care conține o evaluare a vămii centralizate menționate la articolul 72. Dacă este cazul, Comisia poate prezenta o propunere legislativă în vederea asigurării unei repartizări echitabile a drepturilor și obligațiilor statelor membre în ceea ce privește evaluarea datoriei vamale la import și răspunderea pentru aceasta.
- (7) Până la 31 decembrie 2035, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează în special:
 - (a) eficacitatea supravegherii vamale a comercianților „încredere și control” („Trust and Check”) de către autoritățile vamale din statul membru de stabilire și a punerii în aplicare a dispozițiilor care reglementează locul nașterii datoriei vamale;
 - (b) eficacitatea supravegherii vamale a operatorilor economici, alții decât comercianții „încredere și control” („Trust and Check”);
 - (c) impactul posibil al modificărilor prevăzute la alineatul (8).

- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 261, în vederea modificării prezentului regulament, dacă este cazul în lumina raportului menționat la alineatul (7), prin eliminarea sau modificarea derogărilor prevăzute la articolul 42 alineatul (3) al doilea paragraf și la articolul 169 alineatul (1) al doilea paragraf.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

[...]

[...]

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Codului vamal al Uniunii, de înființare a Autorității vamale a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013.

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Domeniul de politică: Piața unică, inovare și sectorul digital – Rubrica 1

Activitate:

Cooperarea în domeniul vamal (Vamă) – subrubrica 03 05 01

Autoritatea vamală a UE (subrubrică nouă – 03 05 XX)

1.3. Propunerea se referă la

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare¹

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiective generale

Să permită autorităților vamale să **acționeze ca o singură entitate** în întreaga UE, cu scopul de:

(a)	a proteja în mod eficient și eficace piața unică, cetățenii și valorile UE prin asigurarea respectării unui număr tot mai mare de cerințe nefinanciare;
(b)	a asigura colectarea adecvată, eficace și la timp a taxelor vamale și a altor taxe datorate, inclusiv prin descurajarea evaziunii în materie de taxe vamale, prevenind astfel pierderea de venituri atât pentru bugetul UE, cât și pentru statele membre;

¹ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

(c)	a facilita comerțul legitim, cu un echilibru adecvat între facilitare și asigurarea unor controale eficace pentru toate tipurile de riscuri, cu costuri și sarcini administrative cât mai reduse posibil.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1. Consolidarea gestionării riscurilor vamale în UE.2. Reducerea sarcinii administrative și simplificarea procedurilor pentru comercianți, consumatori și autoritățile vamale, fără a pune în pericol supravegherea vamală eficace.3. Asigurarea unor condiții de concurență echitabile între comerțul electronic și comerțul tradițional în ceea ce privește vămile, în conformitate cu normele în materie de TVA.4. Îmbunătățirea accesului la date și a utilizării acestora pentru acțiuni vamale strategice, pentru a sprijini mai bine gestionarea riscurilor, răspunsul în situații de criză, măsurarea performanței uniunii vamale și simplificarea normelor comerciale.5. Asigurarea faptului că uniunea vamală acționează ca o singură entitate, prin garantarea unei protecții eficace la nivelul UE, indiferent de locul în care mărfurile trec frontiera, inclusiv în scenarii de criză.

Din perspectiva cheltuielilor, aceste obiective sunt realizate prin reforma proceselor vamale, susținută de următoarele două realizări majore: o **nouă platformă de date vamale a UE** și o nouă **autoritate vamală a UE (EU Customs Authority – EUCA)**.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Serviciile UE:

În cadrul reformei, ar exista o schimbare semnificativă în modul în care este gestionat sistemul informatic vamal al Comisiei Europene. Comisia dezvoltă, pune în aplicare și întreține noua platformă de date vamale a UE, pe care Comisia poate decide să îl delege Autorității vamale a UE. În plus, autoritatea urmează să preia de la Comisie cea mai mare parte a activităților de dezvoltare și de exploatare comercială a sistemelor informatice transeuropene existente². Rolul actual al Comisiei în ceea ce privește sprijinirea cooperării dintre vămi și dintre autorități, sprijinul operațional, coordonarea și consolidarea capacităților operaționale ar fi în mare măsură înlocuit și aprofundat de Autoritatea vamală a UE. Comisia și-ar păstra rolurile politice și legislative.

Autoritatea vamală a UE ar contribui la dezvoltarea și raționalizarea strategiilor (între autorități), inclusiv la consolidarea informațiilor, la inovare, la pregătirea pentru situații de criză, la punerea în aplicare a analizelor UE și la operațiuni sincronizate. Autoritatea vamală a UE ar utiliza noua platformă de date pentru a realiza eforturi suplimentare la nivelul UE în domenii-cheie, inclusiv gestionarea riscurilor,

² Dintre cele peste 120 de sisteme vamale operate de DG TAXUD, majoritatea vor fi predate integral Autorității vamale a UE; acestea sunt, în principiu, cele care pun în aplicare sau sprijină activitățile procedurale și operaționale ale vămilor (de exemplu: Decizii vamale, ICS2, NCTS, ITOE, SMS etc.). Pe de altă parte, aplicațiile care sprijină gestionarea politicilor sau a programelor vor rămâne în responsabilitatea TAXUD (TARIC, ART, NC, Surveillance 3 etc.).

formarea, monitorizarea și evaluarea performanței, contribuind cu masa critică proprie, cu concentrarea și cu mandatul organizațional/de coordonare la sarcinile principale care trebuie îndeplinite „ca o singură entitate”. Autoritatea vamală a UE ar monitoriza, de asemenea, punerea în aplicare comună a simplificărilor pentru comercianți, inclusiv pentru cei cărora li s-a acordat statutul „*încredere și control*” („*Trust and Check*”), și ar dezvolta mini-aplicații pentru a sprijini serviciile de facilitare a comerțului, precum și gestionarea interfeței comerciale globale cu uniunea vamală.

Autoritatea vamală a UE ar juca astfel un rol esențial și mai profund în realizarea unei puneri în aplicare mai eficace și mai uniforme a normelor și proceselor vamale. Astfel s-ar crea o capacitate strategică autentică. Acest lucru ar contribui la asigurarea sistematică a protecțiilor și facilităților UE în beneficiul cetățenilor, al întreprinderilor și al tuturor politicilor și serviciilor UE în cauză. UE ar beneficia de o mai bună prevenire a pierderilor de venituri și de creșterea nivelului de colectare a taxelor vamale ca urmare a eliminării pragului de 150 EUR.

Administrațiile vamale ale statelor membre:

Datorită noii paradigme a Platformei de date vamale a UE, volumul de muncă în domeniul informatic vamal în statele membre ar scădea semnificativ de-a lungul anilor, deoarece statele membre nu ar fi obligate să întrețină sistemele informatice vamale de bază. Numai sistemele informatice în legătură cu care particularitățile naționale sau integrarea necesită o adaptare ar fi întreținute la nivel național și chiar și în aceste cazuri s-ar utiliza capacitățile Platformei de date vamale a UE, ceea ce ar facilita sarcina respectivă.

Statele membre ar beneficia de pe urma unui nou palier al UE de analiză a datelor vamale și de analiză de risc, efectuate la nivel central în cadrul Autorității vamale a UE, și ar interacționa cu acesta.

Statele membre ar avea de câștigat de pe urma reducerii necesarului de personal, în echivalent normă întreagă, ca urmare a executării în comun a sarcinilor în cadrul Autorității vamale a UE, în special în domeniul gestionării riscurilor, al tehnologiei informației și al funcțiilor generale de gestionare vamală. Acest lucru nu impune o reducere a numărului de atare, însă administrațiile vamale naționale ar putea să își utilizeze resursele într-un mod mai eficient.

Statele membre ar beneficia de o mai bună realizare a valorii adăugate a politicii vamale a UE și a politicilor UE în general. Interesele comune în ceea ce privește protecția cetățenilor, a consumatorilor, a comerțului și a întreprinderilor, reflectate în politicile comune privind standardele produselor, securitatea, siguranța, sănătatea etc., ar fi realizate într-un mod mai eficace, mai eficient și mai sistematic la toate punctele de intrare, reducând posibilitățile comerțului ilicit de a eluda măsurile de asigurare a respectării legii într-un stat membru prin intrarea printr-o altă frontieră externă.

De asemenea, statele membre ar beneficia de o mai bună prevenire a pierderilor de venituri (evaziune în materie de taxe vamale) și de creșterea nivelului de colectare a taxelor vamale ca urmare a eliminării pragului de 150 EUR.

Întreprinderi și comerț:

Operatorii economici ar beneficia în mod semnificativ de pe urma unei schimbări fundamentale a proceselor vamale, care ar fi realizată direct prin intermediul Platformei de date vamale a UE.

Toți operatorii ar beneficia de pe urma simplificării și a raționalizării etapelor din cadrul proceselor vamale. Numărul de puncte de furnizare a datelor este redus, iar datele sunt furnizate către o singură interfață a UE, în loc de 27 de interfețe și procese naționale. Datele pot fi furnizate în avans și reutilizate, în loc să fie furnizate în mod repetat. Cerințele în materie de date sunt reechilibrate pentru a se adapta mai bine practicilor comerciale: în principiu, datele sunt solicitate celor care sunt cel mai în măsură să le furnizeze, datele sunt acceptate în formate multiple, iar rolul declarantului este eliminat. Autoritatea vamală a UE consolidează cooperarea dintre autoritățile vamale naționale și la frontieră, pe teren, și sprijină punerea în aplicare uniformă a unor procese mai simple.

Vor fi furnizate unele informații suplimentare (în special producătorul mărfurilor). Cu toate acestea, efortul necesar pentru a furniza informații suplimentare ar fi mai mult decât compensat prin simplificarea și reducerea proceselor vamale.

Îmbunătățirea direcționării activităților vamale ar îmbunătăți protecția întreprinderilor legitime împotriva lanțurilor de aprovizionare neconforme și a amenințărilor la adresa securității lanțurilor de aprovizionare și ar reduce concurența neloială, printr-o mai bună aplicare a măsurilor de reglementare. Acest lucru îmbunătățește protecția locurilor de muncă, a inovării și a investițiilor. În plus, reziliența lanțurilor de aprovizionare în situații de criză, cum ar fi epidemiile sau incidentele de securitate, ar fi consolidată în mod semnificativ prin asigurarea unei direcționări imediate, specifice și uniforme a fluxurilor riscante, reducând în același timp la minimum numărul și amploarea perturbărilor, precum și prin menținerea gradului de pregătire pentru situații de criză 24 de ore din 24, 7 zile din 7 și timp de 365 de zile pe an, susținută de cooperarea pe termen lung cu alte autorități relevante.

Comercianții „*încredere și control*” („*Trust and Check*”) ar beneficia de un parteneriat îmbunătățit cu autoritățile vamale. Acești comercianți ar îndeplini condiții similare cerințelor actuale privind AEO și ar oferi, de asemenea, o transparență suplimentară prin punerea sistematică a datelor la dispoziția sistemelor vamale. Aceste date ar putea fi reutilizate de către transportatori în cadrul proceselor de informare prealabilă privind transportul de marfă, iar fluxurile de mărfuri ar putea primi liberul de vamă în mod independent la sosire („*self-released*”) (în principiu, mărfurile ar continua să circule, procesele de informare prealabilă privind transportul de marfă oferind autorităților vamale mijloacele de intervenție în cazul în care acest lucru ar deveni necesar). Comercianții „*încredere și control*” („*Trust and Check*”) ar beneficia de un număr mai mic de controale vamale mai bine direcționate, ar primi, în general, avertismente prelabile și, în măsura posibilului, ar putea să se supună controalelor și formalităților în locuri care să le convină. În măsura în care s-a convenit cu alte autorități, unele controale nefinanciare ar putea fi, de asemenea, mutate de la frontieră și efectuate de comerciantul „*încredere și control*” („*Trust and Check*”). Cerințele în materie de garanții ar fi reduse.

În ceea ce privește comerțul electronic, eliminarea pragului de scutire de taxe vamale ar însemna că ar trebui furnizate mai multe informații vamale, ținând seama de faptul că sunt deja furnizate date cu privire la toate mărfurile importate în conformitate cu

noile norme privind TVA aplicabile comerțului electronic din iulie 2021. Platforma de date vamale a UE ar oferi o interfață unică ce ar facilita atât furnizarea de informații de la intermediarii de comerț electronic, cât și prelucrarea acestor informații pentru autoritățile vamale.

Prin faptul că se vor ocupa în mod direct de respectarea reglementărilor vamale, platformele de comerț electronic vor beneficia de pe urma faptului că vor oferi un preț final clienților lor și, cel mai probabil, vor înregistra o reducere a reclamațiilor și a returnărilor motivate de costuri neașteptate de asigurare a conformității la frontieră, reducând divergențele cu care se confruntă în prezent lanțurile lor de aprovizionare. În general, opțiunea preferată ar trebui să conducă la costuri de asigurare a conformității mai mici pentru operatorii economici, în special la import. Aceasta ar elimina aproape complet necesitatea de a lansa actualul regim de „tranzit intern” și declarațiile aferente în cazurile în care mărfurile circulă din statul membru de intrare în statul membru de acordare a liberului de vamă.

Cetățenii – consumatori:

Eliminarea pragului de 150 EUR pentru de scutirea de taxe vamale poate crea o ușoară presiune ascendentă asupra prețurilor pentru consumatorii de mărfuri cu o valoare inferioară acestei sume; cu toate acestea, simplificarea și stabilizarea proceselor vor spori eficiența lanțului de aprovizionare, iar impactul asupra costurilor și a prețurilor va fi determinat de factori competitivi.

Cetățenii și consumatorii vor beneficia de procese mai transparente și mai previzibile pentru achizițiile efectuate prin comerț electronic din afara UE și de mai puține cereri neașteptate de plată a taxelor vamale și de taxe pentru serviciile logistice legate de gestionarea acestor achiziții, precum și de mai puține vizite la oficiile poștale, în comparație cu scenariul de referință, ceea ce va atenua experiența actuală legată de taxele și întârzierile neașteptate. Cetățenii și consumatorii vor beneficia în mod semnificativ, în cadrul politicilor UE, de o protecție mai eficientă și mai vizibilă împotriva consecințelor produselor dăunătoare și frauduloase, datorită unei îmbunătățiri sistematice la nivelul UE a detectării lanțurilor de aprovizionare dăunătoare.

1.4.4. Indicatori de performanță

Indicatorii sunt prevăzuți la rubricile de mai jos. Reforma va consolida, de asemenea, baza pentru evaluarea performanței uniunii vamale ca atare, permițând prelucrarea datelor operaționale la nivelul UE în acest scop.

1. Îmbunătățirea colectării veniturilor prin intermediul gestionării riscurilor operaționale la nivelul UE:

- Colectarea veniturilor pentru mărfurile evaluate la o valoare mai mare de 150 EUR
 - Rata taxelor neachitate
 - Numărul de strategii de gestionare a riscurilor cu alte autorități (responsabile, de exemplu, de
taxe și combaterea fraudei)
 - Confiscări
- 2. Îmbunătățirea detectării produselor importate neconforme prin gestionarea riscurilor operaționale la nivelul UE:**
- Numărul de strategii de supraveghere cu alte autorități (responsabile, de exemplu, de combaterea fraudei, supravegherea pieței, protecția alimentelor, a animalelor și a sănătății, siguranța produselor)
 - Confiscări
- 3. Fluidizarea fluxurilor comerciale pentru operatorii de încredere:**
- Numărul de comercianți „încredere și control” („*Trust and Check*”)
 - Procentul de schimburi comerciale gestionate de comercianții „încredere și control” („*Trust and Check*”)
 - Numărul de procese necesare pentru comerțul cu mărfuri
 - Numărul de audituri efectuate asupra comercianților „încredere și control” („*Trust and Check*”)
 - Numărul de autorizații suspendate ale comercianților „încredere și control” („*Trust and Check*”)
- 4. Colectarea veniturilor din comerțul electronic:**
- Colectarea veniturilor pentru trimerile evaluate la maximum 150 EUR
 - Numărul de trimiteri evaluate la maximum 150 EUR
- 5. Exploatarea datelor pentru acțiuni vamale strategice:**
- Volumul și tipul datelor disponibile
 - Numărul de erori în ceea ce privește datele și de intervenții
 - Interoperabilitatea cu surse de date suplimentare (timp și domeniu de aplicare)
- 6. („A acționa ca o singură entitate”) Îmbunătățirea punerii în aplicare și a practicilor uniforme [„evitarea alegerii punctelor de intrare cu condiții vamale mai laxe (*port shopping*)”]:**
- Numărul de controale și de feedback-uri cu privire la controale
 - Standarde minime pentru gestionarea riscurilor
 - Numărul profilurilor de risc și al rezultatelor controalelor la nivelul UE
 - Numărul de recomandări de control
- 7. („A acționa ca o singură entitate”) Împuternicirea autorităților vamale pentru a acționa în același mod:**

• Numărul și calitatea cursurilor de formare• Numărul de activități comune, proiecte, ateliere

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. *Cerințele care trebuie îndeplinite pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Propunerea implică reforma proceselor vamale, în special:

- (a) pregătirea și implementarea unui mediu comun de gestionare a datelor (Platforma de date vamale a UE) pentru operațiunile vamale la nivelul UE;
- (b) înființarea Autorității vamale a UE, cu un mandat operațional pentru a îndeplini sarcini esențiale la nivelul UE, în special dezvoltarea și gestionarea continuă a Platformei de date, gestionarea comună a riscurilor, gestionarea crizelor și activitățile de cooperare pentru a permite uniunii vamale să își îndeplinească funcțiile și valoarea politică comună în mod uniform, indiferent de locul prin care mărfurile trec frontierele externe ale UE.

Se preconizează că implementarea reformei va avea loc după cum urmează:

Prima etapă 2024-2027:

IT/Platforma de date a UE

- pregătirea componentelor inițiale ale structurii Platformei de date a UE, inclusiv pregătirea pentru colectarea datelor privind comerțul electronic și cazurile inițiale de utilizare a interoperabilității;
- viziunea, foaia de parcurs, strategia de stabilire a costurilor și de achiziții pentru finalizarea capacităților Platformei de date și a aplicațiilor comerciale;
- continuitatea sistemelor informatice existente în cadrul CVU și planificarea tranziției.

Autoritatea vamală a UE

- înființarea autorității în 2026, cu scopul de a deveni operațională începând cu 2028; recrutarea directorului executiv interimar și a unui număr redus de membri ai personalului pentru a efectua recrutarea, pentru a lua măsuri de găzduire și cazare, precum și pentru a pune în aplicare procedurile administrative necesare pentru punerea în funcțiune operațională în 2028;
- pregătirea activităților inițiale în vederea preluării sarcinilor de către un grup operativ al Comisiei, care va pregăti rețelele și procesele de gestionare a riscurilor pentru a fi gata să lucreze în domeniul de aplicare al datelor UE de îndată ce EUCA va deveni operațională.

A doua etapă 2028-2034:

IT/Platforma de date a UE

- începutul posibil al transferului de la Comisie către Autoritatea vamală a UE al elementelor inițiale ale Platformei de date și al sistemelor centrale aferente (de exemplu, ICS2, eCommerce, ghișeu unic), transfer care trebuie finalizat până în 2030; Autoritatea vamală a UE preia, iar Comisia transferă, capacitatea de achiziție și gestionare în domeniul informatic, în cursul unei perioade de trei ani;
- finalizarea infrastructurii și a capacităților Platformei de date până în 2031;
- tranziția sistemelor vamale (centrale și naționale) către Platforma de date.

Autoritatea vamală a UE

- transferul progresiv al anumitor activități de la Comisie la Autoritatea vamală a UE; dezvoltarea treptată a noilor activități menționate în prezenta propunere de către Autoritatea vamală a UE;
- delegarea anumitor sarcini de execuție de la Comisie către Autoritatea vamală a UE prin intermediul acordurilor de contribuție.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii.

Motivele acțiunii la nivel european (ex-ante):

După cum s-a analizat în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere legislativă, problemele abordate sunt dificultățile cu care se confruntă autoritățile vamale în îndeplinirea misiunii lor de protejare a UE (atât în ceea ce privește riscurile financiare, cât și cele nefinanciare); caracterul împovărător al formalităților vamale pentru comerțul legitim; neconcordanța dintre modelul vamal și noile modele de afaceri din domeniul comerțului electronic; disponibilitatea și utilizarea limitată a datelor pentru procesele vamale (inclusiv gestionarea eficientă a riscurilor); și divergențele dintre statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a normelor vamale. Printre consecințele acestor probleme se numără pierderea de venituri pentru statele membre și pentru Uniune; intrarea pe piața unică a unor produse neconforme și periculoase și daunele asociate pentru consumatorii și întreprinderile din UE, precum și pentru mediu; și exploatarea lanțurilor de aprovizionare prin activități infracționale.

Reforma abordează probleme pe care statele membre nu le pot rezolva singure. Este esențial să se acționeze la nivelul Uniunii pentru reformarea proceselor, a gestionării datelor și a guvernării uniunii vamale, în vederea soluționării problemelor identificate. Alegerea instrumentului (regulament) este esențială deoarece uniunea vamală trebuie să ofere securitate juridică pentru comerț și autoritățile publice, cu scopul de a asigura buna desfășurare a comerțului legitim și, în același timp, de a permite o intervenție efecace, bazată pe riscuri, din partea autorităților publice, pentru a pune în aplicare elemente esențiale ale acquis-ului Uniunii, în special în domeniul pieței unice, al securității și al resurselor proprii.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (ex post):

Propunerea abordează factorii determinanți ai problemelor: caracterul inadecvat și complexitatea excesivă a proceselor vamale, inclusiv pentru traficul de comerț electronic, digitalizarea fragmentată și complexă a procedurilor vamale, precum și structura de guvernare fragmentată a uniunii vamale. Propunerea prevede o reformă a proceselor vamale, inclusiv pentru gestionarea traficului de comerț electronic, împreună cu un mediu comun de gestionare a datelor (Platforma de date vamale a UE) și instituirea unei autorități vamale a UE care să ofere un palier de guvernare operațională. Aceste elemente se consolidează reciproc, permițând o reducere semnificativă a sarcinii atât pentru autoritățile publice, cât și pentru operatorii din sectorul privat, precum și o îmbunătățire semnificativă a realizării uniforme a politicilor UE prin intermediul uniunii vamale, astfel cum s-a analizat în evaluarea impactului.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

[Evaluarea programului Vamă 2020](#) concluzionează că programul a contribuit în mod semnificativ la îmbunătățirea funcționării uniunii vamale și la modernizarea acesteia. Programul a încurajat cooperarea și schimbul de informații, de la facilitarea convergenței la nivel strategic, până la armonizarea abordărilor, a interpretării, a procedurilor administrative, a celor mai bune practici și a normelor la nivel operațional. Programul a fost deosebit de important pentru tranziția către un mediu vamal informatizat. Cu toate acestea, evaluarea a identificat, de asemenea, domenii în care sunt necesare îmbunătățiri, în special (i) diferențele în materie de aplicare a controalelor vamale, (ii) fraudă în domeniul comerțului electronic, (iii) operatorii economici care nu percep beneficiile CVU și care își exprimă îngrijorarea cu privire la (iv) complexitatea mediului informatic vamal, a legislației și a proceselor vamale. Evaluarea programului a demonstrat că ar putea fi util ca statele membre și Comisia să facă un schimb mai intens de date în domeniul vamal. Aceasta ar contribui la o mai bună măsurare a costurilor și a beneficiilor investițiilor realizate.

[Evaluarea intermediară a CVU](#) cuprinde dovezi suplimentare în acest sens, menționând flexibilitatea în ceea ce privește metodele și sancțiunile pentru abordarea neconformității cu legislația vamală și monitorizarea operatorilor economici considerați de încredere (operatori economici autorizați, AEO).

Întreprinderile confirmă, de asemenea, aplicarea divergentă a CVU. Potrivit unui amplu sondaj realizat pentru un studiu extern privind AEO (aproape 2 000 de răspunsuri), 28 % dintre cei 900 de operatori de încredere care își desfășoară activitatea în mai multe state membre consideră că unele dintre beneficii pot varia semnificativ de la un stat membru la altul³.

În ceea ce privește riscurile financiare, Curtea de Conturi Europeană a identificat provocări structurale în ceea ce privește gestionarea riscurilor financiare, constatând că lipsa unei aplicări uniforme a controalelor vamale și a unei gestionări și analize armonizate a riscurilor afectează interesele financiare ale UE și avertizând că deficiențele actuale „ar putea permite operatorilor care nu respectă normele să

³ „Study on the Authorised Economic Operator programme” (Studiu referitor la programul privind operatorii economici autorizați), Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies and Economisti Associati, 2022.

aleagă puncte de intrare din UE cu niveluri mai scăzute de control”. (A se vedea în continuare: [Raportul special nr. 04/2021: Controalele vamale: armonizarea insuficientă afectează interesele financiare ale UE](#)).

În ceea ce privește riscurile nefinanciare, cadrul actual de gestionare a riscurilor nu abordează în mod adecvat contribuția potențială a autorităților vamale la punerea în aplicare a cerințelor legate de numărul tot mai mare de aspecte nefinanciare care îi preocupă pe cetățenii UE, inclusiv drepturile omului, drepturile lucrătorilor, sustenabilitatea, protecția mediului, sănătatea, siguranța și securitatea.

Experiența în ceea ce privește digitalizarea proceselor vamale și schimburile de informații a fost pozitivă – cu toate acestea, există încă provocări în ceea ce privește colectarea, analiza și schimbul de date. Procesele vamale actuale impun ca datele să fie transmise către diferite sisteme naționale și comune și către statele membre aferente. *Grupul de experți eminenți* a remarcat, de asemenea, că, adesea, diferite sisteme informatice nu sunt interconectate (a se vedea în continuare: [Raportul Grupului de experți eminenți privind reforma uniunii vamale a UE](#)). Datele nu sunt transferate de la un sistem de declarare la altul. Informațiile sunt fragmentate între diferite sisteme și baze de date, făcând dificilă asigurarea coerenței și a integrității datelor, ceea ce este esențial pentru gestionarea riscurilor vamale, în special pentru analiza de risc la nivelul UE. Astfel se reduce capacitatea autorităților vamale de a aborda în mod uniform subevaluarea, neconformitatea sau riscurile de securitate. Curtea de Conturi Europeană a identificat mai multe motive pentru creșterea costurilor și timpul suplimentar necesar pentru crearea sistemelor CVU (a se vedea în continuare: [Raportul special nr. 26/2018: O serie de întârzieri înregistrate în implementarea sistemelor informatice vamale: ce anume nu a funcționat?](#)). Evaluarea CVU conturează o imagine mixtă a implementării sistemelor informatice, cu aspecte pozitive în ceea ce privește componentele dezvoltate la nivel central.

Experiența dobândită în încercarea de a organiza cooperarea vamală pe o bază mai permanentă în cadrul programului Vamă a fost valoroasă și din punctul de vedere al dezvoltării înțelegerii politicilor și al realizării de progrese în ceea ce privește temele specifice de mai sus, dar astfel de cooperări voluntare nu pot avea capacitatea de infrastructură sau caracterul de guvernanță care ar fi necesare pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a uniunii vamale.

De asemenea, a fost luată în considerare experiența legată de înființarea și funcționarea altor agenții și organisme ale UE.

Propunerea urmează în mare măsură modelul actual pentru agențiile descentralizate, abordând majoritatea aspectelor în conformitate cu dispozițiile standard.

Din punct de vedere practic, se remarcă necesitatea alocării de resurse în cadrul Comisiei pentru a pregăti Autoritatea vamală a UE înainte ca aceasta să intre în funcțiune. Acțiunile necesare pentru înființarea Autorității vamale a UE, cum ar fi pregătirea procedurilor administrative, a structurilor de guvernanță și a structurii organizaționale, precum și recrutarea inițială, ar putea fi efectuate de o echipă specializată din cadrul Comisiei înainte de începerea activităților Autorității vamale a UE. Având în vedere experiența altor agenții înființate recent, ar trebui avute în vedere aproximativ 10 ENI pentru această activitate.

Referitor la pregătirea activităților operaționale ale Autorității vamale a UE, Comisia dispune de o experiență semnificativă în ceea ce privește elaborarea de politici în legătură cu aceste sarcini și testarea voluntară a proiectelor comune (a se vedea [*rapoartele anuale privind vama electronică*](#)). Aceasta a inclus gestionarea dezvoltării sistemelor informatice transeuropene, inclusiv a portalurilor unice ale UE pentru interacțiunea dintre comercianți (sistemul reformat de control al importurilor – ICS2), organizarea de operațiuni colaborative de analiză de risc, dezvoltarea unei abordări comune privind evaluarea performanței uniunii vamale, elaborarea unei formări vamale comune, organizarea cooperării dintre autoritățile vamale și alte autorități sectoriale de la nivelul UE pe teme specifice (cum ar fi securitatea transportului aerian de mărfuri), gestionarea reacției la crizele vamale și colaborarea strânsă și structurată cu autoritățile vamale naționale în toate aceste domenii. Această experiență va contribui în mod semnificativ la pregătirea structurii și a operațiunilor inițiale ale Autorității vamale a UE, precum și la monitorizarea și evaluarea performanței acesteia.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Va trebui creată o nouă linie bugetară, corespunzătoare înființării Autorității vamale a UE, în actualul cadru financiar multianual. Următorul cadru multianual ar trebui, de asemenea, să fie programat astfel încât să se asigure resursele necesare pentru punerea în aplicare a acestei legislații.

În ceea ce privește **sinergiile cu alte instrumente**, reforma urmărește să instituie capacități strategice pentru ca Uniunea să sprijine o mai bună punere în aplicare și asigurare a respectării politicilor importante ale UE aplicate comerțului cu mărfuri și prin intermediul acestuia, precum și combaterea exploatarea lanțurilor de aprovizionare de către criminalitatea organizată și terorism. Reforma va contribui în mod direct la:

- o mai bună colectare a veniturilor, inclusiv a resurselor proprii tradiționale, atât prin colectarea de venituri suplimentare, estimate la 6,035 miliarde EUR pentru perioada 2028-2034 în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere⁴, cât și printr-o mai bună prevenire a pierderii de venituri din cauza nerespectării legislației;
- o mai bună protecție a cetățenilor și a întreprinderilor din UE avută în vedere de politicile UE care depind într-o anumită măsură de eforturile de a asigura respectarea legislației vamale, inclusiv în ceea ce privește interdicțiile și restricțiile, piața unică și securitatea; deși acest lucru nu poate fi cuantificat din punct de vedere financiar, evaluarea impactului oferă un exemplu de asigurare mai strictă a respectării cerințelor în materie de proiectare ecologică și de siguranță a produselor, care ar putea conduce la o economie de 7,7 miliarde EUR pentru consumatori în perioada 2028-2034.
- o reducere a sarcinii administrative, în sprijinul competitivității – evaluarea impactului identifică, de asemenea, economii potențiale de 11,6 miliarde EUR

⁴ Ipotezele utilizate pentru elaborarea acestor estimări sunt detaliate în evaluarea impactului și în anexele la aceasta.

pentru comercianți, legate în principal de o reducere globală agregată a timpului necesar pentru finalizarea proceselor de import.

În evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, a fost utilizat un eșantion reprezentativ de cazuri de utilizare pentru a evalua modul în care ar funcționa fiecare opțiune de reformă, punând accentul pe valoarea adăugată care ar rezulta din îmbunătățirea gestionării riscurilor în cadrul lanțului de aprovizionare. Aceste cazuri de utilizare au ilustrat coerența cu alte domenii de politică specifice, inclusiv Directiva privind materialele plastice de unică folosință, politicile de mediu care abordează substanțele chimice persistente și emisiile generate de consumatori, Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în UE (SOCTA), precursorii de droguri⁵, securitatea aviației civile⁶, contrabanda cu tutun, siguranța jucăriilor, Regulamentul privind supravegherea pieței, Directiva privind proiectarea ecologică și propunerea de regulament privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile, precum și propunerea de regulament privind siguranța generală a produselor.

Majoritatea acestor domenii de politică sunt în curs de modificare, iar acțiunea vamală este inclusă prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi. Cu toate acestea, ghișeul unic abordează doar indirect schimbul de informații privind riscurile, deoarece scopul său principal este de a facilita schimbul de informații necesare pentru vămuirea mărfurilor. Reforma va îmbunătăți eficacitatea ghișeului unic și se va baza pe acesta, permițând autorităților vamale să extragă toate datele necesare prin intermediul formalității nevamale a Uniunii la nivel central și să le utilizeze pentru gestionarea riscurilor la nivelul UE.

În sens mai larg, reforma va asigura capacitatea strategică a uniunii vamale de a elabora și de a furniza un cadru de cooperare cu alte politici pentru a sprijini realizarea acestora în cadrul operațiunilor la frontieră; pentru a asigura o vizibilitate operațională a fluxurilor comerciale la nivelul UE; pentru a putea vedea performanța politicilor la nivelul UE și a avea o perspectivă detaliată asupra modului în care sunt aplicate controalele și simplificările; pentru a se adapta la nevoile viitoare și la modelele de afaceri în schimbare, în special capacitatea mediului informațional al uniunii vamale de a integra diferite surse de informații și de a sprijini acțiuni flexibile împotriva riscurilor (timpul necesar pentru introducerea pe piață). În plus, aceasta va asigura „masa critică”, care lipsește în prezent, necesară pentru a gestiona multe priorități în paralel și pentru a se pregăti pentru situații de criză.

Grație acestei capacități strategice, uniunea vamală va fi în măsură să sprijine alte sarcini la care i se poate solicita să contribuie, inclusiv, de exemplu, în domeniul mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră, al controalelor comerciale strategice și al sancțiunilor sau al altor măsuri restrictive.

În ceea ce privește sinergiile în sens mai larg, propunerea va conduce, de asemenea, la economii administrative pentru administrațiile vamale naționale, prin simplificarea

⁵ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1).

⁶ Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2320/2002 (JO L 97, 9.4.2008, p. 72).

proceselor și furnizarea de interfețe și instrumente comune centrale care vor reduce permanent costurile de asigurare a conformității și de administrare în domeniul vamal. În evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere, se estimează că aceste economii se ridică la aproximativ 7,9 miliarde EUR pentru statele membre, provenind în principal din economiile realizate în domeniul informatic, dar și din reducerea efortului administrativ necesar pentru anumite sarcini importante, eliberând astfel capacitatea administrativă.

1.5.5 Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

În cadrul actualului CFM, nevoile pot fi îndeplinite prin redistribuire în cadrul liniei bugetare existente pentru *Cooperarea în domeniul vamal (Vamă) – subrubrica 03 05 01 și către o nouă linie bugetară pentru Autoritatea vamală a UE – subrubrica 03 05 XX*. Cu alte cuvinte, nu sunt prevăzute costuri suplimentare în actualul CFM.

În CFM post-2027, se propune ca costurile aferente Platformei de date și Autorității vamale să fie finanțate prin următorul CFM, fără a se aduce atingere acordului privind CFM și programele.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

- ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2026 până în 2027,
- urmată de funcționarea la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)

☒ Gestiune directă asigurată de către Comisie prin intermediul

- ☐ agențiilor executive
- ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

☐ Gestiune partajată cu statele membre

☒ Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☒ organismelor menționate la articolul 70;

- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primesc garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

Observații:

La momentul intrării în vigoare, Comisia va continua să gestioneze dezvoltarea și întreținerea sistemelor actuale ale CVU și va trebui să avanseze în ceea ce privește pregătirea elementelor inițiale ale Platformei de date în contextul actualului CFM.

În perioada care urmează actualului CFM, pentru o serie de sarcini, în special instituirea Platformei de date, Comisia va menține finanțarea și va delega sarcini Autorității vamale a UE în temeiul unui acord de contribuție. Menținerea gestionării directe a fondurilor pentru sistemele actuale ale CVU și gestionarea indirectă a fondurilor Platformei de date prin acorduri de contribuție cu Autoritatea vamală a UE vor contribui la asigurarea continuității tranziției și a realizării eficace a politicilor viitorului mediu de date vamale al UE, iar autoritatea își va extinde capacitățile după înființarea sa în 2028.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

În ceea ce privește reforma globală:

Comisia va monitoriza regulat punerea în aplicare a regulamentului propus. În acest scop, propunerea are în vedere punerea la dispoziția Comisiei a unor instrumente de informare și analiză prin intermediul Platformei de date vamale a UE, care să acopere toate procesele vamale din domeniul de aplicare al reformei.

De asemenea, cu sprijinul Autorității vamale a UE, Comisia va analiza și va evalua performanța uniunii vamale ca atare cel puțin o dată pe an. Aceasta va include măsurarea activităților vamale desfășurate de autoritățile vamale din statele membre. În acest scop, Autoritatea vamală a UE va identifica principalele tendințe, punctele forte, punctele slabe, lacunele și riscurile potențiale și va formula recomandări de îmbunătățire adresate Comisiei.

Comisia, în cooperare cu Autoritatea vamală a UE și cu autoritățile vamale naționale, va evalua, de asemenea, punerea în aplicare a **gestionării riscurilor**, în special pentru a-și îmbunătăți în permanență eficacitatea și eficiența operațională și

strategică. Comisia va utiliza, de asemenea, informațiile disponibile în cadrul Platformei de date în acest scop și poate solicita informații suplimentare de la Autoritatea vamală a UE, de la autoritățile vamale naționale și de la alte autorități. Comisia va utiliza această activitate de evaluare pentru a stabili dispoziții comune privind gestionarea riscurilor, în special criterii comune de risc și domenii de control prioritare comune.

În ceea ce privește, în mod specific, Autoritatea vamală a UE:

Toate agențiile Uniunii lucrează în cadrul unui sistem de monitorizare strictă, din care fac parte un coordonator de control intern, Serviciul de Audit Intern al Comisiei, Consiliul de administrație, Comisia, Curtea de Conturi și autoritatea bugetară. Acest sistem este reflectat și stabilit în TITLUL XII. În conformitate cu abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE, programul de lucru anual al Autorității vamale a UE include obiective și rezultate preconizate detaliate, inclusiv indicatori de performanță detaiați. Activitățile Autorității vamale a UE vor fi apoi evaluate în raport cu acești indicatori în cadrul raportului anual de activitate. Programul anual de lucru va fi în concordanță cu programul multianual de lucru, ambele trebuind să fie incluse într-un document de programare unic anual, care va fi transmis Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Consiliul de administrație al Autorității vamale a UE va fi responsabil cu supravegherea gestionării administrative, operaționale și bugetare eficiente a Autorității vamale a UE. Acesta va fi asistat de un comitet executiv responsabil cu elaborarea deciziilor Consiliului de administrație.

Comisia se va asigura că se efectuează evaluări periodice ale performanței Autorității vamale a UE în raport cu obiectivele, mandatul, atribuțiile, guvernanta și amplasamentul (amplasamentele) acesteia. Evaluările vor aborda, în special, posibila necesitate de a modifica mandatul Autorității vamale a UE, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări. La fiecare a doua evaluare, rezultatele obținute de Autoritatea vamală a UE vor fi examinate în raport cu obiectivele, mandatul, atribuțiile și guvernanta acesteia, realizându-se inclusiv o evaluare pentru a se stabili dacă o continuare a activității Autorității vamale a UE este încă justificată în raport cu obiectivele, mandatul, guvernanta și atribuțiile respective. Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind concluziile evaluării. Concluziile evaluării se publică.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Autoritatea vamală a UE se va asigura că sunt respectate standardele corespunzătoare pentru controlul intern.

În ceea ce privește controalele *ex post*, Autoritatea vamală a UE, în calitate de agenție descentralizată, face obiectul: (i) auditului intern efectuat de Serviciul de Audit Intern al Comisiei; (ii) rapoartelor anuale ale Curții de Conturi Europene, care furnizează o declarație de asigurare cu privire la fiabilitatea conturilor anuale și la

legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente; (iii) descărcării anuale de gestiune acordate de Parlamentul European; (iv) unor posibile investigații efectuate de OLAF pentru a se asigura, în special, faptul că resursele alocate agențiilor sunt utilizate în mod corespunzător.

Activitățile Autorității vamale a UE vor face de asemenea obiectul supravegherii de către Ombudsman în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Având în vedere competența exclusivă a Uniunii în domeniul vamal și având în vedere faptul că propunerea include investiții semnificative pentru dezvoltarea, exploatarea, întreținerea și utilizarea unei platforme de date, pare oportun să se mențină responsabilitatea bugetară pentru anumite activități în cadrul Comisiei și să se încredințeze Autorității vamale a UE anumite sarcini de execuție în temeiul unor acorduri de contribuție. Acestea ar trebui să includă dispoziții care să permită Comisiei să mențină un nivel ridicat de control al activităților delegate, astfel cum se prevede în prezenta propunere.

În plus, este oportun ca Comisia să aibă un rol important în programarea și monitorizarea activităților Consiliului de administrație și ale Comitetului executiv din cadrul Autorității vamale a UE.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Întrucât Autoritatea vamală a UE va fi un organism nou, există riscul ca procedurile administrative și de recrutare să nu se desfășoare la timp și să aibă un impact asupra capacității operaționale a Autorității vamale a UE la începutul operațiunilor sale. Prin urmare, este esențial ca DG parteneră să pregătească începerea operațiunilor prin instituirea procedurilor administrative, a structurilor de guvernare, a programelor de lucru inițiale și să desfășoare unele activități inițiale de recrutare, astfel încât Autoritatea vamală a UE să poată obține în curând autonomie administrativă deplină. Este recomandabil ca statele membre să fie implicate în aceste acțiuni pregătitoare prin schimburi periodice de opinii.

Vor fi necesare reuniuni frecvente și contacte regulate între DG parteneră și Autoritatea vamală a UE pe parcursul primilor ani de funcționare a Autorității vamale a UE, pentru a contribui la dezvoltarea acesteia. Ar putea fi avută în vedere detașarea de personal cu experiență din cadrul Comisiei.

Autoritatea vamală a UE va trebui să pună în aplicare un cadru de control intern care să fie conform cu cadrul de control intern al Comisiei Europene. Informațiile privind controalele interne ale Autorității vamale a UE vor fi incluse în rapoartele anuale ale Autorității vamale a UE.

Se va institui o structură de audit intern care va ține seama de riscurile specifice funcționării Autorității vamale a UE, va introduce o abordare sistematică și disciplinată pentru a evalua eficacitatea proceselor în materie de gestionare a riscurilor, de control și guvernare și va emite recomandări menite să asigure îmbunătățirea acestor procese.

În ceea ce privește fondurile TAXUD: Prevenirea și detectarea fraudelor reprezintă unul dintre obiectivele controlului intern, astfel cum se prevede în Regulamentul

financiar, și un aspect fundamental în materie de guvernanță, pe care Comisia trebuie să îl abordeze pe parcursul întregului ciclu de viață al cheltuielilor. În plus, strategia antifraudă a DG TAXUD vizează, în principal, prevenirea, detectarea și remedierea cazurilor de fraudă, asigurând, printre altele, alinierea deplină a controalelor sale interne legate de combaterea fraudei cu strategia antifraudă a Comisiei (SAFC), precum și orientarea abordării privind gestionarea riscului de fraudă către identificarea domeniilor expuse riscului de fraudă și către stabilirea unui răspuns adecvat la această problemă.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor

Costurile suportate de DG parteneră pentru supravegherea generală a Autorității vamale a UE pot fi estimate la 0,5 % din bugetul anual încredințat Autorității vamale a UE, incluzând fondurile delegate. Aceste costuri cuprind, de exemplu, dar nu se rezumă doar la acestea, costurile legate de evaluarea programării anuale și a bugetului, de participarea reprezentanților Comisiei la Consiliul de administrație și la Comitetul executiv, precum și la lucrările pregătitoare aferente.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Măsurile antifraudă sunt prevăzute în dispozițiile privind Autoritatea vamală a UE. În conformitate cu abordarea comună privind agențiile descentralizate, Autoritatea vamală a UE va adopta o strategie antifraudă.

Autoritatea va adopta, de asemenea, norme pentru prevenirea și gestionarea conflictelor dintre membrii Consiliului de administrație și ai Comitetului executiv.

În plus, Autoritatea vamală a UE va adopta norme de securitate care trebuie să se bazeze pe principiile și normele stabilite în normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor neclasificate sensibile.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție
------------------------------	----------------	---------------------	-------------

multianual	Numărul 1	Dif./Nedif. 7	din partea țărilor AELS ⁸	din partea țărilor canditate și potențial canditate ⁹	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
01	Piața unică Cooperarea în domeniul vamal (Vamă) – subrubrica 03 05 01	Dif.	NU	NU	NU	NU

Se poate anticipa că unele țări terțe vor furniza contribuții în legătură cu dezvoltarea și funcționarea Platformei de date vamale a UE; astfel de contribuții sunt furnizate, în prezent, în legătură cu participarea la noul sistem de control al importurilor (ICS2). Totuși, prezenta fișă financiară nu include nicio prevedere referitoare la aceste contribuții, deoarece astfel de acorduri nu fac parte din propunerea legislativă.

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul 1	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor canditate și potențial canditate	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	03 XX XX Autoritatea vamală a UE	Dif.	NU	NU	NU	NU

⁷ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁸ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁹ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

Rezerve generale: în urma adoptării legislației, în cadrul procedurii bugetare anuale, bugetul poate fi ajustat în funcție de coeficientul real de ajustare a salariilor. Cifrele de mai jos sunt indexate cu 2 % față de valorile din 2025. În cazul în care finanțarea disponibilă în perioada 2028-2034 ar fi mai mică, sarcinile vor fi reduse pentru a se încadra în finanțarea disponibilă în cadrul CFM post-2027 și al programului „Vamă” post-2027. În cazul în care Autoritățile vamale a UE i se delegă un număr mai mic de sarcini decât cele prevăzute, atunci nivelul personalului va fi redus în consecință (și nu va ajunge la 250 de angajați).

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	[Rubrica 1 – Piața unică, inovare și sectorul digital 03 XX XX Autoritatea vamală a UE]
---	---------	--

Estimare pentru perioada 2026-2034:

Autoritatea vamală a UE			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL
Titlul 1: (costuri administrative, inclusiv salarii)	Angajamente	(1)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
	Plăți	(2)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
Titlul 2: (alte costuri administrative, inclusiv infrastructura)	Angajamente	(1a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
	Plăți	(2a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
Titlul 3: (costuri operaționale, inclusiv cooperarea vamală)	Angajamente	(3a)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
	Plăți	(3b)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
TOTAL credite pentru Autoritatea vamală a UE	Angajamente	= 1 + 1a + 3a	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452
	Plăți	= 2 + 2a + 3b	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452

Perioada 2026-2027 – redistribuire:

03 XX XX								2026	2027	TOTAL
Autoritatea vamală a UE	Angajamente	(1)						0,928	2,054	2,981
	Plăți	(2)						0,928	2,054	2,981
TOTAL credite pentru 03 XX XX	Angajamente	= 1 + 1a + 3 a						0,928	2,054	2,981
	Plăți	= 2 + 2a						0,928	2,054	2,981

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul	Rubrica 1 – Piața unică, inovare și sectorul digital
--	---------	--

03 05 01			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL
Cooperarea în domeniul vamal (Platforma de date – Comisia)	Angajamente	(1)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
	Plăți	(2)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
Cooperarea în domeniul vamal (Platforma de date – acord de contribuție pentru Autoritatea vamală a UE)	Angajamente	(1a)			25,420	84,677	203,268	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
	Plăți	(2a)			19,065	82,564	211,736	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
TOTAL credite pentru 03 05 01	Angajamente	= 1 + 1a + 3a	23,072	31,946	127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613

	Plăți	= 2 + 2a	23,072	31,946	120,747	209,579	262,553	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613
--	-------	----------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

În cazul Autorității vamale a UE, se presupune că plățile se ridică la 75 % din angajamente în 2028 și la 90 % din angajamente în 2029. În cazul Comisiei, se presupune că plățile și angajamentele sunt la același nivel, deoarece există continuitate din programele existente.

Perioada 2026-2027 – redistribuire:

03 05 01								2026	2027	TOTAL
Cooperarea în domeniul vamal (Vamă) – subrubrica 03 05 01	Angajamente	(1)						23,072	31,946	55,019
	Plăți	(2)						23,072	31,946	55,019
TOTAL credite pentru 03 05 01	Angajamente	= 1 + 1a						23,072	31,946	55,019
	Plăți	= 2 + 2a						23,072	31,946	55,019

În actualul CFM, reforma implică, din partea UE, cheltuieli în valoare de 60 165 000 EUR, combinând cheltuielile operaționale și administrative. Din această sumă, 55,019 milioane EUR din **cheltuielile operaționale** menționate mai sus sunt destinate dezvoltării primelor capacități structurale ale Platformei de date vamale a UE și înființării Autorității vamale a UE.

Aceste cheltuieli vor proveni din bugetul existent al programului „Vamă”. Printre realizări se numără disponibilitatea de a colecta noi taxe din comerțul electronic începând cu 2028, activități-pilot conduse de Comisie cu privire la o selecție de proiecte de gestionare a riscurilor financiare și nefinanciare și pregătirea pentru funcționarea Autorității vamale a UE.

Fără a aduce atingere următorului CFM, este prezentată o analiză care vizează perioada 2028-2034 de mai sus, abordând costurile anticipate pentru bugetul Uniunii pentru a acoperi cheltuielile aferente Platformei de date a UE și bugetului Autorității vamale a UE.

În ceea ce privește **cheltuielile operaționale**:

- Prezenta fișă financiară vizează noile nevoi bugetare care decurg din această propunere de reformă. Ea nu vizează sprijinul permanent al Comisiei pentru cooperarea vamală și sistemele CVU existente în cadrul rubricii 03 05 01 și nici la instrumentul de sprijin financiar pentru echipamentele de control vamal din cadrul rubricii 11 01 02. Comisia va continua să gestioneze sistemele CVU existente și își va reduce în timp cheltuielile operaționale aferente acestora. De asemenea, Comisia va desfășura unele activități de cooperare vamală, reduse având în vedere noile activități ale EUCA în acest domeniu. Aceste costuri nu sunt incluse în prezenta fișă financiară legislativă, deoarece nu reprezintă costuri aferente prezentei propuneri.
- Costurile IT care intră în domeniul de aplicare al prezentei propuneri se referă la dezvoltarea Platformei de date. Linia de finanțare de mai sus acoperă aproximativ 1,63 miliarde EUR după indexarea cu 2 % conform tabelului de mai sus.
- Comisia ar urma să repartizeze către EUCA sarcinile Platformei de date prin intermediul unor acorduri de contribuție. Prin urmare, costurile relevante sunt incluse în succesiunea pentru programul „Vamă” din CFM post-2027.
- Cheltuielile operaționale ale EUCA, care vizează în primul rând asigurarea cooperării vamale, sunt descrise în detaliu în anexă. Se presupune că EUCA va intra în faza de demarare în 2026, cu 7 angajați (5 agenți contractuali și 2 agenți temporari), numărul de angajați urmând să crească cu încă 7 persoane în 2027, iar activitatea urmând să înceapă în 2028 (ajungând la 30 de angajați în anul respectiv).
- Titlul I include un număr estimat de 250 de angajați pentru EUCA în 2034, din care aproximativ 115 ar fi direct asociați cu funcțiile de IT și de gestionare a datelor. Aceste posturi de IT și de gestionare a datelor ar viza atât dezvoltarea platformei, cât și a aplicațiilor Platformei de date, astfel cum au fost alocate în temeiul unui acord de contribuție, precum și gestionarea tehnică a Platformei de date în cadrul unor proiecte de date, al unor analize și al gestionării modelului de date vamale.

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”								
milioane EUR (cu trei zecimale)										
								2026	2027	TOTAL
DG: TAXUD										
• Funcționari								0,513	1,197	1,710

• Agenți contractuali								0,182	0,273	0,455
TOTAL DG TAXUD	Credite							0,695	1,470	2,165

În ceea ce privește **cheltuielile administrative**: În actualul CFM, TAXUD ar avea nevoie de 5 ENI suplimentare în 2026 și de încă 5 ENI în 2027 pentru a pregăti autoritatea.

milioane EUR (cu trei zecimale)

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	Total net 2026-2027 (Total angajamente = Total plăți)	0,695	1,470	
---	--	-------	-------	--

Sumele totale estimate **la toate rubricile** pentru perioada 2026-2034 sunt rezumate mai jos:

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	24,695	35,470	145,338	233,238	281,456	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230
	Plăți	24,695	35,470	138,983	231,125	289,924	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Propunerea nu se limitează la înființarea unei agenții. Ea reformează în mod cuprinzător uniunea vamală. Propunerea prevede o nouă capacitate strategică (în ceea ce privește guvernanta, o nouă autoritate vamală a UE și, în ceea ce privește capacitățile, o nouă platformă de date vamale a UE), împreună cu revizuirea și simplificarea proceselor operaționale pentru autoritățile naționale și operatorii comerciali. Întrucât îmbunătățește cooperarea în ceea ce privește realizarea uniunii vamale „ca o singură entitate” și produce efecte care sunt realizate de autoritățile naționale (și nu doar de către autoritate), nu ar fi oportun să se încerce corelarea rezultatelor cu indicatorii de activitate ai autorității. Este mai adecvat să se coreleze cele două realizări principale (și categoriile de cheltuieli) care conlucrează pentru a îndeplini obiectivul reformei – Platforma de date vamale a UE și Autoritatea vamală a UE – conform tabelelor de mai jos.

Cifrele pentru **actualul CFM** de mai jos se referă numai la costurile operaționale ale Comisiei. Acestea se referă la Platforme de date.

Sume în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și						2024	2025	2026	2027	TOTAL
	REALIZĂRI									

realizările	Tip ¹	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri
↓																		
OBIECTIV GENERAL																		
- Platforma de date vamale a UE													23,072			31,496		55,018
Subtotal													23,072			31,496		55,018
TOTAL COSTURI													23,072			31,496		55,018

Cifrele pentru perioada 2028-2034 de mai jos se referă la costurile cu dezvoltarea Platformei de date vamale a UE și cu funcționarea Autorității vamale a UE. Acestea sunt costuri operaționale, indexate cu 2 % față de 2025.

A se indica obiectivele și realizările ↓			2028		2029		2030		2031		2032		2033		2034		TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ²	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri
OBIECTIV GENERAL																		
- Platforma de date vamale a UE																		
CAPEX privind Platforma de date a UE				47,424		60,465		61,674		50,326		0		0		0		219,889

¹ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

² Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

<i>OPEX privind Platforma de date a UE</i>			47,857	113,900	149,371	169,288	172,673	176,127	179,649	1 008,865
<i>Programul de transformare CAPEX</i>			31,822	32,458	33,107	33,770	34,445	35,134	35,837	236,573
<i>Programul de transformare OPEX</i>			0	4,869	9,932	15,196	20,667	26,350	32,253	109,268
Subtotal			127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,622	247,739	1 574,594
- Autoritatea vamală a UE			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
Subtotal			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
TOTAL COSTURI			145,338	233,238	281,457	306,073	276,274	296,780	315,905	1 855,065

Sume în milioane EUR (cu trei zecimale). După caz, sumele reflectă suma dintre contribuția Uniunii la agenție și alte venituri ale agenției (redevențe și taxe).

Explicații suplimentare privind costurile aferente Platformei de date vamale a UE:

CAPEX privind Platforma de date a UE:

Această linie bugetară acoperă proiectarea și implementarea Platformei de date, inclusiv dezvoltarea (sau acordarea de licențe/achiziționarea) și integrarea diferitelor componente care acoperă capacitățile de schimb de date, de prelucrare a datelor, de gestionare a aplicațiilor și de catalog de date.

OPEX privind Platforma de date a UE:

Această linie include furnizarea infrastructurii necesare (închiriere de centre de date, hardware, servicii de cloud, licențe software etc.) și a capacităților operaționale (birou de asistență, sprijin tehnic, sprijin operațional etc.) pentru a asigura nivelul adecvat și capacitatea adecvată de servicii. Această linie acoperă, de asemenea, eventuala întreținere a Platformei de date odată ce aceasta a fost livrată și a intrat în funcțiune.

Programul de transformare CAPEX:

Această linie acoperă dezvoltarea și implementarea, în cadrul Platformei de date, a funcționalităților legate de sistemele vamale naționale transferate către nivelul central de implementare în conformitate cu legislația care face obiectul reformei.

Programul de transformare OPEX:

Această linie acoperă costurile operaționale și de întreținere, în cadrul Platformei de date, ale elementului de implementare a funcționalităților legate de sistemele vamale naționale transferate către nivelul central de implementare în conformitate cu legislația care face obiectul reformei.

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale Autorității vamale a UE

3.2.3.1. Rezumat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Cifrele de mai jos se bazează pe faptul că Autoritatea vamală a UE va atinge viteza de croazieră în 2034, iar nivelul resurselor umane va rămâne stabil din acel moment. Se presupune un raport de 2:1 între schema de personal și personalul extern. Deși nu este posibil în acest stadiu să se cuantifice numărul de grade AST sau AD sau numărul de END care pot fi furnizate de administrațiile naționale, se face o estimare. Costurile sunt indexate cu 2 %.

în milioane EUR (cu trei zecimale) După caz, sumele reflectă suma dintre contribuția Uniunii la agenție și alte venituri ale agenției (redevențe și taxe).

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	TOTAL
Agenți temporari (grade AD)	0,119	0,423	1,542	3,335	5,970	10,018	14,693	19,073	22,234	77,408
Agenți temporari (grade AST)	0,059	0,212	0,771	1,668	2,985	5,009	7,346	9,537	11,117	38,704
Agenți contractuali (AC)	0,237	0,676	0,749	1,085	1,927	3,220	4,691	6,090	7,099	25,773
Experți naționali detașați (END)			0,187	0,271	0,482	0,805	1,173	1,523	1,775	6,215
TOTAL	0,415	1,311	3,249	6,360	11,363	19,051	27,903	36,223	42,226	148,101

În ceea ce privește repartizarea costurilor între gradele de mai sus, se presupune că posturile din schema de personal vor fi alocate în proporție de 2:1 AD:AST și că posturile externe vor fi alocate în proporție de 4:1 AC/END de la începutul activității, în 2028¹. Aceste estimări nu aduc atingere repartiției finale a recrutărilor.

Cerințe privind personalul (ENI):

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Total
Agenți temporari (grade AD)	2	5	14	22	40	62	91	122	111	111
Agenți temporari			6	11	20	31	46	31	56	56

¹ Este posibil ca unele posturi de secretariat să fie încadrate în categoria AT (AST/SC); cu toate acestea, prezenta fișă financiară legislativă este întocmită pornind de la ipoteza că posturile respective vor fi încadrate în categoriile AC.

(grade AST)										
Agenți contractuali	5	9	8	16	24	39	50	62	66	66
Experți naționali detașați			2	3	6	8	13	15	17	17
TOTAL	7	14	30	50	90	140	190	230	250	250

Se presupune că întregul personal nou angajat lucrează timp de șase luni în anul în care au fost recrutați.

Deși alocarea exactă a efectivelor în funcție de profil nu poate fi cunoscută în acest moment, tabelul următor oferă o imagine de ansamblu asupra a ceea ce se poate anticipa:

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Total	7	14	30	50	90	140	190	230	250
Administrativ	6	8	12	20	22	22	22	22	22
Date și IT	1	4	10	18	40	65	90	105	115
Coordonare/Consolidarea capacităților		2	8	12	28	53	78	103	113

Profilurile **administrative** s-ar ocupa cu aspecte precum resursele umane, finanțele, contabilitatea, afacerile juridice, comunicațiile, controlul calității și auditul, sprijinul administrativ pentru personalul de conducere de nivel superior, sistemul informatic propriu al EUCA și logistica.

Profilurile de **date și IT** s-ar ocupa cu Platforma de date vamale a UE, inclusiv cu gestionarea dezvoltării, a operațiunilor și a infrastructurii informatice, cu proiectele de date și cu gestionarea acestora, precum și cu guvernanta datelor.

Profilurile de **coordonare și de consolidare a capacităților** s-ar ocupa cu coordonarea operațională a activităților care implică autoritățile vamale ale statelor membre și cooperarea cu alți experți externi, în domenii precum gestionarea riscurilor, gestionarea crizelor, cooperarea cu alte autorități nevamale, formarea și îndrumarea cu privire la metodele și procesele de lucru comune și coordonarea activităților operaționale, precum și măsurarea performanței, monitorizarea, cercetarea și inovarea, controalele comune și asistența pentru echipamente de control.

ENI sunt rotunjite până la numărul întreg cel mai apropiat.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG-ul sub tutela căruia se află autoritatea

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea se exprimă în numere întregi (sau cel mult cu o zecimală)

		2026	2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)			
20 01 02 01 și 20 01 02 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		+3	+7
20 01 02 03 (delegații)			
01 01 01 01 (cercetare indirectă)			
10 01 05 01 (cercetare directă)			
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)¹			
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)		+2	+3
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)			
Linie (linii) bugetară (bugetare) (a se preciza) ²	- la sediu ³		
	- în delegații		
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)			
10 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare directă)			
Alte linii bugetare (a se preciza)			
TOTAL		+5	+10

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

¹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

² Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

³ În principal pentru fondurile politicii de coeziune a UE, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Autoritatea vamală a UE și-ar începe activitatea în 2028, lăsând o perioadă de aproximativ doi ani între adoptarea actului de înființare și începerea activității, care ar putea fi dedicată activităților necesare pentru demararea activității noului organism. Comisia ar trebui să fie responsabilă de înființarea Autorității vamale a UE. Prin urmare, trebuie avute în vedere resurse pentru acest proces. ENI suplimentare indicate în 2026 și 2027 în tabelul de mai sus; ulterior, efectul net asupra personalului Comisiei este o reducere. Pentru ca Autoritatea vamală a UE să fie pregătită pentru începerea activității sale, ENI suplimentare ar urma să desfășoare următoarele activități pregătitoare: 1. Întocmirea primului buget, inclusiv pregătirea instrumentelor de execuție (sisteme contabile/de gestiune bugetară) și a procedurilor. 2. Procedura de selecție a directorului executiv (începând cu un director executiv interimar din cadrul Comisiei pentru 2026/2027, înainte ca EUCA să devină operațională). 3. Desemnarea membrilor Consiliului de administrație și ai Comitetului executiv. 4. Pregătirea primelor reuniuni și decizii. 5. Pregătirea clădirii sediului în coordonare cu statul gazdă; negocierea unui acord de găzduire; achiziția de echipamente; sisteme informatice; securitate; întreținere. 6. Recrutarea pentru Autoritatea vamală a UE, anticipând nevoile inițiale foarte stringente. Prioritate acordată, la început, funcțiilor necesare pentru funcționarea de bază (capacitatea de a plăti salariile, de a organiza gestionarea timpului, formarea etc.). 7. Definirea structurii organizatorice, a organizării interne și a procedurilor 8. Identificarea posibilității de transfer temporar al personalului Comisiei la Autoritatea vamală a UE. 9. Crearea unei pagini web de bază și a unei identități vizuale. 10. Elaborarea unui prim program anual de lucru și/sau a unui document unic de programare. 11. Elaborarea acordului (acordurilor) de contribuție, dacă este (sunt) menținut(e). 12. Furnizarea de sprijin în cadrul programului „Vamă” pentru primele reuniuni la nivel de experți ale EUCA din 2026/2027 Experiența dobândită cu alte agenții recent înființate arată că este necesară o
---	---

	echipă de aproximativ 10 membri ai personalului din cadrul DG partenerie pentru a îndeplini aceste sarcini de lansare. Sarcinile menționate mai sus sunt în principal administrative și legate de proces. Cu excepția punctului 12, acestea nu se referă la fondul activității viitoare a Autorității vamale a UE.
Personal extern	Activități în legătură cu sarcinile de mai sus, în special 1, 4, 5, 9, 12.

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

X Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent. Suma de 58 de milioane EUR necesară în 2026 și 2027 va fi alocată în cadrul dispoziției existente în cadrul liniei bugetare Piața unică: *Cooperarea în domeniul vamal (Vamă) – subrubrica 03 05 01*

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual⁴.

–

3.2.5. Contribuțiile terților

X Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁴ A se vedea articolele 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2093/2020 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☒ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁵							Total
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Articolul		812	828	845	862	879	896	914	6 035

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

În perioada 2028-2034, reforma aduce venituri suplimentare din taxele colectate din comerțul electronic minus 25 % din costurile naționale de colectare (RPT nete). Aceste venituri sunt estimate la 750 de milioane EUR pe an, indexate cu 2 %, ceea ce generează aproximativ 6,035 miliarde EUR în această perioadă.

milioane EUR (cu trei zecimale)

⁵

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

ANEXĂ – IPOTEZE:

Evoluția personalului în cadrul autorității:

Evoluția generală a ENI este anticipată după cum urmează.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Autoritatea vamală a UE	7	14	30	50	90	140	190	230	250

Deși nu intră în domeniul de aplicare al prezentei fișe financiare, este util de remarcat faptul că evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere oferă o estimare pentru eliberarea efortului administrativ la nivel național care rezultă din simplificarea și reechilibrarea proceselor vamale. Până în 2034, comparativ cu scenariul de referință, statele membre ar trebui să aloce mai puține resurse pentru sarcinile în cauză; potrivit estimărilor, ar fi vorba despre o reducere de 2 000 ENI⁶. Acest lucru nu presupune și nici nu impune ca statele membre să decidă reducerea în consecință a numărului lucrătorilor vamali.

Începând din 2028, ar exista, de asemenea, o eliberare progresivă de personal în DG responsabilă, întrucât anumite activități desfășurate anterior în cadrul programului „Vamă” și sub conducerea TAXUD ar fi înlocuite de activitățile autorității.

⁶ Ipotezele utilizate pentru elaborarea acestor estimări sunt detaliate în evaluarea impactului și în anexele la aceasta.

Titlul III:

Titlul III	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Totaluri
Cooperare vamală	9 000 000	10 000 000	10 000 000	11 000 000	12 000 000	13 000 000	15 000 000	80 000 000
Indexată cu 2 %	9 741 889	11 040 808	11 261 624	12 635 542	14 059 913	15 536 203	18 284 916	92 560 896

Cheltuielile operaționale ale Autorității vamale a UE se referă la cooperarea vamală operațională.

Autoritatea vamală a UE va gestiona, de asemenea, costurile în cadrul unui acord de contribuție pentru Platforma de date vamale a UE.

Linia **Cooperare vamală** de mai sus acoperă costurile de reunire a grupurilor de lucru ale experților vamali din statele membre pentru a colabora intensiv pe teme care intră în domeniul de aplicare al propunerii, inclusiv în ceea ce privește gestionarea riscurilor, punerea în aplicare și evaluarea criteriilor și standardelor comune privind riscurile și a domeniilor de control prioritare comune, formarea, elaborarea de metode de lucru și orientări în ceea ce privește aspectele tehnice, implementarea sistemului *încredere și control*, dezvoltarea unor procese comerciale comune și interoperabilitatea legată de Platforma de date vamale a UE și conectarea acestuia cu alte sisteme etc. Această linie include, de asemenea, reunirea unor grupuri multidisciplinare de experți la diferite niveluri (sectorial, național, internațional) pe teme care intră în domeniul de aplicare al propunerii, inclusiv pregătirea pentru situații de criză și răspunsul la acestea, punerea în aplicare a priorităților comune în materie de politici, elaborarea și punerea în aplicare a cadrelor de cooperare și a elementelor acestora (inclusiv a strategiilor de supraveghere). Grupurile organizate de Autoritatea vamală a UE vor fi esențiale pentru realizarea uniformă și eficace a uniunii vamale, întrucât cea mai mare parte a activității operaționale continuă să fie efectuată „pe teren” de către autoritățile naționale.

